

தமிழ் நாட்டின் சட்டங்களை LGBTIA+
சமூகத்தினரை உள்ளடக்கியதாக
மாற்றுதல்

VIDHI | Centre for
Legal Policy

தமிழ்நாட்டின் சட்டங்களை LGBTIA+ உள்ளடக்கியதாக மாற்றுதல்

இது விதி சட்டக் கொள்கை மையம்/ விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி (Vidhi Centre for Legal Policy) மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட, எந்த அமைப்பினாலும் ஆணையிடப்படாத சுயாதீன ஆய்வுப் பணியாகும். இது சிறந்த சட்டங்களை உருவாக்க உதவும் வகையில் சட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு சுயாதீன சிந்தனைக் குழு (திங்க் - டாங்க்) ஆகும்.

இந்த அறிக்கை ஜூன் 2026-இல், A-232, ரத்தன் லால் சஹ்தேவ் மார்க், பாதுகாப்பு காலனி (Defence Colony), நியூ டெல்லி 110024 இல் அமைந்துள்ள விதி சட்டக் கொள்கை மையத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த அறிக்கைக்கான தொடர்பு நபர்கள்: நம்ரதா முகர்ஜி (namrata.mukherjee@vidhilegalpolicy.in) மற்றும் பிரக்யா சிங் (pragya.singh@vidhilegalpolicy.in).

இது விதி சட்டக் கொள்கை மையம்/ விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி (Vidhi Centre for Legal Policy) மேற்கொண்ட, எந்த அமைப்பினாலும் ஆணையிடப்படாத சுயாதீன ஆய்வுப் பணியாகும்.

இது சிறந்த சட்டங்களை உருவாக்க உதவும் வகையில் சட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு சுயாதீன சிந்தனைக் குழு (திங்க் டாங்க்) ஆகும்.

© Vidhi Centre for Legal Policy. இந்தப் பணி கிரீயேடிவ் காமன்ஸ் அட்ட்ரிபியூஷன் ஷேர் அலைக் 2.5 இந்தியா லைசென்ஸ் (Creative Commons Attribution Share Alike 2.5 India License) கீழ் உரிமம் பெற்றது. உரிமத்தின் நகலை, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.5/in/deed.en> இல் காணலாம்.

ஆசிரியர்கள் மற்றும் பங்களிப்பாளர்கள்

ஆசிரியர்கள்: பிரக்யா சிங், நம்ரதா முகர்ஜி, ஜ்வாலிகா பாலாஜி, கார்த்தவி சத்யார்த்தி மற்றும் ராகினி ராமச்சந்திரன்.

இந்த அறிக்கைக்கு பங்களித்த நபர்கள்: லலித் பாண்டா, கஹான் மேத்தா, இஷான் பாம்பா, லக்ஷிதா ஹண்டா, அலியா நஸ்ரீன், சுனேத்ரா ரவீந்திரன், மன்மயி சர்மா, சாகரிகா பராப் மற்றும் டாக்டர் த்வனி மேத்தா.

இந்த அறிக்கையில் இடம்பெற்ற பரிந்துரைகளை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்களிப்பு செய்த பின்வரும் நபர்களுக்கு அவர்களது மதிப்புமிக்க கருத்துகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களுக்கு எங்களது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்: பிரெட் ரோஜர்ஸ், ஸ்வேதாஸ்ரீ, ரஹ்மத்துல்லா, டாக்டர். எல் ராமகிருஷ்ணன், துவாரக்கிரம், பிரியங்கா நரஹரி, கல்கி சுப்ரமணியம், உஷா, நாகமுத்து, ராஜமல்லிகா, அப்சரா ஏ., பிரேமா நடராஜன், ஆர். யாஸ்மின், நமீதா, ஆர். ரிதன்யா, ஆர். அருணா, கலைமாமணி சுதா, கிரேஸ் பானு, அட்வகேட் பி . எஸ் . அஜீதா, அட்வகேட் கண்மணி ரே ஆர், அட்வகேட் எஸ். மனுராஜ், அட்வகேட் வதனா பாஸ்கர், அட்வகேட் ஸ்வேதா சேதுபாஸ்கரன், அட்வகேட் ஆயிஷா ஆஸ்மி மொஹிதீன், வழக்கறிஞர் உர்வி மோகன், வழக்கறிஞர் திக்ஷா சன்யால், டாக்டர் செளரதிப்தா சந்திரா, டாக்டர். செளரவ் மண்டல் , டாக்டர் ஷிவானி ராமச்சந்திரன், டாக்டர் தாரிணி பிரசாத், டாக்டர். யோகித் , வித்யா தினகரன், பிரசாத், மற்றும் டிஜு தாமஸ்.

பின்வரும் அமைப்புகளுக்கு அவர்களின் மதிப்புமிக்க நேரம் மற்றும் கருத்துகளுக்காக நன்றி தெரிவிக்கிறோம்: சாத்தி (SAATHI), ஓரினம் கலக்ட்டிவ் (Orinam Collective), உரிமை குரல் ட்ரஸ்ட் (Urimai Kural Trust) மற்றும் சகோதரி ஃபவுண்டேஷன் (Sahodari Foundation).

சக மதிப்பாய்வாளர்கள் : டாக்டர். செளரவ் மண்டல், டாக்டர். சுவரதாப்பிதா சந்திரா , அட்வகேட் தீக்ஷா சன்யால், அட்வகேட் ஊர்வி மோகன் மற்றும் நவீத் மெஹ்மூத்.

ஆராய்ச்சி உதவி: காயத்ரீ என்., திதி ஷர்மா மற்றும் அதிதி வர்மா.

இந்திய சட்டங்களில் LGBTIA+ உள்ளடக்கத்தைச் சார்ந்த விடயத்தில் பல தசாப்தங்களாக நடைபெற்ற எதிர்ப்புகள், உரையாடல்கள் மற்றும் இலக்கியப் பங்களிப்புகளை குறிப்பாக அங்கீகரிக்க விரும்புகிறோம். இந்திய சட்டங்களில் LGBTIA+ உள்ளடக்கத்தை முன்னெடுத்த இயக்கம் உருவாக்கிய வளமான அடித்தளத்தின் மீது இவ்வறிக்கை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பொருளடக்கம்

ஆசிரிர்கள் மற்றும் பங்களிப்பாளர்கள் – 3

சூழல் – 6

அத்தியாயம் 1 | பாலின அடையாளம் மற்றும் வெளிப்பாடு – 9

அத்தியாயம் 2 | உறவுகளின் சட்ட அங்கீகாரம் – 33

அத்தியாயம் 3 | க்வியர் உள்ளடக்கிய சுகாதார சேவைகள் – 62

அத்தியாயம் 4 | தொழில், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நலத்திட்டங்கள் – 91

அத்தியாயம் 5 | க்வியர் உள்ளடக்கிய கல்வி – 123

அத்தியாயம் 6 | க்வியர் சிறார்களின் பாதுகாப்பு - 139

அத்தியாயம் 7 | வன்முறையை எதிர்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் - 151

அத்தியாயம் 8 | கண்காணிப்பு மற்றும் அமலாக்கம் – 169

தமிழ்நாடு மாநிலமும் சென்னை உயர்நீதிமன்றமும், மாநிலத்தில் உள்ள LGBTIA+ சமூகத்தின் உரிமைகளை முன்னேற்றுவதில் முன்னோடிகளாக இருந்து வருகின்றன. இது, சமூக உறுப்பினர்கள் எதிர்கொள்ளும் பாகுபாட்டை சரிசெய்யவும், சட்டத்தின் உள்ளே க்வியர் அடையாளங்களுக்கு இடம் உருவாக்கவும் மாநில அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலும், மாற்றத்தை முன்னோக்கி நகர்த்திய உயர்நீதிமன்றத்தின் முன்னேற்றமான தீர்ப்புகளிலும் காணப்படுகின்றது.

இந்த முன்னேற்றங்கள் வரவேற்கத்தக்கவையாக இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டின் சட்டங்களும் நடைமுறைகளும் பாலின மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கு முழுமையாக உள்ளடக்கமானதாக மாற்றப்பட வேண்டிய பரந்த வாய்ப்பு இன்னும் உள்ளது. இதை நோக்கமாகக் கொண்டு, இந்த அறிக்கை, அதாவது சட்டத்தை மாற்றுப்பாலினமயமாக்குதல்: தமிழ்நாட்டின் சட்டங்களை LGBTIA+ சமூகத்தினரை உள்ளடக்கியதாக மாற்றுதல் (*Queering the Law: Making Tamil Nadu's Laws LGBTIA+ Inclusive*), மாநில அரசு, குடிமைச் சமூகம், க்வியர் சமூகத்தினர் மற்றும் வழக்கறிஞர்களுக்கான வழிகாட்டும் ஆவணமாக செயல்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

இந்த அறிக்கை தமிழ்நாட்டின் சட்ட சூழலை எட்டு தலைப்புகளில் ஆய்வு செய்கிறது: பாலின அடையாளம் மற்றும் வெளிப்பாடு; உறவுகளின் அங்கீகாரம்; சுகாதாரம்; தொழில் மற்றும் நலத்திட்டங்கள்; கல்வி; சிறார்களின் உரிமைகள்; வன்முறை; மற்றும் கண்காணிப்பு மற்றும் அமலாக்கம். ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் க்வியர் உள்ளடக்கத்திற்கான தடைகள் மற்றும் பிரச்சனைகளை அடையாளம் காண்கிறது, அவற்றைச் சரிசெய்ய வேண்டிய சட்ட நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைக்கிறது, மேலும் அந்த நடவடிக்கைகளை அமல்படுத்த வேண்டிய மாநில அரசு துறை அல்லது அதிகாரத்தை குறிப்பிடுகிறது.

இந்த அறிக்கையின் செயல்முறை பின்வருமாறு:

- தமிழ்நாட்டை மையமாகக் கொண்டு, LGBTIA+ உரிமைகள் தொடர்பான சட்ட மற்றும் கொள்கை சூழல் குறித்த விரிவான ஆவண ஆய்வு;

- b) LGBTIA+ உரிமைகள் குறித்து சென்னை உயர் நீதிமன்றம், இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் பிற மாநில உயர் நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்புகளின் விரிவான தொகுப்பு மற்றும் பகுப்பாய்வு;
- c) தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்ட சட்ட மற்றும் கொள்கை நடவடிக்கைகள் குறித்த அடையாளம் காணல் மற்றும் பகுப்பாய்வு; அத்துடன், தற்போதுள்ள குறைபாடுகள் மற்றும் அவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் உள்ள சவால்கள் குறித்த மதிப்பீடு;
- d) தமிழ்நாடு முழுவதும் பல்வேறு தரப்பினருடன் (stakeholders) விரிவான ஆலோசனைகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள்; இதில் நேரடிச் சந்திப்புகள், மையப்படுத்தப்பட்ட குழு விவாதங்கள், முறைசாரா குழு உரையாடல்கள் மற்றும் நேரடி அல்லது இணையவழியிலான தனிப்பட்ட ஆலோசனைகள் ஆகியவை அடங்கும்; மற்றும்
- e) தற்போதுள்ள சட்ட மற்றும் கொள்கை கட்டமைப்புகளைச் செயல்படுத்துவதை வலுப்படுத்துவதையும், LGBTIA+ சமூகத்தினருக்கான உள்ளடக்கம், சமத்துவம் மற்றும் பாகுபாடின்மை ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கான கூடுதல் நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட, சூழலுக்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை உருவாக்குதல்.

குறிப்பு

விதி சட்டக் கொள்கை மையம், திருநர் நபர்கள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) திருத்தச் சட்டம், 2026 ('திருத்தச் சட்டம்') லோக் சபாவில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர், அது தொடர்பான விரிவான எழுத்துப்பூர்வ சமர்ப்பணங்களை சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்திற்கு வழங்கியது. இந்தச் சமர்ப்பணங்கள் எங்கள் இணையதளத்தில் கிடைக்கின்றன.

இந்த அறிக்கையை இறுதி செய்யும் நேரத்தில், திருத்தச் சட்டம் நடைமுறையில் இல்லை. எனவே, இந்த அறிக்கையில் உள்ள பரிந்துரைகள், திருத்தத்திற்கு முந்தைய நிலையில் உள்ள திருநர் நபர்கள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019 ('2019 சட்டம்') கீழுள்ள சட்டநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. மேலும், இந்த அறிக்கையில் உள்ள பரிந்துரைகள் திருத்தச் சட்டத்தால் நேரடியாக பாதிக்கப்படவில்லை.

'திருநர் நபர்கள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) திருத்தச் சட்டம், 2026: மாநில அரசுகள் என்ன செய்யலாம்?' என்ற தலைப்பில் விதி ஒரு தனி அறிக்கையையும் வெளியிட்டுள்ளது (<https://vidhilegalpolicy.in/research/the-transgender-persons-protection-of-rights-amendment-act2026-what-can-state-governments-do/>). திருத்தச் சட்டம் நிலையில் இருந்தபோதிலும், 2019 சட்டத்தின் கீழ் தங்கள் விதி உருவாக்கும் அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி, திருநர் சமூகத்தின் உரிமைகளை அங்கீகரித்து பாதுகாக்க மாநில அரசுகள் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்பதை இந்த அறிக்கை விளக்குகிறது.

இந்த அறிக்கை வெளியிடப்படும் நேரத்தில், திருத்தச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு நடைமுறையில் உள்ளது.

அத்தியாயம் 1 | பாலின அடையாளம் மற்றும் வெளிப்பாடு

காலம் கடந்திருந்தாலும், TG சட்டம், 2019 இன்னும் “காகிதப் புலி” ஆகவே இருந்து வருகிறது. இதைச் சரிசெய்ய கொள்கை மட்டத்தில் சீர்திருத்தமும், அரசின் நில அளவிலான (on-ground) அமலாக்க முயற்சிகளும் தேவை. இந்தச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டமாக இருப்பதால், அதில் திருத்தங்கள் மத்திய மட்டத்திலேயே மேற்கொள்ள முடியும். இருப்பினும், மாநில அரசுகளுக்கு இரண்டு முக்கிய கருவிகள் உள்ளன. முதலில், அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் உருவாக்கும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு உள்ளது. இரண்டாவது, நில அளவிலான செயல்படுத்தலுக்கான நடைமுறைகள் (protocols) வடிவமைத்து அமல்படுத்தும் பொறுப்பு அவர்களிடம் உள்ளது. 2019 சட்டம் அதன் வரம்பில் போதுமான பரப்பை கொண்டிருப்பதால், மாநில அரசுகள் சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கு உட்பட்டு நிர்வாக மற்றும் செயல்முறை நடவடிக்கைகள் மூலம் உள்ள இடைவெளிகளை புதுமையாக நிரப்ப முடியும்.

தமிழ்நாட்டில் பாலின அடையாள ஆவணங்களுக்கு அணுகலை உறுதி செய்வதில் மாநிலத்தின் செயல்திறன் ஒப்பீட்டளவில் நல்லதாக உள்ளது. மாவட்ட ஆட்சியரை அடையாள ஆவணங்களை வழங்கும் அதிகாரியாக நியமித்திருப்பது, சேவைகளை மையமற்ற (decentralised) முறையில் வழங்க உதவியுள்ளது. திருநர்கள் ஆவணங்களுக்கு விண்ணப்பிக்க பயன்படும் திருநங்கை மொபைல் அப்ப்ளிகேஷன் (‘Thirunangai Mobile Application’) கூட செயல்முறையை எளிமைப்படுத்தும் முக்கிய கருவியாக செயல்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பின்னரும், கொள்கை மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மூலம் சரிசெய்ய வேண்டிய பல தடைகள் உள்ளன.

2019 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தையும் 2020 ஆம் ஆண்டு விதிகளையும் இணைத்துப் படிக்கும்போது, அதில் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி அடையாளச் சான்றிதழைப் பெறுவது திருநங்கைகள் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய தடைகளில் ஒன்றாகும். இந்தச் சட்டக் கட்டமைப்பு, திருநங்கைகள் தங்கள் ஆவணங்களில் பெயரையும் பாலினத்தையும் மாற்றுவதற்கான உரிமையை அங்கீகரித்தாலும், இதில் பல நடைமுறைத் தடைகள் உள்ளன. ஆவணங்களில் உள்ள முரண்பாடுகள், சமூக நல உதவிகளைப் பெறுவதிலோ அல்லது பிற உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதிலோ கூட பல தடைகளை ஏற்படுத்தக்கூடும். இந்த ஒரு அம்சத்தில்தான் மாநிலங்களும் அதன் அதிகாரிகளும் தங்கள் முயற்சிகளை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆவணங்களில் இதுபோன்ற மாற்றங்களைச் செய்வதற்குப் பொறுப்பான தனது அதிகாரிகளுக்கு, திருநங்கை அடையாளத்தின் யதார்த்தங்கள் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டிய நேர்மறையான கடமையும் மாநிலத்திற்கு உள்ளது.

ஜேன் கௌஷிக் எதிர் இந்திய யூனியன்

கீழே, பாலின அடையாளம் மற்றும் வெளிப்பாட்டுக்கான உரிமையை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதில் தொடரும் பிரச்சனைகள் மற்றும் அவற்றைச் சரிசெய்ய வேண்டிய பரிந்துரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பிரச்சனை 1: ஸ்டேட் TG கார்ட் விண்ணப்பத்திற்கான ஒரே மாதிரியான நடைமுறை இல்லாமை

ஸ்டேட் TG கார்ட்டுக்கான விண்ணப்ப நடைமுறைகளைத் தமிழக விதிகள் தெளிவாக வரையறுத்திருந்தாலும், கள அளவில் பின்பற்றப்படும் நடைமுறைகள் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் மாறுபடுகின்றன. சில சமயங்களில், மிகவும் கடினமான ஆவணச் சமர்ப்பிப்பு விதிமுறைகள் விதிக்கப்படுகின்றன; மேலும், அரசு அதிகாரிகள் தனிப்பட்ட மற்றும் சங்கடமான கேள்விகளைக் கேட்பதும் நிகழ்ந்துள்ளது. பெரும்பாலும், தங்கள் பிறந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறிய அல்லது வீடற்ற நிலையில் உள்ள திருநங்கையரிடம் எவ்வித அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களோ அல்லது நிரந்தர முகவரியோ இருப்பதில்லை. சிவில் சமூகத்தின் ஆதரவோ, உள்ளூர் திருநங்கையர் அமைப்பின் துணையோ அல்லது 'ஜமாத்' (திருநங்கையர் சமூகம் சார்ந்த அமைப்பு) போன்ற அமைப்புகளில் உறுப்பினராகவோ இல்லாத திருநங்கையருக்கு, ஸ்டேட் TG கார்ட்டுக்கு விண்ணப்பிப்பது பெரும் சவாலாக அமைகிறது.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: நான்கு நடவடிக்கைகள் முன்மொழியப்படுகின்றன:

(a) ஆவணங்கள் இல்லாத நிலை: அரசு எந்த அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களும் அல்லது நிரந்தர முகவரியும் இல்லாத திருநங்கைகளுக்கு உதவுவதற்கான வழிகாட்டுதல்களை உருவாக்க வேண்டும். முடிந்தவரை, மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகமே ஆதார் போன்ற அடையாள ஆவணங்களைப் பெற உதவ வேண்டும். வீடில்லாத, இடம்பெயர்ந்த அல்லது தங்குமிடங்களில் இருக்கும் திருநங்கைகளுக்கு நிரந்தர முகவரி என்ற நிபந்தனை நீக்கப்பட வேண்டும். மேலும், பயன்பாட்டு பில்கள் போன்ற எளிதில் கிடைக்கும் ஆவணங்கள் முகவரி சான்றாக ஏற்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் அவர்களின் பெயர் மற்றும் பாலின மாற்ற விண்ணப்பங்கள் முழுமையற்றது என்பதற்காக நிராகரிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும்.

(b) மாவட்ட ஆட்சியருக்கான உத்தரவுகள்: அனைத்து மாவட்ட ஆட்சியர்களுக்கும் தமிழ்நாடு விதிகள் -ஐ கட்டாயமாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என அரசு தெளிவான மற்றும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய உத்தரவுகளை வழங்க வேண்டும். அவை பின்வருவனவற்றை தெளிவாக குறிப்பிட வேண்டும்:

- முழுமையான விண்ணப்பத்திற்குத் தேவையான ஆவணங்கள்¹. ஆதார் பெரும்பாலும் எளிதில் கிடைப்பதால், அது போதுமானதாக கருதப்பட வேண்டும்.
- விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்படும் காரணங்கள் தெளிவாகவும் குறுகியதாகவும் இருக்க வேண்டும். விண்ணப்பம் முழுமையற்றதாக இருந்தால், அதை நேரடியாக நிராகரிக்காமல், விண்ணப்பதாரருக்கு உதவி செய்து பிழைகளை சரிசெய்ய உதவ வேண்டும்.
- விண்ணப்பத்துடன் தொடர்பில்லாத தனிப்பட்ட தகவல்கள் குறித்து கேள்விகள் கேட்பதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.
- அதிகார வரம்பு இல்லாத மாவட்ட ஆட்சியரிடம் விண்ணப்பம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அதை உரிய அதிகார வரம்புடைய ஆட்சியருக்கு மாற்ற வேண்டும்; அந்த மாற்றம் விண்ணப்பதாரருக்கு தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.
- விண்ணப்பதாரருக்கு சரியான விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பிக்க உதவி வழங்க வேண்டும்.
- நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலக்கெடுவை கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; தாமதம் ஏற்பட்டால் ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் வழங்கும் நடைமுறை இருக்க வேண்டும்.

(c) ஸ்டேட் TG போர்ட் -இன் முன்முயற்சி பங்கு: மாநில கொள்கை, 2025 படி ஸ்டேட் TG போர்ட் ஒரு ஆலோசனை அமைப்பாக செயல்படுகிறது. முதலில், அதன் செயல்பாடுகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும். திருநர்கள் அடையாள ஆவணங்கள்² மற்றும் நலத்திட்டங்களுக்கு விண்ணப்பிக்க உதவும் பணியை அதிகாரப்பூர்வமாக அரசாணை மூலம் வழங்க வேண்டும் (Chapter 8 ஐ பார்க்கவும்). இரண்டாவதாக, மாவட்ட மட்டக் குழு (District Level Committee - DLC) அரசு அதிகாரிகள், திருநர் மற்றும் இடைப்பாலின உறுப்பினர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக பிரதிநிதிகள் ஆகியோரை கொண்டுள்ளது. DLC அடையாள ஆவணங்களுக்கு முகாம்கள் நடத்தும் பொறுப்பில் உள்ளது. இதற்கான பொறுப்புணர்வை உறுதி செய்ய

குறைந்தபட்ச முகாம் எண்ணிக்கை, அவற்றின் இடைவெளி ஆகியவை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் மாவட்ட மக்களுக்கு முகாம்கள் குறித்து அறிவிப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். மேலும், விண்ணப்ப உதவி தொடர்பான வழிகாட்டுதல்களும் வழங்கப்பட வேண்டும். இறுதியாக, DLC நடத்திய முகாம்கள் எண்ணிக்கை, உதவியளிக்கப்பட்ட திருநர்கள் எண்ணிக்கை, விண்ணப்ப நிலை ஆகியவற்றை பற்றிய காலமுறை அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

(d) விழிப்புணர்வு/ உணர்திறன்: சமூகநீதி மற்றும் அதிகாரமளிப்பு துறையின் அனைத்து அதிகாரிகளும் பணியாளர்களும் திருநர்கள், இடைப்பாலின நபர்கள் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினர் குறித்து விழிப்புணர்வு பெறுவது அவசியம். இந்தப் பயிற்சிக்கான சட்ட அடிப்படை NALSA, நவ்ஜே, சுப்ரியோ, ஜேன் கௌஷிக், சுஷ்மா, TG சட்டம், 2019 மற்றும் TG விதிகள், 2020 போன்ற தீர்ப்புகள் மற்றும் சட்டங்களில் உள்ளது. ஸ்டேட் TG போர்ட், மாநில அளவிலான குழு மற்றும் DLC உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இதில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த விழிப்புணர்வு பணிகள் குயர் தலைமையிலான சிவில் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இது முழுமையானதும் காலமுறை அடிப்படையிலும் இருக்க வேண்டும்.

பிரச்சனை 2: பெயர் மற்றும் பாலின மாற்றத்திற்கு விண்ணப்பிக்கும் போது திருநங்கைகள் பல நிர்வாகத் தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்

TN விதிகள்-இன் இணைப்பு II-ல், மாவட்ட ஆட்சியர் வழங்கும் அடையாளச் சான்றிதழின் அடிப்படையில், ஒருவர் தனது பெயர், பாலினம் மற்றும் புகைப்படத்தை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களின் பட்டியல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும், ஆலோசனைகள் மற்றும் நிலவர ஆய்வுகள்³ காட்டுவது என்னவெனில், இந்த உரிமை இருந்தபோதிலும், பல்வேறு அடையாள ஆவணங்களில் பெயர் மற்றும் பாலினக் குறிப்புகளை மாற்றுவதில் திருநங்கைகள் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இதற்குக் காரணம், பல்வேறு துறைகளில் இந்த மாற்றங்களை செயல்படுத்தும் அதிகாரிகளுக்கு திருநங்கை சமூகமும் அவர்களின் உரிமைகளும் பற்றிய அறிவு இல்லாதது ஆகும்.

அமைப்பு: நிர்வாகி

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலத்துறை மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் **அட்டவணை 1**-இன் நெடுவரிசை 3-ல் குறிப்பிடப்பட்ட துறைகள்.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: 'திருநங்கையர்/திருநம்பிகள் (TG) விதிகள்'-இன் இணைப்பு II-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களின் நிர்வாக அதிகார வரம்பைக் கொண்ட அனைத்துத் துறைகளுக்கும், 'தமிழ்நாடு விதிகள்' (TN Rules)-இன் விதி 5 மற்றும் விதி 7 ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்கும் வகையில், சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை வழிகாட்டுதல்களை அனுப்ப வேண்டும். பெயர், பாலினம் மற்றும் புகைப்படம் ஆகியவற்றை மாற்றுவதற்கான விண்ணப்பத்தைச் செயலாக்குவதற்கும், திருத்தப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ ஆவணத்தை வழங்குவதற்கும் பொறுப்பான அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும், அட்டவணை 3-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள துறைகள் கட்டாயமான உத்தரவு ஒன்றை பிறப்பிக்க வேண்டும். 'TG சட்டம், 2019' அல்லது 'தமிழ்நாடு விதிகள்'-இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட அடையாளச் சான்றிதழைத் தவிர, அதிகாரப்பூர்வ ஆவணத்தில் பெயர், பாலினம் மற்றும்/அல்லது புகைப்படத்தை மாற்றுவதற்கு வேறு எந்த ஆவணமும் கோரப்படக்கூடாது என்பதை அந்த உத்தரவு தெளிவுபடுத்த வேண்டும். மேலும், விண்ணப்பதாரரின் பாலின அடையாளம், பாலின வெளிப்பாடு அல்லது மருத்துவ ஆவணங்கள் தொடர்பான ஊடுருவும் வகையிலான கேள்விகள் எதுவும் அவரிடம் கேட்கப்படக்கூடாது. ஆவணத்தை மீண்டும் வழங்குவதற்கு முப்பது நாட்களுக்கு மிகாத காலக்கெடு நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அது கண்டிப்பாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

அட்டவணை 1

அடையாள ஆவணங்கள் மற்றும் தொடர்புடைய ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரிகள்

வரிசை எண் S. No.	அதிகாரப்பூர்வ ஆவணம் Official Document	ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரம் Nodal Authority
---------------------	--	---

1.	பிறப்புச் சான்றிதழ்	தமிழ்நாடு பிறப்பு மற்றும் இறப்பு தலைமைப் பதிவாளர் (பொது சுகாதாரம் மற்றும் தடுப்பு மருத்துவ இயக்குநர்)
2.	சமூகச் சான்றிதழ் (SC/ST)	வருவாய்த் துறை, வட்டாட்சியர் (பட்டியல் சாதி சான்றிதழ்), வருவாய் கோட்ட அலுவலர்கள், துணை ஆட்சியர், உதவி ஆட்சியர் (பழங்குடியினர் சான்றிதழ்கள்)
3.	பள்ளி, வாரியம், கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் அல்லது அதுபோன்ற ஏதேனும் கல்வி நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் எந்தவொரு கல்விச் சான்றிதழும்	பள்ளிக் கல்வித் துறை மற்றும் உயர் கல்வித் துறை, தமிழ்நாடு சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் மேம்பாட்டுத் துறை
4.	வாக்காளர் அடையாள அட்டை	தமிழ்நாடு மாநில தேர்தல் ஆணையம்
5.	ஆதார் அட்டை	-
6.	பான் கார்டு	-
7.	ஓட்டுநர் உரிமம்	போக்குவரத்து துறை
8.	வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்கான ரேஷன் அட்டை	குடிமைப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை, உதவி ஆணையர், தாலுகா வழங்கல் அலுவலர்
9.	புகைப்படத்துடன் கூடிய தபால் அலுவலகம்/வங்கி பாஸ்புக்	தமிழ்நாடு தலைமை அஞ்சல் அலுவலகம்

10.	பாஸ்போர்ட்	-
11.	கிசான் பாஸ் புத்தகம்	வட்டாட்சியர், வருவாய் கோட்ட அலுவலர்
12.	திருமணச் சான்றிதழ்	பதிவுத் துறை
13.	மின்சாரம்/தண்ணீர்/எரிவாயு இணைப்பு ஆவணம்	மின்சாரம் மற்றும் எரிவாயு - எரிசக்தித் துறை; நீர் - நீர்வளத் துறை
14.	சொத்து ஆவணங்கள்	வருவாய்த் துறை
15.	வாகனப் பதிவு	மண்டலப் போக்குவரத்து அலுவலகம்/மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்
16.	பணிப்புத்தகம், வேலைவாய்ப்பு ஆவணங்கள்	தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை
17.	மாநில அல்லது இந்திய வழக்கறிஞர் மன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட அடையாள அட்டை	தமிழ்நாடு மாநில வழக்கறிஞர் சபை

பிரச்சனை 3: ஸ்டேட் TG கார்டு இல்லாதவர்கள் மாநில நலத்திட்டங்களை அணுக முடியாது

ஸ்டேட் TG கார்ட் (State TG Card) என்பது மாநில நலத்திட்டங்களை அணுகுவதற்கு கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய TG கார்ட் (National TG Card) மட்டுமே வைத்திருப்பவர்கள் மாநில அளவிலான நலத்திட்டங்களை பெற முடியவில்லை. இது குறிப்பாக பிற மாநிலங்களில் இருந்து குடிபெயர்ந்த திருநங்கைகள் அல்லது தேசிய TG கார்டு மட்டுமே வைத்திருப்பவர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நலத்திட்டங்களை அணுகுவதில் பெரும் சிரமத்தை உருவாக்குகிறது.

அறிவிக்கப்பட்ட கொள்கைப்படி, நேஷனல் TG கார்ட்

வைத்திருப்பவர்கள் மத்திய அரசின் திட்டங்களுக்கு மட்டுமே தகுதி பெறுவார்கள்; ஸ்டேட் TG கார்ட் வைத்திருப்பவர்கள் மாநில திட்டங்களுக்கு தகுதி பெறுவார்கள் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் மேம்பாட்டுத் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: ஒரு நபரைத் திருநங்கையாகச் சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிப்பதே திருநங்கைகளுக்கான அடையாள அட்டையின் (தேசிய அல்லது மாநில அளவிலான) நோக்கமாகும். தேசிய அளவிலான திருநங்கை அடையாள அட்டையின் அடிப்படையில், மாநில நலத்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு திருநங்கைக்குப் பலன்களை மறுப்பதில் எந்தவொரு நியாயமான அரசு நோக்கமும் இல்லை. திருநங்கைகளுக்கான மாநில நலத்திட்டங்களைப் பெறுவதற்கு, தேசிய அல்லது மாநில அளவிலான திருநங்கை அடையாள அட்டைகள் இரண்டில் எதைப் பயன்படுத்தினாலும் அனுமதிக்கப்படும் என்று அரசு ஒரு வழிகாட்டுதலை வெளியிட வேண்டும்.

பிரச்சனை 4: மாநில திருநர் அடையாள அட்டையிலும் (State TG Card) தேசிய திருநர் அடையாள அட்டையிலும் (National TG Card) பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமை

மாநில அளவிலான திருநங்கையர்/திருநம்பிகளுக்கான அடையாள அட்டையில் 'திருநம்பி' (transgender man), 'திருநங்கை' (transgender woman) மற்றும் 'இடைப்பாலினத்தவர்' (person with intersex variations) ஆகிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், தேசிய அளவிலான அடையாள அட்டையில் 'ஆண்', 'பெண்' மற்றும் 'திருநபர்' (transgender person) ஆகிய சொற்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முதலாவதாக, 'ஆண்' மற்றும் 'பெண்' என்ற இருமைப் பாலின அடையாளங்களுக்குள் தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பும் நபர்களுக்கு, மாநில அடையாள அட்டையானது அத்தகைய இருமைப் பாலின அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை. இருமைப் பாலின அடையாளத்தைக் கொண்ட திருநங்கையர் அல்லது திருநம்பிகள், எதிர் பாலினத்தவருடனான உறவில்

(heterosexual relationships) இருக்கும்போது, தங்கள் திருமணத்தைப் பதிவு செய்வதில் இது சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறது. ஏனெனில், அடையாள அட்டையில் 'ஆண்' மற்றும் 'பெண்' ஆகிய பாலினக் குறியீடுகள் இல்லாத நிலையில், பதிவு செய்யும் அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் இந்த அடையாளங்கள் குறித்த புரிதல் இல்லாமையால் திருமணப் பதிவை மறுக்கின்றனர்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை: NALSA வழக்கில் நீதிமன்றம், ஒரு திருநங்கை தன்னை ஆண், பெண் அல்லது திருநங்கை என அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் உரிமையை அங்கீகரிக்கிறது. இதற்கேற்ப, தேசிய திருநங்கை அட்டை இந்தச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறது. அரசு திருநங்கை அட்டையை வைத்திருப்பதே, அதை வைத்திருப்பவர் ஒரு திருநங்கை என்பதற்கான சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரமாகும். எனவே, 'திருநங்கை ஆண்' மற்றும் 'திருநங்கை பெண்' என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவது, பல திருநங்கைகளின் இருமை அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதில்லை. துறையானது, அரசு திருநங்கை அட்டையைப் பின்வரும் நான்கு அடையாளங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் புதுப்பிக்க வேண்டும்: ஆண், பெண், திருநங்கை மற்றும் இடைப்பாலின மாறுபாடுகள் கொண்ட நபர். இந்தப் பரிந்துரை, 2024 ஆம் ஆண்டின் சமூகக் கொள்கையில் செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசால் தரவு சேகரிப்பு (மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு போன்றவை) மேற்கொள்ளப்படும்போது, ஆண் மற்றும் பெண் என்ற இருமைப் பாலினங்களுக்குள் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் திருநங்கைகள், அத்தகைய செயல்பாடுகளின் போது தாங்கள் எவ்வாறு தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள் (ஒரு திருநங்கையாக அல்லது இருமைப் பாலினங்களுக்குள்) என்பதைத் தீர்மானிக்கும் தன்னாட்சியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பிரச்சனை 5: நலத்திட்ட உதவிகள் வழங்குவதற்கான ஒரே மாதிரியான நடைமுறை இல்லாமை

நலத்திட்ட உதவிகளை வழங்குவதில் பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் பின்பற்றுவதற்குத் தெளிவான நடைமுறைகளோ அல்லது வழிகாட்டுதல்களோ இல்லை. இதன் விளைவாக, இத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்டு, திட்டத்தின் கீழ் பலன்களை வழங்குவதற்கும் அவசியமில்லாத கடினமான ஆவணச் சமர்ப்பிப்பு நிபந்தனைகளை விதிக்கின்றனர்; அல்லது தன்னிச்சையான காரணங்களைக் கூறி பலன்களை மறுக்கின்றனர்.

கலந்தாய்வுகளில், தமிழக அரசால் திருநங்கைகளுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு சுகாதார முகாமில், திருநம்பிகளின் அடையாள ஆவணங்களில் 'M' என்ற குறியீடு இருந்ததால், தொடர்புடைய சுகாதாரத் திட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்குப் பலன்கள் மறுக்கப்பட்டது தெரியவந்தது. மேலும், அதிகாரிகள் விண்ணப்பதாரர்களிடம் மாநில திருநங்கை அட்டை, ஆதார் அட்டை மற்றும் ரேஷன் அட்டை ஆகியவற்றைக் கோரினர். பல திருநங்கைகளிடம் ரேஷன் அட்டை இல்லை. அதைத் தொடர்ந்து, அரசால் தயாரிக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ பட்டியலில் இருந்த திருநங்கைகளுக்கு ரேஷன் அட்டை தேவை என்ற நிபந்தனை நீக்கப்பட்டது. பட்டியலில் இல்லாதவர்களுக்கு, இத்திட்டத்தைப் பெறுவது ஒரு சவாலாக மாறியது.

சாத்தி கன்சல்டேஷன்

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை, சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத் துறை மற்றும் திருநங்கைகளுக்கான நலத் திட்டங்களை நிர்வகிக்கும் பிற துறைகள்.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: திருநங்கைகளுக்கான திட்டங்களை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு தெளிவான நெறிமுறையை ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரம் வகுக்க வேண்டும். அத்தகைய நெறிமுறையானது, விண்ணப்பதாரர் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய ஆவணங்களைப் பட்டியலிட வேண்டும் மற்றும் கூடுதல் ஆவணங்களைக் கோருவதையோ அல்லது விண்ணப்பதாரரின் பாலின அடையாளம் தொடர்பான கடினமான கேள்விகளைக் கேட்பதையோ அதிகாரிகளுக்குத் தடை செய்ய வேண்டும். கொள்கை மட்டத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட

திட்டத்திற்கான தகுதியை நிரூபிக்கத் தேவையான ஆவணங்கள் மட்டுமே கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு திட்டம் பொதுவாக திருநங்கைகளுக்குப் பொருந்தினால், மாநில அல்லது தேசிய திருநங்கை அட்டை (TG Card) போதுமானது. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ள திருநங்கைகளுக்காக ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டால், மாநில திருநங்கை அல்லது தேசிய திருநங்கை அட்டையுடன் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்கான சான்றிதழ் (BPL certificate) மட்டும் போதுமானது.

பிரச்சனை 6: அரசுக் கொள்கைகளில் அனைத்து திருநர்களையும் "திருநங்கை" என்ற சொல்லால் குறிப்பிடும் நடைமுறை

பல அதிகாரப்பூர்வ அரசாங்கக் கொள்கைகள், வாரியங்கள் மற்றும் திட்டங்கள், அனைத்து திருநங்கைகளையும் குறிக்க 'திருநங்கை' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி, அதன் மூலம் திருநம்பிகளையும் இருமைசாரா திருநங்கைகளையும் மறைத்து வருகின்றன. உதாரணமாக, அரசு நல வாரியத்தின் தமிழ்ப் பெயர் 'திருநங்கைகள் நல வாரியம்' என்பதாகும், இதன் பொருள் 'திருநங்கைகள் நல வாரியம்' என்பதாகும். இதேபோல், அனைத்து திருநங்கைகளுக்கும் பொருந்தும் ஒரு சமீபத்திய அரசாணையிலும் 'திருநங்கை' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அறிவிக்கப்பட்ட கொள்கை 'திருநங்கையர் கொள்கை 2025' என்று அழைக்கப்படுகிறது, இதன் ஆங்கிலப் பொருள் 'திருநங்கைகள் கொள்கை 2025' என்பதாகும். இதேபோல், அடையாளச் சான்றிதழுக்கான அலைபேசிச் செயலி 'திருநங்கை அலைபேசிச் செயலி' என்று அழைக்கப்படுகிறது, இதன் பொருள் 'திருநங்கைகள் அலைபேசிச் செயலி' என்பதாகும். இத்தகைய மொழிப் பயன்பாடு, பெண்கள் அல்லாத திருநங்கைகளை மறைப்பதற்கு வழிவகுப்பதோடு, திருநங்கைகள் என்பதில் திருநங்கைகள் மட்டுமே அடங்குவர் என்ற கருத்தையும் வலுப்படுத்துகிறது. சொல்லாடலுக்கு அப்பாற்பட்டு, இது அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் பொதுவாக சமூகம் மத்தியில், திருநங்கைகள் என்பதில் திருநங்கை பெண்கள் மட்டுமே அடங்குவர் என்ற தவறான புரிதலுக்கும் வழிவகுக்கிறது. இது, பிறப்பின்போது தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பாலினத்துடன் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாத எந்தவொரு நபரையும் உள்ளடக்கும் வகையில் 'திருநங்கை' என்ற சொல்லை விரிவாக வரையறுக்கும் NALSA மற்றும் 2019-ஆம் ஆண்டின் திருநங்கைகள் சட்டத்திற்கு முற்றிலும் முரணானதாகும். இதில் திருநங்கை பெண்கள்,

திருநங்கை ஆண்கள் மற்றும் மூன்றாம் பாலின திருநங்கைகள் ஆகியோர் அடங்குவர்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : அனைத்து திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகளை உள்ளடக்கும் வகையில், மாநில வாரியத்தின் பெயரைத் தமிழில் 'திருநர் நல வாரியம்' என மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதேபோல, திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகளைப் பாதிக்கும் அல்லது உள்ளடக்கும் அனைத்து அரசு ஆணைகள், கொள்கைகள் மற்றும் சுற்றறிக்கைகளிலும் 'திருநங்கையர்' என்ற சொல்லை மட்டும் பயன்படுத்தாமல், 'திருநர்கள்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். 'திருநங்கை' என்ற பெயரிலுள்ள அலைபேசிச் செயலியைத் தமிழில் 'திருநர்' அலைபேசிச் செயலி எனப் பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும்; மேலும், அச்செயலியில் ஆண், பெண் மற்றும் திருநர் ஆகிய விருப்பத் தேர்வுகளை இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும்.

பிரச்சனை 7: ஆண் அல்லது பெண் என சட்டரீதியாக

அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு மருத்துவத் தலையீட்டை கட்டாய நிபந்தனையாகக் கருதுதல் மற்றும் அடையாள ஆவணங்களில் இதுகுறித்த தெளிவின்மை

TG விதிகள், 2020 மற்றும் TN விதிகள் ஆகியவை ஆண்-பெண் என்ற இருமைப் பிரிவின் கீழ் ஒருவரை அடையாளம் காண்பதற்கான பாலின மாற்று அறுவை சிகிச்சை (sex reassignment surgery) குறித்த கட்டாயத் தேவையைத் தளர்த்தியிருந்தாலும், ஏதேனும் ஒரு வகையான மருத்துவச் சிகிச்சையை மேற்கொண்டதற்கான ஆதாரத்தை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை தொடர்ந்து நடைமுறையில் உள்ளது. குறிப்பாக, "சம்பந்தப்பட்ட நபர் மருத்துவச் சிகிச்சையை மேற்கொண்ட மருத்துவ நிறுவனத்தின் மருத்துவக் கண்காணிப்பாளர் அல்லது தலைமை மருத்துவ அதிகாரி" வழங்கும் சான்றிதழ் வடிவிலான ஆதாரத்தை TN விதிகள் கோருகின்றன. இத்தகைய சான்றிதழைப் பெறுவதற்காக மருத்துவ நிறுவனங்களை அணுகத் தேவையான வளங்களோ அல்லது வசதிகளோ அனைத்துத் திருநங்கைகளிடமும் இல்லை என்பது கலந்தாய்வுகளின் மூலம்

தெரியவந்துள்ளது. 'சிவகுமார் டி.டி. எதிர் தமிழ்நாடு அரசு' (Sivakumar TD v State of Tamil Nadu) வழக்கில், அதிகாரப்பூர்வ அரசிதழில் (official gazette) பெயர் மற்றும் பாலின அடையாளத்தை மாற்றுவதற்குத் திருநங்கைகளிடமிருந்து பாலின மாற்று அறுவை சிகிச்சைக்கான மருத்துவச் சான்றிதழைக் கோரக்கூடாது என்று சென்னை உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. திருநங்கைகளுக்கான நலத்திட்ட உதவிகளைப் பெறுவதற்கு மாநில அரசின் திருநங்கையர் அடையாள அட்டை (State TG Card) அவசியமானதாக இருந்தாலும், அதிகாரப்பூர்வ அரசிதழில் பெயர் மற்றும் பாலின அடையாளத்தை வெளியிடும் விஷயத்தில் அந்த அடையாள அட்டையைக் கட்டாயமாக்க முடியாது என்றும் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. ஆதார் அட்டை அல்லது அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தப் போதுமான பிற ஆவணங்கள் போன்ற நம்பகமான ஆவணங்களே இதற்குப் போதுமானவை.

தமிழ்நாட்டில் இருமை பாலின அடையாளத்தைக் (binary gender identity) கொண்ட ஆவணங்கள் தொடர்பான சட்ட நிலை பின்வருமாறு அமைகிறது:

(a) ஒரு திருநபர், இருமை பாலின வகைப்பாட்டிற்குள் (ஆண் அல்லது பெண்) அடங்கும் பாலினக் குறியீடுகளுடன் கூடிய மாநில திருநபர் அடையாள அட்டைக்கு (State TG Card) விண்ணப்பிக்க விரும்பினால், தமிழ்நாடு அரசின் விதிகளின்படி மருத்துவ ரீதியான மாற்றங்கள் அல்லது சிகிச்சைகள் மேற்கொண்டதற்கான சான்று தேவைப்படுகிறது.

(b) ஒரு திருநபர் மாநில அரசு இதழில் (State official gazette) தனது பெயர் அல்லது பாலின அடையாளத்தை (ஆண் அல்லது பெண் எனும் இருமை வகைப்பாட்டிற்குள் உள்ளவை உட்பட) மாற்ற விரும்பினால், மாநில திருநபர் அடையாள அட்டை கட்டாயமல்ல; அதற்குப் பதிலாக பிற நம்பகமான அடையாள ஆவணங்களே சான்றாகப் போதுமானவை.

இதன் நடைமுறைப் பொருள் என்னவென்றால், இருமைப் பாலினக் குறியீடுகளைக் (binary markers) கொண்ட மாநிலத் திருநங்கையர் அடையாள அட்டை (State TG Card) இல்லாத ஒரு திருநபர், ஆதார் அட்டை போன்ற பிற ஆவணங்களைப் பயன்படுத்தி, மாநில அரசிதழில் ஆண் அல்லது பெண் என்ற இருமைப் பாலின அடையாளத்தின் கீழ் பதிவு செய்ய விண்ணப்பிக்க முடியும் என்பதாகும். இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய கேள்வி என்னவென்றால், ஒரு திருநபர் 'மூன்றாம் பாலினம்' (திருநம்பி அல்லது திருநங்கை அல்லாத) என்று குறிப்பிடும் மாநில அடையாள அட்டையைக் கொண்டிருந்தாலும், மாநில அரசிதழில் (தங்கள் விண்ணப்பத்தின்

அடிப்படையில்) சட்டப்பூர்வமாக ஆண் அல்லது பெண்ணாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்களின் சட்டப்பூர்வ பாலினம் எது? இச்சட்ட விவகாரத்தில் தெளிவை உறுதிப்படுத்த தமிழ்நாடு அரசு இது குறித்து விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளிப்பு துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, ஆண் அல்லது பெண் என்ற இருமைப் பிரிவுகளுக்குள் ஒருவரை அடையாளம் காண மருத்துவச் செயல்முறைக்கான சான்று தேவை என்ற விதிமுறை உச்ச நீதிமன்றத்தில் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மருத்துவச் செயல்முறைக்கான எந்தவொரு சான்றும் இல்லாமலேயே பாலின அடையாள உரிமையைப் பயன்படுத்தலாம் என்று 'நல்சா' (NALSA) வழக்கின் தீர்ப்பில் நீதிமன்றம் தெளிவாக அறிவித்துள்ளது. இருப்பினும், 2019-ஆம் ஆண்டின் சட்டம், 2020-ஆம் ஆண்டின் விதிகள் மற்றும் தமிழ்நாடு அரசின் விதிகள் ஆகியவை ஏதோ ஒரு வகையில் மருத்துவச் சான்றைக் கோருவதைத் தொடர்கின்றன. இதற்குத் தீர்வுகாண மிக எளிதான வழி, எந்த வகையிலான மருத்துவச் செயல்முறைத் தேவையையும் நீக்கிவிட்டு, மாநிலத் திருநங்கையர் அடையாள அட்டையில் (State TG Card) ஆண் அல்லது பெண் என்ற இருமைப் பிரிவுகளைக் குறிப்பிடுவதற்குத் தனிநபர் சுய-உறுதிமொழி மட்டுமே போதுமான அடிப்படையாக அமைவதை உறுதி செய்வதாகும். தமிழ்நாடு அரசிதழில் பெயர் மற்றும் பாலினத்தை (ஆண், பெண் அல்லது திருநங்கை என) வெளியிடுவதற்கு, பாலின உறுதிப்படுத்தல் அறுவை சிகிச்சை செய்ததற்கான சான்று தேவை என்ற நிபந்தனையை நீக்கி தமிழ்நாடு அரசு ஏற்கனவே ஓர் ஆணையைப் பிறப்பித்துள்ளது. மாநிலத் திருநங்கையர் அடையாள அட்டைகள் தொடர்பான விதிகளிலும் இப்போது இந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றலாம்.

இதனைச் செயல்படுத்தும் வகையில், **அட்டவணை 2-இன்** படி தமிழ்நாடு விதிகளில் பின்வரும் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளலாம்.

அட்டவணை 2

ஆண், பெண் அல்லது திருநங்கை எனத் தனது பாலின அடையாளத்தைத்
தேர்ந்தெடுப்பதற்கான அடிப்படை உரிமையை நிலைநாட்ட, தமிழ்நாடு
விதிகளில் முன்மொழியப்பட்ட திருத்தங்கள்

விதி	தற்போதுள்ள பிரிவு	முன்மொழியப்பட்ட பிரிவு
3	3. பிரிவு 6 அல்லது பிரிவு 7- இன் கீழ் அடையாளச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கான விண்ணப்பம்.- (1) அடையாளச் சான்றிதழ் பெற விரும்பும் எந்தவொரு திருநங்கையும் படிவம்-I-இல் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். (2) விண்ணப்பத்தை “திருநங்கை அலைபேசிச் செயலி” மூலம் மாவட்ட ஆட்சியருக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்: 	3.பிரிவு 6 அல்லது பிரிவு 7- இன் கீழ் அடையாளச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கான விண்ணப்பம்.- (1) ஆண், பெண் அல்லது திருநங்கை என அடையாளப்படுத்தும் அடையாளச் சான்றிதழைப் பெற விரும்பும் எந்தவொரு திருநங்கையும் படிவம்-I- இல் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். (2) இந்த விண்ணப்பத்தை “திருநங்கை அலைபேசிச் செயலி” மூலம் மாவட்ட ஆட்சியருக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்: (3) ஒரு திருநங்கை தனது அடையாளச் சான்றிதழில் ஆண் அல்லது பெண் என அடையாளம் காட்ட விண்ணப்பிக்கும்போது, மருத்துவ சிகிச்சைக்கான

		எந்த ஆதாரத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டியதில்லை, ஆனால் அவர்கள் விரும்பினால் மட்டுமே அத்தகைய ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம்.
விதி 6	6. பாலின மாற்றத்திற்கான அடையாளச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கான நடைமுறை.- (1) ஒரு திருநங்கை, ஆணாகவோ அல்லது பெண்ணாகவோ பாலினத்தை உறுதிப்படுத்தும் மருத்துவ சிகிச்சையை மேற்கொண்டால், அவர் அந்த மருத்துவ சிகிச்சையை மேற்கொண்ட மருத்துவ நிறுவனத்தின் மருத்துவக் கண்காணிப்பாளர் அல்லது தலைமை மருத்துவ அதிகாரியால் அது தொடர்பாக வழங்கப்பட்ட சான்றிதழுடன், படிவம் - I- இல் மாவட்ட ஆட்சியரிடம் திருத்தப்பட்ட அடையாளச் சான்றிதழைப் பெறுவதற்காக விண்ணப்பிக்கலாம்.	விதி 6-ஐ நீக்கவும்
விதி 7	7. பிரிவு 7-இன் கீழ் அடையாளச் சான்றிதழ் வழங்குதல்.- (1) மாவட்ட ஆட்சியர்,	விதி 7-ஐ நீக்கவும்

	பாலின மாற்றம் கோரும் விண்ணப்பதாரருக்கு, விண்ணப்பதாரரின் பாலினத்தை ஆண் அல்லது பெண் எனக் குறிப்பிட்டு, படிவம் - IV-இல் அடையாளச் சான்றிதழை வழங்குவார். (2) மாவட்ட ஆட்சியர், விண்ணப்பம் பெறப்பட்ட நாளிலிருந்து பதினைந்து நாட்களுக்குள் துணை விதி (1)-இன் கீழ் சான்றிதழை வழங்குவார்.	
படிவங்கள்		
படிவம் I	அடையாளச் சான்றிதழ் / திருத்தப்பட்ட அடையாளச் சான்றிதழுக்கான விண்ணப்பம் (விதி 3(1) மற்றும் விதி 6(1)-இன் கீழ்) பத்தி 9: “மருத்துவ வரலாறு (சட்டத்தின் பிரிவு 7-இன் கீழ் விண்ணப்பிப்பவர்களுக்கு)”	அடையாளச் சான்றிதழ் / திருத்தப்பட்ட அடையாளச் சான்றிதழுக்கான விண்ணப்பம் (விதி 3(1)-இன் கீழ்) பத்தி 9: “மருத்துவ வரலாறு (ஏதேனும் இருந்தால்)”
படிவம் II	அடையாளச் சான்றிதழுக்கு விண்ணப்பிக்கும் ஒருவரால் அளிக்கப்படும் உறுதிமொழிப் பத்திரம் நான், (பெயர்),	அடையாளச் சான்றிதழுக்கு விண்ணப்பிக்கும் ஒரு நபருக்கான உறுதிமொழிப் பத்திரம் நான், (பெயர்),

	(பெற்றோர்/பாதுகாவலர்/கணவரின் பெயர்) என்பவரின் மகன்/மகள்/பாதுகாப்பில் உள்ளவர்/கணவன்/மனைவி, வயது (முழுமையான ஆண்டுகளில்), வசிக்கும் இடம் (முகவரி), (தாலுகா), (மாவட்டம்), (மாநிலம்) (அஞ்சல் குறியீடு) என்பவன், பின்வருமாறு உறுதியாக உறுதிசெய்து அறிவிக்கிறேன்: (1) நான் தற்போது மேற்கண்ட முகவரியில் வசித்து வருகிறேன். (2) பிறப்பின்போது ஒதுக்கப்பட்ட பாலினத்துடன் எனது பாலினம் பொருந்தாத ஒரு திருநங்கையாக நான் என்னைக் கருதுகிறேன். (3) நான் ஒரு திருநங்கை என்று அறிவிக்கிறேன். (4) தமிழ்நாடு திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2022- இன் விதி 4(1)-உடன் சேர்த்துப் படிக்கப்படும் சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ், திருநங்கையாக	(பெற்றோர்/பாதுகாவலரின் பெயர்) என்பவரின் மகன்/மகள்/பாதுகாப்பில் உள்ளவர்/கணவன்/மனைவி , வயது (முழுமையான ஆண்டுகளில்), வசிப்பிடம் (முகவரி), (தாலுகா), (மாவட்டம்), (மாநிலம்) (அஞ்சல் குறியீடு) என்பவன், பின்வருமாறு உறுதியாக உறுதிமொழி அளித்து அறிவிக்கிறேன்: (1) நான் தற்போது மேற்கண்ட முகவரியில் வசித்து வருகிறேன். (2) நான் ஒரு திருநங்கை, எனது பாலினம் பிறப்பின்போது ஒதுக்கப்பட்ட பாலினத்துடன் பொருந்தவில்லை. (3) நான் (பொருந்தக்கூடியதைத் தேர்வு செய்யவும்): • ஆண் • பெண் • திருநங்கை • இருபால் மாறுபாடு கொண்ட நபர் (4) சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ், தமிழ்நாடு
--	--	--

	அடையாளச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்காக இந்த உறுதிமொழிப் பத்திரத்தை நான் அளிக்கிறேன்.	திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2022-இன் விதி 4 (1)-உடன் சேர்த்துப் படிக்கையில், நான் தேர்ந்தெடுத்த பாலின அடையாளத்தின்படி அடையாளச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்காக இந்த உறுதிமொழிப் பத்திரத்தை அளிக்கிறேன்.
படிவம் IV	பாலின மாற்றத்திற்கான அடையாளச் சான்றிதழ் (விதி 7(1)-இன் கீழ்) 	நீக்கவும்
படிவம் V	திருநங்கை அடையாள அட்டை (விதி 5(4)-இன் கீழ்) பத்தி 4: “பாலினம் : திருநங்கை”	திருநங்கை அடையாள அட்டை (விதி 5(4)-இன் கீழ்) நெடுவரிசை 4: “பாலினம் : ஆண்/பெண்/திருநங்கை (பொருந்தும் வகையில்)”
படிவம் VI	அடையாள அட்டை (விதி 7(4)-இன் கீழ்)	நீக்கவும்

பிரச்சனை 8: அரசுப் பணியிலும் கல்வியிலும் திருநங்கைக்கான இடஒதுக்கீடு தொடர்பாக மாநிலக் கொள்கை மற்றும் நடைமுறை அமலாக்கம் இல்லாமை

2025-ஆம் ஆண்டின் மாநிலக் கொள்கையானது, திருநங்கைகள் 'சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் மிகவும் பின்தங்கியவர்களாக'

கருதப்படுவார்கள் என்றும், கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிசெய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றும் கூறுகிறது. இருப்பினும், அறிவிக்கப்பட்ட இந்தக் கொள்கை இட ஒதுக்கீடு குறித்து மௌனம் காக்கிறது. தற்போது, திருநங்கைகள் 'மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்' ('MBC') என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். ஸ்வப்னா எதிர் தலைமைச் செயலாளர் மற்றும் பிறர் வழக்கில், திருநங்கைகளை MBC என வகைப்படுத்துவதை மறுபரிசீலனை செய்து, அதற்குப் பதிலாக சதவீதம் அல்லது பதவி அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீட்டை வழங்குமாறு சென்னை உயர் நீதிமன்றம் மாநில அரசுக்கு உத்தரவிட்டது. மார்ச் 8, 2024 தேதியிட்ட ஒரு உத்தரவில், அரசுப் பணி மற்றும் கல்வியில் திருநங்கைகளுக்கு ஒரு சதவீத கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீடு வழங்குவது குறித்து பரிசீலிக்குமாறு தமிழக அரசுக்கு உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. இருப்பினும், இன்றுவரை, திருநங்கைகளுக்கான இட ஒதுக்கீடு குறித்து தமிழக அரசிடம் தெளிவான கொள்கை எதுவும் இல்லை.

இன்றுவரை, தமிழ்நாட்டில் திருநங்கைகள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராக வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர்களால் இட ஒதுக்கீட்டைப் பெற முடியவில்லை. திருநங்கைப் பெண்கள், அனைத்து சாதிப் பிரிவுகளிலும் உள்ள பெண்களுக்குக் கிடைக்கும் கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீட்டைப் பெறத் தகுதியுடையவர்கள். திருநம்பிகள் மற்றும் இருமைசாரா திருநங்கைகள், தங்களது சாதிப் பிரிவின் கீழோ அல்லது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராகவோ கருதப்படுகிறார்கள்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளிப்பு துறை, தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டு துறை, பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறை, உயர்கல்வித் துறை

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை : திருநங்கை MBC பிரிவில் வகைப்படுத்தும் தற்போதைய நடைமுறையை மாநில அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக, திருநங்கைக்காக கிடைமட்ட இடஒதுக்கீட்டை (Horizontal Reservation) அமல்படுத்த வேண்டும்.

இந்த அறிக்கை, திருநர் இயக்கங்களும் திருநர் சமூகங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புகளும் நீண்டகாலமாக முன்வைத்து வரும் நிலைப்பாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. தமிழ்நாட்டில் நடத்தப்பட்ட ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில், பின்வரும் காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

(a) வகைப்படுத்துதல்: இட ஒதுக்கீட்டிற்காக திருநங்கைகளை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராக (MBC) கருதக்கூடாது என்பதில் கலந்தாய்வுகளில் ஒருமித்த கருத்து நிலவியது தெரியவந்தது. இந்தக் கருத்து, கலந்தாய்வு செய்யப்பட்ட தரப்பினரையும் தாண்டிப் பரவியுள்ளது. தமிழ்நாட்டிலும் அகில இந்திய அளவிலும் உள்ள திருநங்கை இயக்கங்கள், திருநங்கைகளை சமூகப் பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பினர் (SEBC) அல்லது இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் (OBC) என வகைப்படுத்துவதை ஏற்கவில்லை. ஏனெனில், அவ்வாறு வகைப்படுத்தப்படுவது, பட்டியல் சாதியினர் (SC) மற்றும் பழங்குடியினர் (ST) குழுக்களைச் சேர்ந்த திருநங்கைகளின் தகுதியைப் பறித்துவிடுகிறது. திருநங்கைப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் பெண்களாகவே தொடர்ந்து இட ஒதுக்கீட்டைப் பெற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். 'திருநங்கைகள்' என்ற அடையாளத்துடன் அல்லாமல், 'பெண்கள்' என்ற அடையாளத்துடன் இட ஒதுக்கீட்டைப் பெற விரும்பும் திருநங்கைப் பெண்களுக்கு அந்தத் தேர்வு இருக்க வேண்டும். இது, இவ்விஷயத்தில் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் நிலைப்பாட்டுடனும் ஒத்துப்போகிறது.

(b) வடிவம்: இட ஒதுக்கீடுகள் செங்குத்தாக (vertical) இருக்க வேண்டுமா அல்லது கிடைமட்டமாக (horizontal) இருக்க வேண்டுமா என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீட்டிற்கே வலுவான வாதம் உள்ளது. முதலாவதாக, சென்னை உயர் நீதிமன்றம் உட்பட உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களில் திருநங்கை மனுதாரர்கள் மற்றும் குழுக்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுக்களில் காணப்படும் சட்டப்பூர்வ உள்ளடக்கத்திற்கான இயக்கம், கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீடே உகந்த கொள்கைத் தேர்வு என்பதில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான ஒருமித்த கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இரண்டாவதாக, கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீடுகள் (பெண்கள், மாற்றுத்திறனாளிகள், முன்னாள் ராணுவ வீரர்கள் போன்றோருக்கு நீட்டிக்கப்படுபவை) பட்டியல் சாதி/பழங்குடியினர் குழுக்களைச் சேர்ந்த திருநங்கைகள் தங்கள் பாலினம் மற்றும் சாதியின்

காரணமாக எதிர்கொள்ளும் பலதரப்பட்ட பாகுபாட்டிற்குத் தீர்வு காண்கின்றன. திருநங்கைகளுக்கு செங்குத்து இட ஒதுக்கீடுகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டால், அவர்கள் தங்கள் பாலின அடையாளத்திற்கும் (பட்டியல் சாதி/பழங்குடியினர் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால்) தங்கள் சாதி அடையாளத்திற்கும் இடையே ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கும். மறுபுறம், கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீடுகள் பட்டியல் சாதி/பழங்குடியினர் குழுக்களுக்குக் கிடைக்கும் செங்குத்து இட ஒதுக்கீடுகளை மீறிச் செயல்படும்.

செங்குத்து இட ஒதுக்கீடுகள் என்பவை பட்டியல் சாதியினர் ('SC'), பட்டியல் பழங்குடியினர் ('ST') மற்றும் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் ('OBC') போன்ற சமூகக் குழுக்களுக்குக் கிடைக்கும் இட ஒதுக்கீடுகள் ஆகும். கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீடுகள், பெண்கள் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள் போன்ற குழுக்களுக்குக் கிடைக்கின்றன, மேலும் இவை செங்குத்து இட ஒதுக்கீடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை. இவ்வாறு, பொதுப் பிரிவு, SC, ST மற்றும் OBC ஆகிய செங்குத்துப் பிரிவுகள் முழுவதும் பெண்களுக்கு ஒரு 'பிரிவாக' இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

(c) அமலாக்க முறை: கிடைமட்ட இடஒதுக்கீட்டை இரண்டு முறைகளில் செயல்படுத்தலாம், மொத்த பிரதிநிதித்துவ முறை, பிரிவுவாரியான கிடைமட்ட இடஒதுக்கீடு மொத்த பிரதிநிதித்துவ முறையின் குறைபாடு ஒரு மொத்த இடஒதுக்கீட்டு முறையில், ஒவ்வொரு சமூகப் பிரிவிலும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும் என்பதற்கு உறுதி இல்லை. உதாரணமாக, 10 இடங்களில் 3 இடங்கள் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால், அவை அனைத்தும் பொதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த பெண்களால் நிரப்பப்படலாம். அப்படியானால்: SC பெண்கள், ST பெண்கள், OBC பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் பெறாமல் போகலாம். பிரிவுவாரியான கிடைமட்ட இடஒதுக்கீட்டின் நன்மை 10 இடங்களில் 3 இடங்கள் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால், அவற்றில்: பொதுப் பிரிவு பெண்கள், SC பெண்கள், ST பெண்கள், OBC பெண்கள் என அனைத்து பிரிவுகளும் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதை அரசு உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

இதன் மூலம், பொதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த பெண்ணும் SC சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணும் ஒரே நிலைமையில் இல்லை என்பதையும், SC சமூகப் பெண் எதிர்கொள்ளும் கூட்டு பாகுபாட்டையும் (compounded discrimination)

கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதே தர்க்கம் திருநர்களுக்கும் பொருந்துகிறது. எனவே, திருநர்களுக்கு பிரிவுவாரியான கிடைமட்ட இடஒதுக்கீடு (Compartmentalised Horizontal Reservation) வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இது திருநர் சமூகத்தின் கோரிக்கைகளுடனும் ஒத்துப்போகிறது.

(d): இடஒதுக்கீட்டின் அளவு: இடஒதுக்கீட்டின் சதவீதம், மாநிலத்தில் உள்ள திருநர் சமூக அமைப்புகளுடன் கலந்தாலோசித்து நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், இடஒதுக்கீட்டு விகிதம் உண்மையில் திருநர் மக்கள்தொகையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதா என்பதை உறுதிசெய்ய மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு, அல்லது பிற அனுபவபூர்வ ஆய்வுகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

(e) பொறுப்பு துறைகள் :பொது கல்வி நிறுவனங்களில் இடஒதுக்கீட்டை செயல்படுத்தும் பொறுப்பு உயர்கல்வித் துறைக்கு உண்டு அதேபோல், அரசுப் பணியிடங்களில் இடஒதுக்கீட்டை அமல்படுத்தும் பொறுப்பு பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறைக்கு உண்டு.
(அத்தியாயங்கள் 4 மற்றும் 5-ஐ காண்க.)

திருமணம், விவாகரத்து, தத்தெடுப்பு மற்றும் வாரிசுரிமை போன்ற குடும்பச் சட்டங்கள்⁴ இந்திய அரசியலமைப்பின் பொதுப்பட்டியலில் (Concurrent List) இடம்பெறுகின்றன. இதன் பொருள், குடும்பச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கான அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திற்கும் மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்கும் உள்ளது. உச்சநீதிமன்றம், சுப்ரியோ தீர்ப்பில், இந்த அரசியலமைப்புச் சூழலை ஏற்றுக்கொண்டு, மாநிலச் சட்டமன்றங்களும் குயர் சமூகத்தை உள்ளடக்கிய குடும்பச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டது. எனவே, தமிழ்நாடு அரசு மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்றத்திடம், குயர் உறவுமுறைகளுக்கு சட்ட அங்கீகாரம் வழங்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள போதுமான சட்ட அதிகாரம் உள்ளது.

பிரச்சனை 1: சில குயர் உறவுமுறைகளுக்கு சட்ட அங்கீகாரம் இல்லாமை

மாநிலக் கொள்கை, 2025-இல், ஆண் அல்லது பெண் என்ற இருபால் அடையாளத்திற்குள் தங்களை அடையாளப்படுத்தும் திருநர்கள் மற்றும் எதிர்பாலினத் திருமணங்களில் (heterosexual marriages) உள்ளவர்களின் உறவுகளுக்கு மட்டுமே சட்ட அங்கீகாரம்⁸ வழங்கும் ஏற்பாடுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக, , இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956, இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1925, சட்டங்களில் திருத்தம் செய்யப்படும் எனக் கொள்கை குறிப்பிடுகிறது. இதன் விளைவாக, உச்சநீதிமன்றம் சுப்ரியோ வழக்கில் குயர் இணையர்கள் எதிர்கொள்ளும் பாகுபாடுகளை நீக்குவது அரசின் கடமை என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், ஒரே பாலின இணையர்கள், ஒரே பாலின அடையாளம் கொண்ட இணையர்கள் ,இணையர்களில் ஒருவர் அல்லது இருவரும் மூன்றாம் பாலின திருநராக அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் உறவுகள் குறித்து இன்னும் சட்ட அங்கீகாரம் பெறவில்லை.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: சுப்ரியோ வழக்கின் தீர்ப்பில், திருமணத்தின் மூலம் பல உரிமைகளும் சலுகைகளும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன என்பதை உச்ச நீதிமன்றம் அங்கீகரித்தது. பராமரிப்புத் தொகை (maintenance), விவாகரத்து ஜீவனாம்சம் (alimony), குழந்தையைத் தத்தெடுத்தல், வாரிசுரிமை மற்றும் வாடகைத் தாய் (surrogacy)

சேவைகளைப் பெறுதல் ஆகியவை இதில் அடங்கும். சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாத உறவுமுறை காரணமாக, சில 'குயர்' (queer) தம்பதிகளால் இத்தகைய உரிமைகளைப் பெற முடிவதில்லை. வேலைவாய்ப்பு, நலவாழ்வு, சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பம் தொடர்பான சட்டங்களின் கீழ் கிடைக்கும் சலுகைகள் குறித்தும் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது. குயர் உறவுகள் அங்கீகரிக்கப்படாதது அத்தம்பதியினரின் மீது ஏற்படுத்தும் பாகுபாடான தாக்கத்தை நீதிமன்றம் அங்கீகரித்தது. குறிப்பாக, இத்தகைய 'பாகுபாடான தாக்கத்தை அரசு புறக்கணிக்க முடியாது' என்று கூறிய நீதிமன்றம், 'தகுந்த தீர்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு' அரசுக்கு உத்தரவிட்டது. குயர் பெற்றோர்கள் மீது தத்தெடுப்புச் சட்டங்கள் ஏற்படுத்தும் பாகுபாடான தாக்கம், 'அரசின் உடனடித் தலையீடு' தேவைப்படும் ஒரு முக்கிய விவகாரமாக இருந்தது. குயர் பெற்றோர்கள் ஏற்கனவே குழந்தைகளைத் தத்தெடுத்துக் குடும்பங்களை அமைத்து வருவதால், 'அக்குழந்தைகளுக்கு இரு பெற்றோர்கள் மூலமாகவும் கிடைக்க வேண்டிய முழுமையான உரிமைகளை உறுதிசெய்ய' அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. நடைமுறையில் உள்ள குயர் குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகளின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில், 'குழந்தையின் நலன்' (welfare of the child) என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த அணுகுமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சுப்ரியோ தீர்ப்பின்படி, சில குயர் தம்பதிகள் (ஒரே பாலின அல்லது ஒரே பாலின அடையாளத்தைக் கொண்ட தம்பதிகள் மற்றும் திருநங்கைகள்/திருநம்பிகள் அடங்கிய தம்பதிகள் - இதில் ஒருவரோ அல்லது இருவருமோ ஆண்-பெண் என்ற இருமை அடையாளங்களுக்குள் தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளாதவர்கள்) தங்கள் உறவுகள் அங்கீகரிக்கப்படாததால் எதிர்கொள்ளும் பாகுபாட்டைச் சரிசெய்ய வேண்டிய கடமை தமிழ்நாடு அரசுக்கு உள்ளது. மேலும், மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, குயர்-உள்ளடக்கிய குடும்பச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கான சட்டமியற்றும் அதிகாரம் தமிழ்நாடு மாநில சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளது. புதிய சட்டங்களை இயற்றுவதன் மூலமோ அல்லது ஏற்கனவே உள்ள சட்டங்களில் திருத்தங்களைச் செய்வதன் மூலமோ இதைச் செய்ய முடியும். 'சுப்ரியோ' வழக்கின் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு இணங்க, தமிழ்நாடு அரசு ஒரே பாலின மற்றும் ஒரே பாலின அடையாளத்தைக் கொண்ட உறவுகளுக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரத்தை வழங்க வேண்டியிருக்கும்.

குயர் உறவுகளை அங்கீகரிக்க தமிழ்நாடு அரசுக்கு மூன்று மாற்று வழிகள் உள்ளன: (அ) 'குடும்ப உறவுக்கான ஆவணம்' (Deed of Family Association) மூலம் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரத்தை விரிவுபடுத்துதல், மற்றும்/அல்லது (ஆ) ஒரு 'நியமன முறை'யை (nomination regime) வகுத்தல், மற்றும்/அல்லது (இ) மதச்சார்பற்ற சட்டங்கள் மற்றும் தொகுக்கப்பட்ட தனிநபர் சட்டங்கள் (codified personal laws) உள்ளிட்ட குடும்பச் சட்டங்களில் மாநில அளவில் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுதல். பரிசீலனைக்காக இந்த மூன்று விருப்பத் தேர்வுகளும் கீழே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(a) குடும்பச் சங்கங்களுக்கான ஒப்பந்தத்தை (Deed of Family Association) அங்கீகரித்தல்

அமைப்பு: நிர்வாகச் செயல்பாடு (இது படிப்படியாகச் சட்டப்பூர்வமான நடைமுறையாக மாற்றப்படும்)

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை, குடும்பச் சங்கங்களை (DFAs) அங்கீகரிப்பதற்கான நிர்வாக வழிகாட்டுதல்களை வகுத்து, பின்வரும் துறைகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்:

- பதிவுத் துறை: DFA-க்கள் (Domestic Partnership Agreements - இல்லறக் கூட்டாண்மை ஒப்பந்தங்கள்) அரசால் பதிவு செய்யப்படுவதை உறுதி செய்தல்,
- சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத் துறை: DFA-வில் உள்ள கூட்டாளிகள் ஒருவருக்கொருவர் 'நெருங்கிய உறவினர்' (next of kin) என்ற அடிப்படையில் மருத்துவ முடிவுகளை எடுப்பதை உறுதி செய்தல்,
- தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை: தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பணிபுரிவோருக்கு வழங்கப்படும் வாழ்க்கைத் துணைக்கான சலுகைகள் DFA-வில் உள்ள கூட்டாளிகளுக்கும் கிடைப்பதை உறுதி செய்தல்,
- தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை: DFA-வில் உள்ள கூட்டாளிகள் ஒரு 'குயர்' (queer) குடும்பமாக ரேஷன் பொருட்களைப் பெறுவதை உறுதி செய்தல்,
- பொது மற்றும் தனியார் துறை நிதி நிறுவனங்கள்: DFA-வில் உள்ள கூட்டாளிகள் இணைந்து வங்கிக் கணக்கைத் தொடங்குவதையும், கடன்கள்

மற்றும் காப்பீடு போன்ற நிதிச் சேவைகளை இணைந்து பெறுவதையும் உறுதி செய்தல், மற்றும்

- தமிழ்நாடு சிறைத்துறை: DFA-வில் உள்ள கூட்டாளிகளில் ஒருவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தால், மற்றவர் அவரைச் சந்திப்பதற்கான உரிமையை உறுதி செய்தல்.

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை: வரைவு கொள்கை (Draft Policy), குயர் இணையர்களுக்கு¹⁴ சட்ட அங்கீகாரம் வழங்குவதற்கான ஒரு வழியாக DFA-வை முன்மொழிகிறது. அதற்கான மாதிரி வடிவத்தையும் வழங்குகிறது. தேவையானால், ஒரு அரசு அதிகாரியின் முன் அதைப் பதிவு செய்வதையும் பரிந்துரைக்கிறது. DFA-வின் முக்கிய நோக்கங்கள், குடும்பத்தினரிடமிருந்து ஏற்படும் வன்முறையைத் தடுக்க, சமூகத் தொல்லைகளை குறைக்க, வீட்டு வசதி, வேலைவாய்ப்பு உள்ளிட்ட துறைகளில் பாகுபாட்டை எதிர்கொள்ள உதவ

ஆகியவையாகும். இந்த அறிக்கையும் DFA-வை குயர் இணையர்களுக்கு சட்ட அங்கீகாரம் வழங்குவதற்கான ஒரு முக்கிய வழிமுறையாக பரிந்துரைக்கிறது.

மேலும், Supriyo தீர்ப்பின் நோக்கத்திற்கு ஏற்ப, பதிவு செய்யப்பட்ட DFA-வில் உள்ள இணையர்கள், திருமணமான இணையர்களுக்கு கிடைக்கும் சில முக்கிய நலன்களை இணைந்து பெறும் உரிமையையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

திருமணம் இல்லாத சூழலிலும் கண்ணியமான மற்றும் வாழத்தக்க வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இந்நலன்களை சமூக உறுப்பினர்கள் முக்கியமானவையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

DFA (உறவை முறைப்படுத்தும் ஒப்பந்தம்) சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் பெற வேண்டுமானால், அது ஒரு சட்டப்பூர்வ ஏற்பாட்டின் மூலம் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்; அதை வெறும் தனியார் தரப்பினருக்கு இடையிலான ஒப்பந்தமாக மட்டும் கருத முடியாது. DFA-வின் முக்கிய நோக்கம் அந்த உறவிற்குச் சட்ட அங்கீகாரம் அளிப்பதும், சில சலுகைகளை இரு தரப்பினரும் இணைந்து பெறும் வாய்ப்பை வழங்குவதும் ஆகும் என்பதால், நிர்வாக வழிகாட்டுதல்கள் இதற்கான ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாக அமையலாம். ரேஷன் பொருட்கள், வங்கிக் கணக்குகள் மற்றும் சிறைச்சாலை சந்திப்பு உரிமைகள் ஆகியவற்றில் கூட்டு அணுகல் அல்லது உரிமை தொடர்பான முன்னுதாரணங்கள் ஏற்கனவே உள்ளன (பெட்டி 1-ஐப்

பார்க்கவும்). நிர்வாக உத்தரவுகள் மூலம், மத்திய அரசும் அதன் முகமைகளும் சில நலத்திட்ட உதவிகளைப் பெறுவதற்காகக் குயர் (queer) தம்பதியினருக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கும் ஏற்பாடுகளை ஏற்கனவே செய்துள்ளன. குயர் தம்பதியினர் இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதை உறுதிசெய்யும் வகையில் ஒரு நடைமுறையை (protocol) உருவாக்க வேண்டிய கட்டாயம் இப்போது மாநில அரசுக்கு உள்ளது. யார் DFA-வில் இணையலாம், பதிவு செய்தல், அதில் உள்ளவர்களின் கூட்டு உரிமைகள் மற்றும் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்வதற்கான காரணங்கள் ஆகியவற்றை வரையறுக்கும் நிர்வாக வழிகாட்டுதல்கள் இதற்கான தொடக்கமாக அமையலாம். படிப்படியாக, DFA-வானது ஒரு 'சிலில் யூனியன்' (civil union) சட்டமாக மாற்றப்படலாம்; இச்சட்டம் திருமணமான தம்பதியினருக்குக் கிடைக்கும் அனைத்துச் சலுகைகளையும் குயர் தம்பதியினருக்கும் வழங்கும்.

பெட்டி 1

சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளிப்பு அமைச்சகம்
குயர் குடும்பங்களை அங்கீகரிப்பது தொடர்பாக “LGBTIQ சமூகத்திற்கான முக்கிய ஆதரவு நடவடிக்கைகள்” குறித்த செய்திக்குறிப்பிலிருந்து ஒரு பகுதி

LGBTIQ சமூகத்திற்காக அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு ஆதரவு நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:

1. உணவு மற்றும் பொது விநியோகத் துறை (D/oF&PD) அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் ஒரு வழிகாட்டுதலை வெளியிட்டுள்ளது. அதன்படி, தற்போதுள்ள விதிகளின்படி, 'குயர்' (queer) உறவில் உள்ள இணையர்களை ரேஷன் அட்டைக்கான நோக்கங்களுக்காக ஒரே குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கருத வேண்டும். மேலும், ரேஷன் அட்டைகளை வழங்குவதில் இத்தகைய இணையர்கள் எந்தவிதமான பாகுபாட்டிற்கும் ஆளாகாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்யத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறும் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.
2. நிதிச் சேவைகள் துறை (DFS) ஒரு வழிகாட்டுதலை வெளியிட்டுள்ளது; அதன்படி, 'குயர்' சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டுக் வங்கிக் கணக்கைத் தொடங்குவதற்கோ அல்லது கணக்கு வைத்திருப்பவர் இறக்கும் பட்சத்தில் கணக்கில் உள்ள மீதித்

தொகையைப் பெறுவதற்குத் தங்கள் இணையரை (குயர் உறவில் உள்ளவரை) வாரிசுதாரராக (nominee) நியமிப்பதற்கோ எந்தத் தடையும் இல்லை.

3. 'குயர்' சமூகத்தினர் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று கைதிகளைச் சந்திக்கும் உரிமைகள் குறித்தும், வன்முறை, துன்புறுத்தல் அல்லது கட்டாயப்படுத்துதல் போன்ற அச்சுறுத்தல்களை அவர்கள் எதிர்கொள்ளாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய சட்டம்-ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் குறித்தும் உள்துறை அமைச்சகம் அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் வழிகாட்டுதல்களை வெளியிட்டுள்ளது.

கட்டமைப்பு (Framework): DFA-வை ஒழுங்குபடுத்தும் நிர்வாக வழிகாட்டுதல்களின் முக்கிய அம்சங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

- யார் DFA-வில் (Deed of Family Association) இணையலாம்?

DFA-வில் இணைய தகுதி பெற, நபர்கள் பின்வரும் நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்திருக்க வேண்டும்:

- (a) வயது வந்தவர்களாக (18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களாக) இருக்க வேண்டும்;
- (b) பரஸ்பர சம்மதத்துடன் கூடிய குயர் உறவில் இருக்க வேண்டும். அதாவது, ஒரே பாலின உறவு (same-sex relationship), அல்லது ஒரே பாலின அடையாள உறவு (same-gender relationship), அல்லது உறவில் உள்ள ஒருவரோ அல்லது இருவருமோ திருநராக இருக்க வேண்டும்;
- c) வேறு ஒருவருடன் நடைமுறையில் உள்ள திருமணத்திலோ அல்லது DFA-விலோ இருக்கக்கூடாது.

- DFA-வை யார் பதிவு செய்வார்கள்?

DFA-விற்குச் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் அளிப்பதற்கு, அது அரசால் பதிவு செய்யப்படுவது அவசியமாகும். ஒரு குயர் (queer) குடும்பத்திற்குச் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் அளிப்பதே DFA-வின் நோக்கம் என்பதால், 'சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954'-இன் கீழ் தமிழ்நாட்டில் திருமண அதிகாரியாகச் செயல்படும் மாவட்டத் திருமணப் பதிவாளர் (District Registrar of Marriage),

இதைப் பதிவு செய்யும் அதிகாரியாகச் செயல்படலாம். பதிவு செய்யும் அதிகாரியால் DFA-க்களுக்கான பதிவேடு ('DFA பதிவேடு') பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

- *DFA-வின் வடிவம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்?*

DFA-வின் படிவம் எளிமையானதாகவும், அனைவரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையிலும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். திருமண உறவு இல்லாத நிலையில், DFA-வில் உள்ள தரப்பினருக்குச் சொத்துரிமையோ அல்லது பெற்றோருக்கான உரிமைகளோ இயல்பாகக் கிடைப்பதில்லை. எனவே, ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் உயிலில் ஒருவரையொருவர் வாரிசாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்களா, குழந்தைகளை இணைந்து வளர்க்கிறார்களா மற்றும் இணைந்து வசிக்கிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்கும் வகையில் இந்தப் படிவம் வடிவமைக்கப்படலாம். இத்தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம், இது தொடர்பான சிக்கல்கள் எழும்போது DFA-வானது ஒரு சான்றாவணமாகச் செயல்படுவதை உறுதிசெய்ய முடியும். DFA-வின் மாதிரி வடிவத்திற்கு இணைப்பு 1-ஐப் பார்க்கவும்.

- *DFA-வில் உள்ள கூட்டாளிகளுக்குக் கிடைக்கும் கூட்டுப் பயன்கள் யாவை?*

DFA-வில் உள்ள கூட்டாளிகள் பின்வரும் பயன்களைக் கூட்டாகப் பெறும் வசதியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; இப்பட்டியலைத் தேவைக்கேற்ப படிப்படியாக விரிவுபடுத்திக்கொள்ளலாம்:

- (a) ஒரு 'குயர்' (queer) குடும்பமாக ரேஷன் பொருட்களைப் பெறும் வசதி,
- (b) கூட்டு வங்கிக் கணக்கைத் தொடங்குதல்,
- (c) கூட்டாகக் கடன்களைப் பெறும் வசதி,
- (d) சுகாதாரக் காப்பீடு, ஆயுள் காப்பீடு, வேலைவாய்ப்பு சார்ந்த சலுகைகள் போன்றவற்றிற்காக ஒருவருக்கொருவர் 'நாமினியாக' (வாரிசுதாரராக/பதிலாளாக) ஒருவரை ஒருவர் குறிப்பிடுதல்
- (e) இணையர்களில் ஒருவருக்குத் தாங்களே முடிவெடுக்கும் மனத்திறன் இல்லாத பட்சத்தில், 'அருகில் உள்ள உறவினர்' (next of kin) என்ற அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் சுகாதாரப் பராமரிப்பு தொடர்பான முடிவுகளை எடுத்தல்,
- (f) சிறையில் நேரில் சந்திப்பதற்கான உரிமைகள், மற்றும்
- (g) மாநில அரசால் அறிவிக்கப்படக்கூடிய பிற நலத்திட்டச் சலுகைகள்

- ஒரு DFA-வை (உறவிற்கான முறைசார் ஒப்பந்தம்) எந்த அடிப்படையில் கலைக்கலாம்?

பின்வரும் காரணங்களின் அடிப்படையில் ஒரு DFA கலைக்கப்படலாம்:

- (a) DFA-வில் உள்ள ஒரு தரப்பினர், 'பெண்களுக்கு எதிரான குடும்ப வன்முறைத் தடுப்புச் சட்டம், 2005'-இன் பிரிவு 3-ல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளவாறு குடும்ப வன்முறைக்கு ஆளாகியிருத்தல்,
- (b) DFA-வில் உள்ள ஒரு தரப்பினர் அந்த உறவைக் கைவிட்டிருத்தல் அல்லது பாதியிலேயே விட்டுச் சென்றிருத்தல், அல்லது
- (c) DFA-வில் உள்ள ஒரு தரப்பினரோ அல்லது இரு தரப்பினருமோ இனி அந்த ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகத் தொடர விரும்பாதிருத்தல்.

- DFA-வை (வடிவமைப்பு மற்றும் நிதி ஒப்பந்தம்) கலைப்பதற்கான நடைமுறை என்ன?

DFA-வைக் கலைப்பதற்கான நடைமுறை பின்வருமாறு அமையலாம்:

- (a) ஒரு தரப்பினர் DFA-வைக் கலைப்பதற்கான தங்கள் விருப்பத்தை மற்றொரு தரப்பினருக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்; மற்றும்
- (b) அவ்வாறு அறிவிப்பு வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து முப்பது நாட்கள் கடந்த பிறகு, DFA-வைக் கலைக்கப் பதிவு செய்யும் அதிகாரியை அணுக வேண்டும்; அல்லது
- (c) DFA-வைக் கலைப்பதற்கான முடிவு இரு தரப்பினரின் பரஸ்பர உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டால், இரு தரப்பினரும் பதிவு செய்யும் அதிகாரியை அணுகி, DFA-வைக் கலைப்பதற்கான தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டதும், DFA கலைக்கப்பட்டுவிட்டதை பதிவு செய்யும் அதிகாரி உறுதிப்படுத்தி, அது குறித்த பதிவை DFA பதிவேட்டில் மேற்கொள்வார்.

(b) நலன்களுக்கான நியமன (Nomination) முறைமையை அறிமுகப்படுத்துதல்

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: பல்வேறு வகையான பலன்களின் கீழ் பரிந்துரைகள் அமைந்துள்ளதால், அவற்றைச் செயல்படுத்தும் வகையில் பின்வரும் துறைகள் நிர்வாக ரீதியிலான வழிகாட்டுதல்களை வகுக்க வேண்டியிருக்கும்:

- சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை: சுகாதாரப் பராமரிப்பு முடிவெடுக்கும் நோக்கத்திற்காக, தனிநபர்கள் தாங்கள் விரும்பும் எந்தவொரு நபரையும் பரிந்துரைப்பதை உறுதி செய்ய,
- நிதித்துறை: ஓய்வூதியப் பலன்களுக்கான பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த,
- தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை: குறிப்பிட்ட வகை தொழிலாளர் நலன்களுக்கான பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த,
- தமிழ்நாடு குடிமைப் பொருள் வழங்கல் கழகம், குடிமைப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை: ரேஷன் பலன்களை கூட்டாகப் பெறுவதற்கான பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த,
- தமிழ்நாடு சிறைத்துறை: மாற்றுப் பாலினத் துணைவர்கள் மற்றும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த குடும்பத்தினருக்கான சிறைச்சாலை சந்திப்பு உரிமைகளைச் செயல்படுத்த.

நியமன முறைமை (Nomination Regime) என்றால் என்ன?

குயர் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கான நியமன முறைமை என்பது, ஒரு நபர் தாம் விரும்பும் எந்த நபரையும் – அவர் திருமணத் துணையா அல்லது பிறப்புக் குடும்ப உறுப்பினரா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் – அதிகாரப்பூர்வமாக நியமிக்க அனுமதிக்கும் சட்டபூர்வமான நிர்வாக அமைப்பாகும். இந்த நியமனத்தின் மூலம், சட்டம் தற்போது “குடும்ப உறுப்பினர்கள்” என அங்கீகரிக்கும் நபர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படும் குறிப்பிட்ட நலன்கள், அல்லது சில முடிவெடுக்கும் அதிகாரங்கள் நியமிக்கப்பட்ட நபருக்கும் வழங்கப்படலாம். திருமணமோ அல்லது சட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற DFA-வோ இல்லாத சூழலில், தமிழ்நாடு அரசு இத்தகைய நியமன முறைமையை அறிமுகப்படுத்துவது குறித்து பரிசீலிக்கலாம்.

தங்கள் விருப்பத்தின் பேரில் உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் மாற்றுப் பாலினத் தம்பதிகளுக்கு, திருமண நிலை ஒரு தகுதி காரணியாக உள்ள, சம்பாதித்த அல்லது ஈடுசெய்யும் பலன்கள் அல்லது சமூக நல உரிமைகள் தொடர்பான மறைமுகமான பாகுபாட்டுத் தாக்கங்களை அரசு உரிய முறையில் சரிசெய்து அகற்ற வேண்டும்... முன்னரே கூறியது போல, இந்த நீதிமன்றம் நீதித்துறை கட்டமைப்பிற்குள் இந்த சிக்கலான பணியில் ஈடுபட முடியாது; இந்தக் கொள்கைகள் மற்றும் உரிமைகளின் தாக்கத்தை அரசே ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

சுப்ரியோ எதிர் இந்திய யூனியன்

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை:

அரசாங்கம் ஒரு அரசாணை அல்லது சுற்றறிக்கை மூலம், ஒரு பரிந்துரைப் படிவத்துடன் கூடிய எளிய பரிந்துரை முறையை வகுக்கலாம். இது, மக்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான ஒருவரை சில சலுகைகளுக்காகப் பரிந்துரைக்க அனுமதிக்கிறது. பின்வருபவை முன் நிபந்தனைகளாகப் பரிந்துரைக்கப்படலாம்:

- பரிந்துரைக்கும் தரப்பினரும் பரிந்துரைக்கப்படும் நபரும் வயது வந்தவராக இருக்க வேண்டும்;
- பரிந்துரைக்கும் தரப்பினர் எழுத்துப்பூர்வமான சம்மதத்தை வழங்க வேண்டும்; மற்றும்
- பரிந்துரைக்கும் தரப்பினர் தற்போது திருமண வாழ்வில் இருக்கக்கூடாது. திருமண வாழ்வில் உள்ள தம்பதியரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க இந்த முன் நிபந்தனை மிகவும் முக்கியமானது.

ஒரு பரிந்துரை முறைக்காகப் பரிசீலிக்கப்படக்கூடிய முக்கிய சலுகைகள் மற்றும் உரிமைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

(i) நலபயன்கள்

- **ரேஷன் அட்டைகள்:** ரேஷன் அட்டை வழங்கும் நோக்கங்களுக்காக, ஓரினச்சேர்க்கை உறவில் உள்ள துணைவர்களை ஒரே குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதுவதற்கு வழிவகை செய்யுமாறு, இந்திய அரசின் உணவு

மற்றும் பொது விநியோகத் துறை அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு அறிவுரை வழங்கியுள்ளது. ரேஷன் அட்டைகள் வழங்குவதில் ஓரினச்சேர்க்கை உறவில் உள்ள துணைவர்கள் எந்தவித பாகுபாட்டிற்கும் உள்ளாக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய, தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எனவே, ஓரினச்சேர்க்கை தம்பதிகள் ஒரு குடும்பமாக ரேஷனைப் பெறக்கூடிய வகையில் வழிகாட்டுதல்கள்/நெறிமுறைகளை வகுக்குமாறு மாநில அரசுக்கு ஒரு கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில், குடிமைப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் (CSCP) பொது விநியோக அமைப்பு (PDS) பிரிவு ரேஷன் அட்டைகளை வழங்குகிறது. இந்த ரேஷன் அட்டைகள், 1955 ஆம் ஆண்டின் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் சட்டம் மற்றும் 2013 ஆம் ஆண்டின் தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் ('2013 சட்டம்') ஆகியவற்றின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு பொது விநியோக அமைப்பு (கட்டுப்பாடு) ஆணை, 2008-இன் கீழ் வழங்கப்படுகின்றன. 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் விதிகளை வகுக்க மாநில அரசுக்கு விரிவான அதிகாரங்கள் உள்ளன; மாநிலத்தில் முன்னுரிமைக் குடும்பங்களை அடையாளம் காண்பதற்கான வழிகாட்டுதல்களை வகுக்கும் அதிகாரமும் இதில் அடங்கும். ரேஷன் அட்டைகளைப் பெறுவதற்கு மாற்றுப் பாலினக் குடும்பங்களை ஒரு குடும்பமாக வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்க, 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் தனக்குள்ள விதி வகுக்கும் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவதை தமிழ்நாடு அரசு பரிசீலிக்கலாம். திருமணம் இல்லாத நிலையில், ரேஷன் அட்டைக்கு விண்ணப்பிக்கும்போது, தரப்படுத்தப்பட்ட பரிந்துரைப் படிவத்தின் மூலம் மாற்றுப் பாலின நபர்கள் தாங்கள் விரும்பும் ஒருவரைப் பரிந்துரைக்கும் வாய்ப்பை பொது சேவைத் திட்டம் (CSCP) வழங்க வேண்டும். முன்னுரிமைக் குடும்பங்களையும், அந்தியோதயா அன்ன யோஜனாவின் கீழ் உள்ள குடும்பங்களையும் அடையாளம் காணும்போது, சேர்ந்து வாழ்வதற்கான ஆதாரம் அல்லது பிற சுமையற்ற ஆதாரங்களை வழங்கினால், மாற்றுப் பாலினத் துணைவர்களும் சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக ஒரே குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

• **மலிவு விலை வீட்டுத் திட்டங்கள்:** மாநில திருநங்கைகள் வாரியத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் வீட்டுப் பட்டா திட்டம் போன்ற மலிவு விலை வீட்டுத் திட்டங்கள், வீட்டு வசதிப் பலன்களை அவர்கள் கூட்டாகப் பெறுவதை உறுதி செய்வதற்காக, மக்கள் தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த குடும்பத்தினராகவோ

அல்லது பங்காளிகளாகவோ நபர்களைப் பரிந்துரைக்க அனுமதிக்க வேண்டும்.

(ii) தொழிலாளர் நலன்கள்: சில தொழிலாளர் சட்டங்கள், 'சார்புடையவர்'

என்ற வரையறைக்குள் மாற்றுப் பாலினப் பங்காளிகள் அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பத்தினரைக் கொண்டுவர மாநில அரசுக்கு நெகிழ்வுத்தன்மையை அளிக்கின்றன. இந்தச் சூழலில், மாற்றுப் பாலினத்தவரை உள்ளடக்கிய தொழிலாளர் சட்டங்களுக்கு ஒரு முக்கிய முன்னுதாரணத்தை அமைப்பதற்காக, தமிழ்நாடு அரசு பின்வரும் நடவடிக்கைகளைக் கருத்தில் கொள்ளலாம்.

- **ஓய்வூதியப் பலன்கள்:** 1978 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஓய்வூதிய விதிகளின் விதி 45-இன் கீழ், ஒரு நபரின் உடனடிக் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு மரண ஓய்வூதியம் கிடைக்கிறது. தமிழ்நாடு நிதித்துறை, 20 ஜூன் 2017 தேதியிட்ட அரசாணை எண் 180-ஐ வெளியிட்டு, "அரசு ஊழியர் / ஓய்வூதியதாரரின் திருநங்கை / அலி (திருநங்கை / அரவாணி) குழந்தை" குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கான உரிமையை அங்கீகரித்துள்ளது. ஓய்வூதியப் பலன்களுக்காக, ஓரினச்சேர்க்கை உறவுகளில் உள்ள நபர்கள் தங்கள் துணைவர்களைப் பரிந்துரைக்க அனுமதிக்கும் வகையில் இதேபோன்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படலாம்.

- **பணிக்கொடை:** சமூகப் பாதுகாப்பு தொடர்பான தொழிலாளர் சட்டங்களை ஒருங்கிணைக்கும் சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2020 ('SS சட்டம்'), பணிக்கொடைப் பலன்களைப் பொறுத்தவரை, ஊழியர் இறந்தவுடன், பணிக்கொடை அவரது பரிந்துரைக்கப்பட்ட நபருக்கு வழங்கப்படும் என்றும், பரிந்துரைக்கப்பட்ட நபர் இல்லாத பட்சத்தில், அவரது சட்டப்பூர்வ வாரிசுக்கு வழங்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. ஊழியருக்குக் குடும்பம் இருந்தால், ஒரு குடும்ப உறுப்பினருக்கு மட்டுமே பரிந்துரை செய்ய முடியும், குடும்பம் இல்லாத பட்சத்தில், எந்தவொரு நபருக்கும் பரிந்துரை செய்யலாம். இந்தச் சூழலில், தொழிலாளர் துறை பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது:

- பணிக்கொடைப் பலன்களைப் பெறுவதற்காக, ஒரு தனிநபர் தனது விருப்பப்படி எந்தவொரு நபரையும் பரிந்துரைப்பதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் ஒரு சுற்றறிக்கையை வெளியிட வேண்டும், மற்றும்

◦ இதைச் செயல்படுத்துவதற்காக, பணிக்கொடைச் சட்டம், 1973-இன் கீழ் உள்ள பரிந்துரைப் படிவம் 'F'-ஐ மீண்டும் வெளியிட வேண்டும்.

• தமிழ்நாடு கட்டிடம் மற்றும் இதர கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் (வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பணி நிபந்தனைகள் ஒழுங்குமுறை) விதிகள்,

2006: கட்டிடம் மற்றும் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் (வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பணி நிபந்தனைகள் ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1996 ('1996 சட்டம்'), மாநில அரசால் நிறுவப்பட்ட நல வாரியம், தொழிலாளர்களின் சார்புடையோருக்கான சலுகைகளைப் பரிந்துரைக்கலாம் என்று கூறுகிறது. 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 'சார்புடையோர்' என்ற சொல்லை வரையறுக்கவில்லை. எனவே, 1996 சட்டத்தின் கீழ் யார் சார்புடையோராகக் கருதப்படலாம் என்பதைத் தனது மாநில விதிகள் மூலம் தீர்மானிப்பதில் மாநில அரசுக்குக் கணிசமான நெகிழ்வுத்தன்மை உள்ளது. இதன் விளைவாக, ஒரு தொழிலாளியால் சார்புடையோராகப் பரிந்துரைக்கப்படும் நபர், தற்போது நீடிக்கும் திருமண உறவில் இல்லாத பட்சத்தில், அவரையும் 'சார்புடையோர்' என்ற சொல்லில் உள்ளடக்கலாம் எனத் தமிழ்நாடு அரசு வரையறுக்க முடியும்.

(iii) மருத்துவ முடிவெடுத்தல்:

டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்று வரும் ஒரு வழக்கில், மனுதாரர்களான ஒரு லெஸ்பியன் தம்பதியினர், ஒரே பாலின மற்றும் ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த துணைவர்கள் தங்கள் துணைவர்களுக்காக மருத்துவ முடிவுகளை எடுக்கும் உரிமை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கோரியுள்ளனர். இதை நிர்வகிக்கும் தற்போதைய கட்டமைப்பான, இந்திய மருத்துவக் கவுன்சில் (தொழில்முறை நடத்தை, ஒழுக்கம் மற்றும் நெறிமுறைகள்) ஒழுங்குமுறைகள், 2002, மருத்துவ முடிவெடுப்பதில் 'துணைவர்களை' மட்டுமே 'அடுத்த வாரிசுகளாக' அங்கீகரிக்கிறது. இதைச் சரிசெய்ய, மருத்துவ சிகிச்சைகளுக்குத் தகவலறிந்த ஒப்புதல் அளிக்கும் திறனை நோயாளி இழக்கும் நேர்வுகளில் முடிவெடுப்பவர்களாகச் செயல்படக்கூடிய 'நியமிக்கப்பட்ட சுகாதாரப் பதிலாளிகளை' அங்கீகரிக்கும் வகையில், தமிழ்நாடு மருத்துவக் கவுன்சில் (தொழில்முறை நடத்தை, நன்னடத்தை மற்றும் நெறிமுறைகள்) ஒழுங்குமுறைகள், 2003-ஐ தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சில் திருத்த வேண்டும். மேலும், ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பத்தினருக்கு அங்கீகாரத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காக, பின்வருபவர்கள் நெருங்கிய

உறவினர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்: 'ஒரு வாழ்க்கைத் துணை அல்லது சட்டப்பூர்வமற்ற வாழ்க்கைத் துணை அல்லது நோயாளியுடன் திருமண உறவு கொண்டிருக்கும் ஒரு துணைவர் அல்லது மருத்துவமனையில் நோயாளியைத் தவறாமல் கவனித்து வரும் நீண்டகால நண்பர்' (காண்க, அத்தியாயம் 3)

(iv) சிறைச்சாலை சந்திப்பு உரிமைகள்:

மாற்றுப் பாலின துணைவர்களுக்கு சிறைச்சாலை சந்திப்பு உரிமைகளை உறுதி செய்யுமாறு அனைத்து மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் மத்திய உள்துறை அமைச்சகம் அறிவுறுத்தியுள்ளது. பி. நெடுமாரன் எதிர் தமிழ்நாடு அரசு வழக்கில், சந்திப்பு உரிமையிலிருந்து "நண்பர்களை" விலக்கிய தமிழ்நாடு சிறை விதிகள், 2024-இன் திருத்தத்தை சென்னை உயர் நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது. இந்த வழக்கு, வாழ்வதற்கான உரிமையின் ஒரு அம்சமான, கைதிகள் நண்பர்களைச் சந்திப்பதற்கான அடிப்படை உரிமையை வலுப்படுத்தியது. சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க விளக்கம், நண்பர்கள் உட்பட குடும்ப உறுப்பினர்கள் அல்லாதோரின் சந்திப்பு உரிமைகளுக்கு பரந்த வாய்ப்பை உருவாக்குகிறது. அதன்படி, சிறைச்சாலை சந்திப்பு உரிமைகளுக்காக ஒரு மாற்றுப் பாலின துணைவரைப் பரிந்துரைக்க அனுமதிக்கும் வகையில், சிறைகள் மற்றும் சீர்திருத்த சேவைகள் இயக்குநரகம் அனைத்து சிறை கண்காணிப்பாளர்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கையை வெளியிட வேண்டும்.

(c) திருமணம் மற்றும் வாரிசுரிமை தொடர்பான மதச்சார்பற்ற சட்டங்களைத் திருத்துதல்

அமைப்பு: சட்டமன்றம் சார்ந்த

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: பதிவுத் துறை மற்றும் சட்டத் துறை

பின்னணி: சுப்ரியோ வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் திருமண சமத்துவத்தை மறுத்தாலும், குயர் உறவுகளை - திருமணம் மூலமாகவோ அல்லது பிற வகையிலோ - அங்கீகரிப்பதற்கான அதிகாரம் சட்டமன்றங்களுக்கே (மாநில சட்டமன்றங்கள் உட்பட) உண்டு என்பதை அது ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தியாவில் திருமணமும் அது சார்ந்த உரிமைகளும், 'சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954' (SMA) மற்றும் 'இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1925' (ISA) போன்ற சிவில் சட்டங்களாலும், திருமணம் செய்துகொள்ளும் தரப்பினருக்குப்

பொருந்தக்கூடிய மதச்சார்ந்த தனிநபர் சட்டங்களாலும் (எ.கா. இந்து திருமணச் சட்டம் 1955, இந்தியக் கிறிஸ்தவ திருமணச் சட்டம் 1872, பார்சி திருமண மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டம் 1936 மற்றும் முஸ்லிம் தனிநபர் சட்டங்கள்) தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. 'சுயமரியாதைத் திருமணங்களை' அங்கீகரிப்பதன் மூலம் தமிழ்நாடு ஏற்கனவே ஒரு முன்னோடி நடவடிக்கையை எடுத்துள்ளது; இந்து திருமணச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட இந்தத் திருத்தத்தின்படி, 'சப்தபதி' (ஏழு அடிகள் எடுத்து வைக்கும் சடங்கு) போன்ற சடங்குகள் கட்டாயமாக்கப்படாமல், பல்வேறு வகையான திருமணங்களுக்குச் சட்ட அங்கீகாரம் வழங்கப்படுகிறது. திருமணத்தின் மூலம் பல உரிமைகளும் சலுகைகளும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன; குயர் திருமணங்கள் அங்கீகரிக்கப்படாத சூழலில், LGBTQIA+ சமூகத்தினர் இந்த உரிமைகளை இழப்பதோடு பாகுபாட்டிற்கும் ஆளாகின்றனர். திருமணத்திற்கான தெளிவான சட்ட அங்கீகாரமும், உயில் இல்லாத நிலையில் வாரிசுரிமை பெறுவதற்கான சட்டப்பூர்வ உரிமையும் வழங்கப்பட்டால், குறிப்பிட்ட சட்டங்களின் கீழ் நிர்வாகச் சுமையை ஏற்படுத்தும் தனித்தனி திருத்தங்கள் அல்லது நிர்வாக ஆணைகள் இல்லாமலேயே, அதனுடன் தொடர்புடைய உரிமைகள் அனைத்தும் இயல்பாகவே கிடைக்கப்பெறும். குயர் உறவுகளை அங்கீகரிக்கும் ஒரு தனிச் சட்டத்தை இயற்றுவதன் மூலமோ அல்லது 'சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954' (SMA) மற்றும் 'இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1925' (ISA) ஆகியவற்றில் திருத்தங்களை மேற்கொள்வதன் மூலமோ (இது குறைவான சிக்கல் கொண்ட வழியாகும்) இதனைச் செயல்படுத்தலாம். மதச்சார்ந்த தனிநபர் சட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், மதச்சார்பற்ற சிவில் சட்டங்கள் சீர்திருத்தங்களுக்கும் திருத்தங்களுக்கும் மிகவும் ஏதுவானவை; ஏனெனில், இவை பாரம்பரியம் சாராத திருமண முறையை வழங்கும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்தவை.

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை

(a) சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954-இல் (SMA) திருத்தங்கள்

SMA பின்வருமாறு திருத்தப்படலாம்:

(i) பாலின-உள்ளடக்கிய மொழிநடை

SMA-வின் பிரிவு 4, "இரு நபர்கள்" சட்டப்பூர்வமான திருமணத்தில் ஈடுபடுவதற்கான தகுதியை அங்கீகரித்தாலும், இச்சட்டம் கணவன்-மனைவி அல்லது ஆண்-பெண் போன்ற பாலின-சார்ந்த சொற்களையே பயன்படுத்துகிறது. இதில் பிரிவு 15 (பிற முறைகளில் நடத்தப்பட்ட திருமணத்தைப் பதிவு செய்தல்), பிரிவு 23 (நீதிமன்றம் வாயிலாகப் பிரிந்து வாழ்தல்) மற்றும் பிரிவு 27 (விவாகரத்து) ஆகியவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இப்பிரிவுகளில் உள்ள "கணவன்" அல்லது "மனைவி" ஆகிய சொற்களுக்குப் பதிலாக, "துணை" (spouse) அல்லது "திருமணத்தில் ஈடுபடும் தரப்பினர்" (parties to the marriage) போன்ற பாலின-உள்ளடக்கிய சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். வரலாற்றுச் சட்ட நடைமுறைகளின் அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பாலினத்திற்காகவே உருவாக்கப்பட்ட பிரிவுகளுக்கு இதில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படலாம். உதாரணமாக, SMA-வின் கீழ் விவாகரத்துக்கான சில காரணங்கள் மனைவிக்கு மட்டுமே பிரத்யேகமாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய பிரிவை அதன் பாலின-சார்ந்த வடிவத்திலேயே தக்கவைத்துக் கொள்ளலாம்.

(ii) திருமண வயது பாலின-நடுநிலையானதாக இருத்தல்

SMA-வின் கீழ், திருமணத்திற்கான தகுதி நிபந்தனையாக ஆண்களுக்கு 21 வயதும், பெண்களுக்கு 18 வயதும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேறுபாடானது, பாலினப் பாகுபாடு சார்ந்த காலாவதியான கருத்துகளின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். எனவே, திருமணத்திற்கான பொதுவான ஒப்புதல் வயதுடன் (age of consent) இணங்கும் வகையில், திருமணத்தில் ஈடுபடும் இரு தரப்பினரும் 18 வயதை நிறைவு செய்திருக்க வேண்டும் என்ற பொதுவான வயது வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

(iii) பாலினத்திற்குப் பதிலாகப் பாதிப்புக்குள்ளாகும் தன்மையின் அடிப்படையில் ஜீவனாம்சம் வழங்குதல்

SMA அல்லது குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973-ன் பிரிவு 125 (பாரதிய நாகரிக் சுரக்ஷா சன்ஹிதா, 2023-ன் புதிய பிரிவு 144) ஆகியவற்றில் உள்ள ஜீவனாம்சம் தொடர்பான விதிகள், ஆண்-பெண் இடையிலான திருமணத்தில் (heterosexual marriage) பெண்களைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டவை. ஆண்-பெண் இடையிலான உறவுகளில் பெண்கள் அதிக அளவில்

பாதிப்புக்குள்ளாகும் நிலையில் உள்ளனர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் குறிப்பிடத்தக்க சட்ட முன்னுதாரணங்கள் மற்றும் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் இது அமைந்துள்ளது. இருப்பினும், ஆண்-பெண் சாராத உறவுகளில் (non-heterosexual relationship), அதிகாரச் சமநிலையின் தன்மை மாறுபடலாம்; இதனால் ஜீவனாம்சம் மற்றும் பராமரிப்புத் தொகை தேவை குறித்த பாலின-சார்ந்த புரிதலில் மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. எனவே, பாதிப்புக்குள்ளாகும் தரப்பினரைப் பாதுகாக்கும் குறிப்பிட்ட காரணிகளைத் தொடர்ந்து கருத்தில் கொள்ளும் அதே வேளையில், SMA-வின் பிரிவு 37-ஐ பாலின-உள்ளடக்கியதாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதற்கான திருத்தப்பட்ட விதியின் மாதிரி வடிவம் கீழே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பெட்டி 2

எடுத்துக்காட்டு (Illustration)

பராமரிப்புத் தொகை தொடர்பான பாலின உள்ளடக்கமான சட்டப் பிரிவு

நிரந்தர ஜீவனாம்சம் மற்றும் பராமரிப்பு--

(1) அத்தியாயம் V அல்லது அத்தியாயம் VI-இன் கீழ் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும் எந்தவொரு நீதிமன்றமும், நீதித்துறைப் பிரிவினை அல்லது விவாகரத்துத் தீர்ப்பை வழங்கும் நேரத்தில் அல்லது அத்தகைய தீர்ப்பிற்குப் பிந்தைய நேரத்தில், திருமணத்தின் இரு தரப்பினரில் எவரேனும் ஒருவர் செய்யும் விண்ணப்பத்தின் பேரில், பிரதிவாதி விண்ணப்பதாரருக்கு ஜீவனாம்சம் மற்றும் ஆதரவாக நியாயமானது என்று கருதும் தொகையைச் செலுத்துமாறு உத்தரவிடலாம்.

விளக்கம்- துணைப் பிரிவு (1)-இன் நோக்கத்திற்காக, செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகையானது ஒரு மொத்தத் தொகையாகவோ, அல்லது மாதாந்திரத் தொகையாகவோ, அல்லது வேறு ஏதேனும் காலமுறைத் தொகையாகவோ இருக்கலாம்.

(1A) துணைப் பிரிவு (1)-இன் கீழ் ஜீவனாம்சம் மற்றும் ஆதரவிற்கான தொகையைச் செலுத்துவதற்கான உத்தரவு, விண்ணப்பதாரரின் ஆயுட்காலத்தை விட அதிகமாக இல்லாத எந்தவொரு காலத்திற்கும் பிறப்பிக்கப்படலாம்.

(1B) துணைப் பிரிவு (1)-இன் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட எந்தவொரு

உத்தரவின்படியும் செய்யப்படும் செலுத்துதலானது, தேவைப்பட்டால், பிரதிவாதியின் அசையாச் சொத்தின் மீது ஒரு பற்றுரிமை மூலம் பாதுகாக்கப்படலாம்.

(1C) துணைப் பிரிவு (1)-இன் கீழ் வழங்கப்பட வேண்டிய ஜீவனாம்சத் தொகையை நிர்ணயிக்கும்போது, நீதிமன்றம் பின்வரும் காரணிகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்:

(அ) உறவின் காலம்;

(ஆ) பிரதிவாதியின் சொந்த வருமானம் மற்றும் பிற சொத்துக்கள், ஏதேனும் இருந்தால்;

(இ) விண்ணப்பதாரரின் வருமானம் மற்றும் பிற சொத்துக்கள்;

(ஈ) விண்ணப்பதாரரின் தேவைகள்;

(உ) விண்ணப்பதாரரின் கடன்கள், நிதிப் பொறுப்புகள், அல்லது சார்ந்திருப்பவர்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு;

(ஊ) இரு தரப்பினரின் வயது மற்றும் வேலைவாய்ப்பு நிலை;

(எ) இரு தரப்பினரின் வசிப்பிட ஏற்பாடுகள்;

(ஏ) ஏதேனும் நோய் அல்லது இயலாமை;

(ஐ) உறவு நீடித்திருந்த காலத்தில் விண்ணப்பதாரரால் செய்யப்பட்ட ஏதேனும் பங்களிப்புகள், அவை அந்த உறவுக்கு ஒரு நீடித்த நன்மையையோ மற்றும்/அல்லது விண்ணப்பதாரருக்கு ஒரு பொருளாதாரப் பாதகத்தையோ ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடும்;

ஆனால், இத்துணைப்பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையான பங்களிப்புகளை மனுதாரர் வழங்கவில்லை என்பதன் அடிப்படையில் மட்டும் அவரை பராமரிப்புத் தொகை கோரும் உரிமையிலிருந்து விலக்க

முடியாது.

(ஓ) பாதிக்கப்படக்கூடிய தரப்பினரின் பாதுகாப்பு;

(ஔ) திருமணம் நிலவிய காலத்தில் இருந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பாதுகாத்தல்; மற்றும்

(ஐ) வழக்கின் தன்மை கருதி நீதிமன்றம் தொடர்புடையதாகக் கருதும் பிற சூழ்நிலைகள்.

விளக்கம்: இத்துணைப் பிரிவின் பொருட்டு,

(i) “வழங்கப்பட்ட பங்களிப்புகள்” என்பது, துணைவர் மற்றும்/அல்லது அவர்களின் குடும்ப நலனுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் எந்த நடவடிக்கையையும் உள்ளடக்கும். இதில் சொத்துகளைப் பெறுதல், பாதுகாத்தல் அல்லது மேம்படுத்துதல் போன்றவை அடங்கும்.

(ii) “பொருளாதார இழப்பு” என்பது, குறிப்பிடத்தக்க நிதிப் பங்களிப்பு செய்தல் மற்றும்/அல்லது தனித்த வருமான வாய்ப்பை, தனித்த சொத்து சேர்க்கும் திறனை, தொழில் மற்றும் பணிவாழ்க்கை முன்னேற்றத்தை அல்லது உறவின் காரணமாக நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் பிற இழப்புகளைத் துறந்த நிலையை உள்ளடக்கும்.

(iii) “சார்ந்தவர்கள்” (dependants) என்பதில் பின்வருவோர் அடங்குவர்:

(a) பெற்றோர்;

(b) சிறார் பிள்ளைகள்;

(c) தங்களைத் தாங்களே பராமரித்துக்கொள்ள இயலாத வயது வந்த பிள்ளைகள்; மற்றும்

(d) மறுமணம் செய்யாத விதவை மருமகள்.

(2) துணைப் பிரிவு (1)-ன் கீழ் உத்தரவு வழங்கப்பட்ட பின்னர், எந்த நேரத்திலும் தரப்பினரின் சூழ்நிலைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதாக மாவட்ட நீதிமன்றம் திருப்தியடைந்தால், எந்த ஒரு தரப்பினரின் கோரிக்கையின் பேரிலும், அத்தகைய உத்தரவை நீதிமன்றம் நியாயமானதாகக் கருதும் வகையில் மாற்றவோ, திருத்தவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடியும்.

துணைப் பிரிவு (3)-ஐ பின்வருமாறு மாற்றுவதல்:

(3) இப்பிரிவின் கீழ் உத்தரவு வழங்கப்பட்ட நபர் மறுமணம் செய்துள்ளார்

என்று மாவட்ட நீதிமன்றம் திருப்தியடைந்தால், முன்னாள் துணைவரின் கோரிக்கையின் பேரில், நீதிமன்றம் அத்தகைய உத்தரவை தக்கதாகக் கருதும் வகையில் மாற்றவோ, திருத்தவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடியும்

(iv) செல்லாத திருமணங்கள் (Void Marriages) மற்றும் விவாகரத்திற்கான காரணங்கள்

திருமணத்தை செல்லாதது என அறிவிப்பதற்கு ஆண்மைக் குறைவை ஒரு காரணமாக சிறப்புத்திருமணச்சட்டம் (SMA) வழங்குகிறது. இந்தச் சூழலில் "ஆண்மைக் குறைவு" என்பதற்கு "சார்பு ஆண்மைக் குறைவு" என்பதையும் நீதிமன்றங்கள் விளக்கியுள்ளன; அதாவது, ஒரு நபர் உடலுறவு கொள்ளும் திறன் பெற்றிருந்தாலும், குறிப்பாகத் தன் வாழ்க்கைத் துணையுடன் அதைச் செய்ய இயலாத ஒரு நிலை. இத்தகைய ஒரு விதிமுறை, ஓரினச்சேர்க்கையாளர் தம்பதிகள் உட்பட மற்ற தம்பதிகளுக்கும், உடலுறவு இல்லாத நெருங்கிய உறவுகளில் உள்ள தம்பதிகளுக்கும் களங்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். அதன்படி, அத்தகைய உறவுகளுக்கு இடமளிக்கும் வகையில், இந்த விதிமுறை நீக்கப்பட வேண்டும்.

இதேபோல், பிரிவு 27-இன் கீழ் உள்ள விவாகரத்து தொடர்பான விதிமுறையானது, தொற்றும் தன்மையுள்ள பால்வினை நோயால் பாதிக்கப்படுவது போன்ற களங்கப்படுத்தும் காரணங்களை வழங்குகிறது. இத்தகைய ஒரு விதிமுறை, எச்.ஐ.வி அல்லது பிற பாலியல் ரீதியாகப் பரவும் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் மீது, குறிப்பாக இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் விகிதாசாரமற்ற முறையில் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஓரினச்சேர்க்கையாளர்கள் மீது, பாகுபாடு விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும். அதன்படி, இந்த விதிமுறை சட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும். இந்த நிலைப்பாடு பிரிவு 27-உடன் ஒத்துப்போகிறது. எச்.ஐ.வி தொற்றுள்ள நபர்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டைத் தடைசெய்யும் மனித நோயெதிர்ப்பு குறைபாடு வைரஸ் மற்றும் பெறப்பட்ட நோயெதிர்ப்பு குறைபாடு நோய்க்குறி (தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், 2017-இன் பிரிவு

- இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1925-இல் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள்

இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டம் முதன்மையாகப் பாலினப் பாகுபாடற்றது மற்றும் அதன் பெரும்பாலான விதிகள் அனைத்துப் பாலினத்தவருக்கும் சமமாகப் பொருந்தும். அதன்படி, ஒரே பாலினத் திருமணச் சட்டத்தில் (SMA) ஒரே பாலினத்தவர் மற்றும் ஒரே பாலினத்தவர் திருமணங்கள் அங்கீகரிக்கப்படுவதால், வாரிசுரிமைகள் தானாகவே உருவாகும். இருப்பினும், சில குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் பரிந்துரைக்கப்படலாம்.

இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டத்தில் உள்ள பல விதிகள், அவற்றின் நோக்கம் பாலினப் பாகுபாடற்றதாக இருந்தாலும், பாலினப் பாகுபாடுள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பிரிவுகள் 32-35 (சொத்துப் பகிர்வு விதிகளைக் கையாள்கின்றன) விதவைகள் மற்றும் விதாஷகர்களுக்குத் தனித்தனி விதிகளை வழங்குகின்றன; இந்த விதிகள் "விதவை" மற்றும் "விதாஷகர்" என்பதற்குப் பதிலாக "உயிர் பிழைத்திருக்கும் துணைவர்" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம் மற்றும் பொதுவான சொத்துப் பகிர்வு விதிகளைக் கொண்டிருக்கலாம். இதேபோல், தந்தை, தாத்தா, சகோதரர் போன்ற பாலின அடிப்படையிலான உறவுகள் பயன்படுத்தப்படும் விதிகள், பெற்றோர், தாத்தா, பாட்டி, உடன்பிறந்தவர் போன்ற பாலின உள்ளடக்கிய சொற்களைப் பயன்படுத்த மாற்றப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, பிரிவுகள் 25 மற்றும் 27, வாரிசுரிமைகளைத் தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காக மக்களுக்கு இடையேயான உறவுகள் எவ்வாறு நிறுவப்படுகின்றன என்பதைக் கையாளுகின்றன. அவர்கள் தந்தை மற்றும் தாத்தா போன்ற பாலின அடிப்படையிலான சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்குள்ள மொழியை, அனைத்துப் பாலின அடையாளங்களைக் கொண்டவர்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் பாலினப் பாகுபாடற்றதாக மாற்ற முடியும்.

பிரச்சனை 2: பாலின மாற்றம் செய்த நபர்களின் திருமணம் மற்றும் பெற்றோர் உரிமைகள் குறித்து தெளிவின்மை

சட்டப்பூர்வமான ஆணும் பெண்ணும் கொண்ட திருமண உறவில் உள்ள நபர்கள், பிற்காலத்தில் பாலின மாற்றம் செய்துகொள்ளக்கூடும். இத்தகைய திருமணங்களின் நிலை குறித்தோ, அல்லது பாலின மாற்றம் செய்துகொள்ளும் அல்லது செய்துகொண்ட பெற்றோரின் திருமண மற்றும் பெற்றோர் உரிமைகள் குறித்தோ சட்டம் எந்தவிதமான தெளிவான விதிகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை. 'ரிதுபர்ணா போரா' (Rituparna Borah) தொடர்பான மனுவில் ஒரு முக்கிய கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது: சட்டப்படி

அங்கீகரிக்கப்பட்ட திருமணத்தில், ஒரு துணைவர் தனது சுய-நிர்ணய பாலின அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள பாலின மாற்றம் செய்துகொண்டு, இரு தரப்பினரும் அந்தத் திருமணத்தைத் தொடர பரஸ்பரம் விரும்பினால், அத்திருமணத்தின் நிலை மற்றும் அதன் சமூக, பொருளாதார, சட்டரீதியான விளைவுகள் குறித்து நிச்சயமற்ற தன்மை நிலவுகிறது. 'தமிழ்நாடு திருநங்கையர் விதிகள், 2022'-இன் விதி 5-ன் கீழ் வழங்கப்படும் பாலின மாற்றத்திற்கான அடையாளச் சான்றிதழ், 'சிறப்புத் திருமணச் சட்டம்' (SMA) மற்றும் தொடர்புடைய தனிநபர் சட்டங்களின் கீழ் வழங்கப்பட்ட திருமணச் சான்றிதழில் பெயர் மற்றும் பாலினத்தை மாற்றிக்கொள்ள விண்ணப்பிக்க அனுமதிக்கிறது. இதன் பொருள், ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த இருவர் திருமணச் சான்றிதழில் வாழ்க்கைத் துணைகளாகக் குறிப்பிடப்படலாம் என்பதாகும். அதே வேளையில், ஒரே பாலினத்தவர் இடையிலான திருமணங்களை இந்தியா அங்கீகரிப்பதில்லை. இதனால், ஒரு துணைவர் (அல்லது இருவரும்) பாலின மாற்றம் செய்துகொள்ள முடிவெடுத்தாலோ அல்லது சட்டப்பூர்வமாக பாலினத்தை மாற்றிக்கொண்டாலோ, அத்திருமணத்தின் நிலை குறித்து பெரும் தெளிவின்மையும் குழப்பமும் ஏற்படுகிறது. 'ரிதுபர்ணா போரா' மனுவில் மேலும் வாதிடப்பட்டதாவது: ஒரு துணைவர் தனது சுய-நிர்ணய பாலின அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்த பாலின மாற்றம் செய்துகொள்வதை மற்றவர் எதிர்க்காத வரையில், அத்திருமணத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மையைச் சட்டம் தொடர்ந்து அங்கீகரிக்க வேண்டும். அதன்படி, திருமணச் சான்றிதழுடன் பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மை தொடர்ந்து அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்; அதே சமயம், இருவரில் யாரேனும் ஒருவர் அத்திருமண உறவில் நீடிக்க விரும்பவில்லை என்றால், அத்திருமணத்தை செல்லாததாக அறிவிப்பதற்கான வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். பாலின மாற்றம் செய்துகொண்டார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, திருமணத்தின் மூலம் கிடைக்கும் உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளிலிருந்து ஒரு குடும்பத்தை விலக்கவோ அல்லது பறிக்கவோ கூடாது.

ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டத்தின் போது, திருமணத்தில் உள்ள ஒரு தரப்பினர் பாலின மாற்றம் செய்த பிறகு, அவர்கள் திருமணச் சான்றிதழில் தங்களது பாலின அடையாளத்தை மாற்றிக் கொள்ள விண்ணப்பிக்க முடிந்தாலும், அந்தத் திருமணத்தின் சட்டநிலை குறித்து தெளிவான விளக்கம் இல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. பங்குதாரர்களில் ஒருவர், தமது முந்தைய திருமணத்தில் பிறந்த குழந்தைகளின் காவல் (custody) மற்றும் பாதுகாவலர் (guardianship) உரிமைகளை, சமூக வழக்கங்கள் மற்றும் சட்டத்தில் நிலவும் தெளிவின்மையின் காரணமாக தொடர்ந்து தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்.

அமைப்பு:

- a) நிர்வாகம்: தமிழ்நாடு திருநங்கையர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2022-இல் திருத்தங்கள்
- b) சட்டமன்றம் சார்ந்தது: சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954-இல் மாநில அளவிலான திருத்தம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலத்துறை; பதிவுத்துறை; உள்துறை.

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை

a) விதிகளில் திருத்தம்

தமிழ்நாடு திருநங்கையர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2022-இன் இணைப்பு II-ல், திருநங்கையர் சட்டம் மற்றும் விதிகளின் கீழ் வழங்கப்பட்ட அடையாளச் சான்றிதழின் அடிப்படையில் பாலினம், பெயர் மற்றும் புகைப்படம் ஆகியவற்றை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய ஆவணங்களின் பட்டியல் இடம்பெற்றுள்ளது. இத்தகைய மாற்றங்களைச் செய்யக்கூடிய ஆவணங்களில் திருமணச் சான்றிதழும் ஒன்றாகும். இவ்வாறு மாற்றங்கள்

செய்யப்பட்ட திருமணச் சான்றிதழின் மூலம் பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணத்தின் சட்டப்பூர்வ நிலை குறித்துச் சட்டத்தில் தெளிவின்மை நிலவுகிறது.

திருமணத் தம்பதியரில் ஒருவர் சுய-அடையாளம் கொண்ட பாலினத்திற்கு மாறியிருந்தாலோ அல்லது விதிகளின் கீழ் அடையாளச் சான்றிதழைப் பெற்றிருந்தாலோ, அத்திருமணத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மையைப் பாதுகாக்கும் வகையில், அவ்விதிகளின் இணைப்பு II-ல் பின்வரும் வாசகம் சேர்க்கப்பட வேண்டும்: "திருமணச் சான்றிதழில் பாலின அடையாளத்தில் செய்யப்படும் மாற்றம், இச்சான்றிதழின் மூலம் பதிவு செய்யப்பட்டுத் தொடர்ந்து நடைமுறையில் உள்ள திருமணத்தின் நிலையைப் பாதிக்காது."

b) சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954-இல் மாநில அளவிலான திருத்தம்

திருமணத்தைத் தொடர இரு தரப்பினரில் எவரேனும் ஒருவர் விரும்பாத பட்சத்தில், அவர்கள் திருமணத்தை செல்லாததாக்குவதற்கான (voidability) விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பிக்கலாம். 'சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954'-இல் மாநில அளவிலான திருத்தங்கள் மூலம் இத்தகையதொரு ஏற்பாட்டைச் சேர்க்கலாம். திருமணத்தைச் செல்லாததாக்குவதற்கான கூடுதல் காரணங்களைச் சேர்ப்பதற்கான ஒரு மாதிரி ஏற்பாடு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

“இச்சட்டத்தின் கீழ் நடைபெற்ற எந்தத் திருமணமும், கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் ஏதேனும் ஒன்று இருப்பின், திருமணத் தரப்பினரில் எவருடைய வேண்டுகோளின் பேரிலும் நீதிமன்றம் வழங்கும் செல்லாமைத் தீர்ப்பாணை (decree of nullity) மூலம் செல்லாததாக்கப்படக்கூடியதாக (voidable) இருக்கும்:—

- (a) திருமணம் நடைபெற்ற சமயத்தில் அத்தரப்பினர் 18 வயதிற்குக் குறைவானவராக இருந்தால்;
- (b) திருமணத் தரப்பினரில் ஒருவர் மற்றொரு தரப்பினருடன் இணைந்து வாழ (cohabit) மறுத்தால்;
- (c) திருமணத்தின் போது, ஒருவரின் துணைவர் வேறொரு நபரால் கர்ப்பமாக இருந்ததுடன், அந்தக் கர்ப்பம் பற்றிய உண்மை திருமணத்தின் போது எந்தத் தரப்பினருக்கும் தெரியாமல் இருந்தால்;
- (ca) திருமணக் காலத்தில் திருமணத் தரப்பினரில் ஒருவர் பாலின மாற்றப் பயணத்தில் (transition) ஈடுபட்டிருந்தாலோ, பாலின மாற்றம் செய்திருந்தாலோ, அல்லது திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019-ன் விதிகளின்படி தமது பாலின அடையாளத்தை மாற்றியிருந்தாலோ; அல்லது
- (d) திருமணத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட சம்மதம், இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம், 1872-ல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள கட்டாயம் (coercion), மோசடி (fraud) அல்லது முறையற்ற செல்வாக்கு (undue influence) ஆகியவற்றின் மூலம் பெறப்பட்டிருந்தால்.

விளக்கம்: இப்பிரிவின் நோக்கங்களுக்காக, “பாலின மாற்றப் பயணம்” (transition) என்பது, ஒரு திருநர் தமக்குப் பிறப்பின் போது வழங்கப்பட்ட பாலினமாக அல்லாது, தாம் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் பாலினமாக வாழ முடிவு செய்யும் போது மேற்கொள்ளும் செயல்முறையைக் குறிக்கும். இதில் ஹார்மோன் சிகிச்சை, அறுவை சிகிச்சை போன்ற மருத்துவச்

செயல்முறைகள் இடம்பெறலாம் அல்லது இடம்பெறாமலும் இருக்கலாம்.

பிரச்சனை 3: சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், திருநர் திருமணங்களைப் பதிவு செய்வதில் நிர்வாகத் தடைகள் உள்ளன

'அருண்குமார் எதிர் பதிவுத்துறைத் தலைவர்' (Arunkumar v Inspector General of Registration) வழக்கில், இந்து மதத்தைப் பின்பற்றும் ஒரு ஆணுக்கும் திருநங்கைக்கும் இடையே நடைபெறும் திருமணம், 1955-ஆம் ஆண்டின் இந்து திருமணச் சட்டத்தின் பிரிவு 5-ன் கீழ் செல்லுபடியாகும் திருமணம் என்றும், அத்திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய திருமணப் பதிவாளர் கடமைப்பட்டவர் என்றும் சென்னை உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. மேலும், திருமணச் சட்டங்களின் வரம்பிற்குள் திருநங்கைகள் மற்றும் திருநம்பிகள் இடையிலான (எதிர் பாலினத்தவருடனான) திருமணங்களும் செல்லுபடியாகும் என்று நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்தியது. இருப்பினும், இத்தகைய தம்பதிகள் தங்கள் திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய திருமண அலுவலரை அணுகும்போது நடைமுறையில் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர்; ஏனெனில், அந்த அலுவலர்கள் பெரும்பாலும் திருமணத்தைப் பற்றிய குறுகிய கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு, பதிவை மறுக்கின்றனர். சட்டரீதியான அங்கீகாரம் மட்டுமே, நீதிமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திருமண உரிமையை சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப் போதுமானதாக இருப்பதில்லை என்பதைப் பல்வேறு கலந்தாய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. திருமணப் பதிவுக்கான பொறுப்பிலுள்ள அலுவலர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடற்ற அதிகார வரம்பு, சட்டரீதியான அங்கீகாரம் இருந்தபோதிலும் திருமணப் பதிவை மறுக்க அவர்களுக்கு இடமளிக்கிறது. எனவே, திருமண அலுவலர்களின் இந்த அதிகார வரம்பை குறிப்பிட்ட தொழில்நுட்பக் காரணங்களுக்கு மட்டுமே உட்படுத்தி கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

ஓரினம் (Orinam) மற்றும் சாத்தி (SAATHI) அமைப்புகளுடன் நடைபெற்ற ஆலோசனைகளில், அருண்குமார் v பதிவுத்துறைத் தலைவர் வழக்கில் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு இருந்தபோதிலும், சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரின் திருமணம், திருமண அலுவலர் (Marriage Officer) பதிவு செய்ய மறுத்த காரணத்தால் இதுவரை பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பது தெரியவந்தது.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: பதிவுத் துறை மற்றும் உள்துறை

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை :

a) பதிவுத்துறையால் சுற்றறிக்கை வெளியிடுதல்

திருமணப் பதிவின்போது திருமண அலுவலர் (Marriage Officer) பயன்படுத்தும் விருப்புரிமையை (discretion) வரையறுப்பது அவசியமாகும். இதற்காக, சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954-இன் கீழ் திருமண அலுவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து மாவட்டப் பதிவாளர்களுக்கும் (District Registrars) பின்வரும் சுற்றறிக்கையை பதிவுத்துறை வெளியிடலாம்:

“(1) சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954-இன் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட திருமண அலுவலர், பின்வரும் காரணங்களைத் தவிர மற்ற காரணங்களுக்காகத் திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய மறுக்கக்கூடாது-

(a) அச்சட்டத்தின் பிரிவு 4-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திருமணத்திற்கான நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்று பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருத்தல்; அல்லது

(b) பதிவு செய்வதற்கான குறிப்பாணை அல்லது படிவத்தில் ஏதேனும் பிழை அல்லது குறைபாடு இருத்தல்.

(2) பிழை அல்லது குறைபாடு காரணமாகத் திருமணப் பதிவு மறுக்கப்பட்டால், அப்பிழையை அல்லது குறைபாட்டைச் சரிசெய்து பதிவு

செய்ய மீண்டும் விண்ணப்பிப்பதற்கு, திருமண அலுவலர் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு 15 நாட்கள் கால அவகாசம் வழங்குவார்.”

b) தமிழ்நாடு (திருமணப் பதிவு) விதிகள், 2009-இல் திருத்தம்

திருமண அலுவலரின் விருப்புரிமையை கட்டுப்படுத்துவதுடன் மட்டுமல்லாமல், அத்தகைய கட்டுப்பாட்டை மாநிலத்தின் திருமணப் பதிவு தொடர்பான சட்டத்திலும் இணைப்பது அவசியமாகும். மேலும், அந்த விதிமுறைகளை மீறும் சூழ்நிலைகளில் நிர்வாக ரீதியான தண்டனை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடும் செய்யப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய ஏற்பாடு அவசியமாகிறது, ஏனெனில் திருநர் திருமணங்கள் மட்டுமல்லாமல், சாதி மாறுபட்ட திருமணங்கள் மற்றும் மதம் மாறுபட்ட திருமணங்கள் தொடர்பாகவும் அலுவலர்களின் தன்னிச்சையான நிர்வாக அதிகாரப் பயன்பாடு குறித்த பல புகார்கள் மற்றும் அனுபவங்கள் பதிவாகியுள்ளன.

அருண்குமார் வழக்கில் உயர்நீதிமன்றம் திருமணத்தைப் பதிவு செய்யத் தெளிவான உத்தரவு வழங்கியிருந்தபோதிலும், அடித்தள நிர்வாக அமைப்புகளால் அந்த உத்தரவு முழுமையாகப் பின்பற்றப்படாத நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இது, கட்டுப்பாடற்ற விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் வகையில் தண்டனை நடவடிக்கைகளைக் கொண்ட ஒரு குறைதீர்ப்பு அமைப்பின் தேவையை வலியுறுத்துகிறது.

அதன்படி, தமிழ்நாடு (திருமணப் பதிவு) விதிகள், 2009-இல் கூடுதல் விதி ஒன்றைச் சேர்க்கலாம். கீழே அதற்கான எடுத்துக்காட்டுப் பிரிவு வழங்கப்படுகிறது. இவ்விதித் திருத்தம், சிறப்புத் திருமணச் சட்டம் (SMA) மற்றும் பிற தனிநபர் சட்டங்களின் கீழ் நடைபெறும் அனைத்து திருமணப் பதிவுகளுக்கும் பொருந்தும்.

(1) பதிவாளர் (Registrar), பின்வரும் காரணங்களைத் தவிர வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய மறுக்கக் கூடாது:-

(a) பின்வரும் திருமண நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்று பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருந்தால்:

i) திருமணத் தரப்பினரில் எவருக்கும் உயிருடன் இருக்கும் மற்றொரு துணைவர் இருக்கக் கூடாது;

ii) இரு தரப்பினரும் 18 வயதை நிறைவு செய்திருக்க வேண்டும்;

iii) இரு தரப்பினரும் சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்ட உறவுமுறை வரம்புகளுக்குள் இருக்கக் கூடாது;

iv) இரு தரப்பினரும் செல்லுபடியாகும் சம்மதத்தை வழங்கும் திறன் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்; அல்லது

(b) திருமணப் பதிவிற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நினைவுக் குறிப்பில் (memorandum for registration of marriage) பிழை அல்லது குறைபாடு இருந்தால்.

விளக்கம்: “செல்லுபடியாகும் சம்மதத்தை வழங்க இயலாமை” (incapacity of giving valid consent) என்ற சொல்லுக்கு, சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954-இன் பிரிவு 4-ல் வழங்கப்பட்டுள்ள அதே பொருள் பொருந்தும்.

(2) பிழை அல்லது குறைபாடு இருப்பதன் அடிப்படையில் திருமணப் பதிவு மறுக்கப்பட்டால், திருமண அலுவலர் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு அந்தப் பிழை அல்லது குறைபாட்டைச் சரிசெய்து மீண்டும் பதிவு செய்ய விண்ணப்பிப்பதற்காக 15 நாட்கள் கால அவகாசம் வழங்க வேண்டும்.

(3) உட்பிரிவு (1)-ல் குறிப்பிடப்படாத வேறு எந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையிலும் திருமணப் பதிவை மறுப்பது, “ஒழுங்கீனம்” (misconduct) எனக் கருதப்படும். அத்தகைய செயல், தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் (ஒழுக்கம் மற்றும் மேல்முறையீடு) விதிகள், 1955-ன் கீழ் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு உட்படுத்தப்படலாம்.

தமிழ்நாட்டின் சுகாதாரத் துறையானது, சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத் துறை மற்றும் பல்வேறு மாநில சுகாதார அமைப்புகளால் (எ.கா., தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சில், தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவக் கவுன்சில், ஒருங்கிணைந்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் பதிவு வாரியம் மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையம்) முறைப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வமைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு துறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதுடன், அதற்கேற்ப விதிகளை உருவாக்கவும், வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் ஆணைகளை வெளியிடவும், விதிமீறலில் ஈடுபடும் மருத்துவர்கள் மற்றும் மருத்துவமனைகள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளன. இந்த அத்தியாயத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பரிந்துரைகள் துறைவாரியான நடவடிக்கைகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளன; அத்துடன், அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் பொறுப்பான முதன்மை அமைப்பையும் இவை அடையாளம் காட்டுகின்றன.

பிரச்சனை 1: மாற்று சிகிச்சை மீதான தடை போதுமானதாக இல்லை

மாற்று சிகிச்சை (Conversion Therapy) என்பது, பாலியல் நோக்குநிலை அல்லது பாலின அடையாளத்தை மாற்ற முயலும் நடைமுறைகளைக் குறிக்கிறது. இது பாலியல் ஈர்ப்பு மாற்ற முயற்சிகள் (SOCE), சீரமைப்புச் சிகிச்சை (Reparative Therapy), மறு-ஒருங்கிணைப்புச் சிகிச்சை (Reintegrative Therapy) அல்லது மறு-திசைமாற்றச் சிகிச்சை (Reorientation Therapy) என்ற பெயர்களாலும் அறியப்படுகிறது.

இத்தகைய நடைமுறைகள், மருந்துகள் வழங்குதல் அல்லது ஹார்மோன் சிகிச்சை போன்ற வெளிப்படையான மருத்துவ தலையீடுகளுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, “சிகிச்சை” என்ற பெயரில் பல்வேறு வடிவங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றில், உரையாடல் சிகிச்சை, உளவியல் சிகிச்சை, மின்அதிர்ச்சி சிகிச்சை, மயக்கவியல், பிற கட்டாயப்படுத்தும் மற்றும் வற்புறுத்தும் முறைகள், ஆகியவை அடங்கும். மேலும், உடல் மற்றும் மன ரீதியான வன்முறைகளும் இதில் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றில், வாய்மொழி இழிவுபடுத்தல், அவமானப்படுத்துதல், கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட அல்லது “திருத்தும்” பாலியல் வன்புணர்வு போன்ற மனித உரிமை மீறல்களும் அடங்குகின்றன. மாற்று

சிகிச்சையைத் தடை செய்வதில் தமிழ்நாடு குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களைச் செய்துள்ளது. குறிப்பாக, *Sushma* வழக்கின் தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து, தேசிய மருத்துவ ஆணையம் (NMC) மாற்று சிகிச்சையை “தொழில்முறை ஒழுங்கீனம்” (Professional Misconduct) என வகைப்படுத்தியது. அதனைத் தொடர்ந்து, தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சிலும் (TN SMC), மாற்று சிகிச்சை என்பது தொழில்முறை ஒழுங்கீனம் என அறிவித்துள்ளது.

மாற்று சிகிச்சை (Conversion Therapy) தொடர்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிவிப்பு, தற்போது குறிப்பிட்ட சில வகை சுகாதாரத் தொழில்முறை நிபுணர்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியுள்ளது. எனவே, இத்தகைய “சிகிச்சைகளை” விளம்பரப்படுத்தும் அல்லது நடைமுறைப்படுத்தும் அனைத்து நபர்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் அதன் வரம்பு விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

மேலும், மாற்று சிகிச்சை என்பது வெறும் “தொழில்முறை ஒழுங்கீனம்” (professional misconduct) மட்டுமல்லாமல், “மருத்துவ முறைகேடு” (malpractice) என்ற வகையிலும் கருதப்பட வேண்டும். அதற்கேற்ப, உரிமம் (licence) ரத்து செய்தல் உள்ளிட்ட கடுமையான தண்டனைகள் விதிக்கப்பட வேண்டும்.

தற்போது, இந்த அறிவிப்பின் மூலம் குடிமக்கள் சமூக அமைப்புகள் (CSOs), அரசு சுகாதார அமைப்புகளில் பணிபுரியும் மருத்துவ நிபுணர்களுக்கு எதிராக எச்சரிக்கைகள் மற்றும் புகார்களை முன்வைக்க முடிகிறது. இருப்பினும், உளவியல் மற்றும் மனநல நிபுணர்கள் (psy-professionals), மத அமைப்புகள் மற்றும் பிற அங்கீகரிக்கப்படாத சேவை வழங்குநர்களும் மாற்று சிகிச்சைத் தடையின் வரம்பிற்குள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

உதாரணமாக, இன்றும் சில இடங்களில் குயர் அடையாளங்கள் மற்றும் பாலினப் பன்மை, ஒரு மனநோய் எனக் கருதப்பட்டு, அதற்கேற்ப “சிகிச்சை” வழங்கப்படும் சம்பவங்கள் தொடர்ந்தும் நிகழ்ந்து வருகின்றன.

– சாத்தி (SAATHI) ஆலோசனைக் கூட்டம்.

சட்ட ஒழுங்குமுறை அளவில், தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சிலின் (TN SMC) அறிவிப்பு, தமிழ்நாடு மருத்துவப் பதிவு சட்டம், 1914-ன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட மருத்துவர்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. சித்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள், தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவ முறை (மேம்பாடு மற்றும் பயிற்சியாளர் பதிவு) சட்டம், 1997-ன் கீழ் செயல்படும் தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவக் கவுன்சிலின் (Siddha Council) கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளனர். அதேபோன்று, ஒருங்கிணைந்த மருத்துவம் (ஆயுர்வேதம், யுனானி அல்லது சித்த மருத்துவத்துடன் நவீன மருத்துவத்தை

இணைத்து மேற்கொள்ளப்படும் மருத்துவப் பயிற்சி) மேற்கொள்ளும் மருத்துவர்கள், தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் பதிவு சட்டம், 1956-ன் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றனர். மனநலத் துறையில் பணிபுரியும் நிபுணர்கள், தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையத்தில் (Tamil Nadu State Mental Health Authority) பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இருப்பினும், இவ்வனைத்து ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளும் தற்போது தனித்தனியாக செயல்படுகின்றன; மாற்று சிகிச்சையை (Conversion Therapy) வெளிப்படையாகத் தடை செய்யும் பொதுவான அல்லது ஒருங்கிணைந்த விதிமுறை எதுவும் இல்லை.

மேலும், மாற்று சிகிச்சை பெரும்பாலும் மதகுருமார்கள், பாரம்பரிய வைத்தியர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் சமூக அமைப்புகளில் செயல்படும் பிற நபர்களால், எந்தவிதமான தொழில்முறை ஒழுங்குமுறைக்கும் உட்படாத முறைசாரா (informal) சூழல்களில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

அதோடு, அனைத்து மருத்துவ முறைகளுக்கும் பொதுவாகப் பொருந்தும் வகையில் “மாற்று சிகிச்சை” என்ற சொல்லுக்கான முழுமையான மற்றும் கட்டாயப் பொருள்விளக்கம் (definition) இல்லாததால், இத்தகைய நடைமுறைகள் “மருத்துவமற்ற ஆலோசனை” (non-medical counselling) அல்லது “குடும்பத் தலையீடு” (familial intervention) என்ற பெயரில் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கான வாய்ப்பு உருவாகியுள்ளது.

இந்த குறைபாடுகள், மாற்று சிகிச்சைக்கு எதிராக தற்போது நடைமுறையில் உள்ள தடை முக்கியமான முன்னேற்றமாக இருந்தாலும், அது முழுமையானதாக இல்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளின் சிதறிய அணுகுமுறை காரணமாக, மாற்று சிகிச்சை பல வடிவங்களில் தொடர்ந்து நிலைத்து வருகிறது.

எனவே, மாற்று சிகிச்சை என்றால் என்ன என்பதற்கான தெளிவான, வெளிப்படையான மற்றும் ஒரே மாதிரியான வரையறை உருவாக்கப்படுவதுடன், அனைத்து மருத்துவ முறைகள், மனநலச் சேவைகள் மற்றும் சேவை வழங்குநர்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய விரிவான தடை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை; தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சில்; தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவக் கவுன்சில்; ஒருங்கிணைந்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழான வாரியம்; தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையம்; மற்றும் உள்துறை, மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறை.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : மாற்றுச் சிகிச்சைக்கான (conversion therapy) தடையானது நவீன மருத்துவப் பயிற்சியாளர்களைத் தாண்டி, அத்தகைய சிகிச்சையை விளம்பரப்படுத்துவதற்கும் பொருந்த வேண்டும். இதனைச் செயல்படுத்த பின்வரும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்:

Nodal Authority	Relevant Provision	Measure
தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கழகம்	'மருத்துவ நெறிமுறைகள் விதிகள், 2002' (Code of Medical Ethics Regulations, 2002), அவ்விதமுறைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை தவிர, பதிவுசெய்யப்பட்ட மருத்துவர் ஒருவரின் தரப்பிலிருந்து நிகழும் வேறு ஏதேனும் தொழில்முறைத் தவறான நடத்தையையும் பரிசீலித்து அதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள மாநில மருத்துவக் கவுன்சிலுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.	தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சில் (TN SMC) ஏற்கனவே 'மாற்றுச் சிகிச்சை'யை (conversion therapy) ஒரு தொழில்முறைத் தவறான நடத்தையாக அறிவித்துள்ளது. அதோடு, இத்தகைய மாற்றுச் சிகிச்சை சேவைகளை விளம்பரப்படுத்துவதையும் ஒரு தொழில்முறைத் தவறான நடத்தையாகவே அது கருத வேண்டும்.
தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவக் குழு	1997-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவ முறை (மருத்துவர்களின் பதிவு மற்றும் மேம்பாடு) சட்டம், பதிவு செய்யப்பட்ட	தொழில்முறை நடத்தை மற்றும் நெறிமுறைகளுக்கான தரநிலைகளை நிர்ணயிக்கும் தனது அதிகாரத்தைப்

	மருத்துவர்களுக்கான தொழில்முறை நடத்தை, கண்ணியம் மற்றும் அறநெறி சார்ந்த தரநிலைகளை வகுக்கும் அதிகாரத்தை சித்த மருத்துவக் குழுவிற்கு (Siddha Council) வழங்குகிறது. மேலும், 'தொழில்முறை சார்ந்த ஏதேனும் ஒரு வகையில் இழிவான நடத்தையில்' ஈடுபடும் மருத்துவர்களின் பதிவை ரத்து செய்யும் அதிகாரத்தையும் இக்குழுவிற்கு இச்சட்டம் வழங்குகிறது.	பயன்படுத்தி, 'மாற்றுச் சிகிச்சை' (conversion therapy) மற்றும் அத்தகைய சேவைகளுக்கான விளம்பரம் ஆகியவற்றை ஒரு வகையான தொழில்முறைத் தவறான நடத்தையாக அந்த மன்றம் அறிவிக்க வேண்டும்; அத்துடன், இதில் ஈடுபடும் பயிற்சியாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
ஒருங்கிணைந்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் பதிவுச் சட்டம், தமிழ்நாடு - இன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட வாரியம்	தொழில்முறைத் தவறான நடத்தையில் ஈடுபடும் ஒரு மருத்துவரின் பதிவு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிடும் அதிகாரத்தை, 'தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் பதிவுச் சட்டம், 1956' அந்த வாரியத்திற்கு வழங்குகிறது.	மாற்றுச் சிகிச்சை (conversion therapy) மற்றும் அத்தகைய சேவைகளுக்கான விளம்பரம் ஆகியவற்றை ஒரு தொழில்முறைத் தவறாக வாரியம் கருத வேண்டும்; இச்செயல் பதிவு ரத்து செய்யப்படுவதற்கு வழிவகுக்கக்கூடும்.
தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையம்	மனநலச் சிகிச்சை நிலையங்களுக்கான தரம் மற்றும் சேவை வழங்கல் விதிமுறைகளை உருவாக்கவும், சேவைகளை வழங்குவதில் உள்ள குறைபாடுகள் குறித்த புகார்களைப் பெற்று மேற்பார்வையிடவும் மாநில மனநல ஆணையத்திற்கு	மனநலச் சேவைகளை வழங்குவதற்காக மாநில மனநல ஆணையம் வெளியிடும் தரநிலைகள், பாலின அடையாளம் மற்றும் பாலியல் நாட்டம் ஆகியவற்றின்

	அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 'மனநலச் சேவைகளின் குறைந்தபட்சத் தரநிலைகள்' தொடர்பான விதிமுறைகளை வகுக்கும் அதிகாரமும் அதற்கு உண்டு. இவ்விதிமுறைகளை மீறுவது இச்சட்டத்தின் கீழ் குற்றவியல் தண்டனைகளுக்கு வழிவகுக்கும்.	அடிப்படையிலான பாகுபாட்டைத் தெளிவாகத் தடை செய்வதை உறுதி செய்ய வேண்டும்; இத்தடையானது, 'குயர்' (queer) உடல்களை நோய்க்கூறுக்குரியவை யாகக் கருதுதல் மற்றும் 'மாற்றுச் சிகிச்சை' (conversion therapy) தொடர்பான சேவைகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகவே பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும். இத்தகைய செயல்பாடுகள் அனைத்தும் சேவை வழங்குதலில் உள்ள குறைபாடாகவே கருதப்பட வேண்டும்.
உள்துறை	பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் (Bharatiya Nyaya Sanhita) 318 மற்றும் 319-வது பிரிவுகள் ஏமாற்றுதல் தொடர்பான குற்றங்களை வரையறுக்கின்றன. தீங்கு விளைவிக்கும் அல்லது முறையற்ற இழப்பை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் கூற்றுகள் உட்பட, ஏமாற்றுதல் மற்றும் நேர்மையற்ற முறையில் தூண்டுதல் ஆகிய செயல்களை இப்பிரிவுகள் குற்றங்களாகக் கருதுகின்றன. இத்தகைய குற்றங்கள் குறித்துப் புகாரைப் பதிவு செய்யவும், சட்டத்திற்கு இணங்க விசாரணை நடத்தவும் காவல்துறைக்கு	'மாற்றுச் சிகிச்சை' (conversion therapy) முறையைச் செயல்படுத்தும் அல்லது அதற்கான விளம்பரங்களை மேற்கொள்ளும் எவர் மீதும் பிரிவுகள் 318 மற்றும் 319-ன் கீழ் குற்றவியல் புகார்களைப் பதிவு செய்யுமாறு காவல்துறைக்கு உத்தரவிடப்பட வேண்டும்; மேலும், இது குறித்து பொதுமக்களுக்குத்

	அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.	தெரிவிக்கும் வகையில் உள்துறைத் துறை ஒரு பொது அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டும்.
--	------------------------------	--

பிரச்சனை 2: இடைபாலினப் பண்புவேறுபாடுகளுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளின் தவறான வகைப்படுத்தல்

தமிழ்நாட்டின் பிறப்புப் பதிவு முறைமை, இடைபாலினப் பண்புவேறுபாடுகளுடன் (intersex variations) பிறக்கும் குழந்தைகளின் நிலையை போதுமான அளவில் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. தமிழ்நாடு பிறப்புகள் மற்றும் இறப்புகள் பதிவுச் சட்ட விதிகள், 2025-இன் கீழ், பாலின வகைப்பாடு “ஆண்” (male), “பெண்” (female), அல்லது “திருநர்” (transgender person) என்ற மூன்று வகைகளாக மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இடைபாலின நிலைக்கென (intersex status) தனியான ஏற்பாடு எதுவும் இல்லை. பிறப்புப் பதிவு அறிக்கையான படிவம்-1-லும், குழந்தையின் பாலினத்தைப் பதிவு செய்ய ஆண், பெண் மற்றும் திருநர் என்ற மூன்று தேர்வுகள் மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது என்னவெனில், “திருநர்” என்பது ஒரு நபரின் பாலின அடையாளத்தை குறிக்கும் சொல்லாகும். இது காலப்போக்கில் உருவாகும் தனிப்பட்ட அடையாளமாகும்; பிறப்பின் போது காணப்படும் உடலியல் பாலினப் பண்புகளுடன் நேரடி தொடர்புடையதல்ல. எனவே, இடைபாலின நிலையை திருநர் அடையாளத்துடன் குழப்புவது, இடைபாலினப் பண்புவேறுபாடுகளுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளை தவறாக வகைப்படுத்தும் நிலையை உருவாக்குகிறது. இதிலும் அடிப்படையான பிரச்சனை என்னவெனில், இடைபாலினப் பண்புவேறுபாடுகளுடன் பிறந்த குழந்தைகளை அவர்களின் உடலியல் வேறுபாடுகளை அங்கீகரிக்காமல் கட்டாயமாக “ஆண்” அல்லது “பெண்” என்று பதிவு செய்ய வேண்டிய நிலை, குழந்தையின் உடலைப் பதிவு செய்யப்பட்ட பாலினத்துடன் பொருந்தச் செய்வதற்காக குடும்பங்கள் மருத்துவ அல்லது அறுவைச் சிகிச்சை தலையீடுகளை நாடும் மறைமுக அழுத்தத்தை உருவாக்கக்கூடும். இத்தகைய நடைமுறைகள், குழந்தை எதிர்காலத்தில் தன் பாலினப் பண்புகளைப் பாதிக்கும், மீள முடியாத

மற்றும் பல நேரங்களில் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய மருத்துவத் தலையீடுகள் குறித்து அறிவுபூர்வமான முடிவெடுக்கும் உரிமையை இழக்கச் செய்யக்கூடும்.

இது, *அருண்குமார்* வழக்கில் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் அங்கீகரித்துள்ள உடல் சுயாட்சிக்கான உரிமை (right to bodily autonomy) மற்றும் அறிவுபூர்வ சம்மதத்திற்கான உரிமை (right to informed consent) ஆகியவற்றை பாதிக்கிறது. மேலும், *அருண்குமார்* தீர்ப்பில், இடைபாலினப் பண்புவேறுபாடுகளுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளின் மருத்துவச் சிகிச்சை மற்றும் பிறப்புப் பதிவு தொடர்பாக உரிய வழிகாட்டுதல்களை உருவாக்குமாறு சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறைக்கு உத்தரவிடப்பட்டது.

ஆயினும், மாநிலம் முழுவதும் அமல்படுத்தக்கூடிய விரிவான வழிகாட்டுதல்கள் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை.

இடைபாலினக் குழந்தைகளின் பிறப்பைப் பதிவு செய்வது தொடர்பாக தெளிவான நிர்வாக வழிகாட்டுதல்கள் இல்லாதது, மருத்துவமனைகள் மற்றும் பதிவுத்துறை அதிகாரிகளிடையே நிர்வாகத் தெளிவின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும், பின்னர் சுகாதார சேவைகள், நலத்திட்ட உரிமைகள் மற்றும் அடையாள ஆவணங்களைப் பெறுவதிலும் தடைகளை உருவாக்கக்கூடும்.

இதன் விளைவாக, இடைபாலினக் குழந்தைகளின் சம்மதமின்றி மேற்கொள்ளப்படும் அறுவைச் சிகிச்சைகளுக்கு எதிராக நீதிமன்றப் பாதுகாப்புகள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் அரசுடன் முதன்முதலாக தொடர்பு கொள்ளும் கட்டமான பிறப்புப் பதிவு நிலையிலேயே இன்னும் பாதிப்புக்குள்ளாகும் அபாயத்தில் உள்ளனர்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத் துறை மற்றும் பொது சுகாதாரம் மற்றும் நோய்த்தடுப்பு மருந்துத் துறை இயக்குநர் (இவர் பிறப்பு மற்றும் இறப்புப் பதிவுகளின் தலைமைப் பதிவாளர் ஆவார்)

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : பின்வரும் நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

(a) இன்டர்செக்ஸ் (intersex) மாறுபாடுகள் கொண்ட குழந்தைகள் மற்றும் நபர்களின் பதிவு மற்றும் சிகிச்சை தொடர்பான வழிகாட்டுதல்களை, 'குயர்' (queer) சமூகத்தினரை ஆதரிக்கும் சுகாதார நிபுணர்கள் மற்றும்

இன்டர்செக்ஸ் சமூகத்தினருடன் கலந்தாலோசித்து மாநில அரசு உருவாக்க வேண்டும்.

(b) NALSA தீர்ப்பு மற்றும் திருநங்கையர் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் (TG Act), 2019 ஆகியவற்றிற்கு இணங்க, மருத்துவ அல்லது அறுவை சிகிச்சை தலையீடுகள் ஏதுமின்றி, எதிர்காலத்தில் ஒரு நபர் தன்னை ஆண், பெண் அல்லது திருநங்கையாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள உதவும் தெளிவான நிர்வாக நடைமுறையை இந்த வழிகாட்டுதல்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதற்கேற்ப, திருத்தப்பட்ட பிறப்புச் சான்றிதழை வழங்குவதற்கும், அடையாள ஆவணங்களை ஒருங்கிணைந்த முறையில் புதுப்பிப்பதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். இத்தகைய கட்டமைப்பு, தனிநபரின் எதிர்காலத் தன்னாட்சியைப் பாதுகாப்பதோடு, பிறப்புப் பதிவு நடைமுறையை TG Act, 2019-உடன் இணக்கமாக்கும்.

(c) தவறான வகைப்பாட்டைத் தவிர்க்கும் வகையில், 'தமிழ்நாடு பிறப்பு மற்றும் இறப்புப் பதிவு விதிகள், 2025'-இன் படிவம்-1-இல் (Form-1) உள்ள "திருநங்கையர்" (transgender) என்ற சொல்லை "இன்டர்செக்ஸ் மாறுபாடுகள் கொண்ட குழந்தை" (infant with intersex variations) என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

அட்டவணை 3

தமிழ்நாடு பிறப்புகள் மற்றும் இறப்புகள் பதிவுச் சட்ட விதிகள், 2025-இன் படிவம்-1-க்கு (Form-1) பரிந்துரைக்கப்படும் திருத்தம்

தற்போதைய ஏற்பாடு	திருத்தப்பட்ட வகைமுறை
படிவம் 1 (விதி 5-ஐப் பார்க்கவும்) பிறப்பு அறிக்கை புள்ளிவிவரத் தகவல்கள் [வழிமுறைகளுக்குப் பின்பக்கத்தைப் பார்க்கவும்] இப்பகுதி பிறப்பு அறிக்கையுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் தகவல் அளிப்பவரால் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியவை	படிவம் 1 (விதி 5-ஐப் பார்க்கவும்) பிறப்பு அறிக்கை புள்ளிவிவரத் தகவல் [வழிமுறைகளுக்குப் பின்பக்கத்தைப் பார்க்கவும்] இப்பகுதி பிறப்பு அறிக்கையுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் தகவல் அளிப்பவரால் பூர்த்தி

பிறந்த தேதி : DD- MM - YYYY பாலினம் ("ஆண்" அல்லது "பெண்" அல்லது "திருநபர்" என உள்ளிடவும்) :	செய்யப்பட வேண்டியவை பிறந்த தேதி : DD-MM-YYYY பாலினம் ("ஆண்" அல்லது "பெண்" அல்லது "இடைப்பாலினப் பண்புகளைக் கொண்ட குழந்தை" எனப் பதிவிடவும்) :
--	--

பிரச்சனை 3: பாகுபாடற்ற சுகாதார சேவைகளுக்கான அணுகல் இல்லாமை

இடைபாலின அறுவைச் சிகிச்சைகள் மற்றும் மாற்று சிகிச்சை மீதான தடையைத் தாண்டி, திருநர் நபர்கள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019 (TG Act, 2019), திருநர் நபர்களுக்கு சுகாதார சேவைகள் வழங்குவதில் பாகுபாடு காட்டுவதை வெளிப்படையாகத் தடை செய்கிறது.

மேலும், மனநலச் சுகாதாரச் சட்டம், 2017 (Mental Healthcare Act, 2017), பாலின மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கு பாகுபாடற்ற மனநலச் சேவைகளை அணுகும் உரிமையை அங்கீகரிக்கிறது.

நவ் தேஜ் ஜோஹர் வழக்கில், இந்திய உச்சநீதிமன்றம், இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 377 சுகாதார உரிமையை மீறுவதாகக் குறிப்பிட்டபோது, “பாகுபாடு, களங்கப்படுத்தல், அச்சம் மற்றும் வன்முறை ஆகியவை குயர் நபர்கள் தங்களுக்குரிய அடிப்படை பாலியல் உரிமைகள் மற்றும் சுகாதாரத்தை அடைவதைத் தடுக்கின்றன” என்று வலியுறுத்தியது.

அதேபோன்று, எஸ். சுஷ்மா வழக்கில் சென்னை உயர்நீதிமன்றம், பாலின மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கு பாகுபாடற்ற சுகாதார சேவைகளை வழங்கும் வகையில் சுகாதாரத் துறை நிபுணர்களுக்கு விழிப்புணர்வு மற்றும் பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துரைத்தது. மேலும், NALSA மற்றும் பின்னர் ஜேன் கௌசிக்

வழக்குகளில், உச்சநீதிமன்றம் திருநர் நபர்களுக்கு குயர் மற்றும் திருநர்-உறுதிப்படுத்தும் சுகாதார சேவைகளை வழங்குவது மாநிலத்தின் நேர்மறையான (affirmative) கடமையாகும் என்று அங்கீகரித்துள்ளது.

எனவே, இவ்வுரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது மாநில அரசுக்கும் மாநில சுகாதார ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளுக்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள சட்டப்பூர்வ மற்றும் அரசியலமைப்புச் சார்ந்த கடமையாகும்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை; தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சில்; தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவக் கவுன்சில் மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையம்.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: சுகாதார சேவைகளை பாகுபாடின்றி அணுகுவதற்கான நீதிமன்ற மற்றும் சட்டப்பூர்வக் கடமைகள், அனைத்து சுகாதார நிறுவனங்களிலும் நடைமுறையில் அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்காக பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

- தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சில், “பாலின அடையாளம் (gender identity), இடைபாலின நிலை (intersex status) அல்லது பாலியல் நோக்குநிலை (sexual orientation) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சுகாதார சேவைகளை மறுத்தல், நிறுத்துதல் அல்லது அநியாயமான முறையில் நடத்துதல்” என்பவற்றை தொழில்முறை ஒழுங்கீனமாக (professional misconduct) வகைப்படுத்தி, ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு உட்படுத்த வேண்டும். இதேபோன்ற நடவடிக்கையை தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவக் கவுன்சிலும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

- தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையம் தரநிலைகள் தொடர்பான கட்டாய விதிமுறைகளை உருவாக்கும் தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையம், LGBTIA+ சமூகத்தினருக்கு மனநலச் சேவைகள் வழங்குவதற்கான தெளிவான தரநிலைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

அத்தகைய விதிமுறைகள்:

- (a) மனநல நிறுவனங்களிலும் மனநல நிபுணர்களாலும் மேற்கொள்ளப்படும் மாற்று சிகிச்சையை (Conversion Therapy) வெளிப்படையாகத் தடை செய்ய வேண்டும்;
- (b) மனநலச் சேவைகளை அணுகுவதில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்;
- (c) குயர்-உறுதிப்படுத்தும் (Queer-Affirmative) மனநலச் சேவைகளுக்கான

தரநிலைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

- மாநில சுகாதார ஒழுங்குமுறை அமைப்புகள், உரிமை மீறல்கள் நிகழ்ந்தால் எவ்வாறு மற்றும் எந்த வடிவில் புகார்கள் அளிக்க வேண்டும் என்பதை தங்களது இணையதளங்கள் மற்றும் பிற தகவல் தொடர்பு வழிகள் மூலம் பரவலாக விளம்பரப்படுத்த வேண்டும்.

மேலும், மாநில திருநர் நல வாரியம் (State TG Board), மாவட்ட அதிகாரிகள் மூலமாகவும் நேரடியாகவும், திருநர் மற்றும் குயர் சமூகத்தினருக்கு, பாகுபாடற்ற சுகாதார சேவைகளை அணுகும் உரிமை, புகார் அளிக்கும் நடைமுறைகள், கிடைக்கக்கூடிய சட்ட மற்றும் நிர்வாகத் தீர்வு வழிகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை தொடர்ந்து ஏற்படுத்த வேண்டும்.

- சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை, சுகாதார சேவைகளை அணுகுவதில் ஏற்படும் பாகுபாடு தொடர்பான புகார்களை தொடர்ந்து கண்காணிக்க வேண்டும்.

மேலும், மாநில சுகாதார ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளுடன் இணைந்து, ஆதாரபூர்வமான (evidence-based) அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் இப்பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்து, அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான பயனுள்ள கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பிரச்சனை 4: குயர்-உள்ளடக்கமான மற்றும் பாலியல் தொழிலாளர்களை உறுதிப்படுத்தும் எச்.ஐ.வி./எய்ட்ஸ் பராமரிப்பில் உள்ள குறைபாடுகள்

எச்.ஐ.வி. மற்றும் எய்ட்ஸ் (தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், 2017 (HIV and AIDS (Prevention and Control) Act, 2017) [‘HIV-AIDS Act’] எச்.ஐ.வி. பரிசோதனை மற்றும் சிகிச்சைக்காக அறிவுபூர்வ சம்மதத்தை (informed consent) கட்டாயமாக்குகிறது. மேலும், மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட சில சூழ்நிலைகளைத் தவிர, எச்.ஐ.வி. நிலை மற்றும் தனிப்பட்ட தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு கட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கிறது.

நவ் தேஜ் ஜோஹர் வழக்கில், உச்சநீதிமன்றம், பாலியல் சிறுபான்மையினர் எதிர்கொள்ளும் களங்கப்படுத்தல் (stigma) மற்றும் சமூக விலக்கல் (social exclusion) ஆகியவை சுகாதாரச் சேவைகளை அணுகுவதில் நேரடி தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்று அங்கீகரித்தது. மேலும், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 21-ன் கீழ், கண்ணியம், தனியுரிமை மற்றும் சுகாதாரம்

ஆகியவற்றை உறுதி செய்யும் சூழலை உருவாக்குவது மாநிலத்தின் நேர்மறையான கடமை என்று தீர்ப்பளித்தது.

பாகுபாடு மற்றும் தனிப்பட்ட தகவல் வெளியிடப்படும் என்ற அச்சம், எச்.ஐ.வி. தொடர்பான சேவைகள் உட்பட, உரிய நேரத்தில் மருத்துவ உதவியை நாடுவதிலிருந்து பலரைத் தடுக்கிறது என்றும் நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. மேலும், திருநர் நபர்கள் மற்றும் ஆண்களுடன் பாலியல் உறவு கொள்ளும் ஆண்கள் (MSM) போன்ற அதிக ஆபத்து கொண்ட மக்களுக்கான பயனுள்ள எச்.ஐ.வி. தடுப்பு மற்றும் சிகிச்சைச் சேவைகளை வழங்குவது மாநிலத்தின் கடமை என்றும் வலியுறுத்தியது.

நடைமுறையில், கண்ணியம், இரகசியத்தன்மை மற்றும் சிகிச்சைக்கான அணுகல் ஆகியவை தரைமட்டத்தில் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே மாநிலத்தின் பொறுப்பாகும்.

தமிழ்நாடு எச்.ஐ.வி. உடன் வாழும் நபர்கள் (PLHIV) களங்கப்படுத்தல்

குறியீட்டு ஆய்வு, 2011 (Tamil Nadu PLHIV Stigma Index, 2011), சுகாதார

நிறுவனங்களிலேயே களங்கப்படுத்தல் பல வடிவங்களில் நிகழ்வதை பதிவு செய்கிறது. அவற்றில், சம்மதமின்றி எச்.ஐ.வி. பரிசோதனை

மேற்கொள்ளுதல், இரகசியத் தகவல்களை வெளியிடுதல், மருத்துவக்

கோப்புகள் அல்லது அறிவிப்புகளை அனைவரும் பார்க்கும் வகையில் வெளிப்படையாக வைப்பது போன்ற பொறுப்பற்ற அடையாளப்படுத்தல், சிகிச்சையை மறுத்தல் அல்லது தாமதப்படுத்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

இந்த ஆய்வின் படி, MSM சமூகத்தைச் சேர்ந்த பதிலளிப்பவர்களில் 35% பேர், திருநர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பதிலளிப்பவர்களில் 28% பேர், தங்களது

மருத்துவப் பதிவுகள் இரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா என்ற சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். மேலும், சம்மதமின்றி தகவல்

வெளியிடப்பட்ட சம்பவங்களும், அரசு மருத்துவமனைகளில் எச்.ஐ.வி. நிலை வெளிப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அனுபவங்களும் பதிவாகியுள்ளன.

இந்த அபாயங்கள் குயர் நபர்கள் மற்றும் பாலியல் தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் தீவிரமாகின்றன. தகவல் வெளியிடப்படும் அச்சம் மற்றும் சமூகக்

களங்கம் காரணமாக, அவர்கள் எச்.ஐ.வி. தடுப்பு மற்றும் சிகிச்சைச்

சேவைகளை உரிய நேரத்தில் அணுகுவதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர்.

குறிப்பாக, PEP (Post-Exposure Prophylaxis) என்பது காலவரையறை கொண்ட

தடுப்பு சிகிச்சையாகும். அது விரைவாகத் தொடங்கப்படும் போது மட்டுமே

அதிக பயனளிக்கும். எனவே, அச்சம் மற்றும் பாகுபாடு காரணமாக

சிகிச்சை தாமதமாவதன் விளைவுகள் மிகவும் தீவிரமாக இருக்கக்கூடும்.

தமிழ்நாடு PLHIV களங்கப்படுத்தல் ஆய்வு, எச்.ஐ.வி. உடன் வாழும் திருநர்

நபர்கள் எதிர்கொள்ளும் இணைநிலைப் பாகுபாட்டையும் (intersectional discrimination) சுட்டிக்காட்டுகிறது. பாலின அடையாளத்துடன் தொடர்புடைய களங்கம், எச்.ஐ.வி. நோயறிதலுக்குப் பிறகு மேலும் தீவிரமடைவதாக அது குறிப்பிடுகிறது. இந்த இணைநிலைப் பாகுபாடு காரணமாக, திருநர் நபர்கள், சுகாதாரச் சேவைகள், குடும்ப மற்றும் வீட்டு ஆதரவு, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரம், வீட்டு வசதி, சமூக இடங்கள், நலத்திட்டங்கள், மற்றும் பிற அரசு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து விலக்கப்படுவதற்கான அபாயத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். முன்னர் சந்தித்த பாகுபாடு மற்றும் தகவல் வெளியிடப்படும் அச்சம் காரணமாக, எச்.ஐ.வி. உடன் வாழும் பல திருநர் நபர்கள் இந்நிறுவனங்களை அணுகத் தயங்குகின்றனர். இதன் விளைவாக, சமூக வாழ்வின் பல்வேறு தளங்களில் அவர்களின் ஓரங்கட்டப்பட்ட நிலை மேலும் வலுப்பெறுகிறது. HIV-AIDS சட்டம், 2017 கண்ணியம் மற்றும் உரிமைகளை மையமாகக் கொண்ட விரிவான சட்டக் கட்டமைப்பை வழங்கினாலும், மேலும் PrEP போன்ற தடுப்பு கருவிகள் குறித்த தேசிய தொழில்நுட்ப வழிகாட்டுதல்கள் இருந்தாலும், பாகுபாடற்ற எச்.ஐ.வி./எய்ட்ஸ் பராமரிப்பை உறுதி செய்ய மாநிலம் முனைப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை மற்றும் TANSACS

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கைகள்:

HIV-AIDS சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் வகையில், 'தமிழ்நாடு மாநில HIV மற்றும் AIDS (தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) விதிகள், 2020'-ஐ தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்துள்ளது; அத்துடன் விதிமீறல்கள் குறித்த புகார்களை விசாரித்துத் தீர்வு காண ஒரு குறைதீர்ப்பாளரையும் (Ombudsman) நியமித்துள்ளது. கள அளவில் இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான அதிகாரத்தை இவ்விதிகள் TANSACS-க்கு (தமிழ்நாடு மாநில எய்ட்ஸ் கட்டுப்பாட்டுச் சங்கம்) வழங்குகின்றன. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, பின்வரும் நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

(a) HIV-AIDS சட்டத்தின் கீழ் உள்ள சட்டப்பூர்வக் கடமைகள் (தகவல் அறிந்த ஒப்புதல் பெறுதல், ரகசியத்தன்மையைப் பேணுதல், பாகுபாட்டைத் தடுப்பதற்கான கடமை) குறித்து, சுகாதார நிபுணர்கள் மற்றும் மருத்துவமனைப் பணியாளர்களுக்கான பயிற்சிப் பொருட்களை TANSACS உருவாக்க வேண்டும். இப்பயிற்சிப் பொருட்கள், HIV-AIDS தடுப்பு மற்றும் சிகிச்சை தொடர்பான நவீன முன்னேற்றங்கள் (PrEP, PEP, ART) மற்றும் குறிப்பாக HIV-AIDS சிகிச்சைச் சூழலில் LGBTIA+ சமூகத்தினரின் உரிமைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும்.

(b) இப்பயிற்சிப் பொருட்கள் வழக்கமான பயிற்சித் திட்டங்களில் (பயிற்சிப் பட்டறைகள், அறிமுக அமர்வுகள் மற்றும் தொடர் மருத்துவக் கல்வி - CME மூலம்) ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும்; தேவைப்படும் இடங்களில் சிவில் சமூக அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்புடன் இவை செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். மேலும், இப்பயிற்சிப் பொருட்கள் அச்ச வடிவம் மற்றும் இணைய வழி வடிவம் ஆகிய இரண்டிலும் எளிதில் கிடைக்கும் வகையில் இருக்க வேண்டும்.

(c) குறைதீர்ப்பாளரிடம் (Ombudsman) புகார்களைப் பதிவு செய்வதற்கென ஒரு பிரத்யேக இணையதளத்தை (portal) உருவாக்குவது குறித்தும், அது குறித்த தகவல்களைப் பொதுமக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவது குறித்தும் சுகாதாரத் துறை பரிசீலிக்க வேண்டும்.

(d) HIV-AIDS சிகிச்சை மற்றும் பராமரிப்பு வழங்கும் அனைத்து மருத்துவமனைகளும், HIV-AIDS பாதிப்புள்ளவர்களின் உரிமைகள் குறித்த அறிவிப்பைத் தங்கள் அறிவிப்புப் பலகைகளிலும், HIV-AIDS சிகிச்சைக்கான தனிப் பிரிவுகள் மற்றும் வார்டுகளிலும் (wards) கட்டாயம் வெளியிட வேண்டும். இவ்வறிவிப்பில் PrEP மற்றும் PEP குறித்த தகவல்கள் மற்றும் குறைதீர்ப்பாளரைத் (Ombudsman) தொடர்புகொள்வதற்கான விவரங்களும் இடம்பெற வேண்டும்.

பிரச்சனை 5: சுகாதாரத் தீர்மானங்களை எடுப்பதற்காக குயர் துணையை நியமிப்பதற்கான சட்ட அல்லது நடைமுறைச் சட்டகத்தின் இல்லாமை

ஒரு நோயாளி மருத்துவ சிகிச்சைக்குத் தகவலறிந்த ஒப்புதல் அளிக்க இயலாத நிலையில், பதிலி முடிவெடுப்பவரை சுகாதார நிறுவனங்களும் மருத்துவப் பயிற்சியாளர்களும் எவ்வாறு அடையாளம் கண்டு, அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதை வரையறுக்கும் ஒரு மாநில அளவிலான நெறிமுறை தற்போது தமிழ்நாட்டில் இல்லை. நடைமுறையில், மருத்துவமனைகளுக்கு இடையே ஒருமித்த தன்மை இல்லை. மருத்துவர்களுடனான கலந்தாய்வுகள்,

சில மருத்துவமனைகள் நோயாளியுடன் வரும் நபருக்கு (நோயாளியுடன் வருபவர்) முன்னுரிமை அளிக்கும் நடைமுறைகளைச் சார்ந்துள்ளன என்பதையும், மற்றவை என்எம்சி-யின் மருத்துவ நெறிமுறைகள் மற்றும் தமிழ்நாடு என்எம்சி மருத்துவ நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ளன என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த விதிமுறைகள், அறுவை சிகிச்சைகளின் போது 'கணவன் அல்லது மனைவியின்' ஒப்புதல் தேவை என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றன, இதன் மூலம் ஆண்-பெண் திருமணமான தம்பதியினரை மட்டுமே அங்கீகரிக்கின்றன. மேலும், அறுவை சிகிச்சைகள் அல்லாத பிற நடைமுறைகள் அல்லது சிகிச்சைகளுக்குத் தகவலறிந்த ஒப்புதல் அளிக்க நோயாளிக்குத் திறன் இல்லாத பட்சத்தில், பதில் முடிவெடுப்பது குறித்து அவை எதுவும் கூறவில்லை. இதன் விளைவாக, திருமணமாகாத நபர் இருக்கும் நேர்வுகளில், 'அடுத்த வாரிசு' யார் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் மருத்துவர்களுக்கு விருப்ப அதிகாரம் உள்ளது.

நடைமுறையில், சிகிச்சைக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதற்கான முதன்மை அதிகாரம் பொதுவாக நோயாளியின் வாழ்க்கைத் துணை அல்லது பெற்றோருக்கே வழங்கப்படுகிறது; சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படாத இணையர்கள் உள்ளிட்ட பிற உறவுமுறையினரின் நிலைப்பாடு பொதுவாகக் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. அவசரச் சூழல்களில், நோயாளியுடன் வந்திருப்பவரிடமிருந்து மருத்துவமனைகள் ஒப்புதலைப் பெறக்கூடும்; ஆனால், இது பெரும்பாலும் அப்போதைய சூழலுக்கேற்ற ஒரு தற்காலிக ஏற்பாடாகவே அமைகிறதே தவிர, மாற்று முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் குறித்த முறையான அங்கீகாரத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததல்ல.

டாக்டர் யோகிதா, சென்னை

பல LGBTIA+ நபர்களுக்கு, குறிப்பாகத் தங்கள் பிறந்த குடும்பங்களிலிருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு, மருத்துவ அவசர காலங்களில் அவர்களின் விருப்பங்களைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களின் நலன்களுக்காகச் செயல்படுவதற்கு அவர்களின் துணைவர் அல்லது அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த குடும்பமே சிறந்த நிலையில் இருக்கலாம். இருப்பினும், ஓரினச்சேர்க்கை உறவுகளிலிருந்து எழும் மருத்துவ முடிவுகளை எடுப்பதற்கான உரிமைகள் சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படாததால், அத்தகைய துணைவர்கள் 'நெருங்கிய உறவினர்' அல்லது 'அங்கீகரிக்கப்பட்ட முடிவெடுப்பவர்கள்' என்ற எந்தவொரு முறையான தகுதியையும் பெறுவதில்லை. சுகாதார நிறுவனங்களில் உள்ள மருத்துவமனை அனுமதி மற்றும் ஒப்புதல் படிவங்கள் பெரும்பாலும் இரத்த உறவினர்கள் அல்லது சட்டப்பூர்வமாக

அங்கீகரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கைத் துணைவர்களை மட்டுமே அங்கீகரிக்கும் வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன, இதன் மூலம் வினோத உறவுகளில் உள்ள துணைவர்களை நிறுவன ரீதியாக விலக்குகின்றன. இதன் விளைவாக, நோயாளி அவர்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டிருந்தாலும் அல்லது நோயாளியின் பாலியல் நாட்டம் அல்லது பாலின அடையாளத்திற்கு அந்தக் குடும்பம் வெளிப்படையாக விரோதமாக இருந்தாலும் கூட, மருத்துவ வல்லுநர்கள் வழக்கமாக முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தைப் பிறந்த குடும்பத்திடமே விட்டுவிடுகின்றனர்.

இந்தச் சட்ட மற்றும் நிறுவன ரீதியான வெற்றிடம் சமூகப் படிநிலைகளால் மேலும் சிக்கலாகிறது. நடைமுறையில், மருத்துவ முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் பெரும்பாலும் ஆண் உறவினர்களுக்கோ அல்லது சிகிச்சைச் செலவுகள் மீது பொருளாதாரக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கோ வழங்கப்படுகிறது, இது குடும்பங்களுக்குள் ஆழமாக வேரூன்றிய ஆணாதிக்க நெறிகளையும் அதிகாரக் கட்டமைப்புகளையும் பிரதிபலிக்கிறது. இதனால், மருத்துவமனையில் இருக்கும் மாற்றுப் பாலினப் பங்காளிகள் போன்ற பிற பராமரிப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் ஓரங்கட்டப்படுகிறார்கள்.

சுப்ரியோ வழக்கில், ஒரு தனிநபர், பாலின அடையாளம் அல்லது பாலியல் நாட்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், நெருக்கமான உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும், அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் விளைவுகளையும் வரையறுக்கவும் உரிமை உண்டு என்று உச்ச நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்தியது. ஒரு வாழ்க்கைத்துணையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், கண்ணியம், சுயாட்சி, தனியுரிமை மற்றும் ஆரோக்கியம் தொடர்பான விஷயங்களில் அந்த உறவு மதிக்கப்படுவதற்கும் உள்ள சுதந்திரம், வாழ்வதற்கான உரிமை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அம்சம் என்றும், அத்தகைய அங்கீகாரத்தை மறுப்பது இந்த அரசியலமைப்பு உத்தரவாதங்களை மறுப்பதற்குச் சமம் என்றும் அது தீர்ப்பளித்தது.

தமிழ்நாட்டில் சுகாதாரப் பாதுகாப்புச் சூழலில் இந்தக் கொள்கையைச் செயல்படுத்தும் வகையிலான ஒரு சட்டரீதியான அல்லது நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இல்லாததால், மாற்றுப் பாலின நபர்கள் தங்களின் விருப்பங்களைப் பிரதிபலிக்காமலும், தங்களின் நலனுக்காகச் செயல்படாமலும் இருக்கக்கூடிய பிறந்த குடும்ப உறுப்பினர்களால் முக்கியமான மருத்துவ முடிவுகள் எடுக்கப்படும் அபாயத்திற்கு

உள்ளாகிறார்கள். அதே நேரத்தில், அவர்களின் பங்காளிகளும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த குடும்பங்களும் சட்டப்படி கண்ணுக்குத் தெரியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கழகம்

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கைகள்:

• **தமிழ்நாடு மருத்துவ மன்றத்தின் (தொழில்முறை நடத்தை, நன்னடத்தை மற்றும் நெறிமுறைகள்) ஒழுங்குமுறைகள், 2003-இல் திருத்தம்:** இந்த ஒழுங்குமுறை, அறுவை சிகிச்சைகளின் போது மட்டுமே ஒப்புதல் தேவைகளை விதிக்கிறது மற்றும் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் எதிர்பாலின திருமணத் துணைவர்களை மட்டுமே நெருங்கிய உறவினர்களாக அங்கீகரிக்கிறது. இதன் விளைவாக, இது ஒருபாலின/பாலினத் துணைவர்கள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களை விட்டுவிடுகிறது, மேலும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு முடிவுகளுக்குத் தகவலறிந்த ஒப்புதல் அளிக்கும் திறனை நோயாளி இழக்கும்போது, யார் நெருங்கிய உறவினராக அமைகிறார் என்பது குறித்துத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. இதைச் சரிசெய்ய, இந்த ஒழுங்குமுறையைப் பின்வருமாறு திருத்தப் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது:

◦ முதலாவதாக, மருத்துவ சிகிச்சைகளுக்குத் தகவலறிந்த ஒப்புதல் அளிக்கும் திறனை நோயாளி இழக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் முடிவெடுப்பவர்களாகச் செயல்படக்கூடிய 'நியமிக்கப்பட்ட சுகாதாரப் பராமரிப்புப் பதிலாளிகளை' அங்கீகரிக்கும் வகையில் ஒழுங்குமுறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்;

◦ ஒருபாலின/பாலினத் துணைவர்கள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கும் அங்கீகாரத்தை விரிவுபடுத்த, பின்வருபவர்கள் நெருங்கிய உறவினர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்: 'கணவன் அல்லது சட்டப்பூர்வமற்ற கணவன் அல்லது திருமண உறவு கொண்ட ஒரு துணைவர் அல்லது மருத்துவமனையில் நோயாளியைத் தவறாமல் கவனித்து வரும் நீண்டகால நண்பர்';

◦ அதேபோல், அறுவை சிகிச்சைகளுக்கான ஒப்புதல் தொடர்பான விதிமுறைகளில், 'மனைவி அல்லது கணவர்' என்ற சொல் மேலே பரிந்துரைக்கப்பட்ட சொற்களால் மாற்றப்பட வேண்டும்.

• **மருத்துவமனைகளுக்கான வழிகாட்டுதல்கள்:** மேற்கூறியவற்றுடன் இணக்கமாக, சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை அனைத்து மருத்துவமனைகளுக்கும் பின்வரும் வழிகாட்டுதல்களை வழங்க வேண்டும்:

- மருத்துவமனை சேர்க்கை மற்றும் ஒப்புதல் படிவங்களில் 'நியமிக்கப்பட்ட சுகாதாரப் பிரதிநிதி/பதிலாள்' என்ற புலத்தை கட்டாயமாகச் சேர்த்தல்;
- அத்தகைய நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் ஒப்புதலை மருத்துவமனைகள் சட்டப்பூர்வமாக செல்லுபடியாகும் மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் ஒன்றாகக் கருத வேண்டும்; மற்றும்
- 'நெருங்கிய உறவினர்' யார் என்பதைத் தீர்மானிக்கும்போது, ஒரே பாலின/பாலினத் துணைவர்கள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு எதிராகப் பாகுபாடு காட்டாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய மருத்துவர்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துதல்.

• **முன்னேறிய மருத்துவ வழிகாட்டுதல்களுக்கான (Advance Medical Directives - AMD) கட்டமைப்பு:** மனநலச் சுகாதாரச் சட்டம், 2017, முன்னேறிய வழிகாட்டுதல்களுக்குச் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. மனநலச் சிகிச்சை தொடர்பான முடிவுகளை எடுப்பவரை நியமிப்பதில், பிறப்பு அல்லது திருமண உறவுகளை விட ஒரு தனிநபரின் சுய-முடிவெடுக்கும் உரிமைக்கே இது முன்னுரிமை அளிக்கிறது. 2018-ஆம் ஆண்டில், 'காமன் காஸ் எதிர் இந்திய ஒன்றியம்' (Common Cause v. Union of India) வழக்கின் தீர்ப்பில், முன்னேறிய மருத்துவ வழிகாட்டுதல்களின் சட்டப்பூர்வத் தன்மையையும், உயிர் காக்கும் சிகிச்சையை நிறுத்துவது அல்லது வழங்காதிருப்பது தொடர்பான முடிவுகளை எடுக்கத் தாங்கள் விரும்பும் நபர்களை நியமிப்பதற்கான தனிநபர்களின் உரிமையையும் உச்ச நீதிமன்றம் அங்கீகரித்தது. 'காமன் காஸ்' தீர்ப்பின் அடிப்படையில் AMD-களைச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிகாட்டுதல் வரைவுகளை ஆய்வு செய்து பரிந்துரைக்க, அக்டோபர் 2025-இல் தமிழ்நாடு அரசு ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்தது. ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த இணையர்கள் மற்றும்

தாங்களாகவே தேர்ந்தெடுத்த குடும்பத்தினர் ஆகியோரை 'அடுத்த நெருங்கிய உறவினர்' (next of kin) மற்றும் 'நியமிக்கப்பட்ட சுகாதாரப் பிரதிநிதி' (nominated healthcare proxy) என இவ்வழிகாட்டுதல்கள் அங்கீகரிப்பதை அக்குழு உறுதி செய்ய வேண்டும். இதற்காக, சுகாதாரப் பராமரிப்பு தொடர்பான முடிவுகளை எடுப்பது குறித்துப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம்; அதாவது, 'வாழ்க்கைத் துணை அல்லது நடைமுறை ரீதியான வாழ்க்கைத் துணை (de facto spouse) அல்லது திருமண உறவு போன்ற பிணைப்பைக் கொண்ட இணையர் அல்லது மருத்துவமனையில் நோயாளியைத் தொடர்ந்து கவனித்துக்கொள்ளும் நீண்ட கால நண்பர்' ஆகியோரை இதில் உள்ளடக்கியிருக்கலாம்.

அட்டவணை 4

முன்கூட்டிய மருத்துவ அறிவுறுத்தலுக்கான எடுத்துக்காட்டான சட்டகம்

முன்கூட்டிய மருத்துவ வழிகாட்டுதல்

தனிப்பட்ட விவரங்கள்

இந்த முன்கூட்டிய மருத்துவ வழிகாட்டுதல் (உயிர் உயில்) மற்றும் சுகாதாரப் பிரதிநிதி(கள்) நியமனம் என்னால் செய்யப்படுகிறது:

1. முழுப் பெயர்
2. பாலினம்
3. பிறந்த தேதி DD/MM/YYYY
4. அரசு அடையாள அட்டை 1. ஆவணத்தின் பெயர்: 2. அடையாள அட்டை எண்:
5. முழுமையான நிரந்தர வசிப்பிட முகவரி
6. முழுமையான தற்போதைய வசிப்பிட முகவரி:
7. நகராட்சி/ ஊராட்சி

எனது சொந்த உடல்நலம் மற்றும் மருத்துவ சிகிச்சை தொடர்பான முடிவெடுப்பதில் என்னால் இனி பங்கேற்க முடியாத நிலை வரும்போது, இந்த வழிகாட்டுதல் எனது விருப்பங்களின் இறுதி வெளிப்பாடாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

[நீங்கள் விரும்பினால், இந்த வழிகாட்டுதலை ஏன் செய்ய

விரும்புகிறீர்கள் என்பது பற்றிய கூடுதல் விவரங்களையும், உங்கள் சார்பாக முடிவெடுக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு மதிக்கப்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பும் நம்பிக்கைகள் மற்றும் விழுமியங்களையும் வழங்கலாம்.] இந்த வழிகாட்டுதலில், சிகிச்சை விருப்பங்கள், மருத்துவத் தலையீட்டின் அளவு போன்றவை குறித்து விரும்பிய அளவுக்கு விரிவாகவும் இருக்கலாம்.]

சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் (எனது நியமிக்கப்பட்ட சுகாதாரப் பிரதிநிதி(கள்), எனது சிகிச்சைக் குழு மற்றும் இதில் சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்கள் உட்பட) எனது மருத்துவ சிகிச்சை தொடர்பான எந்தவொரு முடிவிற்கும், குறிப்பாக உயிர் காக்கும் சிகிச்சை தொடர்பான முடிவுகளுக்கு, இந்த ஆவணத்தில் உள்ள எனது விருப்பங்களையே முதன்மை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வழிகாட்டுதலின் செல்லுபடித் தன்மை:

இந்த வழிகாட்டுதலும், நியமிக்கப்பட்ட சுகாதாரப் பிரதிநிதிகளுக்கான எனது அங்கீகாரங்களும், நான் அவற்றை மாற்றியமைக்காத அல்லது ரத்து செய்யாத வரையில், எனது வாழ்நாள் முழுவதும் செல்லுபடியாகும் மற்றும் நடைமுறையில் இருக்கும் என்று நான் அறிவிக்கிறேன். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், எனது வழிகாட்டுதல்கள்/விருப்பங்களில் மாற்றங்களைச் செய்யும் இந்த ஆவணத்தின் திருத்தப்பட்ட பதிப்பைச் செயல்படுத்தவோ அல்லது இந்த ஆவணத்தை முழுவதுமாக ரத்து செய்யவோ எனக்கு உரிமை உண்டு.

திருத்தப்பட்ட பதிப்பின் நகல்களை பின்வருபவர்களுடனும் நான் பகிர்ந்துகொள்வேன்:

- இந்த வழிகாட்டுதலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நியமிக்கப்பட்ட சுகாதாரப் பிரதிநிதி(கள்) (DHRs)
- [குடும்ப/தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மருத்துவரின் பெயர் - விருப்பத்தேர்வு]

- [சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி அமைப்பின் - ஊராட்சி, நகராட்சி, மாவட்ட நிர்வாகம், மாநகராட்சி, முதலியன] தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி/பாதுகாவலர். [செயல்படுத்தப்பட்ட AMD-ஐ பாதுகாவலருக்கு அனுப்புவது அவசியம், ஆனால் இதை இங்கே குறிப்பிடுவது விருப்பத்தேர்வு]

பிரச்சனை 6: குயர்-உறுதிப்படுத்தும் மருத்துவக் கல்வி மற்றும் மருத்துவமனைகளுக்கான நடைமுறை வழிகாட்டுதல்களின் தேவை

தமிழ்நாடு மாநில மருத்துவக் கவுன்சில் (TN SMC), மருத்துவர்கள், மருத்துவக் கல்வியாளர்கள் மற்றும் மாணவர்கள், குறிப்பாக தொடர்ச்சியான மருத்துவக் கல்வி (CME) நிகழ்ச்சிகளின் ஒரு பகுதியாக, திருநர் சுகாதாரம் மற்றும் LGBTIA+ உரிமைகள் தொடர்பான கட்டாய விழிப்புணர்வு பயிற்சிகளைப் பெற வேண்டும் என ஏற்கனவே அறிவுறுத்தியுள்ளது. எனினும், இந்த உத்தரவின் தாக்கம் அனைத்து இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. இப்பயிற்சிகள் இன்னும் அனைத்து சுகாதார நிறுவனங்களிலும் தொடர்ந்து நடைபெறும், தரப்படுத்தப்பட்ட (standardised) கட்டாயத் தேவையாக ஒருங்கிணைக்கப்படவில்லை. மேலும், அரசு மருத்துவமனைகளில் குயர் மற்றும் திருநர்-உறுதிப்படுத்தும் (queer and trans-affirming) சுகாதார சேவைகளுக்கான ஒரே மாதிரியான, பொதுவாக அறிவிக்கப்பட்ட செயல்பாட்டு வழிகாட்டுதல்களும் இல்லை. தெளிவான வழிகாட்டுதல்கள் இல்லாதது, குறிப்பாக நோயாளிகள் முதன்முதலில் சந்திக்கும்: செவிலியர்கள், பதிவுப் பிரிவு ஊழியர்கள், வார்டு நிர்வாகப் பணியாளர்கள், போன்ற முதல் நிலை பராமரிப்பு வழங்குநர்களை (first-point caregivers) அதிகமாகப் பாதிக்கிறது. ஏனெனில், நோயாளிகளின் ஆரம்பகட்ட சுகாதார அனுபவத்தை உருவாக்குவதில் இவர்களின் பங்கு மிக முக்கியமானது.

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை இரண்டு அம்ச அணுகுமுறையைக் கையாள வேண்டும்: நிறுவனங்களுக்கான செயல்பாட்டு நெறிமுறைகள்; மற்றும் சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கான தொடர்ச்சியான, கட்டாயத் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகள். அது பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்:

(a) அரசு மருத்துவமனைகளில் குயர் மற்றும் திருநங்கைகளை ஆதரிக்கும் பராமரிப்புக்கான மாநில அளவிலான செயல்பாட்டு வழிகாட்டுதல்களை அறிவிக்க வேண்டும். இந்த வழிகாட்டுதல்கள் துறையின் இணையதளத்தில் வெளியிடப்பட வேண்டும், அனைத்து மருத்துவமனைகளுக்கும் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் திருநங்கைகளுக்கான மருத்துவ மையங்கள் மற்றும் வார்டுகளில் காட்சிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இவற்றில் பின்வருவன கட்டாயம் இடம்பெற வேண்டும்:

- மருத்துவர்கள், உளவியலாளர்கள் மற்றும் சமூகப் பணியாளர்கள் போன்ற பல்துறை பராமரிப்பாளர்களை உள்ளடக்கி, தன்னாட்சியை உறுதிப்படுத்தும் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட, நோயாளி மையப்படுத்தப்பட்ட பராமரிப்பு மாதிரி
- மாவட்ட மற்றும் மூன்றாம் நிலை மருத்துவமனைகளில் உள்ள, அடையாளம் காணப்பட்ட, பயிற்சி பெற்ற வழங்குநர்களுக்கு ஹார்மோன் சிகிச்சை, ஆலோசனை, அறுவை சிகிச்சை நடைமுறைகள் மற்றும் அது சார்ந்த சேவைகளுக்கான தெளிவான உள் பரிந்துரைப் பாதை
- பதிவு செயல்முறைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெயர் மற்றும் பாலின அங்கீகாரம், சுயமாக அடையாளம் காணப்பட்ட பாலினத்திற்கு ஏற்ப வார்டு ஒதுக்கீடு, மற்றும் பாதுகாப்பான பதிவேடு பராமரிப்பு நெறிமுறைகள் உள்ளிட்ட இரகசியமான மற்றும் மரியாதைக்குரிய நிர்வாக நடைமுறைகள்
- தற்போதுள்ள உச்ச நீதிமன்ற நீதித்துறைக்கு இணங்க, சட்டவிரோத மற்றும் அத்துமீறும் நடைமுறைகளை (இரண்டு விரல் சோதனை உட்பட) தடை செய்வதை வலுப்படுத்துதல்
- சுயமாக அடையாளம் காணப்பட்ட பாலினத்தின் அடிப்படையில் வார்டு ஒதுக்கீடு அல்லது, சாத்தியமான இடங்களில், பாலின-நடுநிலை வார்டுகளுக்கான அணுகலை வழங்குதல்; மற்றும் பாலின-நடுநிலை, ஒற்றைப் பயன்பாட்டுக் கழிவறை வசதிகளை வழங்குதல்; மற்றும்
- மருத்துவமனை அல்லது மருத்துவ மைய மட்டத்திலான புகார்களுக்கான இணையதளம்/செயல்முறையை அடையாளம் காணுதல், இது உரிய சட்டப்பூர்வ அமைப்புக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் (காண்க, **பிரச்சனை 3**).

(b) மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள், துணை மருத்துவப் பணியாளர்கள், ஆலோசகர்கள் மற்றும் களப்பணி நிர்வாகப் பணியாளர்கள் உட்பட அனைத்து அரசு சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கும் காலமுறை மற்றும் தொடர்ச்சியான குயர்-உறுதிப்படுத்தும் பயிற்சியைக் கட்டாயமாக்கி ஓர் ஆணை பிறப்பித்தல். இது பணியிடைப் பயிற்சி, தொடர் மருத்துவக் கல்வி மற்றும் புதிய பணியாளர்களின் அறிமுகம்/பணியமர்த்தல் ஆகியவற்றில் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். மருத்துவப் துல்லியம் மற்றும் வாழ்வியல் அனுபவ ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்வதற்காக, பயிற்சிப் பொருளானது தமிழ்நாடு SMC உடன் இணைந்து உருவாக்கப்பட்டு, குயர்-உறுதிப்படுத்தும் சுகாதார வல்லுநர்கள் மற்றும் சமூகப் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்தாலோசித்து வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கிய குறைந்தபட்ச மருத்துவ மற்றும் நெறிமுறைத் தரங்களைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும்:

- பாலின அடையாளம், பாலியல் நாட்டம் மற்றும் இடைப்பாலின நிலை குறித்த அடிப்படைப் புரிதல்
- WPATH வழிகாட்டுதல்கள் போன்ற வளர்ந்து வரும் சர்வதேச சிறந்த நடைமுறைகள் உட்பட, குயர் மற்றும் திருநங்கைகளை ஆதரிக்கும் மருத்துவப் பராமரிப்புத் தரங்கள்
- நோயாளியின் இரகசியத்தன்மை, தகவலறிந்த ஒப்புதல் மற்றும் ஆதரவளிக்கப்பட்ட முடிவெடுத்தல்
- குழந்தைகள் மற்றும் இளம் பருவத்தினருக்கான வயதுக்கு ஏற்ற, குடும்பத்தை உள்ளடக்கிய மற்றும் அவர்களை ஆதரிக்கும் பராமரிப்புத் தரங்கள்; மற்றும்
- நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் மற்றும் பொருந்தக்கூடிய சட்டங்களின் கீழ் உள்ள பாகுபாடினமை தொடர்பான கடமைகள்.

பிரச்சனை 7: LGBTIA+ சமூகத்தினருக்கான ஆதரவான மனநலப் பராமரிப்பின் தேவை

LGBTIA+ சமூகத்தினர், பாதிப்புக்குள்ளாகும் அபாயத்திற்கும் மன உளைச்சலுக்கும் மிக அதிகளவில் உள்ளாகின்றனர். இந்தியாவில் உள்ள குயர் இளைஞர்களிடையே மனநலம் கவலைக்கிடமாக உள்ள நிலையை பல ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டின் தலைநகரான சென்னையில், சுமார் 220 ஆண்களுடன் பாலியல் உறவு கொள்ளும் ஆண்களைக் கொண்ட ஒரு மாதிரி ஆய்வில், 54.8% பேருக்கு மனச்சோர்வு இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில்,

மனநலப் பராமரிப்பு மற்றும் மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கான ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதில் தமிழ்நாடு சில குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களை அடைந்துள்ளது. தமிழ்நாடு சுகாதார மற்றும் குடும்ப நலத்துறை, 2017 ஆம் ஆண்டின் மனநலப் பராமரிப்புச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் விதமாக, 2019 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு மனநலப் பராமரிப்புக் கொள்கை மற்றும் அமலாக்கக் கட்டமைப்பை ('MH கொள்கை') வெளியிட்டுள்ளது. இந்த MH கொள்கையானது, 2017 ஆம் ஆண்டு சட்டத்துடன் இணக்கமாக, உரிமைகள் அடிப்படையிலான வலுவான கவனத்தைக் கொண்டுள்ளதுடன், முற்றிலும் நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட பராமரிப்பு முறையிலிருந்து விலகி, மனநோய்க்கான சமூகம் சார்ந்த பராமரிப்பை ஊக்குவிக்கிறது.

தமிழ்நாடு பள்ளி மருத்துவக் குழு, மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து மருத்துவர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் மாணவர்கள், குறிப்பாக தொடர் மருத்துவக் கல்வியில் (CME), திருநங்கைகள் நலன் மற்றும் LGBTIA+ பிரச்சனைகள் குறித்து கட்டாய விழிப்புணர்வுப் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்று ஒரு வழிகாட்டுதலை வெளியிட்டுள்ளது. மேலும், மாநில அரசு ஒரு மாவட்ட மனநலத் திட்டத்தையும் ('DMHP') செயல்படுத்தியுள்ளது. இது விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துதல், மக்களைச் சென்றடைதல், ஆலோசனை சேவைகள் மற்றும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாழ்க்கைத்திறன் பயிற்சி ஆகியவற்றை வழங்குகிறது. பாலின உறுதி அறுவை சிகிச்சைகள் மற்றும் பராமரிப்புக்காக தமிழ்நாட்டின் முக்கிய மருத்துவமனைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பாலின வழிகாட்டுதல் மையங்களில் ('GGC') ஒரு மனநல மருத்துவரின் சேவைகளும் அடங்கும்.

இந்த நடவடிக்கைகள் முன்னோடியானவை மற்றும் பிற மாநிலங்களில் குயர்-உள்ளடக்கிய மனநலப் பராமரிப்பு கட்டமைப்புகளை வடிவமைப்பதற்கான ஒரு வரைபடமாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். இருப்பினும், சம்பந்தப்பட்டவர்களுடனான உரையாடல்கள், செயல்படுத்தலில் உள்ள இடைவெளிகளையும், இறுதிக்கட்டத் தீர்வுகள் இல்லாததையும் சுட்டிக்காட்டின. இதன் விளைவாக, இந்த நோக்கத்திற்காக நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில மனநல ஆணையம்

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை:

- LGBTIA+ பிரிவினரையும் உள்ளடக்கிய மனநலப் பராமரிப்புத் திட்டங்கள்:

மனநலப் பராமரிப்புச் சட்டம், 2017-இன் படி, திருநங்கையர் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினர் எவ்விதப் பாகுபாடுமின்றி மனநலப் பராமரிப்பு மற்றும் சிகிச்சையைப் பெறுவதற்கான உரிமை தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 'சுப்ரியோ' (Supriyo) வழக்கின் தீர்ப்பில், 'மனநல மேம்பாட்டிற்கான திட்டங்களில் குயர் (queer) நபர்களின் மனநலம் சார்ந்த அம்சங்களும் இடம்பெற வேண்டும்' என்று நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. அதேவேளையில், குயர் நபர்கள் மற்றும் குயர் இணையினரிடையே தற்கொலைகளைத் தடுப்பது அரசின் கடமை என்பதையும் நீதிமன்றம் அங்கீகரித்தது.

மனநலச் சுகாதாரச் சட்டத்தின் (Mental Healthcare Act) கீழ் உள்ள உரிய அரசு, பிரிவு 29(1)-இன் கீழ் செயல்படுத்தப்படும் மனநலத் திட்டங்களில் குயர் நபர்களின் மனநலத் தேவைகளை உள்ளடக்கிய பயிற்சி மற்றும் செய்திட்டக் கூறுகளை உருவாக்க வேண்டும். மேலும், பிரிவு 29(2)-இன் கீழ் கற்பனை செய்யப்படும் தற்கொலைகள் மற்றும் தற்கொலை முயற்சிகளைக் குறைப்பதற்கான திட்டங்கள், குயர் அடையாளத்துடன் தொடர்புடைய சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் வகையிலான ஏற்பாடுகளையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்."

- சுப்ரியோ சக்ரவர்த்தி V. யூனியன் ஆஃப் இந்தியா

இந்த ஆணையின் அடிப்படையில், மாநில மனநல ஆணையத்துடன் (State Mental Health Authority) இணைந்து, மாநில அரசு 'குயர்' (queer) சமூகத்தினரை ஏற்றுக்கொண்டு ஆதரிக்கும் வகையிலான ஒரு மனநலத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். இத்திட்டத்தை வடிவமைப்பதில் இச்சமூகத்தினரின் நேரடி அனுபவங்களும் தேவைகளும் மையமாக இருப்பதை உறுதிசெய்ய, இச்சமூகத்தை ஆதரிக்கும் மனநலப் பணியாளர்கள் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைப்பது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கலாம். மேலும், இத்திட்டம் வெறும் காகித அளவில் மட்டும் நின்றுவிடாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய, மனநல மருத்துவ நிறுவனங்கள் மற்றும் நிபுணர்களுக்கான செயல்முறை வழிகாட்டுதல்கள் உருவாக்கப்பட

வேண்டும். மாநில மனநல ஆணையத்தின் ஒழுங்குமுறை அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- **LGBTIA+ சமூகத்தினரை உள்ளடக்கிய மனநல ஒழுங்குமுறைகள்:**

'மனநலச் சிகிச்சைச் சட்டம், 2017' (Mental Healthcare Act, 2017), இச்சட்டத்தின் விதிகளைச் செயல்படுத்தத் தேவையான ஒழுங்குமுறைகளை வகுக்கும் அதிகாரத்தை மாநில மனநல ஆணையத்திற்கு வழங்குகிறது. குறிப்பாக, மனநலச் சிகிச்சை சேவைகளின் குறைந்தபட்சத் தரநிலைகள் குறித்த விதிமுறைகளை ஆணையம் வகுக்கலாம். இவ்விதிமுறைகளை மீறுவது குற்றவியல் தண்டனைகளுக்கு வழிவகுக்கும். மேலும், மனநல மருத்துவமனைகள், நர்சிங் ஹோம்கள், மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகளுடன் இணைந்த மனநலப் பிரிவுகள், பொது அல்லது பல்நோக்கு மருத்துவமனைகளில் உள்ள மனநல வார்டுகள் மற்றும் நீண்டகாலப் பராமரிப்பு மையங்கள் போன்ற மனநலச் சிகிச்சை நிறுவனங்களுக்கான தரநிலைகளை உருவாக்கத் தமிழ்நாடு அரசு ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்துள்ளது. ஆணையத்தால் வகுக்கப்படும் தரநிலைகள் மற்றும் நிபுணர் குழுவின் பரிந்துரைகள் LGBTIA+ சமூகத்தினரின் தேவைகளைத் தெளிவாகவும் சாதகமாகவும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் பின்வருவன இடம்பெற வேண்டும்:

- பாலியல் ஈர்ப்பு, பாலின அடையாளம், பாலின வெளிப்பாடு அல்லது இடைப்பாலின (intersex) நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவிதப் பாகுபாடும் காட்டப்படக்கூடாது; மேலும் LGBTIA+ அடையாளம் ஒரு மனநோயாகக் கருதப்படக்கூடாது;
- 'மாற்றுச் சிகிச்சை' (conversion therapy) முறைக்குத் தடை விதிக்கப்பட வேண்டும்;
- மனநலச் சிகிச்சை நிறுவனங்கள் பின்பற்றும் சிகிச்சை மற்றும் பராமரிப்புத் திட்டங்கள் தனிநபருக்கு ஏற்றவாறு (individualised) அமைய வேண்டும்; அவை அறிவியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்; மேலும் மத, தார்மீக அல்லது கலாச்சார ரீதியான முன்முடிவுகள் அல்லது விமர்சனங்களிலிருந்து விடுபட்டதாக இருக்க வேண்டும்;
- திருநங்கைகள் மற்றும் திருநம்பிகள் (திருநபர் சமூகத்தினர்) தங்கள் பாலின அடையாளத்திற்குப் பொருத்தமற்ற வார்டுகளில் அனுமதிக்கப்படக்கூடாது;

- திருநபர் சமூகத்தினருக்கு அவர்களின் பாலின அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலான மனநலச் சிகிச்சை மற்றும் பராமரிப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்;
- LGBTIA+ நபர்களின் குடும்பத்தினருக்கு, அக்குயர் (queer) அடையாளத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும், அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு சமூகத்தில் உள்ளடக்குவதை நோக்கிச் செயல்படவும் உதவும் வகையில் ஆலோசனை வழங்கப்பட வேண்டும்; மற்றும்
- பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், மருத்துவமனைகள், சுகாதார நிலையங்கள் மற்றும் பிற பொது இடங்களில் பாலினம் மற்றும் பாலியல் சார்ந்த விவகாரங்கள் குறித்த பொதுமக்களுக்கான விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- **மாநில மனநலப் பராமரிப்பு கொள்கை:** 'மனநலப் பராமரிப்புச் சட்டம், 2017'-ஐச் செயல்படுத்துவதை உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு வழிகாட்டும் நிர்வாக ஆவணமாக இக்கொள்கை விளங்குகிறது. இக்கொள்கை ஒரு விரிவான செயலாக்க வழிமுறையை வகுத்தளித்தாலும், இது சட்டரீதியாகக் கட்டாயமாக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. கொள்கையின் நோக்கங்களை அடைவதற்காக, தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பு மற்றும் உதவிகளை மேற்கொள்ளும் வகையில், கூடுதல் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாக நிபுணத்துவம் கொண்ட மாநில அளவிலான ஒருங்கிணைப்புப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவ இக்கொள்கை முயல்கிறது. பாதிப்புக்குள்ளாகக்கூடிய நிலையில் உள்ள மக்களைக் கண்டறிந்து (screening) உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது (intervention), மனநலக் கொள்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனநலச் செயல் திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், இத்தகைய பரிசோதனை மற்றும் நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பான முதன்மை அதிகாரி அல்லது அமைப்பை இக்கொள்கை குறிப்பிடவில்லை. பாதிப்புக்குள்ளாகக்கூடிய மக்களைக் கண்டறியும் பொறுப்பை மாநில அளவிலான ஒருங்கிணைப்புப் பிரிவு ஏற்க வேண்டும்; மேலும், பாலின மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினரை 'பாதிப்புக்குள்ளாகக்கூடிய மக்கள் பிரிவினராக' அடையாளம் காண வேண்டும். இக்குழுவினருக்கான பிரத்யேக மனநலப் பராமரிப்பு நடவடிக்கைகள், LGBTIA+ சமூக அமைப்புகள் மற்றும் LGBTIA+ ஆதரவு மனநல நிபுணர்களுடன் கலந்தாலோசித்து வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

- **பிற ஆதரவு நடவடிக்கைகள்:**

◦ உதவி எண்கள் மற்றும் அவசரக்காலச் சிகிச்சை அமைப்புகள் மூலம் தொடர்ச்சியான ஆதரவு: மாநில மனநலக் கொள்கையானது, மனநல உதவி எண் மற்றும் தற்கொலைத் தடுப்பு உதவி எண் ஆகியவற்றை நிறுவுவதை கட்டாயமாக்குகிறது. மாநில அரசால் 24 மணி நேரமும் செயல்படும் தொலைபேசி வழி மனநல ஆலோசனைச் சேவை (TeleMental counselling service) தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

திருநங்கையர், திருநம்பியர் மற்றும் பால்புதுமையினர் (LGBTIA+) மற்றும் அத்தகைய இணையர் மேற்கொள்ளும் தற்கொலைகளைத் தடுப்பது குறித்த 'சுப்ரியோ' (Supriyo) வழக்கின் தீர்ப்பில் உள்ள வழிகாட்டுதல்களின் அடிப்படையில், இந்த உதவி எண்களைக் கையாளும் பணியாளர்கள் LGBTIA+ சமூகம், அவர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் மற்றும் மனநல ஆதரவுத் தேவைகள் குறித்து உணர்திறன் மிக்கவர்களாக (sensitised) இருக்க வேண்டும்.

◦ LGBTIA+ சமூகத்திற்கான கலை மற்றும் கலாச்சார மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்: மாநில அரசு, LGBTIA+ சமூகத்தின் மனநலன் சார்ந்த விஷயங்களை மையமாகக் கொண்ட திரைப்படத் தயாரிப்பு, நுண்கலைகள், இசை மற்றும் நடனம் உள்ளிட்ட கலைத் திட்டங்களுக்கு மானியங்கள் மற்றும் நிதி உதவிகளை வழங்க வேண்டும். மாநிலத்தில் உள்ள கலை மற்றும் கலாச்சார மையங்கள், தங்கள் பாடத்திட்டங்கள் மற்றும் கண்காட்சிகள் அல்லது கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்ற செயல்பாடுகளில் LGBTIA+ சமூகம் சார்ந்த அம்சங்களை உள்ளடக்கியிருக்கலாம்.

அத்தியாயம் 4 | தொழிலாளர் உரிமைகள், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நலத்திட்டப் பலன்கள்

தொழிலாளர் ஒழுங்குமுறை என்பது பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் ஆகிய இரண்டின் அதிகார வரம்பிற்குள்ளும் வருகிறது. பாராளுமன்றம் புதிய மத்திய தொழிலாளர் சட்டங்களை இயற்றியுள்ள நிலையில், மாநில சட்டமன்றங்கள் தொழிலாளர் சட்டங்களில் மாநில அளவிலான திருத்தங்களை இயற்றுவதன் மூலமும், மாநில விதிகள் மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மூலம் மத்திய சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதன் மூலமும் தொழிலாளர் கொள்கையின் திசையை வடிவமைப்பதில் கணிசமான நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. இதேபோல், மாநில விதிகள் மற்றும் அறிவிப்புகள், ஆணைகள், மாதிரி மாநிலக் கொள்கைகள் போன்ற நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மூலம் 2019 ஆம் ஆண்டின் திருநங்கைகள் சட்டத்தின் வாக்குறுதிகளைச் செயல்படுத்தவும் அமல்படுத்தவும் மாநில அரசு முழு அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ளது. NALSA, சுப்ரியோ மற்றும் ஜேன் கௌஷிக் போன்ற தீர்ப்புகளில் உள்ள கட்டுப்படுத்தும் வழிகாட்டுதல்கள், குயர் சமூகத்தினருக்கு பாகுபாடற்ற மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய பணியிடங்களை உறுதி செய்வதற்காக சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு மாநில சட்டமன்றத்தையும் அரசையும் கட்டாயப்படுத்துகின்றன.

இந்த அத்தியாயம் இரண்டு தலைப்புகளின் கீழ் பரிந்துரைகளை முன்வைக்கிறது: முதலாவது, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தொழிலாளர், மற்றும் இரண்டாவது, நலன். இங்கு, 'வேலைவாய்ப்பு' என்பது சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் 'ஊதியத்திற்கான வேலை' உறவைக் குறிக்கிறது, இது வழக்கமான ஊதியத்தையும், பாகுபாடு மற்றும் சுரண்டலுக்கு எதிரான சில அமல்படுத்தக்கூடிய பாதுகாப்புகளையும் உறுதி செய்கிறது. 'நலத்திட்டம்' என்பது, பாதிப்புக்குள்ளாகும் தன்மையைக் குறைப்பதற்காக, அரசாங்கத்தால் குறுகிய கால அல்லது நீண்ட காலத் திட்டங்களின் வடிவில் வழங்கப்படும், விருப்பத்தின் பேரிலான, பெரும்பாலும் காலவரையறைக்குட்பட்ட ஆதரவைக் குறிக்கும்.

“திருநர் நபர்கள் தங்களுக்குச் சட்டத்தால் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை நடைமுறையில் அனுபவிக்கும் வகையில் மாற்றுவதற்காக, இந்திய ஒன்றிய அரசும் மாநில அரசுகளும் இன்னும் அதிகமான நடவடிக்கைகளையும் செயல்முறைகளையும் உருவாக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. சம்பந்தப்பட்ட அரசுகளின் அலட்சியமான அணுகுமுறையால், அரசல்லாத நிறுவனங்களும் 2019ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தையும், திருநர் நபர்கள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2020-ஐயும் நடைமுறைப்படுத்தும் பணியை முற்றிலும் முடக்கி வைத்துள்ளன.”

– ஜேன் கௌசிக் எதிர் இந்திய ஒன்றியம்

பகுதி அ:

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தொழிலாளர் துறை

பிரச்சனை 1: விரிவான மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய சம வாய்ப்பு நெறிமுறைத் தரநிலைகள் இல்லாமை

2019-ஆம் ஆண்டின் திருநங்கையர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், பொது மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களில் வேலைவாய்ப்பு தொடர்பான விஷயங்களில் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது என்பதை கட்டாயமாக்குவதுடன், அனைத்து பணியிடங்களிலும் ஒரு புகார் அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது. அதேபோல, தமிழ்நாடு திருநங்கையர் விதிகளும் அனைத்து பணியிடங்களிலும் திருநங்கையருக்கான 'சம வாய்ப்புக் கொள்கை'யை (EoP) செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கோருவதுடன், புகார்கள் மீதான விசாரணையின்போது புகார் அதிகாரி பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளையும் வரையறுக்கின்றன. இருப்பினும், இச்சட்ட விதிகள் முறையாகப் பின்பற்றப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கான அரசின் உரிய கண்காணிப்பு அல்லது வலியுறுத்தல் இல்லாததால், இவற்றின் செயல்பாடு மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை மற்றும் தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: பின்வரும் நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

(a) நிறுவனங்கள் பின்பற்றுவதற்காக ஒரு மாதிரி 'சம வாய்ப்புக் கொள்கை'யை (EoP) வரையறுத்தல்: திருநங்கையருக்குப் பாகுபாடற்ற மற்றும் பாதுகாப்பான பணிச்சூழலை அனைத்து நிறுவனங்களும் உறுதி செய்ய வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு TG விதிகள் கட்டாயமாக்குகின்றன. இதற்காக, 'நியாயமான வசதிகளை' (reasonable accommodation) செய்து தருவதற்கான நேர்மறையான கடமை ஒன்றும் இதில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டளையைக் கருத்தில் கொண்டு, சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை, தொழிலாளர் நலன் மற்றும்

திறன் மேம்பாட்டுத் துறையுடன் இணைந்து பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்

- மத்திய அளவில் திருநங்கையரை உள்ளடக்குவதற்காக 'சம வாய்ப்புக் கொள்கை'யை (EoP) ஏற்றுக்கொண்ட சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்தின் வழிகாட்டுதலுக்கு இணங்க, மாநிலத் துறையின் அளவிலும் அத்தகைய கொள்கையை உருவாக்கி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; மேலும் தமிழ்நாடு அரசின் பிற துறைகளும் அதைப் பின்பற்றுமாறு ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- நிறுவனங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி மாதிரியாக (template) அமையக்கூடிய ஒரு மாதிரி 'சம வாய்ப்புக் கொள்கை'யை உருவாக்கி வெளியிட வேண்டும்.
- TG சட்டம், 2019-ன் பிரிவு 2(b)-ல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு "நிறுவனமும்" ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் 'சம வாய்ப்புக் கொள்கை'யை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அரசாணை மூலம் கட்டாயமாக்க வேண்டும். அத்தகைய ஆணையில் பின்வருவன இடம்பெற வேண்டும்:
 - ஏற்றுக்கொள்வதற்கான வழிகாட்டி மாதிரியாக 'சம வாய்ப்புக் கொள்கை'யின் மாதிரி வடிவம்;
 - 'சம வாய்ப்புக் கொள்கை'யில் கட்டாயம் இடம்பெற வேண்டிய குறைந்தபட்ச அம்சங்கள் (உள்கட்டமைப்பு மற்றும் வசதித் தரநிலைகள், பணி நிபந்தனைகளின் பொருந்தக்கூடிய தன்மை, புகார் அலுவலரை நியமித்தல், ரகசியத்தன்மை விதிமுறைகள், மற்றும் ஆள்சேர்ப்பு, பதவி உயர்வு மற்றும் ஊதியம் ஆகியவற்றில் பாடுபாடினமை தொடர்பான கட்டாய விதிகள்); மற்றும்
 - குறிப்பிட்ட வடிவத்தில் ஆண்டுதோறும் விதிமுறை அமலாக்க அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கான கட்டாயம்.

(b) அனைவரையும் உள்ளடக்கிய உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தங்குமிடத் தரநிலைகள்:

திருநங்கையர் நலச் சட்டம், 2019-ஐ (TG Act, 2019) செயல்படுத்தும் விதமாக, சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் உரிமைத் துறை, பணியிடங்களில் பாலின அடையாளம் எதுவாக இருந்தாலும் அனைத்து தனிநபர்களும் சிறந்து விளங்கக்கூடிய, அனைவரையும் உள்ளடக்கிய, பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் ஆதரவான பணிச்சூழலை வளர்ப்பதற்கான நடைமுறைக்கு உகந்த தரநிலைகளை வகுக்க வேண்டும். இதில் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு மாதிரிப் பட்டியல் இடம்பெறலாம்:

- பாலின-நடுநிலை கழிப்பறைகளை அமைத்தல் (தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019-ல் திருத்தங்கள் மூலம் படிப்படியாக நடைமுறைப்படுத்துதல்);
- சீருடை, ஆடைக்கட்டுப்பாடு மற்றும் தோற்ற அமைப்பு நடைமுறைகளில் நெகிழ்வுத்தன்மை;
- அனைவரையும் உள்ளடக்கிய மற்றும் பாதுகாப்பான பயணம் மற்றும் தங்குமிட நடைமுறைகள்;
- திருநங்கையர் ஊழியர்களுக்குத் தனிநபர் அறைகள் அல்லது பாதுகாப்பான நடுநிலை தங்குமிட வசதி;
- சட்டப்பூர்வமாகப் பெயர் மற்றும் பாலினம் மாற்றப்பட்டவுடன், பணிப்பதிவேடுகளில் அவற்றை கட்டாயமாகவும் தானாகவும் புதுப்பித்தல்; மற்றும்
- பாலின அடையாளம் சார்ந்த தரவுகளைச் சேகரித்தல், சேமித்தல் மற்றும் கையாளுதல் தொடர்பான ரகசியத்தன்மை நெறிமுறைகள்.

(c) திருநங்கையருக்குச் சம ஊதியம் வழங்குவதற்கான கட்டாயத் தரநிலைகள்:

பணியிடத்தில் "பெண்களுக்கு" எதிரான பாகுபாட்டைத் தடை செய்த 'சம ஊதியச் சட்டம், 1976'-க்கு மாறாக, 'ஊதியக் குறியீடு, 2019' (Wages Code) ஊதியம், ஆள்சேர்ப்பு மற்றும் பணி நிபந்தனைகள் தொடர்பான விஷயங்களில் "பாலின அடிப்படையில்" பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்கிறது; மேலும் சம மதிப்புள்ள பணிக்குச் சம ஊதியம் வழங்குவதை கட்டாயமாக்குகிறது. NALSA தீர்ப்பின் அடிப்படையில், ஊதியக் குறியீடானது திருநங்கையருக்கு எதிரான பாகுபாட்டையும் தடை செய்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாடு குறித்த இந்த விளக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்த, தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்:

- ஊதியக் குறியீடு திருநங்கையருக்கும் பொருந்தும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் ஓர் ஆணையை வெளியிட வேண்டும்;
- ஊதியக் குறியீட்டின் பிரிவு 51-ன் கீழ் வகுக்கப்பட்ட ஆய்வுத் திட்டத்தில் திருநங்கையரும் கணக்கில் கொள்ளப்படுவதை உறுதி செய்ய வேண்டும்;
- ஊதியக் குறியீட்டைச் செயல்படுத்தும் ஆய்வாளர்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் (Inspector-cum-Facilitators), திருநங்கையரை உள்ளடக்கிய வகையில் செயல்பட அவர்களை உணர்திறன் மிக்கவர்களாக மாற்றவும் வழிகாட்டவும் வேண்டும்; மேலும், இக்குறியீடு திருநங்கையர்

தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் அவர்கள் பணியமர்த்துபவர்களுக்கு அறிவுரைகளை வழங்குவதை உறுதி செய்ய வேண்டும்; மற்றும்

- ஊதியக் குறியீட்டின் பிரிவு 42-ன் கீழ் உள்ள மாநில ஆலோசனைக் குழுவின் (State Advisory Board) வரம்பை விரிவுபடுத்தி, அது பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்பை மட்டும் கவனிக்காமல், பாலினப் பன்முகத்தன்மை மற்றும் திருநங்கையர் உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்புத் தேவைகளை மதிப்பிட்டு அதற்கேற்ப செயல்பட வேண்டும்.

(d)கண்காணிப்புக் கட்டமைப்பு:

தொழிலாளர் உறவுகள் சட்டம், 2019 மற்றும் ஊதியக் குறியீட்டின் கீழ் உள்ள ஆணையின்படி, சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறையானது, தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறையுடன் ஒருங்கிணைந்து, ஒரு ஆணை மூலம் மாநில இணக்கக் கண்காணிப்புக் கட்டமைப்பை அமைக்க வேண்டும். இதற்காக, அது பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்:

- அனைத்து நிறுவனங்களும் தங்களின் செயல்பாட்டு நடைமுறைகளையும் (EoP) மற்றும் புகார் அலுவலர் உட்பட நடைமுறையில் உள்ள குறைதீர்ப்பு வழிமுறைகள் தொடர்பான விவரங்களையும் பதிவேற்றம் செய்யும் ஒரு இணக்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பலகையை (Compliance Dashboard) அமைக்க வேண்டும்;

- பணியிட உள்ளடக்கத்திற்கும் இடமளிப்பதற்கும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ ஆணைகளின் அமலாக்க நிலையைக் கண்காணிக்க, தொழிலாளர் ஆய்வாளர்களுக்கு இடையே ஒரு கூட்டு ஆய்வு நெறிமுறையை உருவாக்க வேண்டும்;

- கட்டுப்பாட்டுப் பலகை மூலம் பெறப்பட்ட, தொகுக்கப்பட்ட, அடையாளம் மறைக்கப்பட்ட இணக்கத் தரவுகளை வெளியிட வேண்டும்; மற்றும்

- பணியிட உள்ளடக்கத்திற்கான சான்றுகள் அடிப்படையிலான கொள்கை உருவாக்கத்திற்கு ஆதரவளிக்க, கண்காணிப்பு முயற்சிகள் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்

பிரச்சனை 2: பாலின மாற்றப் பயணத்தில் (Transition) இருக்கும் ஊழியர்களுக்கான பணியிடப் பாதுகாப்புகள் இல்லாமை

பணிநீக்க அச்சம், தண்டனைக்குரிய இடமாற்றங்கள், விடுப்பு மறுப்பு, கட்டாய வெளிப்படுத்தல், மற்றும் பணியாளர் பதிவேடுகளைப் புதுப்பிப்பதில் நிர்வாகத்தின் எதிர்ப்பு ஆகியவை பணியிடத்தில் பாலின மாற்றத்திற்கும் வெளிப்படையான சுய அடையாளத்திற்கும் தடைகளாகச் செயல்படுகின்றன என்று கலந்தாய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஜேன் கௌஷிக் வழக்கில், ஒரு திருநங்கையின் பணி பாலின அடையாளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருந்தால் தவிர, பாலினத்தை உறுதிப்படுத்தும் நடைமுறைகளை மேற்கொள்வதற்கு அவர் ஒரு முதலாளியின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியதில்லை என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. பதிவேடுகளில் மாற்றங்களைச் செய்யும் நோக்கத்திற்காக, ஒரு முதலாளிக்கு நியாயமான அறிவிப்பு வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்வதே ஒரே கட்டாயமாகும்.

“நாங்கள் அடையாளம் கண்டுள்ள மற்றொரு முக்கிய தடையாக, ஏற்கனவே வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் நபர்கள் பாலின உறுதிப்படுத்தும் அறுவைச் சிகிச்சை (Sex Reassignment Surgery - SRS) மேற்கொள்ளவோ அல்லது தங்களின் சுயமாக உணரப்படும் பாலின அடையாளத்திற்கேற்ப அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களை மாற்றிக்கொள்ளவோ விரும்பும் போது எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் உள்ளன. அவர்கள், தங்களின் வேலை பறிக்கப்படுமோ என்ற அச்சத்தில் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். சில சந்தர்ப்பங்களில், அதனைச் செய்ய மேலதிகாரிகளிடமிருந்து அனுமதி பெற வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தப்படுகின்றனர்.”

- ஜேன் கௌசிக் v இந்திய ஒன்றிம்

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை மற்றும் பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை :

(a) திருநங்கைகள் மற்றும் பாலின மாற்றம் பெறும் ஊழியர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க, பணி நடத்தை விதிகளைத் திருத்துதல்:

ஜேன் கௌஷிக் வழக்கில் வழங்கப்பட்ட வழிகாட்டுதலின்படி, பணியாளர் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தத் துறை இரண்டு விஷயங்களைச் செய்யலாம்:

- திருநங்கைகள், இருபாலினத்தவர் மற்றும் பாலின மாற்றம் பெறும் அரசு ஊழியர்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டைத் தடைசெய்யும் வகையில், 1973-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகளைத் திருத்துதல் (அட்டவணை 5-ஐப் பார்க்கவும்).

- பாலின மாற்றம் செய்ய விரும்பும் அல்லது பாலின மாற்றம் பெறும் ஊழியர்களுக்கு எதிரான பாகுபாடு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்றும், அது 'முறைகேடாக' கருதப்படும் என்றும் அனைத்து அரசுத் துறைகளுக்கும் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தல். அத்தகைய உத்தரவில், பாகுபாடு என்பதன் வரையறை மற்றும் பாகுபாட்டை உருவாக்கும் செயல்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

அட்டவணை 5

தமிழ்நாடு அரசு ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகள், 1973-க்கு பரிந்துரைக்கப்படும் திருத்தம்

விதி 20(B)-க்குப் பின்னர், பின்வரும் புதிய விதி சேர்க்கப்பட வேண்டும்:

விதி 20(C) - திருநர் மற்றும் பாலின மாற்றப் பயணத்தில் உள்ள அரசு ஊழியர்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டைத் தடை செய்தல்
எந்த அரசு ஊழியரும், பணிச் சூழலில், மற்றொரு அரசு ஊழியரின் பாலின அடையாளம் (gender identity), இடைபாலின நிலை (intersex status) அல்லது தாம் சுயமாக உணரும் பாலின அடையாளத்திற்கு ஏற்ப பாலின மாற்றப் பயணத்தை (transition) மேற்கொள்ளும் முடிவு ஆகிய காரணங்களின் அடிப்படையில் அவருக்கு எதிராக பாகுபாடு காட்டக்கூடாது.

விளக்கம் 1.- இவ்விதியின் நோக்கங்களுக்காக, “பாகுபாடு” (discriminate) என்பதில் பின்வருவன அடங்கும்; ஆனால் இவற்றுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படாது:

- (a) பாலின மாற்றம் தொடர்பான மருத்துவச் செயல்முறைகளை மேற்கொள்வதற்கு முன் அனுமதி அல்லது ஒப்புதல் பெறுவதை கட்டாயப்படுத்துதல்;
- (b) ஒழுங்கு நடவடிக்கை, பணியிட மாற்றம் அல்லது பணிநீக்கம் செய்வதாக நடவடிக்கை எடுப்பது அல்லது அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாக மிரட்டுதல்;
- (c) ஊதியம், ஊதிய உயர்வு, விடுப்பு அல்லது பணிச்சார் சலுகைகளை நிறுத்திவைத்தல் அல்லது வழங்குவதில் தாமதம் செய்தல்;
- (d) பாலின அடையாளம் அல்லது இடைபாலின நிலை தொடர்பான தகவல்களை அனுமதியின்றி வெளிப்படுத்துதல்;
- (e) பகைமையான அல்லது அச்சுறுத்தலான பணிச்சூழலை உருவாக்குதல்;
- (f) பணியை நிறுத்துதல் அல்லது பணிநீக்கம் செய்தல்; அல்லது
- (g) வேலைவாய்ப்பின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகள் தொடர்பாக ஏதேனும் பிற நியாயமற்ற அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தல்.

விளக்கம் 2. இவ்விதியின் நோக்கங்களுக்காக, “பாலின மாற்றப் பயணம்” (transition) என்பது, ஒரு நபர் தமது திருநர் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் செயல்முறையைக் குறிக்கும். இதில் பாலின உறுதிப்படுத்தும் மருத்துவச் செயல்முறைகள் (gender-affirming medical procedures), பெயர் மாற்றம், சுட்டுப்பெயர்கள் (pronouns) மாற்றம் அல்லது பாலின வெளிப்பாட்டில் (gender expression) மாற்றம் செய்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

(b) அனைத்து நிறுவனங்களுக்கும் ‘பாதகமான நடவடிக்கை இல்லை’ நெறிமுறையை வெளியிடுதல்:

- தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை, ஜேன் கௌஷிக் உடன் சேர்த்துப் படிக்கப்படும் பாலின மாற்றுச் சட்டம், 2019-இன் கீழ் உள்ள ஆணைகளின்படி, பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார்

நிறுவனங்கள் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொருந்தக்கூடிய, பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்ட பாதகமான நடவடிக்கை இல்லை என்ற நெறிமுறையை வெளியிடலாம்.

- ஒரு பணியாளர் பாலின மாற்றம் தொடர்பான ஏதேனும் ஒரு செயல்முறையை மேற்கொண்டாலோ அல்லது மேற்கொள்ள உத்தேசித்தாலோ, எந்தவொரு முதலாளியும் அவருக்கு எதிராகப் பாகுபாடு காட்டவோ அல்லது எந்தவொரு பாதகமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவோ கூடாது
- பாலின மாற்றம் தொடர்பான எந்தவொரு செயல்முறையையும் மேற்கொள்வதற்கு முன்பு, எந்தவொரு முதலாளியும் பணியாளர்களிடமிருந்து எந்தவொரு அனுமதி அல்லது ஒப்புதல் தேவைகளையும் கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது;
- முதலாளிகள் ஒரு பணியாளரின் பாலின மாற்ற நிலை குறித்த இரகசியத்தன்மையைப் பேண வேண்டும்
- அனைத்து முதலாளிகளும், பாலின மாற்றுச் சட்டம், 2019 மற்றும் தமிழ்நாடு பாலின மாற்று விதிகள் (அத்தியாயம் 1-ஐப் பார்க்கவும்) ஆகியவற்றால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு தனிநபரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெயர் மற்றும் பாலின அடையாளத்தின்படி, வேலைவாய்ப்புப் பதிவேடுகளில் பெயர் மற்றும் பாலினக் குறியீடுகள் புதுப்பிக்கப்படுவதை உறுதி செய்ய வேண்டும்; மற்றும்
- இந்த உத்தரவை மீறும் எந்தவொரு செயலும், TG சட்டம், 2019-இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட புகார் அலுவலரிடம் தெரிவிக்கப்படும்.

பிரச்சனை 3: பாலியல் நோக்குநிலை (Sexual Orientation) அடிப்படையிலான பாகுபாட்டிற்கு எதிரான பாதுகாப்புகள் இல்லாமை

நவதேஜ் மற்றும் சுப்ரியோ போன்ற தீர்ப்புகள், சட்டப்பிரிவின் 15-வது பிரிவின் கீழ் 'பாலினம்' என்பதில் பாலியல் நாட்டமும் அடங்கும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன. அறிவுறுத்தப்பட்டபடி, அத்தகைய பாகுபாட்டைத் தடை செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அரசுக்கு இப்போது ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், ஒரு விரிவான பாகுபாடு எதிர்ப்புச் சட்டம் இல்லாத நிலையில், அரசியலமைப்பு நீதிமன்றங்களில் ஒரு ரிட் மனுவைத் தாக்கல் செய்வதே தனிநபர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஒரே வழியாகும். அத்தகைய வழிமுறை கடினமானதும், சிக்கலானதும், பெரும்பாலானோருக்கு அணுக முடியாததும் ஆகும்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை மற்றும் பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை

(a) பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் பணி நடத்தை விதிகளைத் திருத்துதல்:

பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறை பின்வரும் இரண்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்:

- 'பாலியல் நாட்டம்' (sexual orientation) அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்யும் வகையில் 'தமிழ்நாடு அரசு ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகள், 1973'-ஐத் திருத்தலாம் (அட்டவணை 6-ஐப் பார்க்கவும்); அல்லது
- பாலியல் நாட்டம் சார்ந்த பாகுபாடு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்பதையும், அத்தகைய பாகுபாடு 'பணிசார் நடத்தை மீறல்' (misconduct) எனக் கருதப்படும் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தி அனைத்து அரசுத் துறைகளுக்கும் ஓர் ஆணையைப் பிறப்பிக்கலாம். இத்தகைய ஆணையில், பாகுபாடு என்பதற்கான வரையறை மற்றும் பாகுபாடாகக் கருதப்படும் செயல்கள் ஆகியவை தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

அட்டவணை 6

தமிழ்நாடு அரசு ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகள், 1973-இல் முன்மொழியப்படும் திருத்தம்

விதி 20(x)-க்கு அடுத்து, பின்வரும் விதி சேர்க்கப்படும் -

“விதி 20(x) பாலியல் நாட்டம் சார்ந்த பாகுபாட்டிற்குத் தடை

எந்தவொரு அரசு ஊழியரும், தங்கள் பணி காலத்தில், மற்றொரு அரசு ஊழியரின் பாலியல் நாட்டத்தின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது.

விளக்கம் 1. –இவ்விதியின் நோக்கங்களுக்காக, “பாகுபாடு காட்டுதல்” என்பது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும் (ஆனால் இவற்றுடன் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படாது)–

(a) ஒழுங்கு நடவடிக்கை, பணி இடமாற்றம் அல்லது பணி நீக்கம் ஆகியவற்றைத் தொடங்குதல் அல்லது அதற்கான அச்சுறுத்தலை விடுத்தல்;

(b) ஊதியம், ஊதிய உயர்வு, விடுப்பு அல்லது பணிக்காலச் சலுகைகளை நிறுத்திவைத்தல் அல்லது தாமதப்படுத்துதல்;

(c) விரோதப் போக்குடைய பணிச் சூழலை உருவாக்குதல்;

(d) பணியிலிருந்து நீக்குதல் அல்லது பணியை நிறுத்துதல்;

அல்லது

(e) பணி நிபந்தனைகள் மற்றும் விதிமுறைகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் வேறு ஏதேனும் நியாயமற்ற செயல்.”

(b) பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களில் பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்:

- மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்தல் அனைத்து மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கும் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்து:

பாலியல் நோக்குநிலை (sexual orientation) அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்; மற்றும் பணியிடங்கள் பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கு (sexual minorities) பாதுகாப்பான, உள்ளடக்கிய மற்றும் பாகுபாடற்ற சூழலாக இருப்பதை உறுதிசெய்ய தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்.

- தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஆலோசனை வெளியிடுதல் அனைத்து தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் (private establishments) ஆலோசனை ஒன்றை வெளியிட்டு பணியிடக் கொள்கைகள் (workplace policies) வாயிலாக, பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கு பாதுகாப்பான மற்றும் பாகுபாடற்ற பணிச்சூழலை உருவாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்த வேண்டும். மேலும், காலப்போக்கில் மாநில சட்டமன்றம், தனியார் நிறுவனங்களில் நிகழும் பணியிடப் பாகுபாட்டைத் தடை செய்யும் ஒரு சட்டத்தை இயற்றுவது குறித்து பரிசீலிக்கலாம். அத்தகைய சட்டம், இந்திய அரசியலமைப்பின் அனுச்சேதம் 15 (Article 15)-இன் கீழ் பாதுகாக்கப்படும் அடிப்படைகளின் பேரில் நிகழும் பாகுபாட்டைத் தடை

செய்ய வேண்டும். அவற்றில் பாலியல் நோக்குநிலையும் (sexual orientation) அடங்கும்.

பிரச்சனை 4: முறைசாராத் துறையில் பணிபுரியும் திருநங்கைகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நல ஆதரவு

பாலியல் தொழில், பிச்சை எடுத்தல், தற்காலிகப் பணி மற்றும் குறுந்தொழில்கள் உள்ளிட்ட முறைசாரா மற்றும் நிலையற்ற வேலைகளில் ஈடுபடும் திருநங்கைகளுக்கான அரசின் ஆதரவு மிகக் குறைவாகவும் துண்டு துண்டாகவும் உள்ளது. திருநங்கைப் பாலியல் தொழிலாளர்கள், பணியிடங்களில் அதிக அளவிலான வன்முறை, துன்புறுத்தல் மற்றும் சுரண்டலை எதிர்கொள்வதாகவும், இதற்கு நிறுவன ரீதியான பதிலோ அல்லது பாதுகாப்பு வழிமுறைகளுக்கான அணுகலோ குறைவாகவே இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கின்றனர். பிச்சை எடுப்பவர்களைப் பொறுத்தவரை, அரசின் அணுகுமுறையானது, சமூகத்துடன் தொடர்ச்சியான கலந்தாலோசனை செய்யாமலும் அல்லது கட்டமைப்பு ரீதியான புறக்கணிப்பை அங்கீகரிக்காமலும், பொதுவான திறன் மேம்பாட்டு விருப்பங்களை வழங்கும் பொதுவான நாடோடித்தனம் மற்றும் மறுவாழ்வு மாதிரிகள் மூலமாகவே தொடர்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

திருநங்கைகளுக்கு வாழ்வாதார ஆதரவளிக்கும் மிகச் சிறந்த வழிமுறைகளில் ஒன்றாக சுயஉதவிக் குழுக்கள் (SHGs) உருவெடுத்துள்ளன. தேநீர்க் கடைகள், பூக்கடைகள், தையல் நிலையங்கள் மற்றும் உணவு வழங்கும் சேவைகள் போன்ற சிறு தொழில்களைத் தொடங்க இக்குழுக்களின் கடன்கள் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 10 முதல் 20 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சுயஉதவிக் குழுக்களுக்குத் தமிழ்நாட்டு அரசு மாவட்டம் ஒன்றுக்கு ₹50,000 வழங்கும் திட்டம் மதிப்புமிக்கதாகக் கருதப்பட்டாலும், அதன் அளவும் சென்றடையும் பரப்பும் இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன.

'சகோதரி' (Sahodari) அமைப்போடு தொடர்புடைய திருநங்கைகளுடன் பொள்ளாச்சியில் நடத்தப்பட்ட கலந்தாய்வுகள்.

அரசு நடத்தும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், மக்களின் அன்றாட யதார்த்தங்களுடன் பொருந்தாதவை எனப் பரவலாகக் கருதப்படுகின்றன.

கலந்தாய்வுகளின்படி, இத்திட்டங்கள் முறையாக விளம்பரப்படுத்தப்படவில்லை என்றும், உள்ளூர் திருநங்கைக் குழுக்களுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் தெரியவருகிறது. இதற்கு மாறாக, சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் மற்றும் பெருநிறுவன சமூகப் பொறுப்பு (CSR) நிதியுதவி பெறும் முன்னெடுப்புகள், நெகிழ்வான, வீட்டிலிருந்தே வழங்கப்படும் மற்றும் இணையவழிப் பயிற்சி வடிவங்கள் சமூகத் தேவைகளுக்கு மிகவும் உகந்தவையாக உள்ளன என்பதை நிரூபிக்கின்றன. தற்காலிக மற்றும் முறைசாரா வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள திருநங்கைகள் குறித்த வகைப்படுத்தப்பட்ட தரவுகள் இல்லாதது, திட்ட வடிவமைப்பை மேலும் தடை செய்கிறது. திருநங்கைகளுக்கு நிலையான வாழ்வாதார வாய்ப்புகளை உறுதிசெய்யும் விரிவான மறுவாழ்வுக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்குமாறு சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் மதுரை அமர்வு சமீபத்தில் வழங்கிய வழிகாட்டுதலின் பின்னணியில், அரசின் ஆதரவில் உள்ள இந்த இடைவெளி கூடுதல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இது, துண்டுதுண்டான மற்றும் பொதுவான தலையீடுகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டிய அரசின் கடமையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

பொள்ளாச்சி மற்றும் கோயம்புத்தூரில், திருநங்கைகளால் நடத்தப்படும் உணவு வழங்கும் பிரிவுகள், சிற்றுண்டி சேவைகள் மற்றும் சிறு உணவு வணிகங்கள் லாபகரமானவையாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், அரசுத் திட்டங்கள் தையல் அல்லது அழகுக்கலை படிப்புகள் போன்ற குறுகிய தொழிற்கல்விப் பிரிவுகளுக்கே தொடர்ந்து முன்னுரிமை அளிக்கின்றன. சுயதொழில் மற்றும் தொழில்முனைவு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள திருநங்கைகளின் மிகப்பெரிய செறிவு கோயம்புத்தூரில் உள்ளது என்பதையும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் குறிப்பிட்டனர்; இருப்பினும், அரசின் வாழ்வாதாரத் தலையீடுகள், ஏற்கனவே உள்ள தொழில்முனைவு முயற்சிகளை அங்கீகரித்து ஆதரிப்பதற்குப் பதிலாக, திருநங்கைகளை முதன்மையாக மறுவாழ்வு மற்றும் நலன் சார்ந்த கண்ணோட்டத்தின் மூலமே தொடர்ந்து நடத்துகின்றன என்பதையும் அவர்கள் கவனித்தனர்.

சகோதரி அமைப்புடன் தொடர்புடைய திருநங்கைகளுடன் பொள்ளாச்சியில் நடைபெற்ற கலந்தாய்வுகள்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை; தமிழ்நாடு திறன் மேம்பாட்டுக் கழகம் மற்றும் மாநில திருநங்கையர் நல வாரியம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை:

(a) சமூகத்துடன் இணைந்து வடிவமைக்கப்படும் திறன் மேம்பாடு மற்றும் வாழ்வாதார வழிமுறைகள்: தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறையானது, தமிழ்நாடு திறன் மேம்பாட்டுக் கழகத்துடன் இணைந்து, 'தமிழ்நாடு திருநங்கையர் (TG) விதிகள்' - விதி 11-ன் கீழ் மாநிலத்திற்குள்ளு கடமைகளுக்கு இணங்க, திருநங்கையருக்கான வாழ்வாதாரம் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதாவது, அவர்களை வெறும் மறுவாழ்வுத் தேவைப்படுபவர்களாகப் பார்க்கும் அணுகுமுறையிலிருந்து விலகி, தொழிலாளர்கள், தொழில்முனைவோர்கள் மற்றும் பொருளாதார முடிவெடுப்பவர்களாக அங்கீகரித்து ஆதரிக்கும் 'அதிகாரமளித்தல்' சார்ந்த கட்டமைப்பை நோக்கி இம்முயற்சிகள் அமைய வேண்டும். இதற்காக அத்துறை பின்வருவனவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும்:

- குறிப்பிட்ட இலக்குடன் கூடிய கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் வள ஒதுக்கீட்டிற்கு வழிகாட்டும் வகையில், உணவு வழங்கல் (catering), உணவுச் சேவைகள் மற்றும் சுயதொழில்கள் போன்ற துறைகளில் திருநங்கையர் ஏற்கனவே தொழில்முனைவோர் வெற்றியை வெளிப்படுத்தி வரும் பகுதிகளைக் கண்டறியும் ஒரு சுயாதீனமான மற்றும் முறையான கள ஆய்வை (mapping) மேற்கொள்ளுதல்;
- இக்கள ஆய்வின் முடிவுகள் குறித்து, வட்ட (Taluk) அளவில் தொடங்கி, சிவில் சமூக அமைப்புகள் (CSOs), சமூக உறுப்பினர்கள் மற்றும் அடையாளம் காணப்பட்ட நிபுணர்களுடன் கட்டமைக்கப்பட்ட கலந்தாய்வுகளை நடத்துதல்; இக்கலந்தாய்வுகளின் உள்ளீடுகள் மூலம் மாவட்ட மற்றும் மாநில அளவில் திட்ட வடிவமைப்பைத் தொடர்ந்து செம்மைப்படுத்தி, சமூகத்தின் தேவைகள் மற்றும் கள யதார்த்தங்களுக்கு ஏற்ப திட்டங்கள் அமைவதை உறுதி செய்தல்; மற்றும்
- முந்தைய துறைசார் வெற்றிகளை மட்டுமே சார்ந்திருக்காத, புறநிலைச் சாத்தியக்கூறு அளவுகோல்களின் (சந்தை தேவை மதிப்பீடுகள், வருமான நிலைத்தன்மைக்கான சாத்தியம், விரிவாக்கத் திறன் மற்றும் கடன் மற்றும் விநியோகச் சங்கிலிகளுக்கான அணுகல் போன்றவை) அடிப்படையில், நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்ட மற்றும் தேவை சார்ந்த திறன் மேம்பாடு மற்றும் தொழில்முனைவோர் ஆதரவுத் திட்டங்களை (வீடு சார்ந்த

மற்றும் இணையவழி மாதிரிகள் உட்பட) இணைந்து வடிவமைத்தல்; இதில் தொழில்முனைவு மற்றும் சுயஉதவிக் குழு (SHG) சார்ந்த நுண்-தொழில்களை வலுப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அரசிடமிருந்து அர்த்தமுள்ள ஆதரவு இல்லாததால், பல திருநங்கைகள் பாலியல் தொழிலுக்கோ அல்லது பிச்சை எடுப்பதற்கோ தள்ளப்படுவதை நான் காண்கிறேன். பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து வழக்கமான வன்முறையையும் அவமதிப்பையும் எதிர்கொள்கின்றனர்; மேலும், அவர்கள் சமூகத்தால் மட்டுமல்ல, அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிறுவனங்களாலும் கூட கைவிடப்படுகிறார்கள். அரசு தலையிடும்போது, அது சமூகத்தினருடன் ஒருபோதும் கலந்தாலோசிக்காமல், தையல் அல்லது அழகுக்கலைப் படிப்புகள் போன்ற வழக்கமான திறன் பயிற்சி வாய்ப்புகளை வழங்கி, பொதுவான நாடோடித்தனம் என்ற கண்ணோட்டத்தின் வழியாகவே அவ்வாறு செய்கிறது. இந்த முரண்பாடு கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் குறிப்பாகத் தெரிகிறது; அங்கு பல திருநங்கைகள் ஏற்கனவே தொழில்முனைவோராக உள்ளனர், ஆனாலும் பயிற்சித் திட்டங்கள் இந்த யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பதில்லை. முறையான வேலைவாய்ப்பில்லாத, பாதுகாப்புகள் பலவீனமாகவே இருக்கின்றன.

கல்கி சுப்ரமணியம் (நிறுவனர், சகோதரா)

(b) அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் முறைசாராத் துறைக்கான பாதுகாப்பு:

- மாநில திருநங்கைகள் வாரியம்,

- பணியிடம் சார்ந்த காப்பீடு, ஓய்வூதியம், மகப்பேறு நலன்கள் மற்றும் வாழ்வாதார ஆதரவு ஆகியவற்றுக்கான அணுகலை எவ்வாறு சிறந்த முறையில் வழங்குவது என்பதை மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டும். கொள்கை நடவடிக்கைகள் சமூகத்தின் வாழ்வியல் அனுபவத்துடன் தொடர்புடையவை என்பதை உறுதி செய்வதற்காக, இந்த ஆய்வு சமூகத்துடன் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும், மேலும்

- தொழில்முனைவோர் மானியங்களுக்கான பொது அழைப்புகளை வெளியிடுவதன் மூலம் வெளிப்படையான மற்றும் காலவரையறைக்குட்பட்ட வழிமுறைகளை நிறுவ வேண்டும். அந்த அழைப்புகளில் தகுதி

அளவுகோல்கள், விண்ணப்ப நடைமுறைகள், தேவையான ஆவணங்கள், மதிப்பீட்டு அளவீடுகள் மற்றும் ஒப்புதல் மற்றும் நிதி வழங்குவதற்கான காலக்கெடு ஆகியவை தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

• தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை, '2020-ஆம் ஆண்டின் சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டத் தொகுப்பை' (Code on Social Security, 2020) நடைமுறைப்படுத்தும்போது, திருநங்கை மற்றும் திருநம்பி தொழிலாளர்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். அதேபோல, தொழிலாளர் நலச் சலுகைகளை வழங்குவதற்காக, அமைப்புசாராத் துறையில் உள்ள திருநங்கை மற்றும் திருநம்பி தொழிலாளர்கள் தங்கள் சட்டப்பூர்வ பாலின அடையாளத்தின் அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்படுவதை மாநில அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும்.

மாநிலத் திருநங்கையர் வாரியம் வாயிலாகத் தொழில்முனைவோர் மானியத்திற்கு நான் விண்ணப்பித்து அதிகாரப்பூர்வ ஒப்புதலையும் பெற்றேன்; ஆனால், ஏறக்குறைய நான்கு ஆண்டுகள் கடந்தும் அதற்கான நிதி இன்னும் விடுவிக்கப்படவில்லை. நான் தொடர்ந்து இது குறித்துத் தொடர்புகொண்டு விசாரித்து வந்தாலும், நிதி எப்போது வழங்கப்படும் என்பது குறித்த காலக்கெடுவோ அல்லது தாமதத்திற்கான காரணங்களோ பற்றிய தெளிவான தகவல் எதுவும் இல்லை.

ஃப்ரெட் ரோஜர்ஸ், ஓரினம் கலெக்டிவ் மற்றும் உரிமைக்குரல் அறக்கட்டளை

பிரச்சனை 5: அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் திருநர் நபர்களுக்கான இடஒதுக்கீடு இல்லாமை

NALSA v இந்திய ஒன்றியம் வழக்கில், அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் திருநர் நபர்களுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்குமாறு உச்சநீதிமன்றம் மாநிலங்களுக்கு உத்தரவிட்டுள்ளது. மேலும், 2024 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், Madras High Court, கல்வி மற்றும் அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் அனைத்து சாதி பிரிவுகளுக்கும் உட்பட்டு திருநர் சமூகத்தினருக்கு 1% கிடைமட்ட (horizontal) இடஒதுக்கீட்டை வழங்குவது குறித்து தமிழ்நாடு அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன் மூலம் இந்தக் கோரிக்கை மீண்டும் வலுப்பெற்றது. அதே ஆண்டின் பின்னர், திருநர் நபர்களுக்கான இடஒதுக்கீடு, அவர்களுக்குள்ள உள்ள பல அடுக்குகளான (intersectional)

புறக்கணிப்புகளையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. திருநர் நபர்களை அவர்கள் சார்ந்த சாதி பிரிவுகளிலோ அல்லது பரந்த MBC (மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்) பிரிவிலோ மட்டுமே வகைப்படுத்துவது, அவர்களிடையே நிலவும் பல்வேறு சமூக ஒடுக்குமுறைகளை மறைத்துவிடும் என்று நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு தலித் திருநர் நபர் எதிர்கொள்ளும் பாகுபாடு மற்றும் ஒடுக்குமுறை, மேல்சாதி திருநர் நபர் எதிர்கொள்ளும் அனுபவத்திலிருந்து வேறுபட்டதும், அதிகப்படியானதுமாக இருக்கலாம். மேலும், ஆண் அல்லது பெண் என்ற பாலின அடையாளங்களைப் போலவே, திருநர் அடையாளமும் கிடைமட்ட இடஒதுக்கீட்டிற்குத் தகுதியான ஒரு தனித்துவமான அடையாளமாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் வலியுறுத்தியது. இத்தகைய நீதிமன்ற உத்தரவுகள் மற்றும் கருத்துரைகள் இருந்தபோதிலும், தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் திருநர் நபர்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டை வழங்குவதற்கான எந்தவொரு நடவடிக்கையையும் இதுவரை மேற்கொள்ளவில்லை.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை மற்றும் பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : 2011-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநில மற்றும் கீழ்நிலைப் பணி விதிகளின் 22-வது விதியானது, நியமனங்கள் தொடர்பான விஷயங்களில் இட ஒதுக்கீட்டிற்கு வழிவகை செய்கிறது. திருநங்கைகளுக்கான கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் 22-வது விதியைத் திருத்தப் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது (அத்தியாயம் 1-ஐப் பார்க்கவும்). இந்த அணுகுமுறை கர்நாடகாவின் அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகிறது; அங்கு, திருநங்கைகளுக்கு ஒரு சதவீத கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் 2021-ஆம் ஆண்டு கர்நாடக குடிமைப் பணிகள் (பொது ஆட்சேர்ப்பு) (திருத்த) விதிகள் திருத்தப்பட்டன. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, இட ஒதுக்கீட்டின் சதவீதம் என்பது ஒரு கொள்கை முடிவாகும்; அது சமூகத்தினருடன் கலந்தாலோசித்து, சான்றுகள் அடிப்படையிலான அணுகுமுறையின் மூலம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

அட்டவணை 7

தமிழ்நாடு மாநில மற்றும் கீழ்நிலைப் பணிகள் விதிகள், 2011-இல் திருநர் நபர்களுக்கான கிடைமட்ட இடஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைக்கப்படும் திருத்தம்

“22. பணி நியமனங்களுக்கான இடஒதுக்கீடு -

அரசு ஆணை மூலம் பின்வருவனவற்றைச் சேர்க்கவும் -

(h) பிரிவு (a)-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகைகளின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்தப் பணி நியமனங்களில், நேரடி நியமனம் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் நியமனங்களைப் பொறுத்தவரை, அத்தகைய ஒவ்வொரு வகையிலும் (-) சதவீத இடங்கள் திருநங்கையர் விண்ணப்பதாரர்களுக்காகத் தனியாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.”

பகுதி B: நலத்திட்டப் பலன்கள்

பிரச்சனை 6: ஒருங்கிணைந்த செயல்பாட்டுத் திறனின்மை மற்றும் திட்டங்களை அணுகுவதற்கான அதிகாரத்துவ வசதியின்மை

தமிழ்நாட்டில் திருநங்கைகள் நலத்திட்டங்களைப் பெறுவது, துறைகளுக்கிடையேயான சீரற்ற நடைமுறைகள், தெளிவற்ற ஆவணத் தேவைகள் மற்றும் அதிகாரத்துவத்தின் தன்னிச்சையான முடிவுகள் ஆகியவற்றால் கடுமையாகத் தடைபட்டுள்ளது. 2008-ல் மாநில திருநங்கைகள் வாரியத்தை நிறுவி, திருநங்கைகளுக்கு மாநிலம் சார்ந்த அடையாள அட்டைகளை வழங்கிய முதல் மாநிலம் தமிழ்நாடு என்றாலும், இந்த அடையாள அட்டை மற்ற அத்தியாவசிய சேவைகளைத் தடையின்றிப் பெறுவதற்கு வழிவகுக்கவில்லை. ரேஷன் அட்டைகளுக்கு குடிமைப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை, சட்டப்பூர்வ வாரிசு அல்லது வருமானச் சான்றிதழ்களுக்கு வருவாய்த் துறை, பட்டாக்களுக்கு வீட்டுவசதித் துறை என ஒவ்வொரு துறையும் சரிபார்ப்புக்குத் தங்களின் சொந்தத் தரநிலைகளைப் பயன்படுத்துவதால், தனிநபர்கள் தங்களின் முழுமையான அடையாளம் மற்றும் வாழ்ந்த அனுபவங்களை அங்கீகரிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்படாத ஒரு அமைப்பை மீண்டும் மீண்டும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது (அத்தியாயம் 1-ஐப் பார்க்கவும்).

மாவட்ட மற்றும் கிராம அளவிலான அதிகாரிகளுக்கு தற்போதுள்ள உரிமைகள் குறித்த விழிப்புணர்வு அடிக்கடி இல்லாததால், அணுகல் முற்றிலும் உள்ளூர் மக்களின் தன்னிச்சையான முடிவுகளைச் சார்ந்திருக்கும் கணிக்க முடியாத விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. இது குறிப்பாக ரேஷன் அட்டைகள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கான கூட்டு வங்கிக் கணக்குகளின் விஷயத்தில் மிகவும் தீவிரமாக உள்ளது. ஏனெனில், சட்டப்படி தேவைப்படாத உயிரியல் உறவுகளுக்கான ஆதாரங்களை களப்பணியாளர்கள் கோருகின்றனர்

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை மற்றும் மாநில திருநங்கையர் வாரியம்.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை:

(a) நலத்திட்டங்களைப் பெறுவதற்கான டிஜிட்டல் ஒற்றைச் சாளரத் தளம்:

நலத்திட்ட உதவிகளைப் பெறுவதற்கான ஒரு ஒருங்கிணைந்த 'ஒற்றைச் சாளர' (single-window) அமைப்பை உருவாக்க, தமிழ்நாடு தனது தற்போதைய மின்னாளுகை உள்கட்டமைப்பை ('TNeGA') பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தற்போது, திருநங்கையர் அடையாள அட்டை (TG ID card) ஒரு தனித்த ஆவணமாக மட்டுமே உள்ளது; இதனை ஒரு செயல்பாட்டுக்குரிய 'அடிப்படை ஆவணமாக' (seed document) மாற்றியமைக்க வேண்டும்; அதாவது, பிற திட்டங்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான தகுதியைத் தீர்மானிப்பதற்கான முதன்மை அடையாள ஆவணமாக இது திகழ வேண்டும். இதனைச் செயல்படுத்தும் வகையில், பின்வரும் செயல்பாட்டு கட்டமைப்பு மற்றும் பணி நடைமுறைகளை உருவாக்க, சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் உரிமைத் துறை ஒரு ஒருங்கிணைப்புத் துறையாகச் செயல்பட வேண்டும்:

- மாநில திருநங்கையர் நல வாரியத்தால் வழங்கப்படும் அடையாள அட்டையைப் பெற்ற பிறகு, 'திருநங்கையர்' என்ற கைபேசி செயலி (App), அடையாள அட்டைக்கான விண்ணப்பங்களைச் செயலாக்குவதுடன், மாநில நலத்திட்டங்களின் பலன்களைப் பெறுவதற்கான ஒற்றைச் சாளரத் தளமாகவும் செயல்பட வேண்டும். இச்செயலி, தெளிவான தகுதி வரம்புகள் மற்றும் தேவையான ஆவணங்களின் விவரங்களுடன் கூடிய அனைத்து தொடர்புடைய திட்டங்களின் ஒருங்கிணைந்த தொகுப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; மேலும், TNeGA-வுடன் இணைந்து விண்ணப்பம் மற்றும் செயலாக்கத்திற்கான முழுமையான இணைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வழிவகுக்க வேண்டும்; மற்றும்
- இச்செயலியில் ஒரு திட்டத்திற்கான விண்ணப்பச் செயல்முறை தொடங்கப்பட்டவுடன், "ஒருமுறை மட்டும்" என்ற கொள்கை பின்பற்றப்பட வேண்டும். இதன்படி, அத்திட்டத்திற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆவணங்கள் DigiLocker போன்ற தளங்களில் டிஜிட்டல் முறையில் சேமிக்கப்பட்டு, செல்லுபடியாகும் KYC ஆவணங்களாகப் பிற துறைகளால் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதன் மூலம், பல இடங்களில் மீண்டும் மீண்டும் விண்ணப்பிப்பதோ அல்லது அசல் ஆவணங்களை நேரில் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய தேவையோ தவிர்க்கப்படும்.

(b) குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்கான பணிகளை மேற்கொள்ள மாவட்டக் குழுக்களைச் செயல்படுத்துதல்:

2025-ஆம் ஆண்டின் மாநிலக் கொள்கையானது, மாவட்ட அளவிலான கண்காணிப்புக் குழுக்களுக்கு அக்கொள்கையைத் தரைமட்டத்தில் கண்காணித்துச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பை வழங்குவதன் மூலம், அவற்றைச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும் செயலாக்கமிக்க அமைப்புகளாகச் செயல்பட அதிகாரம் அளித்துள்ளது. நலத்திட்டங்களைப் பெறுவது தொடர்பான பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு:

- மாவட்டக் குழுவின் ஆதரவுடன், மாவட்ட சமூக நல அலுவலர், நலத்திட்ட உதவிகளைப் பெறுவதில் உள்ள களத்தடைகளைக் கண்டறிவதற்காக உள்ளூர் பகுதி தணிக்கையை மேற்கொள்ளப் பணிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய அவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும்;
- மாவட்ட ஆட்சியர்கள், அடையாள ஆவணங்கள், பட்டாக்கள், கடன்கள் மற்றும் பிற நலத்திட்டங்களுக்கான நிலுவையில் உள்ள விண்ணப்பங்களை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்காக, குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் "நலத்திட்டங்களைப் பெறும் நாள்" என்ற பெயரில் ஒரு சிறப்பு நிகழ்வை நடத்த வேண்டும்; மற்றும்
- மாவட்ட மற்றும் கிராம அளவிலான அலுவலர்கள் மற்றும் பிற சான்றிதழ் வழங்கும் அதிகாரிகளுக்கு, மாநில மற்றும் தேசிய TG அட்டை இரண்டையும் தனிநபர் அடையாளத்தின் உறுதியான சான்றாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கான கட்டாய மற்றும் வழக்கமான பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், திட்டத்தின் செயல்பாட்டு நோக்கத்திற்குத் தொடர்புடையதாக இருந்தால் மட்டுமே பிற ஆவணங்களைக் கோருவது குறித்த நெறிமுறைகளும் வகுக்கப்பட வேண்டும் (காண்க, **அத்தியாயம் 1**).

பிரச்சனை 7: வீட்டு வசதி கிடைப்பதில் உள்ள பற்றாக்குறை

இந்தியாவில் உள்ள மாற்றுப் பாலினத்தவருக்கு வீட்டு வசதி ஒரு பெரும் கவலையாகவே இருந்து வருகிறது. அவர்கள் அரசுத் திட்டங்கள் மற்றும் தனியார் வாடகைச் சந்தைகள் ஆகிய இரண்டாலும் திட்டமிட்டுப் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். சர்வதேச சட்ட வல்லுநர்கள் ஆணையம் 2019-ல் நடத்திய ஒரு ஆய்வு, மாற்றுப் பாலினத்தவர் எதிர்கொள்ளும் வீட்டு வசதி நெருக்கடியை ஆழமாகப் பிரதிபலித்தது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வீடுகள் பெரும்பாலும் சுகாதாரம், பொதுப் போக்குவரத்து மற்றும் மருத்துவ வசதிகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ள பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. சாதி, மதம் அல்லது தொழில் போன்ற பல்வேறு அடையாளங்களைக் கொண்ட மாற்றுப் பாலினத்தவருக்கு இந்தப்

பாகுபாடு மேலும் அதிகரிக்கிறது. உதாரணமாக, ஓரினச்சேர்க்கையாளரான முஸ்லிம் ஆண்கள் வீடுகளை வாடகைக்கு எடுப்பதில் குறிப்பாகச் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அதே சமயம், பாலியல் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் வீடு பாலியல் தொழிலுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில், அவர்கள் அடிக்கடி வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் அல்லது வீடுகள் முற்றிலுமாக மறுக்கப்படுகின்றன.

ஆலோசனைகளும் இதை உறுதிப்படுத்தின. அதில், வீட்டு உரிமையாளர்கள் திருநங்கைகளுக்கு வாடகைக்கு விடத் தயங்குவதாகவும், அவர்கள் 'நம்பகமற்ற வாடகைதாரர்கள்' என்ற ஒரே மாதிரியான எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கான வாடகையையும் பாதுகாப்பு வைப்புத் தொகையையும் அடிக்கடி உயர்த்துவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டது. மேலும், திருநங்கைகளுக்கான மாநில அரசின் வீட்டு வாடகைப் பட்டா திட்டம் இருந்தபோதிலும், ஒதுக்கீட்டில் வெளிப்படைத்தன்மை இல்லாததாலும், திட்டத்தின் மோசமான வடிவமைப்பாலும் மிகச் சிலரே பயனடைந்துள்ளனர். அதேபோல், மாற்றுப் பாலின ஜோடிகள் ஒன்றாக வாடகைக்குக் குடியிருக்கும்போது எதிர்கொள்ளும் சவால்களை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். மாற்றுப் பாலின உறவு குற்றமற்றதாக ஆக்கப்பட்ட போதிலும், மற்றும் நீதிமன்றங்கள் மாற்றுப் பாலினத் துணைவர்கள் ஒன்றாக வாழ்வதற்கான உரிமையை அங்கீகரித்த போதிலும், களத்தில் மிகக் குறைவாகவே மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் உரிமைத் துறை; தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை ('வீட்டுவசதித் துறை') மற்றும் வருவாய் மற்றும் பேரிடர் மேலாண்மைத் துறை ('வருவாய்த் துறை')

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை:

(a) திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகளுக்கான விரிவான வீட்டுமனைப் பட்டா திட்டம்:

திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பியர் சமூகத்தினருக்கு இலவச வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்குவதை எளிதாக்குவது மாநில திருநங்கையர் நல வாரியத்தின் பணிகளில் ஒன்றாகும். இத்திட்டத்தின் பலனைப் பெற இச்சமூகத்தினர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தாலும், நடைமுறையில் பல தடைகள் உள்ளன. முதலாவதாக, இவர்களுக்கான வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் குறித்த விரிவான திட்டம் எதுவும் பொதுவெளியில் இல்லை. இரண்டாவதாக, தகுதி வரம்புகள், தேவையான ஆவணங்கள் மற்றும் விண்ணப்பதாரர் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள் ஆகியவை குறித்து எவ்விதத் தெளிவும் இல்லை.

இதற்குத் தீர்வு காணும் வகையில், மாநில திருநங்கைகள் வாரியம், வீட்டுவசதித் துறை மற்றும் வருவாய்த் துறையுடன் இணைந்து, அந்த சமூகத்தினருக்கான ஒரு வீட்டுப் பட்டா திட்டத்தை உருவாக்கி, அதைத் தங்கள் இணையதளத்தில் வெளியிட வேண்டும். அத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விவரிப்பதுடன், தகுதி அளவுகோல்கள், ஆவணத் தேவைகள் மற்றும் விண்ணப்பிக்கும் முறை ஆகியவற்றையும் அது தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அத்தகைய திட்டம் பின்வரும் பலன்களில் ஏதேனும் ஒன்றையோ அல்லது அனைத்தையுமோ வழங்கலாம்:

- திருநங்கைகள் மற்றும் குடும்பங்களுக்கு இலவச வீட்டுப் பட்டாக்கள் ஒதுக்கீடு;
- பல்வேறு பிரிவினருக்கான இட ஒதுக்கீடு குறித்த தேவையான ஆணையில் திருத்தம் செய்வதன் மூலம், திருநங்கைகள் அல்லது குடும்பங்களுக்குத் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரிய அலகுகளை ஒதுக்கீடு செய்தல்;
- திருநங்கைகள் அல்லது குடும்பங்கள் வாங்குவதற்காக மானிய விலையில் நிலம் ஒதுக்கீடு;
- வீடு கட்டுவதற்கு நிதியுதவி; மற்றும்
- அத்தகைய வீட்டுவசதித் திட்டங்களின் பயனாளிகளில் மாற்றுக் குடும்பங்கள், மாற்றுப் பாலினத் துணைவர்கள் மற்றும் திருநங்கைக் குழுக்கள் ஆகியோர் இடம்பெறுவதை உறுதி செய்தல்.

ஸ்டேட்TG வாரியம் ஒற்றைச் சாளர வசதி மையமாகச் செயல்பட வேண்டும். விண்ணப்பதாரர்கள் மாநில TG வாரியத்தின் மூலம் விண்ணப்பிக்கலாம். அந்த வாரியம், ஆவணங்களுக்குத் தீவிரமாக உதவுவது, விண்ணப்பதாரர்களைச் சரியான பலன்கள் மற்றும் திட்டங்களுக்கு வழிநடத்துவது, வருவாய்த் துறை மற்றும் வீட்டுவசதி வாரியத்துடன் ஒருங்கிணைப்பது, மேலும் விண்ணப்பதாரர்கள் இந்தத் திட்டங்களைத் திறமையாக அணுகுவதற்கு உதவும் வகையில் காலக்கெடுவைக் கண்காணிப்பது போன்ற பணிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

(b) LGBTIA+ குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கான வாடகைதாரர் உரிமைகள்:

தமிழ்நாடு வீட்டு உரிமையாளர்கள் மற்றும் வாடகைதாரர்களின் உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளை முறைப்படுத்துதல் சட்டம், 2017-இன் படி, வாடகைதாரர் இறந்துவிட்டால், மீதமுள்ள வாடகைக் காலத்திற்கு வாடகை ஒப்பந்தத்தைத் தொடரும் உரிமை பின்வரும் வரிசையில் அவரது வாரிசுக்குச் சென்றடையும்: முதலில் வாழ்க்கைத் துணை; அடுத்து மகன்கள் மற்றும் திருமணமாகாத மகள்கள்; அதன்பின் பெற்றோர்; இறுதியாக, வாடகைதாரருக்கு முன்பே இறந்த மகனின் விதவை மருமகள். வாடகைதாரர் இறக்கும் வரை, அந்த வாரிசு அவருடன் அதே வீட்டில் வசித்து வந்திருந்தாலோ அல்லது அங்கு பணிபுரிந்து வந்திருந்தாலோ மட்டுமே இந்த உரிமை மாற்றம் அனுமதிக்கப்படும். பல சந்தர்ப்பங்களில், திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகள் (trans persons) திருமணமாகாதவர்களாக இருப்பதால், வாடகை ஒப்பந்த உரிமை அவர்களது பிறப்புக் குடும்பத்திற்குச் செல்கிறது; ஆனால் அக்குடும்பத்தினருடன் அவர்களுக்கு நல்லுறவு இல்லாமல் இருக்கலாம். மேலும், கலந்தாய்வுகளின்போது, தங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த வாடகை ஒப்பந்த உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை பல திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகள் வெளிப்படுத்தினர்.

அட்டவணை 8

தமிழ்நாடு நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் குத்தகைதாரர்களின் உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம், 2017-க்கு பரிந்துரைக்கப்படும் திருத்தங்கள்

தற்போதைய ஏற்பாடு	முன்மொழியப்பட்ட திருத்தம்	அடிப்படை நியாயம்
------------------	---------------------------	------------------

6. (1) உட்பிரிவு (2)-இல் வகை செய்யப்பட்டுள்ளவாறு தவிர, குத்தகைதாரர் இறந்த உடனேயே குத்தகை முடிவுக்கு வரும். (2) ஒரு குத்தகைதாரரின் மரணம் ஏற்பட்டால், +குடியிருப்பு மற்றும் குடியிருப்பு அல்லாத வளாகங்களின் குத்தகை உரிமையானது, மீதமுள்ள குத்தகைக் காலத்திற்கு பின்வரும் வரிசையில் அவரது வாரிசுகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்:- (அ) மனைவி; (ஆ) மகன்கள்/திருமணமாகாத மகள்கள்; (c) பெற்றோர்கள்; (ஈ) மருமகள் ஒரு முந்திய மகனின் விதவை; வாரிசு, இறந்த குத்தகைதாரருடன் அவர் இறக்கும் வரை சாதாரணமாக வாழ்ந்து வந்தார் அல்லது பணிபுரிந்தார்.	6.(1) உட்பிரிவு (2)-இல் வகைசெய்யப்பட்டுள்ளவாறு தவிர, வாடகைதாரர் இறந்த உடனேயே வாடகை ஒப்பந்தம் அல்லது வாடகை உரிமை முடிவுக்கு வரும். (2) திருமணமாகாத வாடகைதாரர் இறக்கும் நேர்வில், குடியிருப்பு மற்றும் குடியிருப்பு அல்லாத வளாகங்களுக்கான வாடகை உரிமை, வாடகை ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு, அந்த வாடகைதாரரால் நியமிக்கப்பட்ட நபருக்கு (nominee) எஞ்சிய வாடகை காலத்திற்குச் சென்றடையும்: (3) திருமணமான வாடகைதாரர் இறக்கும் நேர்வில், குடியிருப்பு மற்றும் குடியிருப்பு அல்லாத வளாகங்களுக்கான வாடகை உரிமை, எஞ்சிய வாடகை காலத்திற்கு, பின்வரும் வரிசையில் அவரது வாரிசுதாரர்களுக்குச் சென்றடையும்:- (a) வாழ்க்கைத் துணை அல்லது பதிவு செய்யப்பட்ட குடும்ப	குத்தகைதாரர் திருமணமானவராக இருந்தால், அவரது மனைவி மற்றும் குழந்தைகளின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில், குத்தகை ஒப்பந்தத்தின் எஞ்சிய காலத்திற்கு அக்குத்தகை உரிமையானது அவர்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். 'குடும்ப உறவு ஒப்பந்தம்' (Deed of Family Association) சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இணையருக்கு அக்குத்தகை உரிமை மாற்றப்பட வேண்டும். குத்தகைதாரர் திருமணமாகாதவராக இருந்தால், குத்தகை ஒப்பந்தத்தின் எஞ்சிய காலத்திற்கு
--	--	---

	உறவு ஆவணத்தில் (Deed of Family Association) கூட்டாளியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நபர்; (b) பிள்ளைகள்; (c) பெற்றோர்கள்; (d) முன்னரே இறந்துபோன மகனின் விதவை மனைவியான மருமகள்: எனினும், அத்தகைய வாரிசுதாரர், இறந்த வாடகைதாரர் இறக்கும் வரை அவருடன் அந்த வளாகத்தில் வழக்கமாக வசித்து வந்திருக்க வேண்டும் அல்லது பணிபுரிந்து வந்திருக்க வேண்டும்.	அக்குத்தகை உரிமையை ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு (nominee) மாற்றும் வகையில் ஒரு நியமன ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம். முறையான திருமணம் அல்லது 'குடும்ப உறவு ஒப்பந்தம்' அங்கீகரிக்கப்படாத சூழலிலும், குயர் (queer) இணையர்கள் ஓரளவிற்கேனும் வாடகை தொடர்பான பாதுகாப்பைப் பெறுவதை உறுதி செய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.
--	--	---

(c) தனியார் வீட்டுவசதிச் சந்தையில் பாகுபாடு:

அரசியலமைப்பின் 15-வது பிரிவின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்ட காரணங்களான பாலினம், பாலின அடையாளம், பாலியல் நாட்டம், சாதி, மதம், இனம் மற்றும் பிறந்த இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வீட்டுவசதிச் சந்தையில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடைசெய்யும் வகையில், 'வீட்டு உரிமையாளர்கள் மற்றும் குத்தகைதாரர்களின் உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 2017'-இன் வரம்பை விரிவுபடுத்துவது குறித்து மாநிலச் சட்டமன்றம் பரிசீலிக்க வேண்டும். பாகுபாடு தொடர்பான புகார்களை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிப்பதற்காக, இச்சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட 'வாடகை நீதிமன்றங்களின்' அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்தலாம்

பிரச்சனை 8: தமிழ்நாட்டின் மூத்த குடிமக்கள் கொள்கையை LGBTIA+ உள்ளடக்கியதாக மாற்ற வேண்டிய அவசியம்

LGBTIA+ முதியவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரிடமிருந்து விலகி இருப்பது, ஓய்வூதியம் அல்லது பராமரிப்பு ஆதரவு கிடைக்கப்பெறாமை, தனிமை மற்றும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பின்மை போன்ற காரணங்களால் கடுமையான ஓரங்கட்டலுக்கு ஆளாகின்றனர். வீடற்ற நிலை மற்றும் தவறான நடத்தைகளுக்கு ஆளாகும் அபாயம் இவர்களுக்கு அதிகம் என்பது கலந்தாய்வுகள் மூலம் தெளிவாகத் தெரிந்திருந்தாலும், இவர்களுக்கென பிரத்யேகப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் இல்லாததால், நம்பகமான பாதுகாப்பு வளையம் ஏதுமின்றி இவர்கள் தவிக்கின்றனர். பாரம்பரியக் குடும்ப அமைப்பு அல்லது (திருமணச் சமத்துவம் இல்லாத சூழலில்) வாழ்க்கைத்துணை போன்ற ஆதரவு அமைப்புகளின் பாதுகாப்பு இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்பதால், முதியோருக்கான திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளில் LGBTIA+ முதியவர்களைப் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு பிரிவினராக அங்கீகரிப்பது மிக அவசியமாகும். முதியோர்களின் தேவைகளை விரிவாக அடையாளம் கண்டு அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய முற்படும் வகையில், தமிழ்நாடு அரசு 2023-ல் 'தமிழ்நாடு முதியோர் கொள்கை'யை அறிமுகப்படுத்தியது; இது ஒரு பாராட்டுக்குரிய நடவடிக்கையாகும். இக்கொள்கை சுகாதாரம், சமூகப் பாதுகாப்பு, வீட்டுவசதி, நிறுவன ரீதியான பராமரிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி மற்றும்

ஆவணப்படுத்தல் போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. மேலும், வாழ்வாதாரத் திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாக, குறிப்பாகத் திருநங்கைகளைக் கொண்டு 'முதியோர் சுயஉதவிக் குழுக்களை' அமைப்பது தொடர்பாக இக்கொள்கை திருநங்கைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இருப்பினும், இதைத் தாண்டி, LGBTIA+ முதியவர்கள் குறித்து இக்கொள்கையில் எந்தக் குறிப்பும் இடம்பெறவில்லை.

பிறந்த குடும்பத்தினர் கைவிட்டதால், LGBT+ சமூகத்தினர் பெரும்பாலும் தனித்து வாழ்கின்றனர்; அவர்களுக்கு எவ்விதக் குடும்ப ஆதரவும் இல்லை. திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகள் எதிர்கொள்ளும் தனித்துவமான பாதிப்புகளைக் கருத்தில் கொண்டு, முதியோருக்கான நலத்திட்டங்கள் இவர்களையும் சென்றடைவதை உறுதி செய்ய மாநில அரசு எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடியாத நிலையை அடையும்போது, திருநங்கையர் முதிய வயதில் தனிமை, வீடினமை மற்றும் கண்ணியமற்ற வாழ்க்கைச் சூழலுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

கல்கி சுப்ரமணியம், நிறுவனர், 'சஹோதரி'

துறை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: இரண்டு முக்கிய சீர்திருத்தங்கள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

(a) குயர் (Queer) சமூகத்தினரை உள்ளடக்கிய முதியோர் கொள்கை:

முதியோர் கொள்கையானது LGBTIA+ நபர்களையும் உள்ளடக்கிய வகையில் விரிவுபடுத்தப்பட ஒரு சிறந்த வாய்ப்பை வழங்குகிறது. LGBTIA+ முதியோரை வெளிப்படையாக அங்கீகரிப்பது, அச் சமூகத்தினரைத் தெரிவுநிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கும், அவர்களின் குறிப்பிட்ட பாதிப்புத்தன்மைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும் ஒரு முக்கியமான நடவடிக்கையாக அமையும். குயர்

சமூகத்தினரை உள்ளடக்கிய வகையில் முதியோர் கொள்கையைப் புதுப்பிப்பதற்கான பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

- பாதிப்புத்தன்மை அடிப்படையிலான வகைப்பாடு: முதியோர் கொள்கையானது, பாதிப்புத்தன்மை மற்றும் தேவைகளைத் தீர்மானிக்க முதியோரை வயது அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகிறது. வயது தவிர்த்த பிற காரணிகளால் ஓரங்கட்டப்படுவதன் காரணமாக, ஆதரவற்ற பெண்கள், வீடற்ற முதியோர் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளி முதியோர் ஆகியோரை அதிக பாதிப்புக்குள்ளாகும் குழுக்களாகவும் இது அங்கீகரிக்கிறது. ஒரு குழு எதிர்கொள்ளும் பாதிப்பின் அளவு அவர்களின் மக்கள்தொகை சார்ந்த பின்னணியைப் பொறுத்து அமைவதால், இத்தகைய வகைப்பாடு வரவேற்கத்தக்கது. இதற்கிணங்க, தங்கள் அடையாளங்கள் காரணமாக எதிர்கொள்ளும் அமைப்புரீதியான பாகுபாடு மற்றும் குடும்பத்தினரின் ஆதரவு இன்மை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, LGBTIA+ முதியோரையும் பாதிப்புக்குள்ளாகும் ஒரு பிரிவாக இக்கொள்கை வெளிப்படையாக அடையாளம் காண்பது அவசியமாகும்.

- தனிப்பயனாக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்: கொள்கைகள் பயனுள்ளதாகவும் சான்றுகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதை உறுதிசெய்ய, அரசு பாலினம் சார்ந்த தரவுகளைச் சேகரிக்கும் என்று முதியோர் கொள்கை கூறுகிறது. பாலினம் சார்ந்த தரவுகளில் திருநங்கைகள் மற்றும் திருநம்பிகள் (transgender persons) தொடர்பான தரவுகளும் சேர்க்கப்படுவது மிக முக்கியம். மேலும், LGBTIA+ முதியோர் எதிர்கொள்ளும் குறிப்பிட்ட பாதிப்புத்தன்மைகளை அடையாளம் காண, அரசு LGBTIA+ சிவில் சமூக அமைப்புகளுடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். இது அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் திட்டங்களை வடிவமைக்க அரசுக்கு உதவும்.

- குயர் சமூகத்தினரை உள்ளடக்கிய முதியோர் மருத்துவப் பராமரிப்பு: எளிதில் அணுகக்கூடிய முதியோர் மருத்துவப் பராமரிப்புக்கான பல நடவடிக்கைகளை முதியோர் கொள்கை பரிந்துரைக்கிறது. அனைத்து மாவட்ட மருத்துவமனைகளிலும் பஸ்துறை நிபுணர்களைக் கொண்ட முதியோருக்கான சிறப்பு மையங்களை அரசு அமைக்கும் என்று அது கூறுகிறது. இத்தகைய சுகாதார நிபுணர்கள் குழுவிற்கு, குயர் சமூகத்தினருக்கு ஆதரவான (queer-affirmative) மருத்துவப் பராமரிப்பை வழங்குவதில் அனுபவம் வாய்ந்த மருத்துவர்களின் ஆதரவு இருக்க வேண்டும். குயர் சமூகத்தினரை உள்ளடக்கிய மருத்துவப் பராமரிப்பை வழங்கும் குறிப்பிட்ட மாவட்ட மருத்துவமனைகள் இதற்கெனத் தனியாக அடையாளம் காணப்பட்டு, மாநில திருநங்கைகள் நல வாரியம் மற்றும்

உள்ளூர் ஊடகங்கள் மூலம் அச் சமூகத்தினரிடையே அவை குறித்த தகவல்கள் தீவிரமாகப் பரப்பப்பட வேண்டும்.

- அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்: "60 வயதுக்கு மேற்பட்ட தனியாக வசிக்கும் முதியோர், ஆதரவற்றோர், விதவைகள் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள் உள்ளிட்ட தேவைப்படும் அனைத்து முதியோருக்கும் சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களை எளிதாக அணுகுதல், போதுமான பாதுகாப்பு மற்றும் குறைகளுக்குத் தீர்வு காணுதல் ஆகியவற்றை உறுதிசெய்ய, இத்திட்டங்களின் தற்போதைய விதிமுறைகளை மறுஆய்வு செய்வதை அரசு பரிசீலிக்கும்" என்று முதியோர் கொள்கை கூறுகிறது. இந்தச் செயல்பாட்டில் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட LGBTIA+ முதியோரையும் வெளிப்படையாகச் சேர்ப்பது மிக முக்கியமாகும்.

- முதியோர் இல்லங்கள்: முதியோர் நலக் கொள்கையானது, வீடற்ற முதியோருக்கான தற்காலிக தங்குமிடங்களை வழங்குதல், முதியோர் இல்லங்களை (அரசு உதவி பெறும் இல்லங்கள் உட்பட) வலுப்படுத்துதல் மற்றும் முதியோர் இல்லங்களை நிர்வகிப்பதற்கான நிலையான செயல்பாட்டு நடைமுறைகளை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. இதற்காக இரண்டு நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

- (a) ஒன்று, சில அரசு அல்லது அரசு உதவி பெறும் முதியோர் இல்லங்கள் LGBTIA+ சமூகத்தினருக்கென பிரத்யேகமாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும், மற்றும்
- (b) நிலையான செயல்பாட்டு நடைமுறைகளில், 'குயர்' (queer) முதியோர்களை உள்ளடக்கிய வகையிலான விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும். இதில் பாகுபாட்டிற்கான தெளிவான தடை மற்றும் அத்தகைய இல்லங்களில் இச்சமூகத்தினருக்கான பாதுகாப்பான சூழலை உறுதி செய்வதற்கான வழிகாட்டுதல்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

- முதியோர் நலனுக்கான மாநிலக் குழு: LGBTIA+ முதியோருக்கான கண்காணிப்பு மற்றும் அமலாக்க முயற்சிகளில் உரையாடல் மற்றும் ஒத்துழைப்பை உறுதிசெய்ய, முதியோர் நலனுக்கான மாநிலக் குழுவானது மாநில திருநங்கையர் நல வாரியத்துடன் (State TG Board) இணைந்து செயல்பட வேண்டும்.

(b) ஓய்வூதியத் திட்டங்களைப் பெறுதல்:

தமிழ்நாடு அரசு, பாதிக்கப்படக்கூடிய முதியோர் உட்பட பல்வேறு பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவினருக்காகப் பல ஓய்வூதியத் திட்டங்களை வழங்குகிறது. ஆதரவற்ற பெண்கள், விதவைகள், மாற்றுத்திறனாளிகள், நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உள்ளிட்டோர் இத்திட்டங்களின் கீழ் பயன்பெறுகின்றனர். 'இந்திரா காந்தி தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டம்' (IGNOAPS) அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்து ஆதரவற்ற நபர்களையும் உள்ளடக்கியது. சிவில் சமூக அமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய திருநங்கை முதியவர்கள் IGNOAPS-இல் பதிவு செய்து ஓய்வூதியப் பலன்களைப் பெற முடிந்தாலும், ஒட்டுமொத்த சமூகத்தினருக்கும் இச்சூழ்நிலை இல்லை. இதைச் சரிசெய்ய இரண்டு நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன: (a) திருநங்கையர் நல வாரியம் மற்றும் மாவட்டக் குழு ஆகியவை இணைந்து, IGNOAPS-இல் பதிவு செய்ய திருநங்கை முதியவர்களைத் தீவிரமாக அடையாளம் கண்டு உதவ வேண்டும், மற்றும் (b) 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட LGBTIA+ முதியோருக்கென ஒரு பிரத்யேக LGBTIA+ முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டத்தை உருவாக்குவது குறித்து பரிசீலிக்கப்படலாம்.

அத்தியாயம் 5 | LGBTIA+ சமூகத்தை உள்ளடக்கிய கல்வி

ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள 'பொதுப் பட்டியலின்' (Concurrent List) 25-வது பதிவின் கீழ் கல்வி வருகிறது; இது நாடாளுமன்றத்தை குறைந்தபட்சத் தரநிலைகளை நிர்ணயிக்க அனுமதிக்கிறது (எ.கா., RTE சட்டம் மற்றும் 66-வது பதிவின் கீழ் வரும் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுச் சட்டம், 1956). அதேவேளையில், மாநிலங்கள் பரந்த அளவிலான ஒழுங்குமுறை மற்றும் செயலாக்க அதிகாரங்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்கின்றன. மாநிலச் சட்டங்களின் கீழ் நிறுவப்பட்ட மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்கள் மாநிலத்தின் ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்டவை; இதற்கு மாறாக, ஒன்றியச் சட்டங்களின் கீழ் நிறுவப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள் ஒன்றிய அரசின் ஒழுங்குமுறை வரம்பிற்குள் வருகின்றன.

அட்டவணை 9

தமிழ்நாட்டின் கல்வி அமைப்பின் சுருக்கப் பார்வை

	துறைகள் மற்றும் அதிகார அமைப்புகள்	அதிகார வரம்பு மற்றும் கடமைகள்
பள்ளிக்கல்வி	- தமிழ்நாடு அரசுப் பள்ளிக் கல்வித் துறை (இதில் அடங்குபவை: தொடக்கக் கல்வி இயக்ககம், பள்ளிக் கல்வி இயக்ககம், அரசுத் தேர்வுகள் இயக்ககம், மாவட்டக் கல்வி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனங்கள், தனியார் பள்ளிகள் இயக்ககம்) - தமிழ்நாடு மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம்	- தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1973 மற்றும் தமிழ்நாடு சீரான பள்ளிக்கல்வி முறைச் சட்டம், 2010 ஆகியவற்றின் கீழ் வரும் அரசுப் பள்ளிகள், அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகள் மற்றும் அரசு உதவி பெறாத தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்துதல், அங்கீகரித்தல் மற்றும் நிர்வகித்தல். - தொடக்க மற்றும் இடைநிலைக் கல்விக்குத் தொடர்புடைய வகையில், RTE சட்டம், தமிழ்நாடு RTE விதிகள் மற்றும் தொடர்புடைய பிற சட்டங்கள்/விதிகளின் கீழ் உள்ள

	தமிழ்நாடு மாநிலப் பள்ளிக் கல்விக்கான பொது வாரியம்	கடமைகளைச் செயல்படுத்துதல். - மாணவர் சேர்க்கை, பாடத்திட்டம், உள்கட்டமைப்பு வசதிகள், குறைகளைத் தீர்த்தல் மற்றும் நீதிமன்ற உத்தரவுகளைப் பின்பற்றுதல் உள்ளிட்ட விவகாரங்கள் தொடர்பாக, அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்குக் கட்டாயமான நிர்வாக ரீதியிலான அறிவுறுத்தல்களை வழங்குதல். - பாடத்திட்ட வடிவமைப்பு, ஆசிரியர் பயிற்சி, பாடநூல் உருவாக்கம் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பாடத்திட்டத் தரநிலைகளை நிர்ணயித்தல்.
உயர்கல்வி	- தமிழ்நாடு அரசு, உயர்கல்வித் துறை - தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றம்	- மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்கள், அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் கல்லூரிகள், 'தமிழ்நாடு தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டம், 2019'-ன் கீழ் நிறுவப்பட்ட தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் மாநிலப் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களின் கீழ் இயங்கும் கல்லூரிகள் (எ.கா., சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணா பல்கலைக்கழகம்) ஆகியவற்றின் மீதான ஒழுங்குமுறை மற்றும் நிர்வாகக் கண்காணிப்பு. - மாணவர் சேர்க்கை, இடஒதுக்கீடு, நிறுவன நிர்வாகம், விடுதி மற்றும் தங்கும் வசதிகள், மாணவர் நலன் மற்றும் விதிமுறை இணக்கக் கண்காணிப்பு ஆகியவை தொடர்பான, தொடர்புடைய

		மாநிலப் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களின் கீழ் நிர்வாக ரீதியான வழிகாட்டுதல்களை வெளியிடுதல். • 'தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றச் சட்டம், 1992', TG சட்டம், பொருந்தக்கூடிய/ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட UGC விதிமுறைகள் மற்றும் கட்டாயமான நீதிமன்ற உத்தரவுகள் ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதை உறுதி செய்தல்.
--	--	---

TG சட்டம் 2019, RTE சட்டம் மற்றும் கட்டாயமான நீதிமன்ற உத்தரவுகள் ஆகியவற்றின் கீழ் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் இருந்தாலும், அவற்றின் செயல்திறன் என்பது அவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசு மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளையே சார்ந்திருக்கிறது. சட்டங்களில் திருத்தம் செய்யவும், அரசாணைகள் மூலம் கட்டாயமான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கவும், மற்றும் செயல்பாட்டு வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் நிலையான செயல்பாட்டு நடைமுறைகள் (SOPs) வாயிலாக நிறுவன ரீதியான விதிமுறைகளை உருவாக்கவும் மாநில அரசுக்கு முழு அதிகாரம் உள்ளது.

பிரச்சனை 1: பள்ளிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் விலக்குவாத மற்றும் விரோதமான சேர்க்கை நடைமுறைகள்

பள்ளிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களின் சேர்க்கை நடைமுறைகள் LGBTIA+ மாணவர்களைக் கட்டமைப்பிலேயே விலக்கி வைக்கின்றன. விண்ணப்பப் படிவங்கள் இருமை பாலினப் பிரிவுகளையும் (binary categories) மற்றும் ஆணும் பெண்ணும் கொண்ட குடும்ப அமைப்புகளையும் (heteronormative family structures) கட்டாயமாக்குகின்றன; அதேவேளையில், ஆவணங்களுக்கான தேவைகள் நடைமுறையில் தடைகளாக அமைகின்றன. குடும்பத்தின் நிராகரிப்பு, இடம்பெயர்வு அல்லது பதிவுகளைப் புதுப்பிக்க நிர்வாகம் மறுத்தல் போன்றவற்றால், பல திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகள் (transgender students) தங்கள் சுய-அடையாளப் பெயர் மற்றும் பாலினத்தைக் குறிக்கும் சான்றிதழ்களைக் கொண்டிருப்பதில்லை. மாநில அரசின் கல்விக் கட்டண உதவித் திட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், கல்வி நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் முன்கூட்டியே கட்டணம் செலுத்தக் கோருவதன் மூலம் நிதிச் சமையை மாணவர்கள் மீது சுமத்துகின்றன.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் உரிமைத் துறை; பள்ளிக் கல்வித் துறை; உயர்கல்வித் துறை; மாநிலக் கல்வியியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றம்.

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கைகள்:

(a)கல்வி நிறுவனங்களில் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சேர்க்கை நடைமுறை

பள்ளி கல்விக்கான RTE சட்டத்தின் பிரிவு 8(c)-ன் கீழ் மாநிலத்தின் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய கல்விக்கான கடமைகள் மற்றும் TG சட்டம், 2019-ன் கீழ் உள்ள அனைவரையும் உள்ளடக்கிய கல்விக்கான கட்டாய விதிமுறைகளைச் செயல்படுத்தும் வகையில், பள்ளி கல்வித் துறை (பள்ளிகளுக்கு) மற்றும் உயர்கல்வித் துறை ஆகியவை தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றத்துடன் (மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு) இணைந்து பின்வரும் நடவடிக்கைகளை அமல்படுத்துவதற்கான ஆணைகளை வெளியிட வேண்டும்:

- அனைத்துச் சேர்க்கை விண்ணப்பப் படிவங்கள், பதிவேடுகள், தேர்வுக் குறிப்புகள் மற்றும் டிஜிட்டல் இணையதளங்கள் ஆகியவற்றில் பாலின-உள்ளடக்கிய (gender-inclusive) சொற்களைக் கட்டாயமாகப் பயன்படுத்துதல்; இதில் இருமைப் பாலினத் தேர்வுகளுக்கு (ஆண்/பெண்) அப்பால் 'மூன்றாம் பாலினம்' என்பதற்கான இடமும் இடம்பெற வேண்டும். இதில் 'ஆண்', 'பெண்' மற்றும் 'திருநபர்' (transgender person) ஆகிய சொற்கள் இடம்பெற வேண்டும்; 'பிற' (other) என்ற சொல்லைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
- ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோர்களை உள்ளடக்கும் வகையில், "தந்தையின் பெயர்" அல்லது "தாயின் பெயர்" போன்ற பாலின-குறிப்பிட்ட சொற்களுக்குப் பதிலாக "பெற்றோர்/பாதுகாவலர் பெயர்" என்பதைப் பயன்படுத்துதல்.
- சேர்க்கைக்கான வாய்ப்பை உடனடியாகவும் பாகுபாடின்றியும் உறுதி செய்வதற்காக, மாணவர் தாமாகவே அடையாளம் காணும் பாலினத்தைக் குறிப்பிடும் சுய-சான்றளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழிப் பத்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்வது; ஒரு குறிப்பிட்ட இடைக்காலத்திற்கு (எ.கா., ஆறு மாதங்கள்) தற்காலிகச் சேர்க்கை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய சலுகைகளைப் பெற இது போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்; அக்குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சட்டப்பூர்வமான அடையாள ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம்.
- சேர்க்கை தொடர்பான ஆவணங்கள் ரகசியமாகவும் பாகுபாடின்றியும் பரிசீலிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய, பள்ளி மற்றும் பல்கலைக்கழக நிலைகளில் உள்ள சேர்க்கை அதிகாரிகளுக்கு உணர்திறன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நடத்துதல்; இத்திட்டங்களை மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி மன்றம் (பள்ளிகளுக்கு) மற்றும் தமிழ்நாடு

மாநில உயர்கல்வி மன்றம் (பல்கலைக்கழகங்களுக்கு) ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

(b)சேர்க்கை மற்றும் கட்டணங்களுக்கான செலுத்துதல்கள்

திருநங்கையருக்கான தேசிய இணையதளம் (National Portal for Transgender Persons) எவ்வாறு ஒரே இடத்தில் விண்ணப்பிப்பதற்கும் விண்ணப்பத்தின் நிலையை அறிந்துகொள்வதற்கும் உதவும் வகையில் கல்வி உதவித்தொகைக்கான ஒரு தகவல் பலகையை (dashboard) வழங்குகிறதோ, அதேபோல, சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை, மாநில திருநங்கையர் வாரியத்துடன் இணைந்து, மாநிலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய மற்றும் தகுதிக் கேற்ற அனைத்து கல்வி உதவித்தொகைகளையும் மாணவர்கள் அணுகும் வகையில் மாநிலத்திற்கென பிரத்யேகமான ஒரு தகவல் பலகையைச் செயல்படுத்த வேண்டும். மேலும், ஏற்கனவே உள்ள திட்டங்களின் செயல்பாட்டைச் சீராக்கும் வகையில், பள்ளிக் கல்வித் துறை (பள்ளிகளுக்கு) மற்றும் உயர்கல்வித் துறை (பல்கலைக்கழகங்களுக்கு) ஆகியவை பின்வரும் உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டும்:

- மாநில அரசின் கல்வி உதவித்தொகை பெறத் தகுதியுள்ள திருநங்கை மாணவர் ஒருவருக்கு, எந்தவொரு பள்ளி, கல்லூரி அல்லது பல்கலைக்கழகமும் சேர்க்கை அல்லது விடுதி ஒதுக்கீட்டை மறுக்கவோ, தாமதப்படுத்தவோ அல்லது நிபந்தனைகளுக்கு உட்படுத்தவோ கூடாது; மற்றும்

- மாநில கல்வி உதவித்தொகை அல்லது கட்டணத் திரும்பப் பெறும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில், கல்வி உதவித்தொகை வழங்கப்படும் கால அட்டவணைக்கு ஏற்ப, கட்டணத்தை ஒத்திவைத்தோ அல்லது தவணை முறையிலோ செலுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் இடம்பெற வேண்டும்

பிரச்சனை 2: உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் இடஒதுக்கீடு இல்லாமை

சமூகக் கொள்கை, 2024 (Community Policy, 2024), திருநர் நபர்களை சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக மிகவும் பின்தங்கியவர்களாக அங்கீகரித்து, கல்வியில் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதாக உறுதியளித்திருந்தாலும், கல்வி நிறுவனங்களில் இடஒதுக்கீடு வழங்குவது குறித்து எந்தத் தெளிவான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. இது, இவ்விஷயத்தில்

உச்சநீதிமன்றம் NALSA வழக்கில் வழங்கிய கட்டாய உத்தரவுகள் இருந்தபோதிலும் தொடர்கிறது.தற்போது, உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் திருநர் நபர்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டு உரிமைகள் தெளிவற்ற நிலையில் உள்ளன. நடைமுறையில், திருநர் நபர்களை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் (MBC) பிரிவில் வகைப்படுத்தியிருப்பது, உயர்கல்வியில் பொருள்படத்தக்க இடஒதுக்கீட்டு வாய்ப்புகளாக மாறவில்லை. கல்வியில் திருநர் நபர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத இடஒதுக்கீட்டை வழங்க மாநில அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சென்னை உயர்நீதிமன்றம் சமீபத்திய உத்தரவுகள் உட்பட பல தீர்ப்புகளில் வலியுறுத்தியுள்ளது. இதனால், உயர்கல்வி சேர்க்கைகளுக்குப் பொருந்தக்கூடிய தெளிவான மாநிலக் கொள்கை அவசியமாகிறது (பார்க்க: **அத்தியாயம் 1**).

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: உயர்கல்வித் துறை.

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை:

மாநிலத்தில் உள்ள உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர் சேர்க்கையில் திருநங்கைகளுக்குப் பிரிக்கப்பட்ட கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய அணுகுமுறை, பட்டியல் சாதியினர், பட்டியல் பழங்குடியினர் மற்றும் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான சாதி அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீட்டைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில், திருநங்கைகளை ஒரு பாலின அடிப்படையிலான பிரிவாக அங்கீகரிக்கிறது. தமிழ்நாட்டில், செங்குத்து இட ஒதுக்கீடுகள், தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் (கல்வி நிறுவனங்களில் இட ஒதுக்கீடு மற்றும் மாநிலத்தின் கீழ் உள்ள சேவைகளில் நியமனங்கள்) சட்டம், 1993-இன் படி நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. கிடைமட்ட இட ஒதுக்கீடுகள் அரசாணைகள் மூலம் செயல்படுகின்றன. துறையானது, அனைத்து மாணவர் சேர்க்கை தொடர்பான அரசாணைகளையும் திருத்தி, அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் "திருநங்கைகளை" ஒரு கிடைமட்டப் பிரிவாகச் சேர்க்க வேண்டும். அதற்கான சதவீதம் கலந்தாலோசனை மற்றும் தரவுகளின் மூலம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் (காண்க, **அத்தியாயம் 1**).

பிரச்சனை 3: விலக்குவாத மற்றும் விரோதமான பள்ளி மற்றும் பல்கலைக்கழகச் சூழல்கள்

சேர்க்கை பெறுவதிலேயே தடைகள் இருப்பதுடன், கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்க்கை பெற்ற மாணவர்கள்கூட தங்களின் கல்வியை கண்ணியத்துடன் தொடரும் திறனை பாதிக்கும் அன்றாட நிறுவன ரீதியான பாகுபாடுகளை எதிர்கொள்கின்றனர். சீருடை மற்றும் தோற்றப் பராமரிப்பு (grooming) விதிமுறைகள் இன்னும் கடுமையான இருபாலினக் கட்டமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன; இதனால் பாலினப் பன்முகத்தன்மை கொண்ட மாணவர்கள் இயல்பாகவே விதிமுறைகளுக்கு முரணானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். பாலினம் மற்றும் பாலியல் நோக்குநிலை (SOGI) தொடர்பாக ஆதரவளிக்கும் திறன் கொண்ட ஆலோசகர்கள் இல்லாமையும், குயர் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் குறித்து ஆசிரியர்களுக்கு போதிய விழிப்புணர்வு இல்லாமையும், துன்புறுத்தல், குடும்ப நிராகரிப்பு மற்றும் நிறுவனப் புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றின் தாக்கத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்துகின்றன. திருநர் மாணவர்கள் பெரும்பாலும் பாலினத்தை உள்ளடக்கிய விடுதி வசதிகளிலிருந்து விலக்கப்படுகிறார்கள் அல்லது பாதுகாப்பற்ற மற்றும் பொருத்தமற்ற விடுதிகளில் தங்க வைக்கப்படுகிறார்கள்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: பள்ளிக்கல்வித் துறை, உயர்கல்வித் துறை; மாநிலப் பொதுப் பள்ளிக்கல்வி வாரியம் மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றம்.

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை:

(a) அனைவரையும் உள்ளடக்கிய உள்கட்டமைப்பு, விடுதி மற்றும் கழிப்பறை வசதிகள்: (i) RTE (கல்வி உரிமைச் சட்டம்) கட்டமைப்பின் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி பள்ளிக்கல்வித் துறையும், (ii) UGC விதிமுறைகளுக்கு இணங்க மாநிலப் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களின் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி உயர்கல்வித் துறையும் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்:

- மாணவர்கள் தாங்களாகவே அடையாளம் காணும் பாலினம் மற்றும் தனிப்பட்ட விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு தங்கும் வசதி தொடர்பான கொள்கைகளை வகுக்குமாறு பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும்

கல்லூரிகளுக்கு அறிவுறுத்துதல். ஆண் அல்லது பெண் விடுதிகளில் தங்க விரும்பாத மாணவர்களுக்கு, அங்குள்ள உள்கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் ஒரு தனிப் பகுதியை (wing) ஒதுக்கலாம்; அதேவேளையில், அந்த மாணவர் சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இறுதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் வரை, கல்வி வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவதைத் தவிர்க்கும் வகையில் கல்வி நிறுவனங்கள் தற்காலிக தங்கும் வசதியை வழங்க வேண்டும்;

- தற்போதுள்ள மற்றும் புதிதாகக் கட்டப்படும் விடுதிகள் மற்றும் கல்விசார் கட்டிடங்களில், தனிநபர் பயன்பாட்டிற்கான (single-occupancy) பாலின-நடுநிலை (gender-neutral) கழிப்பறைகள் அமைக்கப்படுவதை உறுதி செய்தல். இவை எளிதில் அணுகக்கூடிய வகையிலும், மக்கள் நடமாட்டம் அதிகம் உள்ள பகுதிகளிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும்; மற்றும்
- அனைவரையும் உள்ளடக்கிய உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தங்கும் வசதி தொடர்பான விதிமுறைகளைச் செயல்படுத்தும் வகையில், பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்கள், விடுதி வார்டன்கள், பள்ளி மேலாண்மைக் குழுக்கள், தங்கும் விடுதி மேற்பார்வையாளர்கள், ராகிங் தடுப்புக் குழுக்கள் மற்றும் போக்குவரத்துப் பிரிவு அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி மற்றும் அவ்வப்போது விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதை கட்டாயமாக்குதல்.

(b) பள்ளிகளில் உடை மற்றும் சீருடை தொடர்பான பாகுபாடினமை: தமிழ்நாடு RTE விதிகளின் கீழ் பள்ளிக்கல்வித் துறையானது, ஒரு சுற்றறிக்கை மூலம் மாநிலத்தில் உள்ள பள்ளிகளைப் பின்வருமாறு ஊக்குவிக்கலாம்:

- பாலின உள்ளடக்கிய நடைமுறைகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பள்ளிகள் பின்பற்ற வேண்டிய மாதிரி வழிகாட்டுதல்களை வெளியிடுதல் (எடுத்துக்காட்டாக: காலை வழிபாட்டுக் கூட்டம் மற்றும் அமரும் இடங்களில் பாலின அடிப்படையில் பிரித்து வைப்பதைத் தவிர்த்தல்; சிறுவர்களுக்குத் தபேலா, சிறுமிகளுக்கு நடனம் என வகுப்புகளை ஒதுக்குவதில் பாலின வாரியான முன்முடிவுகளைத் தவிர்த்தல் போன்றவை). வளரும் பருவத்தில் உள்ள மாணவர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் பரந்த கட்டமைப்பு ரீதியான பாலினப் பாகுபாடுகளைக் களைவதற்கு இத்தகைய நடவடிக்கைகள் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து செயல்படுதல்; மற்றும்

- மாணவர்கள் தாங்களாகவே அடையாளம் காணும் பாலின வெளிப்பாடு அல்லது அடையாளத்திற்கு ஏற்றவாறு, பாலின உள்ளடக்கிய சீருடைத்

தேர்வை ஊக்குவித்தல் (எ.கா., பேன்ட் அல்லது ஸ்கர்ட் ஆகியவற்றில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு).

(c) மாணவர்களுக்கான மனநல ஆதரவு: 'மனநலப் பராமரிப்புச் சட்டம் 2017'-ன் பிரிவு 31-க்கு இணங்க, சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை தரப்படுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வுத் தொகுப்புகளை (sensitisation modules) வெளியிடும்; இவற்றை பள்ளி மற்றும் உயர்கல்வித் துறைகள் தங்கள் அதிகார வரம்பிற்குள் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும்:

- அனைவரையும் உள்ளடக்கிய, பாலின அடையாளம் மற்றும் பாலியல் ஈர்ப்பு (SOGI) சார்ந்த பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரிக்கும் மற்றும் மன அதிர்வு குறித்த புரிதலுடன் கூடிய ஆதரவை வழங்குவதில் அனுபவம் வாய்ந்த நிபுணர்களின் மாநில அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட குழுவுடன் முறையான பரிந்துரை இணைப்புகளை (referral linkages) ஏற்படுத்தவோ அல்லது தகுதியான ஆலோசகர்களை நியமிக்கவோ கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும்;

- மனநலப் பராமரிப்பு சேவைகள் அனைவருக்கும் கிடைப்பதை உறுதிசெய்யும் வகையில், வளாகத்திற்குள் ஆலோசகர்கள் இல்லாத மாவட்டங்களில், மாவட்ட அளவிலான தொலைபேசி வழி ஆலோசனை (tele-counselling) மற்றும் பரிந்துரை அமைப்புகளை நிறுவ வேண்டும்;

- மாணவரின் பாலின அடையாளம் அல்லது பாலியல் ஈர்ப்பு குறித்த தகவல்கள், தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது ஆதரவு கோரும் சூழலிலோ அல்லது வேறு வகையிலோ பள்ளிப் பணியாளர்களிடம் பகிரப்படும்போது, அவை ரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் கடுமையான ரகசியக் காப்பு நடைமுறைகளை கட்டாயமாக்க வேண்டும். மாணவரின் முழுமையான புரிதலுடனான மற்றும் வெளிப்படையான ஒப்புதல் இல்லாமல், அத்தகைய தகவல்கள் பெற்றோர், பாதுகாவலர்கள், பிற பணியாளர்கள் அல்லது வேறு எந்த நபரிடமும் வெளியிடப்படக்கூடாது;

- உயர்கல்வி குறித்த மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோரின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க தமிழ்நாடு அரசு '14417' என்ற கல்வி உதவி எண்ணைத் தொடங்கியது; தற்போது மனச்சோர்வு உள்ள மாணவர்களுக்கு உளவியல் ரீதியான ஆதரவை வழங்கும் வகையிலும் இதன் செயல்பாடு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த உதவி எண் சேவையில் முழுமையான மனநல ஆதரவு அம்சங்களை படிப்படியாக இணைப்பது குறித்தும், இதை இயக்குபவர்களுக்குப் பருவ வயதினரிடையேயான பாலினம் மற்றும் பாலியல் சார்ந்த விஷயங்களில் பயிற்சி அளிப்பதை உறுதி செய்வது குறித்தும் பரிசீலிக்கலாம்; மற்றும்

- ஆலோசனை சேவைகள் மற்றும் மனநல விழிப்புணர்வுச் செயல்பாடுகளின் பயன்பாடு குறித்த வருடாந்திர அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

(d) பணியாளர்கள் மற்றும் பெற்றோருக்கான விழிப்புணர்வு:

'திருநங்கையர் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் 2019'-ன் (TG Act, 2019) கீழ் செயல்படும் மாவட்ட அளவிலான குழுக்களுக்கு, சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை பின்வரும் அறிவுறுத்தல்களை வழங்கலாம்: பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகள் மூலம் ஆசிரியர்கள், நிர்வாகப் பணியாளர்கள் மற்றும் பெற்றோருக்கான விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை நடத்த வேண்டும்; இதற்குத் தமிழ், ஆங்கிலம் மற்றும் பிற தொடர்புடைய மொழிகளில் தயாரிக்கப்பட்ட தரப்படுத்தப்பட்ட தகவல், கல்வி மற்றும் தொடர்பு (IEC) சார்ந்த பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பள்ளி மற்றும் உயர்கல்வித் துறைகள், இத்தகைய விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை நிறைவு செய்வதை நிறுவனங்களின் விதிமுறை இணக்க ஆய்வுகளில் (institutional compliance reviews) ஒரு பகுதியாக இணைக்க வேண்டும்.

(e) பள்ளிகளில் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய கல்விசார் பொருட்கள்:

இதனைச் செயல்படுத்த, 'தமிழ்நாடு பள்ளிப் பாடத்திட்ட ஒருங்கிணைப்புச் சட்டம், 2010'-ன் கீழ் வரும் பள்ளிகளுக்கு, மாநிலப் பொதுப் பள்ளிப் பாடத்திட்ட வாரியம் மற்றும் மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (SCERT) ஆகியவை பொதுவாகப் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்:

- பாலினம் மற்றும் பாலியல் சார்ந்த விஷயங்களை பாடத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்தல்; மேலும், பாலினப் பன்முகத்தன்மை மற்றும் சமத்துவம், கண்ணியம் தொடர்பான அரசியலமைப்பு விழுமியங்கள் குறித்த வயதுக்கு ஏற்ற பாடப்பகுதிகளை (modules) நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்தில் இணைத்தல்; மற்றும்

- NCERT வெளியிட்ட பாலின-உள்ளடக்கிய கல்விசார் கட்டமைப்புகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களுடன் இணக்கத்தை உறுதிசெய்யும் வகையில், வெளியிடப்பட்ட பாடப்புத்தகங்கள் மற்றும் கற்றல் பொருட்களை அவ்வப்போது மறுஆய்வு செய்தல். உயர்கல்வித் துறையின் ஒழுங்குமுறை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வரும் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் கல்லூரிகளுக்கு (எ.கா. மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்கள்), அத்துறை பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்:

- பாலினம் மற்றும் பாலியல் சார்ந்த விஷயங்களை உரிய பாடப்பிரிவுகளின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்க்கவும், பாலினப் பன்முகத்தன்மை மற்றும் சமத்துவம், கண்ணியம் தொடர்பான அரசியலமைப்பு விழுமியங்கள் குறித்த பாடப்பகுதிகளை நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்தில் இணைக்கவும் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் கல்லூரிகளுக்கு அறிவுறுத்துதல். பள்ளிகள் மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகிய இரண்டிற்கும், சம்பந்தப்பட்ட துறைகள் பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்:
- பன்முகத்தன்மை மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய தன்மை குறித்த விழிப்புணர்வை ஆதரிக்கும் வகையிலான, வயதுக்கு ஏற்ற குறிப்புதவி மற்றும் துணைப் பாடப் பொருட்களைக் கிடைக்கச் செய்வதை ஊக்குவிக்கும் வகையில், ஆசிரியர்களுக்கான கையேடுகள் மற்றும் நூலகக் கொள்முதல் தொடர்பான வழிகாட்டுதல்களைப் பள்ளிகளுக்கு வழங்குதல்; மற்றும்
- பாலினம் மற்றும் பாலியல், பன்முகத்தன்மை மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய தன்மை குறித்த வயதுக்கு ஏற்ற புரிதலை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட துணைக்கல்விப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவது, தற்போதுள்ள கல்வி மற்றும் நிறுவன வழிகாட்டுதல்களுக்கு உட்பட்டு அனுமதிக்கத்தக்கது என்பதைச் சுற்றறிக்கைகள் மூலம் தெளிவுபடுத்துதல்.

பிரச்சனை 4: வலுப்படுத்தப்பட்ட கண்காணிப்பு, அமலாக்கம் மற்றும் குறைதீர்ப்பு வழிமுறைகளின் தேவை

கண்காணிப்பு மற்றும் குறைதீர்ப்புக்கான வெற்றிடம் காரணமாக, தமிழகத்தின் முற்போக்கான கொள்கைகள் பெரும்பாலும் இறுதிக்கட்டத்தில் தோல்வியடைகின்றன. சுஷ்மா வழக்கில் சென்னை உயர் நீதிமன்றம், அனைவரையும் உள்ளடக்கிய கொள்கைகளுக்கான ஒரு செயல்திட்டத்தை வழங்கியதோடு, LGBTIA+ சமூகத்தினரின் கவலைகளைக் களைவதற்காக அரசு உட்பட பல்வேறு தரப்பினரால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பலதரப்பட்ட நிர்வாக நடவடிக்கைகளையும் அடையாளம் கண்டுள்ளது. இருப்பினும், அவற்றின் செயலாக்கம் என்பது தொடர்ச்சியான மேற்பார்வை மற்றும் எளிதில் அணுகக்கூடிய அமலாக்கக் கட்டமைப்புகளைச் சார்ந்தே உள்ளது.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: பள்ளிக் கல்வித் துறை; உயர்கல்வித் துறை மற்றும் சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை

(a) தமிழ்நாடு திருநங்கையர்/திருநம்பியர் (TG) விதிகளின் கீழ், பல்கலைக்கழகம் மற்றும் பள்ளிகளில் பயிலும் திருநங்கையர்/திருநம்பியர் மாணவர்களுக்கான குற தீர்க்கும் முறையைச் செயல்படுத்துதல்: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் உரிமைத் துறை, தமிழ்நாடு திருநங்கையர்/திருநம்பியர் விதிகளின் கீழ், குற தீர்க்கும் முறையை வெறும் பெயரளவில் உள்ள நிலையிலிருந்து முழுமையாகச் செயல்படும் ஒரு கட்டமைப்பாக மாற்ற வேண்டும். மேலும், இவ்விதிகளின் விதி 10(4)-இன் படி, திருநங்கையர்/திருநம்பியர் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய துன்புறுத்தல் அல்லது பாகுபாடு தொடர்பான புகார்களைக் கையாள, அனைத்துக் கல்வி நிறுவனங்களும் ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும். இதனைச் செயல்படுத்தும் வகையில், அத்துறை ஒரு ஆணையின் மூலம் பின்வருவனவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும்:

- பாலின விவகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட அனுபவம் கொண்ட குறைந்தது ஒரு வெளிநபர் அக்குழுவில் இடம்பெறுவதை உறுதிசெய்து, அக்குழுவில் பாலினப் பன்முகத்தன்மை இருப்பதை கட்டாயமாக்கி, அக்குழுவின் அமைப்பைச் சீர்தரப்படுத்த வேண்டும்;
- விசாரணைக்கான ஒரு மாதிரி கட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டும்; அதில் பின்வரும் குறைந்தபட்ச அம்சங்கள் இடம்பெற வேண்டும்:
 - புகாரைப் பெறுவதற்கான படிவம்,
 - விசாரணை நடைமுறை மற்றும் அதற்கான காலக்கெடு,
 - ரகசியத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்கான வழிமுறைகள்,
 - விசாரணையின் அனைத்து நிலைகளிலும் இயற்கையான நீதி நெறிமுறைகளைப் (principles of natural justice) பின்பற்றுதல், மற்றும்
 - முடிவுகளைத் தொடர்புடைய தரப்பினருக்குத் தெரிவித்தல்; மற்றும் பெறப்பட்ட, தீர்வு காணப்பட்ட மற்றும் நிலுவையில் உள்ள புகார்கள் குறித்த தரவுகளை (பிரித்து வகைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் தனிநபர் அடையாளம் வெளிப்படுத்தப்படாத வகையில்) உள்ளடக்கிய அறிக்கையை, அக்குழுக்கள் அத்துறைக்கும் மாநில திருநங்கையர்/திருநம்பியர் வாரியத்திற்கும் காலாண்டுக்கு ஒருமுறை சமர்ப்பிப்பதை கட்டாயமாக்க வேண்டும்.

(b) LGB மாணவர்களுக்கான குற தீர்வு நடவடிக்கைகள்:

பள்ளி கல்வித் துறை ஒரு ஆணையின் மூலம் பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்:

- தமிழ்நாடு RTE விதிகள், 2011-ன் விதி 14 (9) (i)-இன் படி, "எந்தவொரு குழந்தையும் உடல் அல்லது மன ரீதியான துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாகாமல் இருப்பதை உறுதி செய்தல்" என்ற சிறப்புப் பணியுடன் பள்ளி மேலாண்மைக் குழுவை (SMC) அமைக்க அனைத்துப் பள்ளிகளும் கடமைப்பட்டுள்ளன. இக்குழுவின் அதிகார வரம்பை, பாலியல் ஈர்ப்பு, பாலின அடையாளம் மற்றும் பாலின வெளிப்பாடு (SOGI) சார்ந்த பாகுபாடுகளையும் உள்ளடக்கியதாக விரிவுபடுத்த வேண்டும்; மற்றும்
- "மன ரீதியான துன்புறுத்தல்" என்பதில் பாலியல் ஈர்ப்பு, பாலின அடையாளம் அல்லது பாலின வெளிப்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான துன்புறுத்தல்களும் அடங்கும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். மேலும், சாத்தியமான இடங்களில் LGBTIA+ சமூகத்தைச் சேர்ந்த அல்லது அக்குறித்த விவகாரங்களில் உணர்திறன் மிக்க ஒரு பெற்றோர் அல்லது சமூக உறுப்பினரை SMC-யில் இடம்பெறச் செய்வதை கட்டாயமாக்க வேண்டும்; அத்துடன், ரகசியமான புகார் பதிவேடுகளைப் பராமரிப்பதையும், துறைக்குத் தொடர்ந்து அறிக்கை அளிப்பதையும் SMC-களுக்குக் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.

உயர்கல்வித் துறை ஒரு ஆணையின் மூலம் மாநிலப்

பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் பின்வரும் அறிவுறுத்தல்களை வழங்க வேண்டும்:

- பாலியல் ஈர்ப்பு, பாலின அடையாளம் மற்றும் பாலின வெளிப்பாடு (SOGI) தொடர்பான புகார்களைப் பெற்றுத் தீர்வு காண்பதை, ஏற்கனவே உள்ள மாணவர் குற தீர்வு அமைப்பின் (உதாரணமாக, சென்னை பல்கலைக்கழகம் மற்றும் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள மாணவர் குற தீர்வுப் பிரிவு) கடமைகளில் ஒன்றாகக் கட்டாயமாக்க வேண்டும்; மற்றும்
- இத்தகைய குற தீர்வு அமைப்புகள் ஆண்டு அறிக்கை வடிவில் கட்டாயமாக அறிக்கை அளிப்பதையும், அக்குழு அமைக்கப்பட்டதற்கான அறிவிப்பை வெளியிடுவதையும் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

c) கண்காணிப்பு மற்றும் சான்றுகளின் அடிப்படையில் கொள்கை உருவாக்கம் செய்வதற்கான தரவு சேகரிப்பு: எதிர்காலத்தில் சான்றுகளின் அடிப்படையில் கொள்கைகளைச் சீரமைப்பதற்கு ஏதுவாக, குயர் (queer) மாணவர்கள் தொடர்பான சேர்க்கை, இடைநிற்றல், கல்வி உதவித்தொகை பயன்பாடு, விடுதி ஒதுக்கீடு மற்றும் குறைகள் குறித்த தரவுகளை, தனிநபர் அடையாளம் வெளிப்படாத வகையில் எவ்வாறு சேகரிக்கலாம் என்பதைப் பள்ளி மற்றும் உயர்கல்வித் துறைகள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இச்செயல்பாட்டிற்கு, 'மாநிலக் கொள்கை, 2025'-இன் கீழ் செயல்படுத்தப்படவுள்ள மாவட்ட அளவிலான குழுக்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

பிரச்சனை 5: ரேகிங் தடுப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம்

தமிழ்நாடு ரேகிங் தடுப்புச் சட்டம், 1997 மற்றும் அதன்கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகள், உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் ரேகிங்கைத் தடுக்க ஒரு சட்டப்பூர்வ கட்டமைப்பை வழங்குகின்றன. இருப்பினும், பாலியல் நோக்குநிலை (sexual orientation), பாலின அடையாளம் (gender identity), அல்லது பாலின வெளிப்பாடு (gender expression) அடிப்படையிலான தொல்லை, அவமதிப்பு அல்லது துன்புறுத்தலை தனித்துவமான ரேகிங் வடிவமாக இச்சட்டம் வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்கவில்லை.

நடைமுறையில், குயர் மற்றும் திருநர் மாணவர்கள் குறிவைத்து மேற்கொள்ளப்படும் கேலி, அவமதிப்பு, சமூக விலக்கல், வாய்வழி இழிவுபடுத்தல் மற்றும் அச்சுறுத்தல் போன்றவற்றை அடிக்கடி எதிர்கொள்கின்றனர். ஆனால், சட்டத்தில் தெளிவான மொழி இல்லாத காரணத்தால், இத்தகைய செயல்கள் பல சமயங்களில் “ரேகிங்” எனப் பதிவு செய்யப்படவோ அல்லது அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவோ இல்லை.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: உயர்கல்வித் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : இதனைச் சரிசெய்யும் நோக்கில், உயர்கல்வித் துறை ஒரு அரசாணை அல்லது உத்தரவை வெளியிட்டு, தமிழ்நாடு ரேகிங் தடுப்புச் சட்டம், 1997-ன் பிரிவு 2-இல் இடம்பெறும் “ரேகிங்”

என்ற வரையறைக்குள் பின்வருவனவும் அடங்கும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்: “ஒரு மாணவரின் பாலியல் நோக்குநிலை, பாலின அடையாளம் அல்லது பாலின வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையில் அவருக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் எந்தவொரு வகையான தொல்லை, பாகுபாடு, கேலி, அச்சுறுத்தல் அல்லது துன்புறுத்தலும் ரேகிங்காகக் கருதப்படும்.” மேலும், கல்வி நிறுவனங்கள் திருநர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019-ன் கீழ் உள்ளடக்கிய கல்வியை வழங்க வேண்டிய கடமையை பின்பற்ற வேண்டும் என்பதையும் இவ்வுத்தரவு தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

இத்தகைய விளக்க உத்தரவு: அமலாக்கத்தில் உள்ள தெளிவின்மையை நீக்குவதற்கு; திருநர், குயர் மற்றும் பாலினப் பன்முகத்தன்மை கொண்ட மாணவர்கள் ரேகிங் எதிர்ப்பு சட்டத்தின் பாதுகாப்பு வரம்பிற்குள் சந்தேகமின்றி கொண்டு வரப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கு; மற்றும் LGBTIA+ நபர்களுக்கான பாகுபாடற்ற அணுகுமுறை மற்றும் சமத்துவம் தொடர்பான அரசியலமைப்புச் சட்டப் பாதுகாப்புகளுடன் மாநிலத்தின் ரேகிங் தடுப்புச் சட்டத்தை ஒத்திசைக்குவதற்கு அத்தியாவசியமானதாகும்.

LGBTIA+ குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகளின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தாலும், இந்த அத்தியாயத்தில் உள்ள பரிந்துரைகள் LGBTIA+ சிறார்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குக் காரணம், இந்தியாவில் மதச்சார்பற்ற தத்தெடுப்பு என்பது சிறார் நீதிச் சட்டம் (JJ Act) என்ற மத்திய சட்டத்தின் கீழ் நடைபெறுகிறது, மேலும் இது மத்திய தத்தெடுப்பு வள ஆணையம் ('CARA') என்ற மத்திய அதிகார அமைப்பால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. CARA, விதிமுறைகளை வகுப்பதன் மூலம் இந்தியாவில் தத்தெடுப்புகளை ஒழுங்குபடுத்துகிறது, மேலும் இன்றுவரை திருமணமாகாமல் சேர்ந்து வாழும் தம்பதிகள் கூட்டாகத் தத்தெடுப்பதை அது அனுமதிப்பதில்லை. சேர்ந்து வாழும் தம்பதிகள் கூட்டாகத் தத்தெடுப்பதற்கான இந்தத் தடை, சுப்ரியோ வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் சவால் செய்யப்பட்டது. சிறுபான்மையினர் அதை ரத்து செய்தபோதிலும், தத்தெடுப்புச் சட்டங்களை மாற்றுவது சட்டமன்றத்தின் தனிப்பட்ட உரிமை என்று பெரும்பான்மையினர் குறிப்பிட்டனர். இருப்பினும், பெரும்பான்மையினர், குழந்தையின் நலன் கோட்பாட்டை மேற்கோள் காட்டி, திருமணமான தம்பதிகளுக்கு மட்டுமே தத்தெடுப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் தற்போதைய தத்தெடுப்புச் சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு சட்டமன்றத்தை வலியுறுத்தினர். எனவே, குழந்தைகளுடன் உள்ள LGBTIA+ குடும்பங்களுக்கு சட்ட அங்கீகாரத்தை வழங்கும் தத்தெடுப்புச் சட்டங்களை நாடாளுமன்றம் இயற்றுவது அவசியமாகிறது.

மேலும், சிறார் நீதிச் சட்டத்தின் கீழ், குழந்தை பாதுகாப்பு வழிமுறைகள், வளர்ப்புப் பராமரிப்பு, தத்தெடுப்பு செயல்முறைகள், மற்றும் மாநிலத்திற்குள் உள்ள குழந்தைகள் நலக் குழுக்கள் மற்றும் அது தொடர்பான நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகள் தொடர்பான நடைமுறைகள் உட்பட, அச்சட்டத்தின் விதிகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான விதிகளை வகுக்க மாநில அரசுகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அத்தியாயத்தில், 'LGBTIA+ குழந்தைகள்' மற்றும் 'இடைப்பாலின மாறுபாடுகள் கொண்ட குழந்தைகள்' ஆகியவற்றுடன் கூடுதலாக 'பாலின மரபுசாரா குழந்தைகள்' என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில், பாலின மரபுசாரா குழந்தைகள் அனைவரும் LGBTIA+ பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்றாலும், அவர்களின் பாலின மரபுசாரா நடத்தை, அவர்கள் உணரும் பாலின அடையாளம் அல்லது பாலியல் நாட்டத்தின் காரணமாக பாகுபாடு மற்றும் வன்முறைக்கு ஆளாகும் அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

பிரச்சனை 1: சிறார் நீதி அமைப்பின் கீழ் பாலின ஒழுங்குமுறைகளுக்கு உட்படாத குழந்தைகளுக்கான உள்ளடக்கிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளின் பற்றாக்குறை

'ஜேஜே சட்டம்' (JJ Act - சிறார் நீதிச் சட்டம்) செயல்படுத்தப்படுவதற்கான வழிகாட்டும் கொள்கைகளில் ஒன்று 'பாகுபாடினமை மற்றும் சமத்துவம்' ஆகும். இக்கொள்கையின்படி, அரசாங்கமும் இச்சட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் அதிகாரிகளும், 'பாலினம்' (sex) உள்ளிட்ட எந்தவொரு காரணத்தின் அடிப்படையிலும் ஒரு குழந்தையிடம் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது. NALSA, Navtej மற்றும் Supriyo போன்ற வழக்குத் தீர்ப்புகள், 'பாலினம்' (sex) என்ற சொல்லானது 'பாலின அடையாளம்' (gender identity) மற்றும் 'பாலின ஈர்ப்பு நிலை' (sexual orientation) ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகப் பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று வரையறுத்துள்ளன. எனவே, பாலின மரபுக்கு உட்படாத அல்லது LGBTIA+ பிரிவைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் பாகுபாட்டிற்கு ஆளாகாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வது மட்டுமல்லாமல், அவர்களை உள்ளடக்கிய சூழலை உருவாக்க ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதும் இச்சட்டத்தின் கட்டாயமாகும். இச்சூழலில் 'குழந்தையின் நலனே முதன்மையானது' என்ற கொள்கையைப் பரிசீலிப்பது இக்கருத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது.

'ஜேஜே சட்டம்' ஆனது 'கவனிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் குழந்தை' என்பதை விரிவாக வரையறுக்கிறது; இதில் கைவிடப்பட்ட குழந்தைகள், தங்கள் வீடுகளில் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாகும் அபாயத்தில் உள்ள குழந்தைகள், வீட்டை விட்டு ஓடிய குழந்தைகள் மற்றும் பாதுகாவலர்கள் அல்லது பராமரிப்பாளர்கள் இல்லாத குழந்தைகள் ஆகியோர் அடங்குவர். இதன் விளைவாக, தங்கள் குடும்ப வீட்டை விட்டு

ஓடிய, குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறிய அல்லது வீட்டில் துன்புறுத்தல் அல்லது வன்முறைக்கு ஆளாகும் அபாயத்தில் உள்ள LGBTIA+ குழந்தைகள் மற்றும் பாலின மரபுக்கு உட்படாத குழந்தைகளும் இந்த வரையறைக்குள் வருகின்றனர். கவனிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் குழந்தைகள் 'குழந்தை நலக் குழு' (CWC) முன் நிறுத்தப்படுகிறார்கள்; அக்குழு விசாரணையை மேற்கொண்டு, அக்குழந்தையை ஒரு குழந்தைகள் இல்லம், தகுந்த பராமரிப்பு மையம் அல்லது தகுந்த நபரிடம் ஒப்படைக்க உத்தரவிடுகிறது. மேலும், சமூகப் பணியாளர், குழந்தை நல அதிகாரி அல்லது குழந்தை நலக் காவல் அதிகாரி மூலம் சமூகப் பின்னணி குறித்த விசாரணை (social investigation) நடத்தவும் உத்தரவிடப்படுகிறது. சமூகப் பின்னணி விசாரணை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்ட பிறகு, அக்குழந்தையை ஒரு குழந்தைகள் பராமரிப்பு இல்லம், வளர்ப்புப் பெற்றோர் பராமரிப்பு (foster care) அல்லது தகுந்த நபரிடம் ஒப்படைப்பது உள்ளிட்ட பல்வேறு உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் CWC-க்கு உள்ளது. கவனிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிப்பதில், குழந்தையின் நலனை முதன்மையாகக் கருதி முடிவெடுப்பதில் CWC-க்குக் கணிசமான அதிகார வரம்பு (discretion) உள்ளது. இருப்பினும், இத்தகைய அதிகார வரம்பைச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிகாட்டும் கொள்கைகளை விதிகள் மூலம் வகுக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு உள்ளது.

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறையுடன் இணைந்து, குழந்தைகள் நலன் மற்றும் சிறப்புச் சேவைகள் துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : தமிழ்நாடு அரசு, ஜேஜே சட்டத்தின் (JJ Act) கீழ் தனக்குள்ள விதி உருவாக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, 'தமிழ்நாடு சிறார் நீதி (குழந்தைகளின் பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2017'-ஐ வெளியிட்டுள்ளது. சிறார் நீதிச் சட்டத்தைப் போலவே, இந்த விதிகளும் மாற்றுத்திறனாளி குழந்தைகளின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொள்வதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன; ஏனெனில், இக்குழந்தைகளின் நல்வாழ்வு மற்றும் சமூகத்தில் அவர்களை உள்ளடக்குதல் ஆகியவற்றுக்குச் சாதகமான மற்றும் உறுதியான நடவடிக்கைகள் தேவை என்பதை இவை அங்கீகரிக்கின்றன. இதற்கிணங்க, பாலின மரபுசார்

வரையறைகளுக்குள் அடங்காத மற்றும் LGBTIA+ பிரிவைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கான விதிமுறைகளைச் சேர்க்கும் வகையில் 'தமிழ்நாடு சிறார் நீதி விதிகள், 2017'-ஐ அரசு திருத்தலாம் அல்லது இவ்விதிகளுக்குத் துணையாகச் செயல்படும் வகையிலான வழிகாட்டுதல்களை வெளியிடலாம். இந்த வழிகாட்டுதல்கள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கலாம்:

- பயிற்சி மற்றும் விழிப்புணர்வு: இச்சட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் அதிகாரிகள் மற்றும் பணியாளர்கள் (சமூகப் பணியாளர்கள் மற்றும் குழந்தைகள் நலக் குழு உறுப்பினர்கள் உட்பட) குழந்தைகள் உரிமைகள் மற்றும் குழந்தைகள் நலம் குறித்த பயிற்சி மற்றும் வழிகாட்டுதலைப் பெற வேண்டும். பாலின மரபுக்கு உட்படாத மற்றும் LGBTIA+ குழந்தைகளுக்கென உள்ள தனித்துவமான பிரச்சனைகளும் இப்பயிற்சியில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இப்பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாக, தகுந்த நிபுணத்துவம் கொண்ட ஒரு சிவில் சமூக அமைப்பை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
- அனைவரையும் உள்ளடக்கிய செயல்முறைகள்: பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் குழந்தைகளுக்காக ஜேஜே சட்டத்தின்' (JJ Act) கீழ் பல்வேறு பராமரிப்பு ஏற்பாடுகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் குழந்தைகள் இல்லங்கள், திறந்தவெளி காப்பகங்கள், கண்காணிப்பு இல்லங்கள், சிறப்பு இல்லங்கள், பாதுகாப்பான இடங்கள் மற்றும் தகுந்த பராமரிப்பு வசதிகள் ஆகியவை அடங்கும். நிறுவனங்களில் தங்கவைப்பதைத் தவிர, ஒரு குழந்தையை அதன் பெற்றோரிடமோ அல்லது தகுதியான ஒரு நபரிடமோ ஒப்படைக்கலாம்; அல்லது வளர்ப்புப் பராமரிப்பு (foster care) அல்லது வளர்ப்புப் பெற்றோர் குடும்பத்திடம் ஒப்படைக்கலாம். ஒரு குழந்தை குழந்தைகள் நலக் குழுவின் (CWC) முன் நிறுத்தப்படும்போது, அக்குழந்தையின் தனிப்பட்ட சூழல் மற்றும் குழந்தையின் சிறந்த நலன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், எத்தகைய பராமரிப்பு ஏற்பாடு தேவை என்பது குறித்து அக்குழு முடிவெடுக்க வேண்டும். சமூகப் பணியாளர் சமர்ப்பிக்கும் 'சமூக விசாரணை அறிக்கை'யின் அடிப்படையில் இம்முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அக்குழந்தையின் வயது மற்றும் பாலினத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அதன் தேவைகள் மற்றும் பின்னணி வரலாற்றின் அடிப்படையில் 'தனிப்பட்ட பராமரிப்புத் திட்டத்தை' (Individual Care Plan) உருவாக்குவதும் சமூகப் பணியாளரின் பொறுப்பாகும். பாலின மரபுக்கு உட்படாத மற்றும் LGBTIA+ குழந்தைகளுக்கும் இச்செயல்முறைகள் ஏற்றதாக (அனைவரையும்

உள்ளடக்கியதாக) அமைவது மிக முக்கியம்; இதற்காகப் பின்வருவனவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளலாம்:

- பாலினம் குறித்த அனைவரையும் உள்ளடக்கிய புரிதல்: பாலினம் என்பதை வெறும் உயிரியல் ரீதியான ஆண் அல்லது பெண் என்ற இருமை நிலையாக மட்டும் பார்க்காமல், பாலின மரபுக்கு உட்படாத நடத்தையையும் வெளிப்படுத்தும் குழந்தைகளை அங்கீகரிக்கும் வகையில் சமூகப் பணியாளர்கள் விழிப்புணர்வு பெற வேண்டும். அத்தகைய குழந்தைகளுக்குப் பாதுகாப்பான மற்றும் அவர்களின் அடையாளத்தை அங்கீகரிக்கும் வகையிலான பராமரிப்பு ஏற்பாடுகளை அமைப்பது அவசியமாகும்.
- பாலின-உள்ளடக்கிய நிர்வாகப் படிவங்கள் மற்றும் ஆவணங்கள்: சிறுவர் நீதிச் சட்டக் கட்டமைப்பின் கீழ் முடிவெடுப்பதற்கு உதவும் முக்கியச் சட்டரீதியான மற்றும் நிர்வாகப் படிவங்கள் (எ.கா., சமூக விசாரணை அறிக்கை, தனிப்பட்ட பராமரிப்புத் திட்டம் மற்றும் சமூகப் பின்னணி அறிக்கை போன்றவை) மறுஆய்வு செய்யப்பட்டு திருத்தப்பட வேண்டும். இதன் மூலம், பாலினம் குறித்த இறுக்கமான இருமை வகைப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டு, குழந்தையின் தேவைகள் மற்றும் சிறந்த நலன்கள் குறித்த துல்லியமான மற்றும் குழந்தை-மைய மதிப்பீட்டை மேற்கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும்.
- தகுதியைத் தீர்மானித்தல்:** ஒரு நபர் 'தகுதியான நபர்' (fit person) என அறிவிக்கப்படுவதற்கான அளவுகோல்களைப் பூர்த்தி செய்கிறாரா என்பதைத் தீர்மானிக்க விசாரணை நடத்த CWC-க்கு (குழந்தை நலக் குழு) அதிகாரம் உள்ளது. அதேபோல, வளர்ப்புப் பெற்றோர்களைத் (foster parents) தேர்ந்தெடுக்கும் கடமை மாவட்டக் குழந்தை பாதுகாப்புப் பிரிவுக்கு (DCPU) உள்ளது. LGBTIA+ நபர்கள் மற்றும் குடும்பங்கள், அவர்களின் பாலின அடையாளம் அல்லது பாலியல் ஈர்ப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'தகுதியற்றவர்கள்' எனக் கருதப்படும் அபாயத்தைக் கொண்டுள்ளனர். 'வளர்ப்புப் பெற்றோர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் சாதி, மதம் அல்லது இனத்தின் அடிப்படையில் எந்தப் பாகுபாடும் இருக்கக்கூடாது' என்றும், 'வளர்ப்புப் பராமரிப்புக்கான இடத்தைத் தீர்மானிப்பதில் குழந்தையின் நலனே முதன்மையானதாக இருக்க வேண்டும்' என்றும் கூறுவதன் மூலம், தமிழ்நாடு சிறார் நீதி விதிகள் (Tamil Nadu JJ Rules), 2017 பாகுபாட்டைக்

களைவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளன. தகுதியைத் தீர்மானிக்கும்போது LGBTIA+ நபர்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் வெளிப்படையான அல்லது மறைமுகமான பாகுபாட்டிற்கு ஆளாகாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய, பாலின அடையாளம் மற்றும் பாலியல் ஈர்ப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும் வகையில் இந்த விதி திருத்தப்பட வேண்டும். CWC-களுக்கும் இதேபோன்றதொரு வழிகாட்டுதல் வழங்கப்பட வேண்டும்.

- LGBTIA+ பராமரிப்பாளர்கள்: LGBTIA+ நபர்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் வளர்ப்புப் பெற்றோர்களாகவோ அல்லது பராமரிப்பாளர்களாகவோ செயல்பட ஆர்வமாக உள்ளனர் என்பதை ஆலோசனைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, பாலின மரபுக்கு உட்படாத (gender non-conforming) குழந்தைகளை, LGBTIA+ சமூகத்தைச் சேர்ந்த அல்லது பாலின உணர்திறன் மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கும் மனப்பான்மை கொண்ட நபர்கள் மற்றும் குடும்பங்களுடன் இணைக்க வேண்டும்.
- அனைவரையும் உள்ளடக்கிய நிறுவனங்கள்: குழந்தைப் பராமரிப்பு நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் பாலினத்தின் (ஆண்/பெண்) அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், பாலின அடிப்படையில் மட்டும் பிரித்து வைப்பது குழந்தைகளை பாலின அடிப்படையிலான வன்முறைகளிலிருந்து பாதுகாப்பதில்லை. குறிப்பாக, பாலின மரபுக்கு உட்படாத குழந்தைகள் இருக்கும்போது இத்தகைய சூழல் பெரும்பாலும் ஏற்படுகிறது. குயர் (queer) குழந்தைகளுக்கென ஒரு பிரத்யேகக் குழந்தைகள் இல்லத்தை நிறுவப்போவதாகத் தமிழ்நாடு அரசு தெரிவித்துள்ளது என்பதை ஆலோசனைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இது வரவேற்கத்தக்க நடவடிக்கையாக இருந்தாலும், அனைத்து நிறுவன வசதிகளும் எல்லா பாலினத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கும் பாதுகாப்பானதாக இருப்பதை உறுதி செய்வது மிக முக்கியம். எனவே, அனைத்து குழந்தைப் பராமரிப்பு நிறுவனங்களிலும் குழந்தைகளுக்கான பராமரிப்பு மற்றும் தங்குமிட வசதிகளை நிர்வகிக்கும் வகையில், LGBTIA+ சிவில் சமூக அமைப்புகள் மற்றும் குழந்தைகள் உரிமை அமைப்புகளுடன் கலந்தாலோசித்து கட்டாயமான விதிமுறைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

பிரச்சனை 2: சட்டப்பூர்வ பாதுகாவலர் இல்லாத சிறார்கள் தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த பாலின அடையாளத்தை அங்கீகரித்துக் கொள்வதற்கான நடைமுறைகள் இல்லாமை

சட்டப்பூர்வ பாதுகாவலர் இல்லாத சிறார்களுக்கு (எ.கா., அனாதைகள் அல்லது கைவிடப்பட்ட குழந்தைகள்) தாங்கள் உணரும் பாலின அடையாளத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கான உரிமை உண்டு. உதாரணமாக, பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் திருநங்கைச் சிறார்களுக்கு பாலின அடையாளச் சான்றிதழைப் பெறுவதற்காக, ஜேஜே சட்டத்தின்' (JJ Act) கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் விண்ணப்பிக்கலாம் என்று 'தமிழ்நாடு திருநங்கையர் விதிகள்' (Tamil Nadu TG Rules) வழிவகை செய்கின்றன. நடைமுறையில், காப்பகங்கள் அல்லது குழந்தைகள் இல்லங்கள் போன்ற பராமரிப்பு மையங்களில் உள்ள சிறார்களின் சார்பில் செயல்படும் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. இது அத்தகைய சிறார்கள் 'திருநங்கையர் அடையாள அட்டை'யைப் (TG Card) பெற உதவுகிறது; இதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் சட்டப்பூர்வ ஆவணங்கள் அனைத்திலும் தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த பெயரையும் பாலினத்தையும் அதிகாரப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது.

பாதுகாவலர்கள் இல்லாத சிறார்களுக்கும் பாலின அடையாள உரிமையை விரிவுபடுத்த, தமிழ்நாடு அரசு சிறுவர் நீதிச் சட்டத்தின் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது; இதற்காக, அச்சட்டத்தின் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு (எ.கா., குழந்தைகள் நலக் குழு) அக்குழந்தைக்கான விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பிக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது, 'திருநங்கையர் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2019'-ன் (TG Act, 2019) கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள, 'தங்கள் பாலினத்தை தாங்களே உணர்ந்து அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் உரிமை'யை உறுதி செய்கிறது. திருநங்கைச் சிறார்கள் தங்கள் பாலின அடையாள உரிமையைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதை உறுதிசெய்ய, சிறுவர் நீதிச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு சீரான நடைமுறையை அரசு வகுக்க வேண்டும்.

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: குழந்தை நலன் மற்றும் சிறப்புச் சேவைகள் துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : குழந்தை நலன் மற்றும் சிறப்புச் சேவைகள் துறை பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்:

- திருநங்கை அல்லது திருநம்பி சிறுவர்/சிறுமியர் சார்பாக அடையாளச் சான்றிதழ் கோரி விண்ணப்பிப்பதற்கு, CWC (குழந்தை நலக் குழு) மற்றும் மாவட்டக் குழந்தைகள் பாதுகாப்புப் பிரிவு போன்ற சிறார் நீதி (JJ) அமைப்புகள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளை வரையறுக்கும் வழிகாட்டுதல்களை வெளியிட வேண்டும்.
- திருநங்கை/திருநம்பி சிறுவர்/சிறுமியர் தங்களுக்கு விருப்பமான பாலின அடையாளத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை குறித்தும், அத்தகைய குழந்தைகள் தங்கள் உரிமையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள உதவுவதற்காகப் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள் குறித்தும் அனைத்துக் குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிறுவனங்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டும்.
- திருநங்கை/திருநம்பி குழந்தைகளின் உரிமைகளை அதிகாரிகள் புரிந்துகொள்வதையும், அந்த உரிமைகளை நிலைநாட்ட முனைப்புடன் செயல்படுவதையும் உறுதிசெய்யும் வகையில், அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் விழிப்புணர்வும் அளிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.
- அடையாளச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்ட பிறகு, விதிகளின்படி பிறப்புச் சான்றிதழ், பள்ளி ஆவணங்கள், ஆதார் போன்ற தொடர்புடைய அனைத்து ஆவணங்களிலும் அக்குழந்தை தேர்ந்தெடுத்த பெயர் மற்றும் பாலினம் ஆகியவை உரிய நேரத்தில் புதுப்பிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய, பிற துறைகளுடன் ஒருங்கிணைக்கும் அமைப்பாகச் செயல்பட வேண்டும்.

பிரச்சனை 3: பாலின ஒழுங்குமுறைகளுக்கு உட்படாத குழந்தைகளின் பெற்றோருக்கான அரசின் ஆதரவு இல்லாமை

பிரச்சனை 1-இன் கீழ் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, ஒரு குழந்தைக்குத் தீங்கு ஏற்படும் அபாயம் இருந்தால், அக்குழந்தையை அதன் பிறந்த குடும்ப இல்லங்களிலிருந்து அகற்றுவதற்கு சிறார் நீதிச் சட்டம் அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. மேலும், இச்சட்டம் குழந்தைகளை அவர்களின் பிறந்த குடும்பங்களுக்குத் திருப்பி அனுப்புவதற்கு வழிவகை செய்தாலும், அவ்வாறு செய்வதற்கு முன்பு குழந்தையின் நலனை உறுதி செய்வதற்காகப் பெற்றோர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தவும் அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

குறிப்பாக, சிறார் நீதிச் சட்டம், 'பராமரிப்பும் பாதுகாப்பும் தேவைப்படும் எந்தவொரு குழந்தையையும், அக்குழந்தையைப் பராமரிக்கப் பெற்றோர்கள், பாதுகாவலர் அல்லது தகுதியான நபரின் தகுதியைத் தீர்மானித்து,

அவர்களுக்குப் பொருத்தமான வழிகாட்டுதல்களை வழங்கிய பிறகு, சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, அக்குழந்தையை அதன் பெற்றோர்கள், பாதுகாவலர் அல்லது தகுதியான நபரிடம் திருப்பி அனுப்ப' குழந்தைகள் நலக் குழுவிற்கு (CWC) அதிகாரம் அளிக்கிறது. எனவே, ஒரு குழந்தை பாலினப் பொருத்தமின்மையின் காரணமாக நிராகரிப்பு, வற்புறுத்தல் அல்லது வன்முறையை அனுபவித்திருந்தால், பெற்றோரின் தகுதியை ஊகிக்க முடியாது. அத்தகைய சூழ்நிலையில், பெற்றோரின் மனப்பான்மை குழந்தையின் கண்ணியம், மனநலம் அல்லது பாதுகாப்பிற்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறதா என்பதை மதிப்பிட்டு, அதற்கேற்ப குழந்தையைத் திருப்பி அனுப்புவதை ஒத்திவைக்கவோ அல்லது நிபந்தனைக்குட்படுத்தவோ குழந்தைகள் நலக் குழுக்களை சிறார் நீதிச் சட்டம் வலியுறுத்துகிறது. எனவே, பெற்றோர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதும் ஆலோசனை வழங்குவதும், சட்டத்திற்குப் புறம்பான ஒரு நலத் தலையீடாக அமையாமல், சீர்திருத்த மீட்சி எனும் சட்டப்பூர்வ கருத்தாக்கத்திற்குள் முழுமையாக அடங்குகின்றன.

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: குழந்தை நலன் மற்றும் சிறப்புச் சேவைகள் துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை:

2017 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சிறார் நீதி விதிகளின் 22 ஆம் விதி, குழந்தைகளை அவர்களின் பிறந்த குடும்பங்களுடன் மீண்டும் சேர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்கிறது. மீண்டும் சேர்ப்பதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பித்தவுடன், குழந்தைகள் நலக் குழுவிற்கு (CWC) அக்குடும்பத்துடன் உரையாடவும், அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தவும், குழந்தை மீதான அவர்களின் மனப்பான்மையை மதிப்பிடவும் அதிகாரம் உள்ளது. மீண்டும் சேர்ப்பதற்கான உத்தரவுகளுடன், குழந்தையின் உணர்ச்சி மற்றும் உளவியல் தேவைகள், குடும்ப உறவுகள் மற்றும் பின்தொடர் நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடும் ஒரு தனிநபர் பராமரிப்புத் திட்டமும் ('ICP') இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பாலின அடையாளத்துடன் பொருந்தாத குழந்தைகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில், மீண்டும் சேர்ப்புக்குப் பிறகு பெற்றோருக்கு ஆலோசனை வழங்குதல், உளவியல்-சமூக ஆதரவு அளித்தல் மற்றும் குடும்பச் சூழல்களை அவ்வப்போது ஆய்வு செய்தல் ஆகியவற்றை

கட்டாயமாக்குவதற்கு ICP-கள் ஒரு சட்டப்பூர்வமான வழிமுறையை வழங்குகின்றன. சமூகப் புலனாய்வு அறிக்கைகள், குடும்ப நிராகரிப்பு அல்லது வற்புறுத்தல் நடத்தை முறைகளை முறையாகப் பதிவு செய்ய குழந்தைகள் நலக் குழுக்களுக்கு மேலும் உதவுகின்றன. இதன் மூலம், மீண்டும் சேர்ப்பதால் குழந்தைக்குத் தீங்கு ஏற்படும் பட்சத்தில், பெற்றோருக்குத் திருத்தமான வழிகாட்டுதல்களை விதிக்கவோ அல்லது அக்குழந்தையைத் தற்காலிகமாக ஒரு தகுதியான நபரிடமோ அல்லது தகுதியான இடத்திலோ வைக்கவோ ஒரு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படையை உருவாக்குகின்றன.

பாலினப் பன்முகத்தன்மை கொண்ட வெளிப்பாடுகள், பாலியல் நாட்டங்கள், பாலின அடையாளங்கள் மற்றும் பாலினத் தோற்றங்களைக் கொண்ட குழந்தைகளைப் புரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் பெற்றோர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதை உறுதி செய்யுமாறு சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்திற்கு உத்தரவிட்ட, சுஷ்மா தொடர்பான வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வழக்கில் சென்னை உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பின் மூலம், விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதற்கான கட்டாயம் மீண்டும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிறார் நீதி கட்டமைப்பின் கீழ் கொள்கை அமலாக்கமானது, தமிழ்நாடு சிறார் நீதி விதிகள், 2017-இல் வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது திருத்தங்கள் மூலம் இந்த அணுகுமுறையை வெளிப்படையாக நிறுவனமயமாக்க வேண்டும். பின்வருவனவற்றைக் கட்டாயம் உள்ளடக்க வேண்டும்:

- பாலினம் அல்லது பாலியல் சார்பு அடிப்படையிலான குடும்ப நிராகரிப்பை, குழந்தை பாதுகாப்பு அக்கறையாகக் கருதி, கட்டாயமான குழந்தை பாதுகாப்பு கொள்கை (ICP) அடிப்படையிலான தலையீடுகளைத் தூண்ட வேண்டும் என குழந்தைகள் நலக் குழுக்கள் (CWC) கருத வேண்டும். தேவைப்படும் தலையீடுகளின் வகைகளை கோடிட்டுக் காட்டும் குழந்தை பாதுகாப்பு கொள்கையின் (ICP) பிரிவு 14-இல், சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில் 'பாலின அடையாளத்திற்கே உரிய தேவைகள்' என்ற ஒரு பிரிவு இருக்கலாம். இது அலுவலர்கள் அக்கறைகளையும் தலையீடுகளையும் கண்டறிய உதவும்.
- குழந்தை நலக் குழுக்கள் (CWC), குழந்தையுடன் ஈடுபடும்போதும், குழந்தைக்கான மறுவாழ்வுத் திட்டத்தை உருவாக்கும்போதும், LGBTIA+ சமூகத்தை ஆதரிக்கும் குழந்தை உளவியலாளர்கள் உட்பட தகுதிவாய்ந்த

நிபுணர்களுடன் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும். தமிழ்நாடு சிறார் நீதி விதிகள், 2017-இன் விதி 9 மற்றும் 22-ஐ, சிறார் நீதி வாரியம் மற்றும் குழந்தைகள் நலக் குழுக்கள் (CWC) குழந்தைகளின் பாலின அடையாளம், பாலியல் சார்பு தொடர்பான தேவைகள்/அக்கறைகள் குறித்து விசாரிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பாகக் கோரும் வகையில் திருத்தலாம்.

- தமிழ்நாடு சிறார் நீதி விதிகள், 2017-இன் படி, குழந்தைகள் நலக் குழுக்களும் சிறார் நீதி வாரியங்களும், மாவட்டக் குழந்தைகள் நலப் பிரிவு மற்றும் நன்னடத்தை அலுவலர்களுடன் கலந்தாலோசித்து, சட்டம், உளவியல் மற்றும் ஆலோசனை ஆகியவற்றில் நிபுணத்துவம் பெற்ற வல்லுநர்களைக் கொண்ட குழுக்களைப் பராமரிக்க வேண்டும். அத்தகைய குழுக்களில், LGBTIA+ அடையாளங்களில் பயிற்சி பெற்ற மற்றும் அவற்றை ஆதரிக்கும் உளவியலாளர்களும் ஆலோசகர்களும் இடம்பெறுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் இந்த ஏற்பாடு வலுப்படுத்தப்படலாம். இதன்மூலம், LGBTIA+, பாலின அடையாளங்களுக்கு உட்படாத, மற்றும் LGBTIA+ எனக் கருதப்படும் குழந்தைகள் தகுந்த தொழில்முறை ஆதரவைப் பெற முடியும்.
- குழந்தையை மீண்டும் ஒப்படைப்பதற்கான தகுதியை, குழந்தையின் பாதுகாப்பு, விருப்பங்கள் மற்றும் நல்வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு வழக்கின் அடிப்படையிலும் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டியிருந்தாலும், குழந்தையை மீண்டும் ஒப்படைப்பது சாத்தியமான நேர்வுகளில், பெற்றோர்களுக்கு இதுகுறித்த விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்படுவதையும், ஒப்படைப்புக்கு முன்னர் பயிற்சி பெற்ற LGBTIA+ ஆதரவு மனநல நிபுணர்களுடன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் ஆலோசனை பெறுவதையும் குழந்தைகள் நலக் குழு உறுதிசெய்ய வேண்டும்.
- குழந்தைகள் நலக் குழு, குடும்பத்திற்குத் தகுந்த வழிகாட்டுதல்களை வழங்க வேண்டும் மற்றும் சமூகப் பணியாளர்கள் உள்ளிட்ட குழந்தைகள் நல அதிகாரிகளால் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் வழக்கமான மேற்பார்வை மற்றும் பின்தொடர்தல் நடைபெறுவதை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

பிரச்சனை 4: முன்முயற்சியான விழிப்புணர்வு மற்றும் கல்வி முயற்சிகளின் தேவை

LGBTIA+ மற்றும் பாலின மரபுசார் வரையறைகளுக்கு உட்படாத குழந்தைகளின் பாதுகாப்பான மற்றும் கண்ணியமான வாழ்க்கையை

உறுதிசெய்வதில், பெற்றோர்களிடையே விழிப்புணர்வையும்
உணர்திறனையும் ஏற்படுத்துவது மிக முக்கியமானது.

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: குழந்தை நலன் மற்றும் சிறப்புச் சேவைகள்
துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: பாலினம் மற்றும் பாலியல் சார்ந்த
விவகாரங்கள் குறித்து, குறிப்பாக LGBTIA+ மற்றும் பாலின மரபுசார்
வரையறைகளுக்குள் அடங்காத குழந்தைகள் குறித்தும்,
பெற்றோர்களுக்கான விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரங்களை அரசு அவ்வப்போது
மேற்கொள்ள வேண்டும். அரசுப் பள்ளிகள் போன்ற, பெற்றோர்கள்
இயல்பாகவே கூடும் இடங்களில் இத்தகைய பிரச்சாரங்கள் நடத்தப்பட
வேண்டும். இத்தகைய நிகழ்வுகளில் விழிப்புணர்வுக்கான தகவல்
கையேடுகள் அல்லது ஆவணங்கள் எளிதாகக் கிடைக்கச் செய்யப்பட
வேண்டும்; அத்துடன், குழந்தை நல உளவியலாளர் போன்ற தகுதிவாய்ந்த
நிபுணர்கள் பெற்றோர்களின் சந்தேகங்களுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையிலான
அமர்வும் இதில் இடம்பெற வேண்டும்.

அத்தியாயம் 7 | வன்முறையைக் கையாள்வதற்கான நடவடிக்கைகள்

LGBTIA+ நபர்களுக்கு எதிரான வன்முறையை அங்கீகரிப்பதற்கு, புதிய சட்டங்களை இயற்றுதல் மற்றும்/அல்லது தற்போதுள்ள குற்றவியல் மற்றும் அது சார்ந்த சட்டங்களில் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுதல் உள்ளிட்ட விரிவான சட்டச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. குற்றவியல் சட்டங்கள் 'பொதுப் பட்டியலில்' (Concurrent List) இடம்பெற்றுள்ளதால், இச்சிக்கல் தொடர்பாகக் குயர் (queer) சமூகத்தினரையும் உள்ளடக்கிய சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளது. இருப்பினும், கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகள், நீதி கிடைப்பதையும் சட்ட அமலாக்கத்தையும் மையமாகக் கொண்ட குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

காவல்துறையினருடன் ஆரம்பகட்டத்தில் தொடர்பு கொள்ளும் சூழ்நிலைகளில், உரிமைகள் அடிப்படையிலான வாதங்களை முன்வைப்பதை விட நடைமுறைச் செயல்முறைகள் குறித்த தெளிவான விளக்கங்கள் அதிக பலனளிக்கின்றன. காலப்போக்கில், நிறுவன அளவிலான விழிப்புணர்வு மற்றும் உணர்திறன் மேம்பாட்டு முயற்சிகள் தவறான புரிதல்களைக் குறைக்கத் தொடங்கியுள்ளன. இருப்பினும், பாலினப் பன்மைத்தன்மை கொண்ட நபர்களை எவ்வாறு கையாள் வேண்டும் என்பது தொடர்பாக இன்னும் அடிப்படையான கேள்விகள் எழுப்பப்படுவது, தொடர்ச்சியான திறன் மேம்பாடு மற்றும் பயிற்சி அவசியமானது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.”

– வழக்கறிஞர் மனுராஜ், சென்னை

பிரச்சனை 1: திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவுகளை அமைப்பதன் அவசியம்

திருநங்கைகளுக்கு எதிரான குற்றங்களைக் கண்காணிக்கவும், அக்குற்றங்கள் குறித்த புகார்களை உரிய நேரத்தில் பதிவு செய்தல், விசாரணை நடத்துதல் மற்றும் வழக்குத் தொடர்தல் ஆகியவற்றை உறுதி செய்யவும், மாநில அரசுகள் ஒரு 'திருநங்கையர் பாதுகாப்புப் பிரிவை' (TG Cell) அமைக்க வேண்டும் என்று திருநங்கையர் நலன் தொடர்பான விதிகள்

(TG Rules) கட்டாயமாக்குகின்றன. மாநில அளவில் காவல்துறைத் தலைமை இயக்குநரின் (DGP) மேற்பார்வையிலும், மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சியரின் (DM) மேற்பார்வையிலும் இப்பிரிவு அமைக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய பிரிவை அமைத்து, இந்த விதிமுறைகளைச் செயல்படுத்துவதை உறுதி செய்யுமாறு உள்துறை அமைச்சகமும் (MHA) சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகமும் (MSJE) மாநில அரசுகளைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றன. மேலும், இப்பிரிவுகளின் கட்டமைப்பு, நிர்வாக அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகள் குறித்த தெளிவான வழிகாட்டுதல்களையும் சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகம் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கியுள்ளது. சட்டரீதியான கட்டாயம் இருந்தபோதிலும், தமிழ்நாடு அரசு இதுவரை இத்தகைய திருநங்கையர் பாதுகாப்புப் பிரிவுகளை அமைக்கவில்லை.

“திருநர் நபர்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் குற்றங்கள் தொடர்பான வழக்குகளை கண்காணிப்பதற்கும், அத்தகைய குற்றங்கள் குறித்த புகார்களின் உடனடி பதிவு, விசாரணை மற்றும் வழக்குத் தொடர்வை உறுதிசெய்வதற்கும், 2020 ஆம் ஆண்டின் விதிகள் (Rules, 2020) விதி 11(5)-இன் படி, ஒவ்வொரு மாநிலம் மற்றும் ஒன்றியப் பிரதேசத்திலும் மாவட்ட ஆட்சியரின் பொறுப்பின் கீழ் மாவட்ட அளவிலும், மாநில காவல்துறை தலைமை இயக்குநரின் (Director General of Police) பொறுப்பின் கீழ் மாநில அளவிலும் திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவு (Transgender Protection Cell) அமைக்கப்பட வேண்டும்.”

– ஜேன் கௌஷிக் எதிர் இந்திய ஒன்றியம்

துறைகள்: உள் துறை, மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வை துறை; மற்றும் சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள் மற்றும் உள்துறை அமைச்சகம் (MHA), சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகம் (MSJE) ஆகியவற்றின் வழிகாட்டுதல்களின் கீழ் மாநிலத்திற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றும் வகையில், தமிழ்நாடு அரசு நிர்வாக ஆணை ஒன்றின் மூலம் மாநில

அளவிலான திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவு (State Transgender Protection Cell) மற்றும் மாவட்ட அளவிலான திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவுகளை (District Transgender Protection Cells) அமைக்க வேண்டும். அந்த நிர்வாக ஆணையில், திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவுகளின் அமைப்பு, அதிகார வரம்பு, நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகள் தெளிவாக வகுக்கப்பட வேண்டும். சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்தின் வழிகாட்டுதல்களுக்கு மேலதிகமாக, பின்வரும் பரிந்துரைகளும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும்:

- அமைப்பு மற்றும் அதிகார வரம்பு: மாநிலக் காவல் துறைத் தலைவர் (DGP) தலைமையில் மாநில அளவிலான TG பிரிவு (TG Cell) ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும். இப்பிரிவு மாநிலம் முழுமைக்கும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; அத்துடன், மாவட்ட அளவிலான பிரிவுகளின் செயல்பாடுகளை மேற்பார்வையிடும் மற்றும் கண்காணிக்கும் அதிகாரத்தையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சியர்களின் (DMs) மேற்பார்வையின் கீழ் மாவட்ட அளவில் TG பிரிவுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். திறன் மற்றும் வளங்கள் சார்ந்த பற்றாக்குறைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒரு மாவட்ட அளவிலான பிரிவு, அருகிலுள்ள பல மாவட்டங்களின் மீதும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருக்குமாறு அமைக்கப்படலாம். ஒவ்வொரு TG பிரிவின் அதிகார வரம்பு, கட்டமைப்பு மற்றும் தொடர்பு விவரங்கள் ஆகியவை தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டு பொதுமக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட TG பிரிவுக்கு அதிகார வரம்பு இல்லாத பட்சத்தில், அப்பிரிவு அந்த விவகாரத்தை உரிய அதிகார வரம்பு கொண்ட பிரிவுக்கு மாற்றவும், சம்பந்தப்பட்ட நபர் அந்தப் பிரிவை அணுகுவதற்கு உதவவும் கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும்.

- பணிகள்: மாநில திருநங்கைகள் பிரிவு மற்றும் மாவட்ட திருநங்கைகள் பிரிவின் பணிகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும். பரந்த அளவில், இந்தப் பிரிவுகள் பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்:

- திருநங்கைகளிடமிருந்து உரிமை மீறல்கள் குறித்த புகார்களைப் பெற்று, இந்தச் செயல்பாட்டில் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும்;
- திருநங்கைகளுக்கு எதிரான குற்றப் புகார்களை உணர்வுப்பூர்வமாகவும், தகவலறிந்த முறையிலும் கையாள வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது, ஏனெனில் திருநங்கைகள், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அமைப்புரீதியான பாகுபாட்டின் காரணமாக, தங்கள்

பிறந்த குடும்ப உறுப்பினர்கள் உட்பட பலரால் பொய்யான குற்றப் புகார்களுக்கு ஆளாகின்றனர்.

- திருநங்கைகளை தங்குமிடங்கள் மற்றும் கரிமா கிரேஹ்களுடன் இணைக்க வேண்டும்;
- தங்கள் அதிகார வரம்பிற்குள் தவறும் மாவட்டங்களைக் கண்காணித்து, மாநில திருநங்கைகள் பிரிவிற்கு காலமுறை அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்;
- திருநங்கைகளுக்கு முழுமையான உதவியையும் ஆதரவையும் வழங்குவதற்காக, உள்ளூர் திருநங்கைகள் உரிமை அமைப்புகள், ஆர்வலர்கள் அல்லது குடிமைச் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும்;
- மாநில திருநங்கைகள் வாரியத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, வன்முறை அல்லது வன்முறை குறித்த அச்சம் ஏற்படும் பட்சத்தில், திருநங்கைகள் திருநங்கைகள் பிரிவுகளை அணுகுவதற்கு உதவுமாறு அதற்கு வழிகாட்ட வேண்டும். மற்றும்
- பிறப்புவிழி குடும்ப வன்முறை உட்பட, வன்முறை நிகழ்க்கூடும் என்ற அச்சம் இருக்கும் நேர்வுகளில், தகுந்த முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும்.

“திருநர் நபர்கள் எதிர்கொள்ளும் அமைப்புசார் பாகுபாடுகள் காரணமாக, குறிப்பாக அவர்களது பிறப்புக் குடும்ப உறுப்பினர்களிடமிருந்து பொய்யான புகார்கள் மற்றும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகும் அபாயம் அதிகமாக உள்ளது. எனவே, இத்தகைய புகார்களை உணர்திறனுடனும், திருநர் நபர்களின் சமூகச் சூழல் மற்றும் உரிமைகள் குறித்த போதிய புரிதலுடனும் கையாளும் வகையில், சட்ட அமலாக்க அமைப்புகளுக்கும், குறிப்பாக திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவுகளுக்கும் (TG Cells), உரிய பயிற்சி வழங்கப்படுவது மிகவும் அவசியமானதாகும்.”

– வழக்கறிஞர் கண்மணி

- விழிப்புணர்வு மற்றும் உணர்திறன் மேம்பாடு: திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவுகளின் (TG Cells) உறுப்பினர்களுக்கு, திருநர் சமூகத்தின் வாழ்வனுபவங்கள், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் மற்றும் திருநர் நபர்களின் சட்டப்பூர்வ மற்றும் மனித உரிமைகள் குறித்த காலமுறை

பயிற்சிகளும் உணர்திறன் மேம்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் வழங்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, குடும்பத்தினரால் நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகள், சமூக நிராகரிப்பு, பொருளாதார விலக்கல், கட்டாயக் கட்டுப்பாடுகள், அடையாள மறுப்பு மற்றும் பிற வகையான பாகுபாடுகள் உள்ளிட்ட திருநர் நபர்கள் எதிர்கொள்ளும் தனித்துவமான வன்முறை வடிவங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் உறுப்பினர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும். இதற்காக, மாநில அளவிலான திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவு, திருநர் உரிமைகள் தொடர்பாக அனுபவமும் நிபுணத்துவமும் கொண்ட உள்ளூர் குடிமைச் சமூக அமைப்புகளுடன் (CSOs) இணைந்து செயல்பட்டு, அனைத்து திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவுகளுக்கும் கட்டாயமான மற்றும் தொடர்ச்சியான உணர்திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சிகளை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

- ஒருங்கிணைப்பு: திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகளுக்கான பாதுகாப்புப் பிரிவின் (TG protection cell) அதிகார வரம்பை, பாலியல் சிறுபான்மையினரையும் உள்ளடக்கும் வகையில் படிப்படியாக விரிவுபடுத்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். 'பாலின மாற்றுச் சிகிச்சை' (conversion therapy) போன்ற சில வகையான வன்முறைகளிலிருந்து பாலியல் சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாக்கத் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்கனவே முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது; அதேவேளையில், அவர்களின் உரிமைகள் மீறப்படும் சூழலில் அவர்கள் நீதியைப் பெறுவதை உறுதிசெய்ய அரசு முனைப்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்

பிரச்சனை 2: நீதித்துறை, சட்ட அமலாக்க அமைப்புகள் மற்றும் சட்டப் பணிகள் ஆணையங்களுக்கான காலமுறை மற்றும் விரிவான உணர்திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சிகளின் அவசியம்

LGBTI+ நபர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கும் கையாள்வதற்கும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள, சட்டம்-ஒழுங்கைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பில் உள்ள தரப்பினருக்குத் தொடர்ச்சியான மற்றும் காலமுறை உணர்திறன் பயிற்சிகளை அளிப்பது அவசியமாகும். இத்தகைய விழிப்புணர்வு மற்றும் உணர்திறன் பயிற்சியை அளிக்கும் கடமையானது காவல்துறைக்கு அப்பால், நீதித்துறை மற்றும் சட்டச் சேவை ஆணையங்கள் வரையிலும் நீட்டிக்கப்பட வேண்டும். நீதிபதிகள், காவல்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் சட்டச் சேவை ஆணையங்களின் உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி பணியிட மாற்றம்

செய்யப்படுவதால், இத்தகைய உணர்திறன் பயிற்சிகளை அவ்வப்போது கட்டாயமாக்குவது மிக முக்கியமாகும்.

“காவல்துறையினருக்கு, அரசின் பல்வேறு அமைப்புகளைப் போலவே, திருநர் நபர்கள் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினர் குறித்த புரிதல் இன்னும் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டதாக உள்ளது. உதாரணமாக, திருநர் ஆண்கள் காவல்துறையை அணுகும் சூழல்களில், அவர்களிடம் அரசால் வழங்கப்பட்ட திருநர் அடையாள அட்டை (TG Card) இருந்தபோதிலும், அவர்கள் பலமுறை பெண்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். திருநர் சமூகத்தை திருநங்கைப் பெண்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியதாகப் பார்க்கும் இந்தக் குறுகிய புரிதல், சமூகத்தின் பிற உறுப்பினர்களின் தேவைகள் மற்றும் அனுபவங்களை உணர்ந்து அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பு மற்றும் உதவிகளை வழங்கும் மாநிலம் மற்றும் காவல்துறையின் திறனை வரையறுக்கிறது.”

சாத்தி கான்செல்ட்டேஷன்ஸ்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறையுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டிய முக்கிய துறைகள் பின்வருமாறு:

அதிகாரம்	பங்குதாரர்
உள் துறை, மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வை துறை	மாநிலக் காவல் துறை போன்ற சட்ட அமலாக்க அமைப்புகள்
தமிழ்நாடு மாநில சட்டப் பணிகள் ஆணையம்	சட்ட உதவி ஆணையங்கள், குழுக்கள், பட்டியலிடப்பட்ட வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் துணைச் சட்டத் தன்னார்வலர்கள்

தமிழ்நாடு மாநில நீதித்துறைப் பயிற்சி நிறுவனம்	நீதிபதிகள் மற்றும் வழக்கறிஞர்கள் உள்ளிட்ட நீதித்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்
---	--

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: முக்கிய பொறுப்புடைய அதிகாரிகள், தங்கள் அதிகார வரம்பிற்குள் வரும் தொடர்புடைய தரப்பினருக்கான விழிப்புணர்வுப் பயிலரங்குகளைத் தீவிரமாகவும், காலமுறைப்படியும், சீராகவும் நடத்த வேண்டும். இதில் பின்வருவனவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்:

- சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் உரிமைத் துறை, நிபுணத்துவம் வாய்ந்த LGBTIA+ சமூக அமைப்புகளுடன் (CSOs) இணைந்து பயிற்சித் தொகுப்புகளை உருவாக்க வேண்டும்; சட்ட மற்றும் சமூக மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப இவை அவ்வப்போது புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். இத்தொகுப்புகள் தொடர்புடைய தரப்பினருக்கான பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாகக் கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் வளப் பொருட்களாகப் (resource materials) பகிரப்பட வேண்டும்.
- தமிழ்நாடு அரசு, LGBTIA+ சமூகம் தொடர்பான கலைச்சொற்களின் தொகுப்பு ஒன்றை மாநில அரசிதழில் வெளியிட்டுள்ளது. இக்கலைச்சொல் தொகுப்பு வளப் பொருட்களுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்.
- முக்கிய பொறுப்புடைய அதிகாரிகள், நிபுணத்துவம் வாய்ந்த LGBTIA+ சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அல்லது இருமுறை பயிற்சிகளை நடத்த வேண்டும்.
- LGBTIA+ சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உதவி கோரி அணுகும்போது, தொடர்புடைய தரப்பினர் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த LGBTIA+ CSOs ஆலோசனைகளைப் பெறுமாறு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

பிரச்சனை 3: பொருந்தக்கூடிய நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள், உள்துறை அமைச்சகத்தின் உத்தரவுகள் மற்றும் திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019-இன் கீழ் சட்ட அமலாக்க அமைப்புகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள வழிகாட்டுதல்களைச் செயல்படுத்த வேண்டிய அவசியம்

NALSA, சுப்ரியோ, சுஷ்மா மற்றும் ஜேன் கௌஷிக் ஆகிய வழக்குத் தீர்ப்புகள்; திருநங்கையர் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் (TG Act), 2019

மற்றும் அதற்கான விதிகள் (TG Rules) மற்றும் விதி 24-C; அத்துடன் திருநங்கையர்களைக் கைது செய்தல் மற்றும் காவலில் வைப்பது தொடர்பாக உள்துறை அமைச்சகம் (MHA) வெளியிட்ட வழிகாட்டுதல்கள் ஆகியவற்றின் மூலம், குயர் (queer) நபர்களுக்கு எதிரான வன்முறை, கட்டாயப்படுத்துதல் மற்றும் துன்புறுத்தல் ஆகியவற்றைத் தடுக்கவும் கையாளவும் அரசுக்குத் தெளிவான மற்றும் கட்டாயமான கடமைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இருப்பினும், இத்தகைய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் வழக்கமான காவல் மற்றும் காவல் நிலைய நடைமுறைகளின் ஒரு பகுதியாக நிறுவனமயமாக்கப்படவில்லை. நீதிமன்ற உத்தரவுகள் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட வழக்குகளுக்கு மட்டுமே என்ற அடிப்படையில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன; 2019-ஆம் ஆண்டின் திருநங்கையர் சட்டத்தின் கீழான சட்டப்பூர்வக் கடமைகள் நிலையான செயல்பாட்டு நடைமுறைகளில் (SOPs) பிரதிபலிக்கவில்லை; மேலும் விதி 24-C பலவீனமாகவே அமல்படுத்தப்படுகிறது. அதேபோல, உள்துறை அமைச்சகத்தின் பாதுகாப்பு வழிமுறைகளும் மாநிலக் காவல் துறை நடைமுறைகள் மற்றும் சிறை நிர்வாகத்தில் சீராகச் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: உள் துறை, மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறை; காவல்துறைத் தலைமை இயக்குநர்; தமிழ்நாடு காவலர் பயிற்சிப் பள்ளி மற்றும் காவல் பயிற்சிக் கல்லூரி; மற்றும் சிறைச்சாலைகள் மற்றும் சீர்திருத்தப் பணிகள் துறைத் தலைமை இயக்குநர்.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை :

(a) காவல்துறைக்கான ஒருங்கிணைந்த நிலையான செயல்பாட்டு நடைமுறை (SOP) - தற்போதுள்ள அனைத்து வழிகாட்டுதல்களின் தொகுப்பு

விதி 24-C-இன் கீழ் தனக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, மாநிலக் காவல் துறைக்கு (அ) நீதிமன்றங்களால் (சுப்ரியோ, NALSA, ஜேன் கௌஷிக் மற்றும் சுஷ்மா ஆகிய வழக்குகளில்) மற்றும் (ஆ) மத்திய உள்துறை

அமைச்சகத்தால் வழங்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களை ஒருங்கிணைத்து, உள்துறை அமைச்சகம் ஒரு விரிவான ஆணையை வெளியிட வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு, அத்தகைய அனைத்து ஆணைகள் மற்றும் அறிவுறுத்தல்களை ஆய்வு செய்து, தொடர்புடைய அறிவுறுத்தல்களை அதற்கான பொறுப்புள்ள துறைகளுடன் (காவல் நிலையங்கள் மற்றும் சிறைச்சாலைகள்) இணைக்கும் பணியை அது மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆணையில் பின்வரும் அம்சங்கள் இடம்பெற வேண்டும் (எனினும், இவை மட்டுமே இதில் அடங்கும் என்று கருதக்கூடாது):

- தமிழ்நாட்டிற்குள் செயல்படும் அனைத்து காவல் அதிகாரிகள், காவல் நிலையங்கள், சிறப்புப் பிரிவுகள் மற்றும் காவல் அல்லது தடுப்புக் காவல் நிறுவனங்களுக்கு இவ்வாணை பொருந்தும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துதல்;

- LGBTIA+ நபர்கள் காவல்துறையுடன் தொடர்புகொள்ளும் எந்தச் சூழலிலும் – அவர்கள் புகார் அளிப்பவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது அவர்களுக்கு எதிராக புகார் அளிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் – அவர்களுக்கு எதிராக துன்புறுத்தல், அவமதிப்பு அல்லது பாகுபாடு காட்டக்கூடாது என்பதைக் கட்டாயமாக்குதல்;

- வயது வந்த குயர் நபர்கள் தொடர்பாக அவர்களது பிறப்புக் குடும்ப உறுப்பினர்களால் அளிக்கப்படும் புகார்களை ஆய்வு செய்யும் போது, முதல் கட்டமாக சம்பந்தப்பட்ட நபருடன் தனிப்பட்ட, பாதுகாப்பான மற்றும் கண்ணியமான முறையில் உரையாடி உண்மைகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். முதல் தகவல் அறிக்கை (FIR) பதிவு செய்வது போன்ற கட்டாய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு முன், அந்த நபர் வயது வந்தவரா, உறவு இருவரின் சம்மதத்துடன் உள்ளதா, அல்லது அவர் தன்னிச்சையாக குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறியுள்ளாரா என்பன உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்நிபந்தனைகள் பூர்த்தியாகி, கைது செய்யத்தக்க குற்றம் எதுவும் வெளிப்படாத பட்சத்தில், உரிய அறிக்கையைப் பதிவு செய்து புகார் முடிக்கப்பட வேண்டும்;

- விசாரணை, கைது, தடுப்புக் காவல், தங்குமிட ஏற்பாடுகள் மற்றும் பிற காவல் நடைமுறைகளின் போது, உள்துறை அமைச்சகம் வெளியிட்டுள்ள கண்ணியம், பாகுபாடின்மை, சுயமாக உணரப்படும் பாலின

அடையாளத்திற்கு மரியாதை, தனியுரிமை பாதுகாப்பு, மருத்துவத் தேவைகள் மற்றும் சந்திப்பு உரிமைகள் தொடர்பான அனைத்து வழிகாட்டுதல்களையும் மாநில அளவில் செயல்படுத்துதல்;

- இவ்வாணை ஒரு தொடர்ச்சியான நிர்வாகக் கருவி (continuing instrument) என்றும், எதிர்காலத்தில் சட்ட, கொள்கை அல்லது நீதித்துறை முன்னேற்றங்களுக்கு ஏற்ப காலமுறை அடிப்படையில் புதுப்பிக்கப்படலாம் என்றும் குறிப்பிடுதல்;

- இவ்வாணையில் உள்ள வழிகாட்டுதல்களை மீறுவது அல்லது அவற்றைச் செயல்படுத்தத் தவறுவது, பொருந்தக்கூடிய சேவை விதிகள் மற்றும் சட்டங்களின் கீழ் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு உட்படுத்தப்படும் என்பதை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுதல்.

(b)விதி 24-C-ஐ உள்கட்டமைப்பு காவல்துறை நடைமுறைகள் மூலம் செயல்படுத்துதல்

உள்துறை, காவல்துறை தலைமை இயக்குநர் (DGP) மூலமாக, விதி 24-C-இன் கீழ் துன்புறுத்தலுக்கான தடையை ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுடன் இணைக்கும் வகையில் தனித்துவமான சுற்றறிக்கையை வெளியிட வேண்டும்.

அச்சுற்றறிக்கையில் பின்வரும் அம்சங்கள் இடம்பெறலாம்:

- விதி 24-C-இன் கீழ் தடைசெய்யப்பட்ட எந்தவொரு துன்புறுத்தல் நடவடிக்கையும், தமிழ்நாடு காவல்துறை (சீர்திருத்தம்) சட்டம், 2013-இன் கீழ் காவல் அதிகாரிகளுக்குப் பொருந்தும் தொழில்முறை நடத்தைத் தரநிலைகளை மீறுவதாகக் கருதப்பட்டு, “ஒழுங்கீனம்” (misconduct) என வகைப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்காக பொருந்தக்கூடிய சேவை விதிகளின் கீழ் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்;
- மாநில அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனப் பயிற்சி அமைப்பின் கீழ், பணியிலிருக்கும் காவல் அதிகாரிகளுக்கான (in-service training) பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாக, எல்ஜிபிடிஐஏ+ நபர்களை மதித்து அணுகும் காவல்துறை நடைமுறைகள் (queer-affirmative policing) குறித்த பயிற்சி தொகுதிகளில் கட்டாய

மற்றும் காலமுறை சான்றிதழ் பெறும் நடைமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்;

- காவல் நிலைய ஆய்வுகள் மற்றும் மாவட்ட அளவிலான நிர்வாக மதிப்பீடுகளின் போது, மேலதிகாரிகள், பயிற்சி சான்றிதழ்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளனவா என்பதையும், மேற்கூறிய ஒருங்கிணைந்த SOP-இன் வழிகாட்டுதல்கள் பின்பற்றப்படுகின்றனவா என்பதையும் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும்;

- மாவட்ட அளவில், கூடுதல் காவல் கண்காணிப்பாளர் (Additional Superintendent of Police) பதவிக்கு குறையாத நிலைமையிலான ஒரு சிறப்பு அலுவலர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர், விதி 24-C மீறல்கள் மற்றும் காவல் அதிகாரிகளின் ஒழுங்கீன நடத்தை தொடர்பான புகார்களைப் பெறுதல், அவற்றை மேற்பார்வையிடுதல் மற்றும் ரகசியத்தன்மையுடனும் காலவரையறையுடனும் சம்பந்தப்பட்ட தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புதல் ஆகிய பொறுப்புகளை வகிக்க வேண்டும். இத்தகைய புகார்கள், தமிழ்நாடு காவல்துறை நிலை ஆணைகள் (Tamil Nadu Police Standing Orders) – அவை தமிழ்நாடு மாவட்ட காவல் சட்டம், 1859 மற்றும் சென்னை மாநகர காவல் சட்டம், 1888 ஆகியவற்றின் கீழ் வெளியிடப்பட்டவை – மற்றும் தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் (ஒழுங்கு மற்றும் மேல்முறையீடு) விதிகள், 1955 ஆகியவற்றின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் பெற்ற அமைப்புகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

பிரச்சனை 4: தங்குமிடங்களுக்கான ஒருங்கிணைந்த மாநிலக் கொள்கையின் தேவை

திருநங்கையர் மற்றும் திருநம்பிகளுக்கு (திருநபர் சமூகத்தினருக்கு) தங்குமிடம் மற்றும் வாழ்வாதார வாய்ப்புகளை வழங்குவதற்காக, சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்தால் (MSJE) தொடங்கப்பட்ட ஒரு விரிவான திட்டமே 'SMILE' (ஸ்மைல்) திட்டமாகும். இத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று 'கரிமா கிரஹ்' (Garima Greh) எனப்படும் தற்காலிக தங்குமிடங்களை அமைப்பதாகும். இத்தகைய தங்குமிடங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள திருநபர் அடையாள அட்டை வைத்திருப்பது அவசியமாகும்; மேலும், இங்கு தங்கும் கால அளவு ஓராண்டாக மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதைய நிலவரப்படி, தமிழ்நாட்டில்

சென்னையில் ஒரே ஒரு 'கரிமா கிரஹ்' மட்டுமே உள்ளது; இது மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான திருநபர் சமூகத்தினருக்கே சேவை அளிக்கும் திறன் கொண்டது. கலந்தாய்வுகளின் மூலம், 'கரிமா கிரஹ்' தவிர தமிழ்நாட்டில் சில தனியார் தங்குமிடங்களும் செயல்பட்டு வருவது தெரியவந்துள்ளது. இருப்பினும், இத்தங்குமிடங்களை நிர்வகிப்பதற்கான சீரான விதிமுறைகள் ஏதுமில்லை; அத்துடன், திருநபர் சமூகத்தினருக்குப் பாதுகாப்பான இடங்களை வழங்கும் அரசின் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையிலும் இவை இணைக்கப்படவில்லை. இத்தங்குமிடங்கள் தற்காலிக ஏற்பாடுகளாகவே செயல்படுகின்றன; மேலும், உள்ளூர் திருநபர் சமூக அமைப்புகளின் ஆதரவு பெற்றவர்களால் மட்டுமே பெரும்பாலும் இவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது.

“இந்த இல்லங்கள் திறம்பட செயல்படுவதற்குத் தேவையான போதிய நிதி ஒதுக்கீட்டை உறுதிசெய்வதற்கும், அவற்றின் செயல்பாட்டு வரம்பை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கும், குறிப்பாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இத்தகைய தங்குமிடங்கள் நிறுவப்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, இந்திய ஒன்றிய அரசு, குறிப்பாக சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகம் (MoSJE), மற்றும் அனைத்து மாநில அரசுகளும் முன்முயற்சியுடனும் உண்மையான அர்ப்பணிப்புடனும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம்.”

– ஜேன் கௌஷிக் எதிர் இந்திய ஒன்றியம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

“திருநர் ஆண்களை (transgender men) தங்குமிடங்களில் அனுமதிப்பதில், பல தங்குமிட நிர்வாகங்கள் தயக்கம் காட்டுகின்றன.

இதற்கான முக்கிய காரணம், அந்த நபர்களின் பிறப்புக் குடும்ப உறுப்பினர்கள் தங்குமிடப் பொறுப்பாளர்களுக்கு எதிராக கடத்தல் அல்லது மனிதக் கடத்தல் தொடர்பான பொய்யான புகார்களை அளிக்கக்கூடும் என்ற அச்சமாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில், திருநர் ஆண்களின் குடும்பத்தினர் தங்குமிடங்களுக்கு வெளியே வந்து அதிகாரிகளை மிரட்டிய நிகழ்வுகளும் பதிவாகியுள்ளன. இதன் விளைவாக, திருநர் ஆண்கள் குறிப்பாக அதிக பாதிப்புக்குள்ளாகும் நிலையில் உள்ளனர்; ஏனெனில் பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டிய தங்குமிடங்கள்கூட அவர்களை அனுமதிக்க மறுக்கும் சூழல்கள் உருவாகின்றன.”

– சாதி (SAATHI) அமைப்பின் கலந்தாலோசனைகள்

பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கை: திருநர் நபர்கள் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கான தங்குமிடங்கள் தொடர்பாக, மாநில அரசு ஒரு விரிவான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த கொள்கையை உருவாக்கி செயல்படுத்த வேண்டும். இதற்காக பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

- மாநில வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படும் போது, தங்குமிடங்களை நிறுவுதல், அவற்றின் எண்ணிக்கையை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் அவற்றின் தொடர்ச்சியான செயல்பாட்டிற்கு ஆதரவு வழங்குதல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக தனித்துவமான மற்றும் போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- மாநில அரசு நேரடியாக தங்குமிடங்களை நிறுவுவதோடு மட்டுமல்லாமல், தங்குமிடங்களை நடத்தி வரும் அல்லது நடத்தும் திறன் கொண்ட எல்ஜிபிடிஐஏ+ உரிமைகள் தொடர்பாகப் பணியாற்றும் குடிமைச் சமூக அமைப்புகளுக்கும் (Civil Society Organisations) நிதி மற்றும் கட்டமைப்பு சார்ந்த ஆதரவுகளை வழங்க வேண்டும். இது, தங்குமிடங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதோடு, திறன் மற்றும் வளங்களின் பற்றாக்குறையையும் சமாளிக்க உதவும்.
- மாநிலத்தில் செயல்படும் அனைத்து தங்குமிடங்களும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். மேலும், அவற்றின் விவரங்களை உள்ளடக்கிய மையப்படுத்தப்பட்ட தரவுத்தளம் (centralised database) உருவாக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட வேண்டும். தங்குமிடங்களில் வசிக்கும் நபர்களின் கண்ணியம், பாதுகாப்பு மற்றும் நலனை உறுதிசெய்வதற்காக சமூகப்

பணியாளர்கள் (social workers) காலமுறை ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள நியமிக்கப்படலாம்.

- தங்குமிடங்களை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிநபர்கள், அங்கு வசிப்போரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், பாகுபாடற்ற, பாதுகாப்பான மற்றும் கண்ணியமான சூழலை உறுதிசெய்வதற்கும் கட்டாயமான வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் தரநிலைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- ஒவ்வொரு தங்குமிடத்திற்கும் அருகிலுள்ள காவல் நிலையம் அல்லது திருநர் பாதுகாப்பு பிரிவு (TG Cell) உடன் நேரடி தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தங்குமிடத்திற்கோ அல்லது அங்கு வசிப்போருக்கோ எதிராக வன்முறை நிகழும் அபாயம் அல்லது வன்முறைச் சம்பவம் ஏற்பட்டால், உடனடி உதவி மற்றும் பாதுகாப்பைப் பெறும் வகையில் இத்தொடர்பு அமைப்பு செயல்பட வேண்டும்.

- மாநில அரசால் நடத்தப்படும் தங்குமிடங்களை அணுகுவதற்கான தகுதி அளவுகோல்கள் அனைத்து தங்குமிடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகவும், அதிகப்படியான சுமைகளை ஏற்படுத்தாத வகையிலும் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, மாநில திருநர் அடையாள அட்டை (TG Card) அல்லது பிற அடையாள ஆவணங்களை கட்டாயமாகக் கோரக்கூடாது. ஏனெனில் பல திருநர் நபர்கள் குடும்ப வன்முறை அல்லது நிராகரிப்பு காரணமாக தங்களது பிறப்புக் குடும்பங்களை விட்டு வெளியேறும் சூழலில், தேவையான ஆவணங்களை உடன் எடுத்துச் செல்ல இயலாத நிலை ஏற்படுகிறது.

- தங்குமிடங்களில் வசிப்போருக்கான வாழ்வாதார மேம்பாடு மற்றும் திறன் வளர்ப்பு (upskilling) திட்டங்கள், குடிமைச் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம், தங்குமிடங்களில் வசிப்போர் பொருளாதார சுயநிறைவை அடையவும், நிலையான வேலைவாய்ப்புகள் மற்றும் வாழ்வாதார வாய்ப்புகளை அணுகவும் தேவையான திறன்களைப் பெற முடியும். (பார்க்க: **அத்தியாயம் 4**)

- குடும்ப வன்முறைக்கு ஆளாகும் திருநங்கைப் பெண்கள், பெண்களை குடும்ப வன்முறையிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கான சட்டம், 2005 (Protection of Women from Domestic Violence Act, 2005) கீழ் நிறுவப்பட்டுள்ள தங்குமிடங்களை அணுகுவதற்கு தகுதியுடையவர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், திருநர் மற்றும் பாலின ஒழுங்குமுறைகளுக்கு உட்படாத சிறார்கள், அவர்களின் சுயமாக உணரப்படும் பாலின அடையாளத்துடன்

ஒத்துப்போகும் குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிறுவனங்களில் (child care institutions) தங்க வைக்கப்பட வேண்டும். (பார்க்க: அத்தியாயம் 6)

பிரச்சனை 5: தமிழ்நாடு குற்றவியல் நடைமுறை விதிகள், 2019-இன் கீழ் நிலவும் பாகுபாடு

2019 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குற்றவியல் நடைமுறை விதிகளின் ('2019 விதிகள்') 'விசாரணை' தொடர்பான விதி 6(11), திருநங்கைகளின் 'முக்கியமான பாலின நோக்குநிலையை' உறுதி செய்வதற்காக அவர்கள் ஒரு 'மருத்துவப் பரிசோதனைக்கு' உட்படுத்தப்படுவார்கள் என்று கூறுகிறது. அத்தகைய தீர்மானத்தின் அடிப்படையில், மாவட்ட நீதிபதி குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரை ஆண்கள் அல்லது பெண்கள் சிறையில் காவலில் வைக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார். ஒரு திருநங்கையின் பாலின அடையாளத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக அவரை எந்தவொரு மருத்துவ நடைமுறைக்கும் உட்படுத்தும்படி கட்டாயப்படுத்த முடியாது என்று கூறிய NALSA சட்டத்தை இந்த விதி மீறுகிறது. மேலும், 'சிறைகளில் திருநங்கைகளுக்கான சிகிச்சை மற்றும் பராமரிப்பு' குறித்த மத்திய உள்துறை அமைச்சகத்தின் வழிகாட்டுதல்கள், சேர்க்கை நடைமுறைகள் மற்றும் மருத்துவப் பரிசோதனையின் போது திருநங்கைகளின் சுய அடையாளம் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கின்றன.

முன்னரே சுட்டிக்காட்டப்பட்டதுபோல், பாலின அடையாளம் என்பது ஒருவரின் தனிப்பட்ட ஆளுமையின் மையக் கூறாகும். அது அறுவைச் சிகிச்சை அல்லது மருத்துவச் செயல்முறைகளின் அடிப்படையில் அல்ல; மாறாக, தனிநபரின் சுய அடையாளப்படுத்தலின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. எங்களது கருத்தில், பாலின அடையாளம் என்பது 'பாலினம்' (sex) என்ற கருத்தின் ஒருங்கிணைந்த அங்கமாகும். ஆகையால், மூன்றாம் பாலினத்தவராக தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்பவர்களையும் உள்ளடக்கி, எந்த குடிமகனும் அவர்களின் பாலின அடையாளத்தின் அடிப்படையில் பாகுபாட்டிற்கு உட்படுத்தப்பட முடியாது."

– NALSA v இந்திய ஒன்றியம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: உள்துறை, மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறை

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: தமிழ்நாடு அரசு பின்வருவனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்:

- (a) 'சிறைகளில் திருநங்கைகளுக்கான சிகிச்சை மற்றும் பராமரிப்பு' குறித்த உள்துறை அமைச்சகத்தின் வழிகாட்டுதல்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், மற்றும்
- (b) NALSA தீர்ப்பில் உள்ள ஆணை மற்றும் உள்துறை அமைச்சகத்தின் வழிகாட்டுதல்களுடன் சீரமைக்க விதி 6(11)-ஐ திருத்த வேண்டும்.

அட்டவணை 10

தமிழ்நாடு குற்றவியல் நடைமுறை விதிகள்,
2019-இன் விதி 6(11)

தற்போதுள்ள விதி	முன்மொழியப்பட்ட விதி
(11) ஒரு திருநங்கை கைது செய்யப்பட்டு நீதிபதி முன் ஆஜர்படுத்தப்படும்போது, அவரை காவலில் வைப்பது தொடர்பான தேவையான உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்த பின்னர், நீதிபதி, மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி பதவிக்குக் குறையாத தகுதிவாய்ந்த மருத்துவ அதிகாரியைக் கொண்டு, அவரது பிரதான பாலின நாட்டத்தைக் கண்டறிந்து அது தொடர்பான மருத்துவ அறிக்கையைப் பெறுவதற்காக அவருக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்த உத்தரவிட வேண்டும். அந்த	(11) ஒரு திருநங்கை கைது செய்யப்பட்டு நீதிபதி முன் ஆஜர்படுத்தப்படும்போது, அவரது காவலில் வைப்பது தொடர்பான தேவையான உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்த பிறகு, அந்த நபரை சிறையின் ஒரு தனி பாலின-நடுநிலை அல்லது திருநங்கைகள் அறையில் காவலில் வைக்க நீதிபதி உத்தரவிடுவார். மேலும், அதிகாரிகள் அல்லது பிற கைதிகளால் அந்த நபரின் பாதுகாப்பிற்கு எந்த ஆபத்தும் ஏற்படாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய, சிறை அதிகாரிகள் தேவையான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்

மருத்துவ அறிக்கையின் அடிப்படையில், நீதிபதி, அவரது பிரதான பாலின நாட்டத்தைப் பொறுத்து, அவரை ஆண்கள் சிறையிலோ அல்லது பெண்கள் சிறையிலோ காவலில் வைக்க உத்தரவிட வேண்டும். மேலும், மற்ற கைதிகளால் திருநங்கைக்கு எந்த அசௌகரியமும் ஏற்படாமலும், அதற்கு நேர்மாறாகவும் ஏற்படாமலும் இருப்பதை உறுதிசெய்யத் தேவையான பாதுகாப்புகளை வழங்குமாறு சிறை அதிகாரிகளுக்கு அவர் அறிவுறுத்த வேண்டும். மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரியால் முடிவு செய்யப்படும் வரை, அந்தத் திருநங்கை, அரசு மருத்துவமனையின் கைதிகள் பிரிவில் பாதுகாப்பின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.	என்றும் அவர் அறிவுறுத்துவார். ஒரு திருநங்கை சட்டப்பூர்வமாக தனது பாலின அடையாளத்தை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்றாலோ அல்லது அவர் ஒரு திருநங்கை என்று அடையாளம் காட்டும் அடையாள ஆவணம் அவரிடம் இல்லை என்றாலோ, மாவட்ட நீதிபதி ஒரு தகுதிவாய்ந்த மனநல நிபுணரைக் கொண்டு அந்த நபருடன் கலந்தாலோசிக்குமாறு அறிவுறுத்துவார். அதன் பிறகு, அந்த மனநல நிபுணரின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் காவலில் வைப்பதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிப்பார். கைதியின் பாதுகாப்பும் நல்வாழ்வுமே அத்தகைய உத்தரவைப் பிறப்பிப்பதற்கான முதன்மைக் காரணியாக இருக்கும். கலந்தாலோசனை நடைபெறும் காலத்தில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அரசு மருத்துவமனையின் கைதிகள் பிரிவில் பாதுகாப்பின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.
---	--

பிரச்சனை 6: LGBTIA+ சமூகத்தினருக்கு சட்ட உதவியை எளிதில் அணுகக்கூடியதாக மாற்றுவதன் அவசியம்

1987-ஆம் ஆண்டின் சட்டப் பணிகள் ஆணையச் சட்டம் ('1987-ஆம் ஆண்டுச் சட்டம்'), இலவசச் சட்ட உதவி பெறத் தகுதியுள்ள நபர்களின் வகைகளை வரையறுக்கிறது; இதில் பட்டியல் சாதியினர் அல்லது பட்டியல் பழங்குடியினர், பெண்கள், குழந்தைகள், மாற்றுத்திறனாளிகள் மற்றும் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர். 1987-ஆம் ஆண்டுச்

சட்டத்தின் கீழ் விதிகளை உருவாக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருந்தாலும், அவ்வதிகாரம் இச்சட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் ஆணையங்கள் மற்றும் குழுக்களின் நிர்வாகச் செயல்பாடுகள் தொடர்பான விவகாரங்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. திருநங்கைகள் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினரை இலவசச் சட்ட உதவித் திட்டத்தின் வரம்பிற்குள் கொண்டுவருவதற்கு 1987-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் நாடாளுமன்றத்தால் மட்டுமே திருத்தம் செய்ய முடியும் என்றாலும், இலவசச் சட்ட உதவி பெறத் தகுதியுள்ள நபர்களுக்கான வருமான வரம்பை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு உள்ளது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, இந்த வருமான வரம்பு மூன்று லட்சம் ரூபாயாக உள்ளது.

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: Tamil Nadu Legal Services Authority

அமைப்பு: நிர்வாகம்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை: 1987-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் இலவசச் சட்ட உதவிக்குத் தகுதியானவர்களின் வகைகளை மாநில அரசால் நேரடியாக விரிவுபடுத்த இயலாது என்றாலும், திருநங்கைகள் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினர் இலவசச் சட்ட உதவியைப் பெறுவதை உறுதிசெய்ய சில நடவடிக்கைகளை அரசால் மேற்கொள்ள முடியும். அவை பின்வருமாறு:

- 1987-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'பெண்கள்' என்ற பிரிவில் திருநங்கைகளும் அடங்குவர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துதல்;
- வருமான வரம்பிற்குள் வரும் அனைத்து திருநங்கைகளும் சட்ட உதவி தொடர்பான விவகாரங்களில் சட்டப் பணிகள் ஆணையத்தை அணுகுமாறு அறிவுறுத்துமாறு திருநங்கைகள் நல வாரியத்திற்கு (TG Board) உத்தரவிடுதல்;
- பட்டியலில் உள்ள வழக்கறிஞர்களுக்கு LGBTIA+ சமூகம் மற்றும் அவர்களின் உரிமைகள் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்; மற்றும்
- பட்டியலில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் துணை-சட்ட தன்னார்வலர்களுக்கு LGBTIA+ நபர்கள் சார்ந்த சட்ட உதவி குறித்த பயிலரங்குகளை நடத்துதல்.

அத்தியாயம் 8 | கண்காணிப்பு மற்றும் அமலாக்கம்

பிரச்சனை 1: மாநில திருநர் நல வாரியத்திற்கான ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இல்லாமை

மாநில திருநர் நல வாரியம் (State Transgender Welfare Board) 15 ஏப்ரல் 2008 அன்று வெளியிடப்பட்ட அரசாணையின் மூலம் நிறுவப்பட்டது. எனினும், அந்த அரசாணை வாரியத்தின் அமைப்பு, நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, அதிகாரங்கள், பொறுப்புகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை தெளிவாக வரையறுக்கும் முழுமையான கட்டமைப்பை வழங்கவில்லை. இத்தகைய ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பு இல்லாத காரணத்தால், மாநில திருநர் நல வாரியம் தெளிவான வழிகாட்டுதல்களின்றி, தன்னிச்சையான மற்றும் அவ்வப்போது தேவைக்கேற்ப (ad hoc) செயல்படும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இந்தக் குறைபாடு, கலந்தாலோசனைகளின் போதும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. மேலும், வாரியத்தில் அரசு அதிகாரிகள் அதிகாரப்பூர்வ உறுப்பினர்களாக (official members) இடம்பெறுகின்ற நிலையில், திருநர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களாக (non-official members) மட்டுமே இடம்பெறுகின்றனர். இதன் விளைவாக, திருநர் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள் முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தில் போதுமான பங்கு பெற முடியாமல், பெரும்பாலும் ஆலோசனை வழங்கும் வரையறுக்கப்பட்ட பங்கிற்குள் மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : செயல்பாடுகளில் நேர்மை, தெளிவு மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையை உறுதிசெய்ய, மாநில திருநங்கைகள் வாரியத்தின் வடிவமைப்பு மற்றும் அதிகார வரம்பிற்கு ஒரு தெளிவான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு வழிகாட்ட வேண்டும். ஒரு சட்டப்பூர்வக் கட்டமைப்பு பரிந்துரைக்கப்பட்டாலும், ஆரம்பத்தில் இந்தக் கட்டமைப்பை சமூக நலன் மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் துறையால் வெளியிடப்படும் ஒரு அரசாணை மூலம் நிறுவலாம். 2024-ஆம் ஆண்டின் சமூகக் கொள்கையானது, பாலினம் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினர் ஆகிய இருவரையும்

உள்ளடக்கிய, பாலின மாற்று அறுவை சிகிச்சை ஆணையம் (GSM Commission) என்ற ஒரு சட்டப்பூர்வ அதிகார அமைப்பைப் பரிந்துரைத்திருந்தது. இருப்பினும், 2025-ஆம் ஆண்டின் மாநிலக் கொள்கையின் கீழ் உள்ள கண்காணிப்பு மற்றும் அமலாக்க வழிமுறைகள், திருநங்கைகள் மற்றும் இருபாலின வேறுபாடுகள் கொண்ட நபர்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. பாலியல் சிறுபான்மையினரும் அமைப்பு ரீதியான பாகுபாட்டிற்கு உள்ளாவதாலும், வன்முறைக்கு ஆளாகக்கூடியவர்களாக இருப்பதாலும், அவர்களையும் கண்காணிப்பு வழிமுறைகளின் கீழ் கொண்டுவரப் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

இதை அடைவதற்கான ஒரு எளிய மற்றும் பயனுள்ள வழி, பாலியல் சிறுபான்மையினரையும் உள்ளடக்கும் வகையில் மாநில திருநங்கைகள் வாரியத்தின் அதிகார வரம்பை படிப்படியாக விரிவுபடுத்துவதாகும். இது திறன் மற்றும் வளக் கட்டுப்பாடுகளைக் கருத்தில் கொள்ளும். மாநில திருநங்கைகள் வாரியம், 2019-ஆம் ஆண்டின் திருநங்கைகள் சட்டம் அல்லது மாநில திருநங்கைகள் விதிகளின்படி அமைக்கப்படாததால், அவ்வாணையத்தின் அதிகார வரம்பு சட்டப்படி திருநங்கைகளுக்கு மட்டுமேயானதாகக் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. மேலும், முன்னரே கோடிட்டுக் காட்டியபடி, பாலினம் மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினர் தனித்துவமான குழுக்களாகக் கருதப்பட்டு, திருநங்கைகளுக்கான நலத்திட்டங்களும் இட ஒதுக்கீடுகளும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றாலும், அனைத்துத் துறைகளிலும் உள்ள பாகுபாட்டிற்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் இவ்விரு குழுக்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் அமையலாம். 2024-ஆம் ஆண்டின் சமூகக் கொள்கையில் முன்மொழியப்பட்ட பாலின மற்றும் பாலியல் சிறுபான்மையினர் ஆணையத்தைப் போன்ற ஒரு ஒற்றை அதிகார அமைப்பை நிறுவுவதன் தகுதியைத் தமிழக அரசு இறுதியில் பரிசீலிக்கக்கூடும்.

மாநில திருநங்கையர் வாரியத்தின் (State TG Board) செயல்பாடுகளை நிர்வகிக்கும் ஒரு கட்டமைப்பை, **அட்டவணை 11-இல்** குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரைவின் அடிப்படையில் உருவாக்கலாம். அத்தகைய கட்டமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

(a) அமைப்பு: இக்கட்டமைப்பு வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள், அவர்களை நியமிக்கும் முறை மற்றும் அவர்களுக்கான தகுதி அளவுகோல்கள்

ஆகியவற்றை வரையறுக்க வேண்டும். திருநங்கையர் சமூகத்திற்குள் உள்ள பல்வேறு பிரிவினருக்கும் (திருநம்பிகள், திருநங்கைகள் மற்றும் மூன்றாம் பாலினத்தவர்) சமமான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

வாரியத்தில் உள்ள திருநங்கையர் உறுப்பினர்கள் போதுமான அதிகாரத்தைப் பெறுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில், அலுவல் சார்ந்த மற்றும் அலுவல் சாராத உறுப்பினர்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு நீக்கப்பட வேண்டும்.

(b) செயல்பாடுகள் மற்றும் அதிகாரங்கள்: வாரியத்தின் செயல்பாடுகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும்; அத்துடன், அச்செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளத் தேவையான அதிகாரங்கள் வாரியத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டும். திருநங்கையர் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு சவால்களைக் கருத்தில் கொண்டு, வாரியத்தின் செயல்பாடுகள் வெறும் அடையாள ஆவணங்கள் மற்றும் நலத்திட்டங்களுக்கு அப்பால் விரிவானதாக இருக்க வேண்டும். மேலும், வாரியத்தில் சுமார் இருபத்து மூன்று உறுப்பினர்கள் இருப்பதால், செயல்பாடுகளைத் திறம்பட மேற்கொள்ளும் வகையில், தெளிவான பணிக்கூறுகளுடன் கூடிய துணைக்குழுக்களை அமைப்பதற்கான அதிகாரம் அதற்கு வழங்கப்படலாம்.

(c) வெளிப்படைத்தன்மை: பொறுப்புக்கூறலை உறுதிசெய்ய, வாரியம் தனது செயல்பாடுகளில் வெளிப்படைத்தன்மையுடன் இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கான விதிமுறை இருக்க வேண்டும். 'தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005'-இன் கீழ் வாரியம் ஒரு பொது அதிகார அமைப்பாக (public authority) அமைவதால், அத்தகைய அமைப்பு பொதுமக்களுக்கு வழங்க வேண்டிய தகவல்களைக் குறிப்பிடும் அச்சட்டத்தின் பிரிவு 4-க்கு அது இணங்கி நடக்க வேண்டும்.

அட்டவணை 11

தமிழ்நாடு திருநர் நல வாரியத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான
எடுத்துக்காட்டான வரைவு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு

அரசாணை எண். __

தமிழ்நாடு அரசு

சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

நாள்: xx.xx.xxxx

பொருள்: தமிழ்நாடு திருநர் நல வாரியத்தின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு

தமிழ்நாட்டில் வாழும் திருநர் நபர்களின் நலனை மேம்படுத்தும் நோக்கில், தமிழ்நாடு அரசு 15.04.2008 அன்று வெளியிடப்பட்ட அரசாணை எண். 38-ன் மூலம் தமிழ்நாடு திருநர் நல வாரியத்தை நிறுவியது. வாரியத்தின் செயல்பாடுகள் திறம்பட, வெளிப்படையாக மற்றும் பொறுப்புணர்வுடன் நடைபெறுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில், தமிழ்நாடு திருநர் நல வாரியத்திற்கான பின்வரும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு வகுக்கப்படுகிறது.

1. வாரியத்தின் அமைப்பு

தமிழ்நாடு திருநர் நல வாரியம் பின்வரும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும்:

- (அ) - தலைவர் (Chairperson);
- (ஆ) - உறுப்பினர் செயலாளர் (Member Secretary);
- (இ) - உறுப்பினர்;
- (ஈ) - உறுப்பினர்;
- (உ) அரசால் நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்கள்:

- (i) திருநங்கைப் பெண்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் (x) நபர்கள்;
- (ii) திருநர் ஆண்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் (x) நபர்கள்;
- (iii) மூன்றாம் பாலின திருநர் நபர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் (x) நபர்கள்;
- (iv) இடைபாலின வேறுபாடுகளைக் கொண்ட நபர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் (x) நபர்கள்; மற்றும்
- (v) திருநர் நபர்களின் நலனுக்காகப் பணியாற்றும் அரசுசாரா அமைப்புகள் அல்லது சங்கங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் (x) நிபுணர்கள்.

மேலும், நியமிக்கப்படும் (x) உறுப்பினர்களில் குறைந்தது (x) உறுப்பினர்கள் பட்டியலிடப்பட்ட சாதியினர் (Scheduled Castes) மற்றும் பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர் (Scheduled Tribes) சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

2. நியமன உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம்

நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், நியமனத் தேதியிலிருந்து (x) ஆண்டுகள் காலத்திற்கு வாரியத்தில் பதவி வகிப்பர்.

3. வாரியத்தின் துணைக் குழுக்கள்

(1) வாரியம், தன்னால் நிர்ணயிக்கப்படும் குறிப்பிட்ட பணிகள் மற்றும் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்காக துணைக் குழுக்களை அமைக்கலாம்.

(2) ஒவ்வொரு துணைக் குழுவின் செயல்பாட்டு வரம்பு, உறுப்பினர்கள் மற்றும் பதவிக்காலத்தை வாரியம் நிர்ணயித்து, அவற்றை தனது இணையதளத்தில் வெளியிட வேண்டும்.

(3) துணைக் குழுக்கள் வாரியத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் செயல்பட்டு, வாரியத்திற்கே அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

4. வாரியத்தின் செயல்பாடுகள்

(1) வாரியம் பின்வரும் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளும்:

(a) திருநர் நபர்களின் நலனுக்கான திட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் பிற நடவடிக்கைகளை உருவாக்குவதில் அரசுக்கு ஆலோசனை மற்றும் உதவி வழங்குதல்;

(b) திருநர் நபர்களின் சமத்துவம் மற்றும் சமூகப் பங்கேற்பை மேம்படுத்தும் நோக்கில் செயல்படுத்தப்படும் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களின் தாக்கத்தை கண்காணித்து மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் ஆண்டுதோறும் செயல்திறன் அறிக்கைகளை வெளியிடுதல்;

(c) திருநர் நபர்களின் அதிகாரமளிப்புக்காகச் செயல்படும் அரசுத் துறைகள், அரசு அமைப்புகள் மற்றும் அரசுசாரா

அமைப்புகளின் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்து மதிப்பாய்வு செய்தல்;

(d) மாநில திருநர் அடையாள அட்டைக்காக

விண்ணப்பிப்பதிலும், அடையாள ஆவணங்களில் பெயர் மற்றும் பாலின மாற்றங்களை மேற்கொள்வதிலும் திருநர் நபர்களுக்கு உதவுதல்;

(e) அவர்களின் உரிமைகள் மீறப்படும் சூழல்களில், உரிய அதிகார அமைப்புகள் அல்லது மன்றங்களிடம் புகார் அளிப்பதற்கு திருநர் நபர்களுக்கு உதவுதல்;

(f) நலத்திட்டங்கள் மற்றும் அரசின் பலன்களைப் பெற விண்ணப்பிப்பதிலும் அவற்றை அணுகுவதிலும் திருநர் நபர்களுக்கு உதவுதல்;

(g) மாவட்ட அளவில் காலமுறை விழிப்புணர்வு மற்றும் குறைதீர்ப்பு முகாம்களை நடத்தி, அவற்றின் விவரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டங்களில் வாழும் திருநர் நபர்களுக்கு போதுமான அளவில் சென்றடைவதை உறுதிசெய்தல்;

(h) ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குடிமைச் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து, அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் சட்ட அமலாக்க அமைப்புகளுக்கு திருநர் சமூகமும் அவர்களின் உரிமைகளும் குறித்த காலமுறை உணர்திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சிகளை வழங்குதல்;

(i) திருநர் நபர்களுக்காக 24 மணி நேரமும், வாரத்தின் ஏழு நாட்களும் செயல்படும் உதவி அழைப்பு மையத்தை (24x7 Helpline) நிறுவி இயக்குதல். இம்மையம் சட்ட அமலாக்க அமைப்புகள், திருநர் நட்பு அரசு மருத்துவமனைகள், மனநல ஆதரவு சேவைகள் மற்றும் இலவச சட்ட உதவி சேவைகளுடன் அவர்களை இணைக்கும் உதவிகளை வழங்க வேண்டும்;

(j) திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019 மற்றும் தமிழ்நாடு திருநங்கைகள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2022 ஆகியவற்றின் செயல்படுத்தலை, மாவட்ட அளவிலான கண்காணிப்புக் குழுக்கள் அல்லது பிற பொருத்தமான அதிகாரிகளின் உதவியுடன் அல்லது நேரடியாக, காலமுறை அடிப்படையில் கண்காணித்து மதிப்பீடு செய்து, அரசுக்கு நிலை அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தல்; மற்றும்

(k) அரசு அவ்வப்போது நிர்ணயிக்கும் பிற செயல்பாடுகளை

மேற்கொள்ளுதல்.

5. வாரியக் கூட்டங்கள்

வாரியம் ஒவ்வொரு நான்கு மாதங்களுக்கும் ஒருமுறை கூட வேண்டும். தேவையெனில் தலைவர் கூடுதல் கூட்டங்களை கூட்டலாம்.

6. தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை

வாரியம் ஆண்டுதோறும் தனது செயல்பாடுகள் மற்றும் அவற்றின் தாக்கம் குறித்த ஆண்டு தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கையைத் தயாரித்து அரசிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அந்த அறிக்கை வாரியத்தின் இணையதளத்திலும் வெளியிடப்பட வேண்டும்.

7. வெளிப்படைத்தன்மை

வாரியம், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005-இன் பிரிவு 4-இன் கீழ் விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளுக்கு இணங்க செயல்பட வேண்டும். மேலும், பின்வரும் தகவல்கள் அதன்

இணையதளத்தில் வெளியிடப்பட வேண்டும்:

- (a) வாரியக் கூட்டங்களின் குறிப்புகள் மற்றும் அவற்றில் எடுக்கப்பட்ட முக்கிய முடிவுகள், கூட்டம் நடைபெற்ற நாளிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள்;
- (b) ஆண்டு தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை;
- (c) வாரியத்தின் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டம் மற்றும் நிதி பயன்படுத்தப்பட்ட விதம்;
- (d) விழிப்புணர்வு மற்றும் குறைதீர்ப்பு முகாம்களின் தேதி, நேரம் மற்றும் நடைபெறும் இடம் தொடர்பான விவரங்கள்;
- (e) திருநர் நபர்களுடன் தொடர்புடைய சட்டங்கள், நலத்திட்டங்கள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் பிற நடவடிக்கைகள் குறித்த தகவல்கள்;
- (f) வாரியம் வழங்கும் நிதியுதவிகள், மானியங்கள் அல்லது பிற பலன்களுக்கான விண்ணப்ப நடைமுறை, தகுதி அளவுகோல்கள்

மற்றும் தேவையான ஆவணங்கள் பற்றிய தகவல்கள்;
(g) அரசு அவ்வப்போது நிர்ணயிக்கும் பிற தகவல்கள்.

பிரச்சனை 2: பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கான கண்காணிப்பு மற்றும் அமலாக்க அமைப்புகளின் தேவை

2025-ஆம் ஆண்டின் மாநிலக் கொள்கையானது, திருநங்கைகள் மற்றும் இருபால் மாறுபாடுகள் கொண்ட நபர்களுக்கான கண்காணிப்பு மற்றும் அமலாக்க வழிமுறைகளை வகுத்திருந்தாலும், பாலியல் சிறுபான்மையினர் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில் நடைமுறையில் உள்ள மாற்று சிகிச்சைக்கான தடை மற்றும் 1964-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு சார்பு காவல் அலுவலர்களின் நடத்தை விதிகளில் செய்யப்பட்ட திருத்தம் போன்ற சில நடவடிக்கைகள் இந்த மூன்று குழுக்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தபோதிலும் இந்த நிலை உள்ளது. மேலே கோடிட்டுக் காட்டியபடி, ஒரு பாலின மாற்று அறுவை சிகிச்சை ஆணையத்திற்குப் பதிலாக, மாநில திருநங்கைகள் வாரியத்தின் அதிகார வரம்பை படிப்படியாக விரிவுபடுத்துவதன் நன்மையைக் கருத்தில் கொள்ளலாம். இருப்பினும், அத்தகைய விரிவாக்கம் அல்லது ஒரு புதிய சட்டக் கட்டமைப்பு இயற்றப்படும் வரை, பாலியல் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பில் ஒரு தெளிவான இடைவெளி நிலவுகிறது. எனவே, இடைக்காலத்தில், பாலியல் சிறுபான்மையினருக்கு (நீதிமன்ற ரீதியாகவும் சட்ட ரீதியாகவும்) அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளைக் கண்காணிக்கவும் அமல்படுத்தவும் வழிமுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அமைப்பு: நிர்வாகம்

ஒருங்கிணைப்பு முகமை: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கை : பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மேம்படுத்துதல், கண்காணித்தல் மற்றும் பாதுகாப்பதற்காக, ஆலோசனை, கண்காணிப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு செயல்பாடுகளைக் கொண்ட நிர்வாக அதிகாரியாக பாலியல் சிறுபான்மையினர் ஆணையர் (Sexual Minorities Commissioner) ஒருவரை மாநில அரசு நியமிக்க வேண்டும்.

(a) தகுதி வரம்புகள்: ஆணையர் என்பவர், தனது பணிகளைச் செயல்படுத்தத் தேவையான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய வகையில், அத்துறையில் மூத்த நிலையில் உள்ள ஒரு அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும். பரந்த அளவில் கூறினால், ஆணையர் உரிமைகள் சார்ந்த பணிகளில் அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும்; அத்துடன், LGBTIA+ சமூகத்தினரின் உரிமைகள் தொடர்பான விவகாரங்கள் குறித்த உணர்திறன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

(b) பணிகள்: மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள தலைமை மற்றும் மாநில ஆணையர்களைப் போலவே, ஆணையருக்கும் பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க உதவும் பணிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். பணிகளில் பின்வருவன அடங்கும்:

- பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை அங்கீகரித்து பாதுகாப்பதற்கான சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை வகுப்பது உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்;

- பாலியல் சிறுபான்மையினர் தங்கள் உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் காரணிகளை ஆய்வு செய்து, தீர்வு மற்றும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைத்தல்;

- குறிப்பாக அரசு அதிகாரிகள், சட்ட அமலாக்கத் துறையினர் மற்றும் மாநில சட்ட உதவி சேவைகளுக்கு உணர்திறன் மற்றும் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் உட்பட, பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மேம்படுத்துதல்;

- அச்சமூகத்தின் தேவைகளையும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் கண்டறிய, பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளுக்காகப் பணியாற்றும் குடிமைச் சமூக அமைப்புகள் மற்றும் நிபுணர்களுடன் இணைந்து செயல்படுதல்;

- பாலியல் சிறுபான்மையினரை உள்ளடக்குவதற்காக பல்வேறு துறைகளின் முயற்சிகளை ஒருங்கிணைத்தல்; மற்றும்

- பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை அங்கீகரித்து பாதுகாப்பதில் அரசின் முயற்சிகளை ஆய்வு செய்தல்.

(c) ஒருங்கிணைப்பு: பாலியல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதில் ஆணையர் முக்கியப் பங்காற்றுவார் என்றாலும், அத்தகைய அதிகாரிக்கு ஒரு நீண்டகாலப் பங்கை வகுப்பது அவசியமாகும். 'சமூகக் கொள்கை 2025'-இல் (Community Policy, 2025) முன்மொழியப்பட்டுள்ள 'பாலியல் மற்றும் பாலினச் சிறுபான்மையினர் ஆணையம்' (GSM Commission) போன்ற ஒரு அமைப்பிலோ அல்லது LGBTIA+ சமூகத்தையும் உள்ளடக்கும் வகையில் அதிகார வரம்பு விரிவுபடுத்தப்பட்டால் 'மாநிலத் திருநங்கையர் நல வாரியத்திலோ' (State TG Board) இப்பதவியை இணைப்பது இதற்கான வழிமுறைகளாக அமையலாம்.
